సామంతం॥ పల్లవి॥ అతిశయ్యంగ్గము లిటతను తాపపుమాడు। తతినెఱకడికొఱకడికి నిదైవమిశ్రీశి॥ —॥ నిద్దురపుగాలికి నిని
లాబావేణికి ని। నెట్టనను విరహంప్పు నెగులెందిడికే। మద్దుంగన్నదికి నిచూపుంజాతకములవి। తాడ్డియుం కమోందన వితుడ
మోటింగలవా॥ ౧॥ చిగిరింత్తపులకలకుజ్జిగిం బలుకుంగావిలడె। పగడుమరు ఘాతల కువెగపింజికె। అగడుండాపపుకవికెనా
కనికాపుపడెత్తెని యుండ్డుమోందనదిదిష్టింప్పుంగలదా॥౨॥ రతిమనసుమటిపులకుకమణిని నా కడివా। ప్రతిమకు నియు
ద్ధములభ్రమతెండిడికే। యితవైన శ్రీవేంక్కటేశ్వరుండును నుంగూడె। చతురతల యిదినన్న సాధింప్పుంగలవా॥౩॥ ॥నామ
క్రియ॥ పల్లవి॥ యెటువంగనా నిగుణాలు యింత్తరతాల్లి। విటుగని నామనసివెట్టింజేసింగాకా॥ —॥ కొసవాలపెండ్లివాడు కొన
ఆ౨ యుండ్డంగా। ఆసపడి నాతోనవ్వివంత్తిరాదా। యాసుద్దులకితానెని యుంద్దికితానూ వెటుతు। డాసకాళిచెలికత్తెదాడితెచ్చుంగా
౧౦౧ ని॥౧॥ తటితొవపుసవారపడగ్గ కిరాచుకుండ్డంగా। నటిము టింజెయివడ్డివంత్తిరాదా। యెటింగుండ్డిమోనకనెనిద్ది
మాదడుండగునా। పటచుగూం జిబిలుకపతికింప్పుంగాని॥౨॥ కప్పుంపపుంబళ్ళవారు కాచుకిడ్డివుండ్డంగాను। అప్పుడె
నన్నుంగూడితివంత్తిరాదా। నెప్పునశ్రీవేంక్కటేశునిపూనెనూను కపి। యిప్పుడె విరిడిమపండెంత్తకెతింగాని॥౩॥ ॥నాదు
రామక్రియ॥ పల్లవి॥ డివరవైతి విన్నదడివులాయనాపెనికు। ఆవలమిమ్మిద్దరి నిమని బాగడిమయ్యా॥ —॥ పుంనమ
వెన్నెలజొడుపూవులతానివాసన। ఉన్నతిమోరిని వురమెక్కెను। మన్ననసంప్పదకాశిమదను నిపుద్దినిల్లు। వన్నెతానికు కానిపా
సహాయను॥౧॥ పాలజలనిధితెదబంగ్గాపలాపరికళ। కిళితముగానికెంగ్గిలువట్టెను। మిలులాసాకారముమించ్చులాక
ముభాగ్యము। తాలిమి తానికుమూలధనమాయనూ॥౨॥ అందరికింగన్నతల్లి ఆదిమూలమైనలక్ష్మి। కండ్డవని
వుంజ్జెతికంక్క నామాయను। యిందడ్డనె శ్రీవేంక్కటేశ యాపెసర్వమోహనము। కండ్డవాయనిన్నుంగూడె
కలిమెల్లామెకసె॥౩॥ ॥ ॥ ॥—॥

సామంతం॥పల్లవి॥ నివెట్టితనమెంత్తునూనిన్నుంబుత్త్రించ్చినయట్టి। ఆవెట్టితనమెంత్తునూ అమ్మకానిను॥——॥ అక్కవిలిచి
నంప్పనాతండూకాలువుంద్దంగ్గా। యిక్కడంబిలువవచ్చువింత్తయెందికి। చిక్కించ్చుకయుండ్డిలానిచెల్లినయ్యుకిసుంగాక। తక్కిమా
యెలికెసానితగవింపెత్తగవే॥౧॥ అప్పుడింబాడువుగానిఅండ్డాంకొవిచ్చియుమండ్డ। డిప్పుడికొంగ్గవట్టివుదాడ్డదానవి।
చెప్పితనవ్వాడిగెవుచెలిచేనింత్తకియుంచ్చు। తప్పునిమాయాపిడాంతనమింజితనమె॥౨॥ ఆసలుచూపిమాదడిఆనవెట్టిస
న్నకిలి। బిసబెల్లితనమునంబెనంగివవునే। యీసులఠావేంకటిపు నింత్తకి యుంచ్చితాంగూడె। వానితామొడొంసానివ
పసింబివరుసి॥౩॥—॥ శ్రీరాగం॥పల్లవి॥ ఆడవడ యడలంచియాడపించ్చినంత్తీబాలు। నాడించ్చియాతనినంత్తజాలింబె
ద్దంజాలను॥——॥ చనవుమెఱయంబాతిస్వతంత్రముచూపవలె। మనవిచెప్పంగంబాతిమాపమాద్లడవలె వసువునడపం
బాతినగిమంచ్చమితమొాను। ఘ నుండాతనినినింత్తగాకింబెట్టనుపను॥౧॥ బలిమి కియంగంబాతిపట్టిపెనంగంగవలె।
చలముసాదించ్చంబాతిజంక్కిం చ్చవలె। అలిగినాలయంబాతిఆన్నియునుండలంపొాను। చెలువుండాతనినంత్తబిమ్మకించనూ
పను॥౨॥ మెలములాడంగంబాతిమాండంజేయువ్వియవలె। నాలిమొాగడాకిక్తైతినాయంత్తనినుండ్డవలె। యీలిలఠావెంక్కటి
పుండెంత్తలానినన్నంగూడె। ఆలరియాతనినంత్తఅలయించ్చనూపను॥౩॥—॥ గౌళ॥పల్లవి॥ అండ్డకివిగిరమయ్యానప్పుదను
ండ్డి। గాండ్డకిట్టిరాండుసుమ్మీ। కాంక్కవిడిబింత్తును॥——॥ తప్పకచూచినవాండుదగ్గరిరాండుసుమ్మీ। కప్పురమునూవిచ్చి
చ్చిరాంగిలింత్తను। అప్పుడేనవ్విదివాండుఆయములండ్డండుసుమ్మీ। చిప్పిలమెయిచెమరించ్చంజేతును॥౧॥ చెకా
మాడడివాండుచెఱంగువద్దండుసుమ్మీ। దాకొనంబెడబినిముద్రలువేతును। యీకడనింత్తబివాండుయెడపడండు
సుమ్మీ। లాకమెల్లమెచ్చునిట్టిలొంగొండ్డను॥౨॥ కొంకలుచళ్లిబివాండుకండ్డువడిచ్చండు సుమ్మీ। పొంకపవెమినల్లా
నుజుబింత్తును। యెంకవతాఠావెంక్కటిపుండిట్టినన్నంగూడె। వ్రొంకానండుసుమ్మీ పంత్తాలొాప్పనింత్తును॥౩॥—॥

మంగళకౌశిక॥ పల్లవి॥ యెలతలవంచ్చుకొనేవి ద్దరునునన్నుంచూచి। తాలిమినద్దరివా ఋతగడునావల్లా॥——॥ యిక్కడ
నివెళ్ళచూడనింత్తినం ప్రియమతీరాక। గక్కననేవచ్చినడికల్లినావల్ల। మక్కువనదియుంగాకమంచ్చము పైనాడించ్చక। మొక్క
తానంగూచుండ్డ పిమోసమునావల్లా॥౧॥ అండ్డండ్డ మాదలాడి అలబలము చూడక। కండ్డవందిరజిసు పికల్లనావల్లా।
డిండ్డవడూరకుండ్డకడిప మగసనడాఖ్ఖి। ముండ్డనికినవ్వినడిమోసమునావల్లా॥౨॥ యిన్నాళ్ళవలెనెయుండ్డనిపెరువరు
పియ్యక। కన్నరవింగూడినడికల్లినావల్లా। యిన్నిదశ్రీవేంక్కటేశయింకనెలనెనిన్న। మొన్ననేరానిదియెల్లామోసమునావ
ల్లా॥౩॥ ❀ ॥సామంత్తం॥ పల్లవి॥ యింత్తకియుంగంగదాయూడవెలవఙ్గతవి। కాంత్తుండవునిపుమాణిక్క్రమువండ్డి
వాండవు॥——॥ మచ్చరించ్చుంగంగదా మనసుపడ్డండిరిగి। విచ్చకములాడికండ్డియిడెమెలు। కచ్చుపెడ్డిబంగారము
శ్రీ ౧౦౨ కరంగకవన్నెదడు। అచ్చము గవారినిపుఅదునంజ్జవాండవు॥౧॥ రా కలుండ్డంగనివెనన్నుకతికించిని
చితివి। యకమ్మెవుండ్డదకం ప్డెయిడెమెలు। మెరొనికస్తూరిపైనామడించ్చకయనయడు। ఆకడవారినిపుఅదు
వంజ్జవాండవు॥౨॥ గుద్దునవుండ్డంగం గడాకూడితిశ్రీవేంక్కటేశ। యిద్దునద్దుడూపక్కండ్డనిడిమెలు। చద్దుమాండివయత్తై
నచితులంగాయకరావు। అడ్డవారినిపుఅదువంజ్జవాండవు॥౩॥ ❀ ॥వరాళి॥ పల్లవి॥ యెంవానివునాపయుండ్డకేరాకా।
సరవితానుండ్డనాయీచలాలికేరాకా॥——॥ పంతమానినికబానాలిచ్చియుండ్డకు। అంత్తలానివాపిక్కిచ్చివనికారా। చెంత్తల
నిరిమిశివచెలినానుడాసమూ। కాంత్తనితాంగూడియోపేకూచుండ్డంగాంగ్రాకా॥౧॥ నలువంక్కనధితానవ్వకుండ్డెడాననా।
నాలరియూపెయూడిక్కచూడంగాంగాక। మంశియప్పుడినితోమాదడండగదా। వలయనివడ్డయూపెవినంగాంగాకా॥౨॥
యెమాయనివాదములిదునేముపిరికితి। డామడినాపెకాలుడొక్కంగాంగాక। నిమానశ్రీవేంక్కటేశనివునన్నుంగూ
డితివి। మోము చూతునాయూపినుమొక్కించ్చుంగాంగాకా॥౩॥ ❀ ॥ ❀ ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ నిండ్లనానలు వద్దవు నీవంత్తాను। అండ్ల నితశత్రుండని యాయిడిఁ జిక్కితివిరా॥——॥ కప్పుకపు ధూళి దిబ్బర
న్నులనిండ్డాంజల్లి। అప్పుడీ యూపంగూడితివౌరా నివు। తప్పువికహూడ్డిన ద్రితా దౌఁ దుకాండవునితా। ఇప్పుడు నమ్మినివాం
దద్దవెద్దునెంజేశితివిరా॥ ౧॥ చిరండుత ద్దవుఁ గౌయుంగుచవుళ్ళ నిండ్దాంబారి। ఇూరితి మారుగ లాడితి వింత్తిత్రాడనుఁడి రవ
డ్డపెను లౌకడిమ్మరి విధికునీను। ఆరితెరి నెండు నికునాల నద్దితిరా॥ ౨॥ కాంగి దన న్నవిగింపుకత వద్దింపుయాపెత్తా। చింగ
డిరనప్పుతి విఠావెంకట్దేవ్రుడాంగిలి ముఖ్ఖములాడిపాయనాండమైన నిన్ను। తాంగిభూచద్దునిరతి దౌమ్మికిలౌన్నతివిరా॥ ౩॥ ॥ రా
మక్రియ॥ పల్లవి॥ అంగ్గనయొద్దుండ్దినానమపంగాక। సంగ్గతి నీకు నాపెనాడికించనెంగను॥——॥ తనెపుంబాండ్డిన భూద
తనితిమాదడకున్న। మనుఝుంతావాండుబిడ్డమాకుగాకా। దనవునంబనగంగా సమ్మతింప్పుపుండ్డితిను। ఘునతయొదిబ్బులుక
ండనమికాకా॥ ౧॥ చెల్లుబడిగలభూదరిగ్గలు విడువకున్న। బుల్లిదుండావాండుక డుపంద్దగాకా। వెల్లవిదినప్పుంగా
నువిడుదౌళ్ళాడకున్న। చల్లిదివల పుకివిసదలింత్తికాకా॥ ౨॥ తారుకాణాత్తెనబాద తమకింప్పుకూడకున్న। చేరంగ
ఙాణాండాగొడచెంపుగాక। యీరితి శ్రీ వెంక్కటేశయిద్దె రఘునాథుండవై। కూరిమిం గూడితి విధి కొత్తవింత్తికాక॥
౩॥ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ అండ్డివాడు రేకువద్దెవడిమోపి। మండ్దపసులు దప్పింగిమమ్ము విడవాపి॥——॥ పెయభారంగా
నెయిల్లుభంప్పుడింజొప్పితింగాక। ఆ యెడనన్నెలతిద్దివడిమోపి। బాయలనాపుద్దచండ్డుచవినె నంద్దితింగాక। మాయ
లనిచన్నలంద్దమాకిలవాపి॥ ౧॥ చప్పునమంచ్చుము దాంక్కిప్పెంబడితెనివుండ్డెది। యచ్చుదనప్పుండ్డెయుంగునడిమోపి। పిచ్చుం
బిల్లంగావెనుచుంటదవిమోంపతింగాక। పచ్చినిమావనెటింగిపనిమాకిలాపి॥ ౨॥ ముండ్దంనితాడదాంకిమొలగంద్ద
వాంగెంగాక। అండ్డుకునన్నంద్దంబద్దివదిమోపి। అండ్డి శ్రీ వెంక్కటపతినకతాడాపులనే। సంద్దడింబనంగిత్త విబాల
దావాపి॥ ౩॥ ॥——॥——॥——॥

ఆహిరి॥పల్లవి॥ యెల్లన్నుమ్మగిలికెకొత్తింత్తులాల। మెలుమిూండి దానని ంత్తిమెచ్చంగదరమ్మా॥——॥ చలము నాడింప్పం
భాంతిజవ్వనమాంపంగరా డు। పలుకకుండ్డనంద్దిఫలము లేదు। చెలువుండిదుదవచ్చిచ్చెయువద్దుకున్నవాండు। తాలంగ
ంఘాయంగరాక తూరనవ్వినమ్మా॥ ౧॥ కావగించ్చుకొనంబాతేకొ సరంగంబూదు లేదు। చూపులజంక్కించ్చినండ్ద్లునా
గ యతడి। యెపున నితండు విడిమిండ్దమను చున్నవాండు। ప్పైప్పైనె ధుగలెక భావించ్చినమ్మా॥ ౨॥ పంత్తములాడినంద్ది
పతితోబలిమి లేదు। వింత్తకైసుకుండ్డి నంద్దివిడుకవేదు। యింత్తలొ శ్రీవెంక్కటేశుండి మ్మెచూపినన్నుంగూడె। చింత్తదీరవెర
గుతాడికిగ్గవడినమ్మా॥ ౩॥ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యెప్పుకెప్పుకిచిత్తాలుయెద్దుండ్డునో। యిప్పులనిపమొక్కైడి యెద్దుండ్డునో
౪౫ ॥——॥ పగడ్లనితాంబులుమాపునవ్వంగాను। యెగసక్కమునినిపనెద్దుండ్డునో। తగిలి నివాడ్డనద్దిడాయకపాయకుండ్డం
౧౦౩ గ। అగడుగనిమడిగిననివుం డ్డునో॥ ౧॥ చెంత్తలని చెక్కనెక్కిశివలునింజెయ ంబాతి। యెంత్తఅద్దడిడియనియ
ద్దుండ్డునో। ఖాంత్తనియాద పాదలహాడ్డలుగడబితేను। యుంత్తమాయడా రియనియెద్దుండ్డునో॥ ౨॥ రా
తరానమాయింద్దికిగక్కనంబివిచితేను। యెతువంత్రశికినని యెద్దుండ్డునో। ఆతుమ్మె శ్రీవెంక్కటేశుఅద్దినన్నుంగూడెకి
వి। యీతగుమన్ననసాప్పైనె ద్దుండ్డునో॥ ౩॥ ॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ యెకతంబ్బియనిడియుద్దరికి నెకబొది। యెకాల
ండింబడునోవలపిమండ్డనె॥——॥ ననుపుగలపారికినినవ్వకుండ్డంగరాడు। మనసువెనశినతగులుమానరా
డు। చనవువెగ్గళమ్మైనసరసములకొడలేదు। తనివిదిరండువిభుండుతనపనెనేదురా॥ ౧॥ మగల్లపనుసతులపన్నమా
దలాడకహాదు। మొగమోదగలబాదమోరంగరాడు। పగలెనితావురను పంత్తంబ్బుపనిలేదు। తగవులెంచ్చినతండుతన
పనెనేదురా॥ ౨॥ హావములు గలయపుడుకొంక్క గొసరి లేదు। పాదించ్చిమోక్కంగాంబడరండగడు। యీాడు
తా శ్రీవెంక్కటేశుండిదునను ంగలసితాబించ్చిహాగడినితనపనెనేదురా॥ ౩॥

సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ మాటాడి నవ్వులు మఱి యాలచే। చేతనేడు రుచూచి నడిచెలియా॥ —॥ వలచి నయెడల కావ
చ్చేదె మిలు। వల్లవనిజాలి కివాడి మిలు। బలిమి తియ్య మింకపడంతి కడకుమ। మ్మెల మినంపినా యెద్దినా మిలు॥ ౧॥ మ
నసువచ్చితి మాద్దువి మిలు। నను చక్కనున్న మోనము మిలు। అనలిము నిన్న నాసపడిన చెలి। ంజె నకకని వెమి తెలినా మి
లు॥ ౨॥ పొంద్దికలిగిన భోగించ్చు డిమిలు। కండ్డినయెడ నలుకలు మిలు। యిండ్డులా శ్రీవేంక్కటపతి కూడితి వి। యిండ్డము లెరి
గినిలిజియె మిలు॥ ౩॥ ॥ సాళంగ॥ పల్లవి॥ వేటి నేమూరకుండ్డిన వెంగ్గమే కాదా। నీటుపైంగా పాలు చూపని యంత్తవారమా॥ —॥ కొంగ్గ
వట్టి నిన్నుం బెరుకానన్తైతి నిదూరే। వెంగ్గలి మోరంబిలి చేడెగ్గ గాదా। కుంగ్గనికు బాలు దాంచు కొండ్డినండ్డ నాడిపు। నింగ్గి
మోవంబెరుగంగనియంత్తవారమా॥ ౧॥ అంచ్చు నివాడ్డం గూచుండన నియఖిగెవు ని। మంచ్చము కాళ్ళండొక్కి డిమదు
ము గాదా। అంచ్చు మోవను ర గంగ ఆను కొనైతిన నెవు। నించ్చిన కొండ్డలు మో వని యంత్తవారమా॥ ౨॥ అమర
నికొంచెనంగనైతినండ్డ గానాం గెవు। చెమ దమియు నిప్పైమో పరిచ్చితి గాదా। తలు శ్రీవేంక్కటపతి వడసిన నన్నం గూడితి
విటమకి ప్రేమం గూడంగని యంత్తవారమా॥ ౩॥ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ వెడుకపడిము గాక వెంగ్గమాడే మానిం
న్న। వాడలొనా పెత్తానేము వాడడి చేమా॥ —॥ యెయింత్తి కివలతువు యిద్దనిజమాడు మండ్డ। మూయలు తెలిమాద
లు మఱపించ్చేవు। ఆయము మ్రుళి అంగనేము అరుహములము గామా। చాయల నింత్తలొనె ఖాడించ్చేమా॥ ౧॥
యెంత్త చక్కనిదియాపె యిద్దె నెంజూచెనండ్డి। దంత్తపు నవ్వుల జాణ తనమాడెవు। యింత్త జిని మెలుఖ్ఖూడయ్యుండ్డకు నం
ద గమా। అంత్తలొనె నిన్న పెద్ద ఆరడించెద్దేమా॥ ౨॥ యెమని యడుగు నిన్న యిద్దని ప్రియము రాలండ్డె। కామిం
చ్చి పరాకు తెలికొంగ నిలించ్చెవు। చెము ంచ్చి శ్రీవేంక్కటపతి చెకొంజ్జి విడె నన్న। ఆమగువండెచ్చు కొండె అ
మాడేమా॥ ౩॥

డిసాళం॥పల్లవి॥అడ్డమాండనైనద్దులయ్యాంగాని|పద్దినడిపంత్తమైబలియంగంజొచ్చును॥ —॥మగవారిచెంతలకుమానినను
వైన్నవారు|వేగద్లడకుండ్డరువియ్యైనాను|ఆగపడియెప్పుడైనానారిచితిరిచేమండ్డి|బిగుహంగొమ్మనుచాంగ్గైచిమ్మిరింగంజొ
చ్చును॥౧॥వసమ్మైనవారిమాదవలచివచ్చినవారు|విసరుమండ్డమెళాలపంచ్చకుండ్డరు|అసమునననండ్డవారుఅండ్డాలు
శిశిమండ్డి|బిసికితిపసుడైవిచ్చిరింగంబొచ్చును॥౨॥సరసులవాండ్డులకుజాణ్నైనసతులెల్లా|వారసిహదింప్పకుండ్డరాక
మాధైనా|యిరవైౘ్వెంక్కటేశయిటే నన్నుంగూడితివి|పరరింగినంతులుపిండ్డలుగాంజొచ్చును॥౩॥ ❖ ॥ఆహిరాగం॥పల్లవి॥
యిచ్చకముల్లాడకెయిరిత్తులాల|పచ్చిజవ్వనమింత్తవాపడనుదిశినా॥ —॥ యింపితివిభుండుహాండాయిండ్డినద్దివుం
౭౨ డ్డనిమాదలైనానాడిరారిమగువలాలిత్తాందత్తూగుదలూనెలత్తావచ్చినబ్దివత్తము|పాపించ్చినవావలపుపండ్డిహాల్ల
౧౦౪ వాయ్యెనా॥౧॥జాగిరియం త్రపరారాజుజాలశ్లిఆడిని|మోగస్పైనాంజెచ్చి రారిముదితలాల|యెగసక్కెరింక
నెలయికవెూదదిూతనితానగ ంగానిసంసాలునానివిరికినా॥౨॥కాయమెంత్త యులశన్నోకడుదప్పిడేరని|చెయి
త్తిమోర్కైయినరారిచెలియలాల|యింటెడౘ్వెంక్కటేశుండితెంచ్చితానన్నుంగూడె|కాయకానికారికెలుకాలండిన
ండ్డినా॥౩॥ ❖ ॥సామంత్తం॥పల్లవి॥మిక్కిలినెప్పుడిని యెుల్లమిలుమంగ్గ|అక్కరదిరిచిపతినలమిలుమంగ్గ॥ —॥కన్నుల
నినవ్వులనచ్చికాంత్తునిండప్పుకచూచి|మిన్నకమూదడినలచిలుమంగ్గ|సన్నలనియూసరించిజంక్కెనబొమ్మలువంచ్చి|అన్నుత
తాంగానసరినియ్యలమిలుమంగ్గా॥౧॥సారెకుంజెక్కలుమెక్కిసరుసనికూచుండ్డి|మెరలువిురినలమెలుమంగ్గా|గార
వించ్చివిభునికింగప్పురవిడెమిచ్చి|యూరతులిత్తినడియలమిలుమంగ్గా॥౨॥యిచ్చకాలుశిశిశియిక్కువలుండ్డి
యంజ్డి|మెచ్చినతనియలమిలుమంగ్గా|చెచ్చెరకాంగిదంగూడెౘ్వెంక్కటేశ్వరుని|అచ్చుముగానుదమ్మెక్కినలమె
లుమంగ్గా॥౩॥ ❖ ॥

ఆహిరి ॥ పల్లవి ॥ యిమిభాగ్యమున నేమాయిదు విచ్చేసితిగారే స్వామి నీ యవసరము వారకిక నబ్బునా ॥ —— ॥ కడువిరవాసైనిం
న్నంగన్నులంబ్జాచేమండ్లి ను । వడడేరికాలు వృచ్ఛావడినుండ్లవు । తడవిఅక్కడికైనదగ్గరి నం జ్జి నిన్ను । యెడబనావం జ్జివారు
యెండ్లర్కై నావత్తురు ॥ ౧ ॥ మక్కననిని కొలదిన్నపముకే సుకొనె నండ్లి । యక్కడవేనిపరాకు యెప్పుడునిరు । చెక్కవజ్జితిరి నిన్నచేత నెచ్చరిం
చ్చినండ్లి । వెక్కసానన జ్జివారు వివిలు గలరు ॥ ౨ ॥ పారితెంచ్చినె నిన్నబలిమింగూడ్చినండ్లి । నిరతుతుతండ్లరు ండగనెపము తెల్లా । కా
రిత్రావెంక్కటపరుండకూడితివి నన్న నిడ్లి । యీరితినలమెల్మంగ్గను యిండ్లరుం జుడ్లవే ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ సాళంగ్గనాట ॥ పల్లవి ॥ ఆ
తండ్లునివు నెక్కణ్ణత్తితె నాడురుగారే । యితునమమ్మండ్లకు నిమెప్పరిలావారము ॥ —— ॥ వంత్తుం కుంబెనంగేవు వద్దును మీనివు
నాతొ । యింత్రబారితే నివేంయేఋుంగుడువు । రంత్తులనే నెమన్నారాం గంజెశిదూరవద్దు । యెంత్రకెంత్రశెశె వునెమెప్పరిలా
వారము ॥ ౧ ॥ నెనున్నాడనె వుండ్లి వునికిడిమొచలమా । కానితెవెమీండపిత్తుగను కానెవు । పూనిమమ్మురిం చివజ్జిబూ
మ్మెయుశెయవద్దు । యీనెరుపువెం ఇకినెమెప్పరిలావారము ॥ ౨ ॥ నన్నంజెరుకాన కుమీనాయముగాదునికు । చిన్నె
డానవునింటాడిచెప్పితినికు । యెన్నికైత్రావెంక్కటపరుండునన్నంగలసి । యిన్నాళ్లదాంకాను నెమెప్పరిలావారము ॥ ౩ ॥ ❖ ॥
సాళంగం ॥ పల్లవి ॥ బాలెవిరహులబాడలదువలె నె । తాలిమితెరతామెతము కింత్తురు ॥ —— ॥ మూదకుమునుప నెమగువల
ండిద్దీవు । వాడించ్చివినంగరాదాకనుతెల్లాను । సూడిగా నిపతిమొంముచూచిన యంత్తడిలానె । కాదుకకన్నులనిరుకడు
నింఛ్చెవు ॥ ౧ ॥ చెయివజ్జితియ్యంగానెచిమ్ముచువిడిలించ్చెవు । ఆయమకనెరుచరావాలయినదాంకాను । దాయకానిర
మ్మకుండు దగ్గరంగూమండ్డితేనె । పాయరఅప్పలిమోమ్మైపవ్వరించ్చెవు ॥ ౨ ॥ విడిమునెనియ్యంగానె వెసరివాల్లననెచ్చు । యీ
డనెమీన్నిరుపువెంచ్చుకొండా । వాడిగాంగానడ్డెపక్కనత్రావెంక్కటపరుఁడూడితివింత్తడిలానెకొల్లునవటివు ॥ ౩ ॥ ❖ ॥

సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ మీకులు నావద్దనిమెఱకేనా। యీకతలెటుంగుడు నన్నేలవిలిచినే॥——॥సంగ్గడింగూచుండ్డితానుస
రసములాడి యాపె।అంగ్గముకస్తూరిపూంతలండ్డింజ్జుకొనె।యంగ్గిలిడేపామురానియీడపువిచ్చెటినాండు।యింగ్గితమె
తింగితినన్నేలవిలిచినే॥౧॥నమ్మికలాపెకునిచ్చినయ గానముననాప్పెనొమ్మలుదాంటద్దుకొనెంజూడంగానె।అమ్మరొనామం
చ్చమ్మఁపైనాపిండానును న్నవాండు।యెమ్మెలెల్లాంగండ్డినన్ను నేలవిలిచినే॥౨॥ చెలి యాపె వాసనచూచినచెంగ్గలు వలంటి।మీ
రతాండాంబద్దుకుండ్డి మోండవేసెను।యీశితిరువేంకటేశుండిప్పుండిద్దినన్నుంగూడి।యీవానిచనవులిచ్చెనేలవిలిచినే॥౩॥
॥మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ మఱిగిమొనెటింగను మంక్కుగొల్లదానవిము।సరిలేనినవ్వులతోసరసమాడుడును॥——॥
ఆ౧ బలిమినింటియంగాని పంత్తమాడినిన్ననిద్దె।తలవించ్చినిమోము వాడుదిత్తగను।చలము నాదించ్చంగానిచనవుచెసుకని।
౧౦౫ చెలలేనిమోవెల్లావిడుకలునింత్తు ను॥౧॥ బొమ్మలజంక్కించ్చంగానిబిఎడ్డవాడ్డుం ... నాచుగుండ్డి।సమ్మతించ్చనిమన
సుజద్దిగాండ్డును।చిమ్ముచుంగాస రంగానిచేతులునిపైంజాంచి।ఉమ్మడినాంగారికా నలాడలెల్లనింత్తును॥౨॥నెరమెం
చ్చంగానినెనునిరానె మాందలాడి।చెరువనిమన్ననలుచెకొండ్డను।యీశితిరువేంక్కటెశయిద్దినన్నుంగూడితివి।పిరుకొ
నియుంకనిన్నప్రియానమెప్పింత్తును॥౩॥ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ యిన్నాళ్లనెటింగనైతినెచ్చుకుండ్డులాడితి నీవన్నెడి
య్యమెరసిదివనితాభూమిని॥——॥యండ్డపసతులు నిపుయిట్టినానుండ్డపగాక।ముండ్డరివిడెమునాడిమోహము
నాడి।బొండ్డులండొలుతనిన్నభావించ్చిననాయంగ్గిలి।అండ్డుకటెయొగ్గినదిఆందదాభూమిని॥౧॥అప్పులనివాంరమని
ఆడుకొనియెప్పుడైనా।నవ్వులునివ్వునాతోననుపునాడె।రప్పలనెనిన్నునిద్దిరతికిలినవలపు।తప్పితలకెత్తుకొండ్డితపనీ
భూమిని॥౨॥పైకొనినిన్నెవ్వరూప పడిదిపడుదగ్గారె।కైకొన్నరొంగిలినాడిఘనతనాది।యీకడతిరువేంక్కటపతియిద్దిన
న్నుంగూడితివి।వాసరకేళిపుచ్చుకొండ్డివనితా భూమిని॥౩॥ ॥

ముఖారి॥పల్లవి॥చెల్లంబోయియింక్నానెలతి సిగ్గగాదా।యెల్లవా పనెరింగి రియింక నేడ సుద్దులు॥—॥శిపలతాంజేఱ
ంగు మాశినదానింజేరవా పు।నారి జీనల్లంత్త నుండ్డిచూతు వుగాని।వపుసడప్పితి నాడవారి మీందియానె సుమ్మీ।యెరవు
లవాఁడమైతిమింక నేడసుద్దులు॥౧॥మాంయునసున్నదానితో మాఁడడకువయ్యని వు।ఆంందదానిచేతనె చెప్పింష్టుడుగాని
కాఁదిమికెంబెనంగితి వుచ్చి।ఱయ్దిశితు సుమ్మీ।యిం జికినవ్వులునవ్విటింక నేడసుద్దులు॥౨॥చిం స్దువండ్డయినదాని … నెరవు
వయ్యునివు।గింద్దువచెప్పింప్పి మీందంగలతుగాని।వొండ్డితివింత్తలాసన్నుంబోనికతఁఏ వెంకటదిని।యింద్దులాన్నియుంగం
డ్డిమింక నేడసుద్దులు॥౩॥—॥ దేశి॥పల్లవి॥యెంత్తకెంత్తనాదిప్పయెమిమరాచె వుగ్రాంత్తుండవు గాకూ।పెగలయుంత్తగాలను॥
॥——॥మతివరుసదప్పనిమ గు వవంక్షంగాకని।పజ్ఞచుసునో లకెల్లవాదివున్నదా।గ్యు ఱంగనానిసుద్దులుయెలనవ్వివె
న్నదికిమఱవెపియారెంజూచిమ … ఱచితింగాకా॥౧॥అంగ్గవించ్చివాఁడడివు।ఆపె … కువెఱచెరాక।ముంగ్గిజినియ
ంత్తనిరు మొహామున్నడే।యి … ంగ్గితానంగా నరాదా యెల …రంగివునా … రా।రంగ్గవద్దా।ఆపెంజూచెకం
గనై తింగాక॥౨॥కొంగ్గిదంగూడితి వాపెరను స్నన్న … నికాక।వింగితఁవెంకటద్రినావింద్దవాజా।చెంగ … కిలనిచెంత
లకు గడెవెద్దు।ఆంగవద్దాలాపెంజూచెలాంగనైతింగాకా॥౩॥—॥సామంత్రియ॥పల్లవి॥యెలమమ్ముకొప్పుకిని వింత్తదిలా
నెపెను।విలనెగడవెద్దితివెల్లనియ్యనిన్నను॥—॥వొద్దనంగాంబోయ్యివుప్పాండింజికిండ్చుకయాపె।అద్దనించ్చియెమ్మె
నాననవుండ్డినా।ఆద్దినాతానివు।అలిగి యండ్దుచెరిన।నొద్దుగాని వొద్దనక వొండ్డులుకీశివా॥౧॥తుమ్మంగా నెలెచెవు
తొయ్యలియె వ్వతయ్యెనా।దిమ్మరింబివాడుదరి తిద్దకుండ్డినా।యెమ్మెల నాతో ముకులకెవ్వతెంబిలిపించ్చినం।నమ్మరాద
నక నితోనప్పుచ్చేరా॥౨॥మోక్షంగానడుగిడివుముండ్డదనెవ్వతెయెనా।చిక్కించ్చుకచింతలెల్లాంజేయకుండ్డినా।మక్ష
వఁవెంకటదిశమగడినన్నుంగూడితివి।తక్కినవాపనవ్వకతాములానయ్యెరా॥౩॥—॥——॥

నాఁవంతం॥ పల్లవి॥ మగువల తొడిదెలమంజైమితాలు। తగినయంత్తే నాకతమకమెలయ్యా॥ —— ॥ పెక్కమాదెలాడితిన
(బ్రియము లెల్లాంజివ్వకౌను। యెక్కడుసుద్దులునన్నునెలడిగివు। మోక్కలినాకెకున్నైనామోపుత్తైవిసదవుద్దు। యెక్కసక్కాల
కుంభాదమేలుపడ్డివయ్యా॥ ౧॥ విడ్వకనవ్వితినువిసమాగబాదవును। అడరివమాతాసంనాలంత్తయెలయ్యా। యెడయ
కబూబితినుయెదిరికిసిగ్గువుద్దు। కడునియెడుదనెలకమ్మకానెవయ్యా॥ ౨॥ బలువైరాంగెలించ్చితేపరవశములు
మించ్చు। నెలకొంనిమమ్మునంత్తనెద్దుకానెవు। వలయుశ్రీవెంకటేశవెమాపనన్నుంగూడితి। వలపులజడియంత్తవ
చ్చితివాఅయ్యా॥ ౩॥ [illegible] ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యింకనెలసుద్దులుయెడుహూంగుడురుగాను। సుంత్తెమాదినకత
౩౯ లుసూడ్లయనసు॥ —— ॥ సరుసనిలుచుండ్డంగాసతితురుమువిరులు। పరిమళముతానిష్ఠైంతెను। థరనవెశిసలా
౧౦౪ యతగమరునవ్వులాయు। మరిగితిమరంగెలమంచ్చిదాయను॥ ౧॥ చెతికివిడ్డెమియ్యుంగచెలియ
సబాలునిపనాతలయూతల నులాయూలువ్మాచనలు। ఘూతనివ్వపంత్లాయక్కా నికలవెలాయు। యూతలువాయ
తెంబికినియ్యకాతెలాయను॥ ౨॥ యిటిశ్రీవెంక్కటేశనెండెంత్తెనితొమూదడంగా। పడవిచిదవిదాంకప్రియముకెంగి। అడునన
న్నుంగూడితివనువాయందనివాయ। కొదవెల్లాండెకెనిదెగ్రులాయను॥ ౩॥ [illegible] ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెలనాతొబ్బాంక్కవ
చ్చ్రివెలంగనానెందొల్లి। వ్వాలాయించ్చిమాపమంచ్చివాండవెయెప్పుడును॥ —— ॥ దప్పులనెమోక్కమణిదయనాక్లెంబెద్దెమ
ని। యెప్పతెచప్పినూకాకయాబుద్దులు। నివ్పుల్లనియంత్తనివెలంగవింత్తెవి। చిప్పనుకరిషెద్దుంజెద్దవెయప్పుడును॥ ౧॥
చెచెతవెండుకొమ్మనిబెక్కనాకపున్నుకొమ్మని। యెబుద్దువులొనుండ్డెనూయూవాజలు। నిబండ్డమూవిగావునెం
డుగొత్తలానాకు। సూచింపునొకరాతెంచ్చెసూత్రమవెప్పుడును॥ ౨॥ అక్కరనిచ్చులాడివులాయముగరంగించ్చెవు। యె
క్కడనెరిబితెల్లియూరవులు। శ్రీశ్రీవెంక్కటెశుండనెండుగూడితివిగాక। సక్కవాకరిపెంప్పుడుగన్నవెయప్పుడును॥ ౩॥

శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ యిందుల్లో పలుకు దనకు నందువారమనేము । అందంబ్బుగా నతని నడుగరాదు లుయి ॥—॥ తగులుగ
లిగిన యడల తమకమ్మింత్తయు నమరు । నగిన యడల నునుగుల నద్దనల మరు । తగులగలిగిన యడల తెంపు వలుగడు న
మరు । మోగమోడ్పగల యడల మోహంబ్బుల మరు ॥ ౧ ॥ మనసు తెనసిన యడల మాటలన్నియు నమరు । నను పుగలిగిన
యడల నయము లమరు । దనవుగలిగిన యడల సరసము అంత్తయు నమరు । పెనగు వల్పుగల యడల ప్రియములున్ను నమ
రు ॥ ౨ ॥ హాడియుండ్డి యడల గుణుతులన్నియు నమరు । వాదికలుగల యడల వలపుల మరు । యీడనే శ్రీవేంక్కటాద్రి
పుడిమనను గూడె పై ఉక్కలు యీయడల వివేలు నమరు ॥ ౩ ॥ ॥ [illegible]గం ॥ పల్లవి ॥ మాపుదాకా వద్దినాదలేమి
జెక్కిలింక లెత పులకు నగుపు తిమోవి దిప్పంబ్బు తె ॥—॥ తల వాంత లమ నుగులి తనుకంబ్బుల చలియు । వలపుల కుసుగంటి
విందల్లవయసు మదమిదల [illegible] నులకసు గుపిలగిన సమరతుల నిబ్బురములు విలు, పులకుగంటి మంచ్చి ప్రియములి
వియ ॥ ౧ ॥ మనయును సెకు [illegible] గుంటియడతాంపురి చెలియు । నను పులకుగు [illegible] నవ్వులివియె । చనవులకు
గుంటిమిగుల నవిగెల్లు మర్రయు [illegible] యు । మోనయ ఘాండ్లుల కుగుంటి మోగమోదిలె ॥ ౨ ॥ జిగింగలయి కలనుగు [illegible]
డుచుపు చెవిం[illegible]సు । తగుల మిరిగుంటి యేకతమ్ములన్నునిరి తగిన శ్రీవెంక్కటాద్రి ముండునను నిదు[illegible] గూడె ఇగరు మన్ననకు గుంటి భా
గంబ్బులె ॥ ౩ ॥ ॥ సా[illegible] ॥ పల్లవి ॥ వాసలించ్చియె మిజెకినూపిన ద్దిదానంగాను । ఆసల[illegible]ంచ్చు [illegible] నుడె సుమ్మీ ఇంకను ॥—॥
పూరకున్న నన్నుండిచ్చు వాకడాక పెనిశిపి । యూశితి నైవన విచ్చియింత [illegible] । నెరుపునెరాతెంచ్చు [illegible] గాచి వాండనే । గారసుదు
విరహానం గుమ్మకు మీనన్నును ॥ ౧ ॥ చిన్ననాండె నన్నుండెచ్చ్చి శివేలు శయించ్చు [illegible] । యుద్ది[illegible] బద్ధలి [illegible] నయింత్త శిశితివన్నలుయ
ప్పుడు శిశివేవలపునే నెపంగడు । పున్నమాయలకు నన్నువాడ్డమిాయంకను ॥ ౨ ॥ మాయింట్లకి విచ్చి శిమంత్త నానన మ్మించ్చి [illegible]
[illegible]ముడనే నన్నుంగూడి యింత్త శిశితి । పాయపు శ్రీవేంక్కటేశుడిక మెచ్చుడె అంగనా । బాయల అపకిర్తి తెచ్చిబాల సుమ్మీయు [illegible]కను ॥ ౩ ॥ [illegible]

మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ యెలవెనిగిరించ్చేవిపెనిద్దవాండలాడువాని। నంలినాపిమోముచూచినవ్వులేంచె కయ్యా॥ —॥ వెగినం
త్తానితాడవెలండిమాదలాడి। భాంగించ్చి నిద్దుర విడిటాడ్డక్కినంతల్లా। చెగడెరినద్దిపిక్కచింత్తలుగలవాండవు। యాగతి నిద్దురలు
నిరేలవచ్చినయ్యా॥౧॥ పెక్కుదడవునితొలడంచెనంగినదిగనక। వుక్కననలరికొంత్తవూరకున్నది। అక్కడసామములుశిరియలవా
డుగలవాండ। విక్కడనికింత్తయలపిలవచ్చినయ్యా॥౨॥ తలిగొన్ననిరతులందనిలినదిగనక। మతిపరవశము నమబునన్నది। యి
తపైరా శ్రీవేంకటపిలియాపెంగూడితివి నీకు। నితరంతాంత్తలవలెనెలవుండ్డినయ్యా॥౩॥ ❁ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ మొక్కితెవెయిండ్డు
లపమొడలనెను। మొక్కితెడివెనలునువము రద్దువముండ్డెరంవా॥ —॥ చిగురుంజెతులకిలిచిమ్మువాండిక్కానగొర్లు।
౩౨ చిగురుంగొమ్మనవారిచెంగలెరావా। తగుతింగెవంజ్జె నిరుదండ్డతనమింత్తయెలె। వెగడుతింగెలిక్కావావిజ్జావి
ంగంగాను ను॥౧॥ యిం చ్చురంత్రమెంము నకు యింత్తలెలికన్నలెలె। యిం చ్చురంత్తఅద్దమెరాయిన్నిం
జూచెడి। కాంచ్చుపునిసూరికెలె కొండ్లలంత్తలుమాదలు। కాంచ్చుపు నడుమెకా డాకుచగిరులానును॥౨॥ పండ్లు
వండ్డెమోచికెలిపచ్చిలక్కముద్రలివిపండ్డెనపండ్లకెకావాబలుముద్రలు। నిండ్లు శ్రీవేంకటపెరుండనిన్ననెంగూడితింగడి
నిండ్లునివురము నాకు నెలవుగాదా॥౩॥ ❁ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యీవాడెవలపులుయెటుంగనివా। వావా ఆతనికింబుద్ధి
చెప్పిరే॥ —॥ మనసుముద్దెనంగానిమాదలూనుంజవిగావు। తనువుసొంకినంగానితనివితెదు। చనవుబ్బినంగానిసర
సములుచెల్లవు। పెనంగియాతనినిలపిరరెంచెరే॥౧॥ తప్పకచూచినంగానిదగ్గరిరాంగాలుపడు। చెప్పుడుసుద్దులంగా
నిచింత్తదిరదు। చొప్పుగానవ్వినంగానిచుద్దరికము నిండ్డదు। యిప్పుడే యాతని నెలయెసపిద్దెరె॥౨॥ యెరతమయ్యినం
గానియెరవులువిడువవు। రారలంబొరలంగానిరతివుద్దదు। రైరా నిశ్రీవేంకటద్రిఘునుండిద్దెనన్నుంగూడె। యీర
డయాతనినెలయియ్యకొలిపిరె॥౩॥ ❁ ॥

సాళంగనాట॥పల్లవి॥నవ్వితినేనిమోదపునాతోనను|నవ్వులతోనున్నదింతానాంధుకొన్నవలపు॥——॥కప్పురముపండ్లిమోద
కొంరముపండ్లిచ్చూపులుచాప్పు లు రిండ్లువంర్కలాంజా పివిడిమి|డప్పురపుమదముత్తొండెలుసుకొవిరనివు|కప్పుర
పువిడెముతోంగారచిరాడా॥౧॥విండ్లుపండ్లి వినయాలు వెండిపండ్లిజంర్కెనలు|అండ్లుకరెండ్లునడచివానెనివు|అండ్లరి
నిచారి వి రినడుగవిఘారాని|విండ్లువిడ్లనండ్లులానెవెండిచవిగాదా॥౨॥మెత్తనిపరవశాలుమిర్కిలిగడ్డిచన్నుల|సుత్తిహ
డినహూదలన్నెడ్డికైతివె|యిత్తలశ్రీవెంకటవిభయిప్పుడేటింగితివిమో|మెత్తనినిలనుండ్లువాడిమెఱమైనకొండ్లలు॥౩॥ ॥
బొండ్లాళవసంతం॥పల్లవి॥యెమనివియిాతగవు విండ్లహూనెబంగరా|కొమలపుమగవొండుకాలండుతెఱుంగ
నా॥——॥వరుసలంత్యాసరివలచియెప్పుడుగాని|గరిమెలనివిలకొంతాళించ్చివి|పురుషుండునాతండేభాగించ్చివారి
భాగ్యముమరిగిన్చిరకలశితెమ ఆవళివాలుపదా॥౧॥సవతులంత్తాసరిచనవి యెప్పడుగాని|వివరించ్చుకానకి
శినిగిరింపులు|కవగూడివా ండాకండేకలనివారి నెరుపు|చివురుబలిశితి నిచెంగట్టెనిలువవా॥౨॥కతలూ
నంత్యాసరికరంగెడిప్పుడుగాని|పలుమారునివిలపంత్తమాడెవి|అలమేల్మంగశ్రీవెంకటవిభుండండ్లినమూవాడంబాదు|తొలుత
మినవ్వువెల్లాడొంత్తులరసనెర్కవా॥౩॥ ॥శంకరాభరణం॥పల్లవి॥యెవ్వరికింగలదమ్మ యింత్తభాగ్యము|యిప్ప
లనితాసరియెంచ్చరాదిచారల॥——॥చిడినతురముతొడ్డవిరులుపిప్పిరాల|వాడినరకన్నులతాడవచ్చివిమి|యెడ
నుండ్లివిండ్లాంకాయిప్పండు నిన్నుభాగించ్చి|చెడనిఇాబగువిడిచెప్పురాదినెండు॥౧॥వడియుంజెమదలతాడ
వత్తిపండ్లిమోచితాడ|నడపుముడిబమత్తోనవ్విపెమి|యెడచూచ్చినిజవ్వనమెప్పండుకొల్లలుగాని|పడంతినిచె
లువముపద్దాండియిపుడు॥౨॥నిడ్డురకన్నులతాడనిండ్లంబులకలతాడ|ముద్దుగారెమోముతాడవము రిసివి
మి|వొడ్డనిశ్రీవెంకటవిభుండాగింగూడుతెఱంగమి|ముద్దరాలనెండునిమోహాపమెంచ్చురాడి॥౩॥ ॥

కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ మాటలు మోమిడంబికెమ ంక్కండనమెండెకి। జాలువడనేనవ్వి తీసంత్త శించ్చువలదా॥——॥వడినీకే మ్మో
వి మోరండివన్నె ఔకినదిచూచి। తాడకి విడిమిచ్చితిదాసమాయిడి।కడు చెమదలనిపైగండ్ల వాడి చల్లితీను।జడియక నివిండ్లు
కు సంత్త శించ్చు వలదా॥౧॥కుళికినికన్నులపైకుంక్కమవన్నెలు చూచి।బళిమింబన్నికిచ్చితి పాపమాయిది।కలకిన వెండి
వెండికాంకలమినదుమూచి।చలిగాని విసరితి సంత్త శించ్చువలదా॥౨॥బబ్బియ్యెనని మెనిపిక్కలాగులధుమాచి।ముప్పుకింగ
తలంబ్బికే మోసమాయిది।అప్పుడిరా వెంక్కటేశ అలమిరి విధునన్ను।చప్పుడుగాకయ్యకొండ్లసంత్త శించ్చువలదా॥౩॥ ॥
ఆహిరి॥ పల్లవి॥ కిగ్గువడంబాత్తి మారింత్తవెక్కిని।వెగ్గళించ్చితివెంక్కిలవిండులయ్యాని॥——॥చెలువవుని మోముచెక్కిదనే
(౩౭) లమోవివీ।వలపువిసు రుదాంకి వాడంబాకినిళులువునందలవంచ్చినెలతిలద్రాసివి।చలివాకిమదనుండుచదివించ్చి
౧౦౮ ని॥౧॥ మూఅనన్ననిద్దాప్పుర ముంగ్గిదనిలవిశివే।గాలిగొడ్డియధర్మముగరి వడిని।జాలింబఢ్డచెమదలసరి
తెప్పలెలెక్కివి।విశతానిచల్లగాలికిం దలాడ్డని॥౨॥నంద్దుమాటికిల వులనవు లెలవ్రా మికివిగెండ్లుతెనికన్నుల నుకిం
పు లెక్కని।యిటంద్దిలానేరా వెంక్కపిటుండంగూడి తినేను।పంద్దలైపులకపైరపాల లెక్కని॥౩॥ ॥ రామక్రియ॥
పల్లవి॥ బావానికిజియె మి హొద్దువాడా।తిపులుచూపిమమ్మండియ్యకురాయింకను॥——॥ వాళ్లనివాని
డవుమమ్ము నూరక్కిలపిలిచెవు।మల్లాడిమాప్పైమనసు మఱివాడా।బల్లిదురాలౌకేగొన్నబాసదప్పినాండప్పు
నిపల్లద్దానవింకనివుపద్దకు రానన్ను ను॥౧॥యింద్దికిరానివాండవు యిడనైనానవ్వునేల।వెంద్దనెమాతాతగు
లు విడువకాదా।గొండ్డకైయిండ్లకునాపిక్కోపగించ్చినాంగొపించ్చి।అంద్దిముద్దిసరసము లాడకురా
యింక ను॥౨॥పంత్తపువాండవు మమ్ముపద్దికౌంగిలించ్చనేలా।అంత్తయునాపెనిహా ఆడుగరాదా।వెంత్తనీరా
వెంక్కటేశచేకొనినన్నంగూడితి।వింత్తకండ్లరతినలయించ్చకురానివు॥౩॥ ॥ ॥——॥ ॥——

భైరవి॥ పల్లవి॥ యిందరికి నాకిని వెద్ది విందుకి నివు। అంద్దినచెలులతోడ నాడుకోరాదా॥ —— ॥కోపగించ్చి నిం
న్ననింత్తకొసరంగరాదు గాక। మోపుగ ద్దివ్వోర్క్కబేతమోర్క్క రాదా। తిపులపదవివంచ్చి తిద్దరాదు గాకనిన్న। చూపు
లందప్పకయ్యె నాంజూడరాదా॥౧॥ పలిసికిక్కించ్చి నితోవాడు వెల్లావూనెంగాక। పూసగుచ్చి నిగునలలు తాగడరా
దా। వేసరించ్చి నిగుద్దు వెళ్లవేయుండు గాక। వినాలపు నిన్ననిడివించ్చరాదా॥౨॥ నివు గాంగివించ్చంగానునిన్ని
మనరాదు గాక। నావలపు చూచి నన్ననవ్వు కొరాందా। శ్రీవేంకటపతి నుండయుద్దిచే నికూడితివి నెండు। తావుల —
నాకోనగొరుతాం కించ్చరాదా॥౩॥ ❖ ॥రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యింత్తశేత్తంగానేండు యింత్తినిగ్గునాము వెల్లా
చింత్తల నాకి పసలంజిక్కితిగానివు॥ —— ॥కోపగింప్పు కొన్నవేళకుకి నివు మెంచాంచ్చిన। అపె పైనానవెద్దితి నద్దిమానివు ప్రోష్టి
పైనాపె మిందిపదములు వాడితె ను। మాపుదాం కోపరాకెల్ల మానుదుగానివు ॥౧॥ అనవసరపు వేళ నాపెన్నా
రువచ్చి రంద్ది। వెనుకొని యెటుప గావెళ్లివచ్చె పుపనివడి యాపె అప్పుడగలమగువ లు। వినయపు విన్నపాలు విండ్ది
పుగాని వు॥౨॥ అలకి నిద్రించ్చువేళ నాపెని వొద్దంగూచుండ్ది। పలురతులపలొ నైబ్రమతువుగా। వాలికి శ్రీవేంకటద్రినుం
డివచ్చిమాండు పూర। మలకిన న్నంగూడిమన్నించ్చితిగా॥౩॥ ❖ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ అంగ్గనలిమన్నాననన్ననంద్దికిగాని। ప
ంగ్గనిపబాలందన్న పమ్మవద్దాయు యింకను। —— ॥అల్లవిగాతనమే ననప్పుబిపెంజమదలు। మల్లాడినాపెనంజమరవచ్చి
ని। పల్లదాన నిండన్న పద్దుకయుండ్ద పుండగ। వెల్లవికొండ మలానవేయవద్దాయింకను॥౧॥ యిదిగడి తనమినయెర
పులకంద్దమాలు। బెడరకనాపెడంబెద్దవచ్చిని। కుడియించ్చియింద్దు పుండన పుపులు నాపదమున। నడిమియేమ్మైనా
ంజే కిలాంగవద్దాయింకను॥౨॥ కద్దుక పు న్నాండడెకొసిగాయెవ్వుతాచిర। వెద్దికి నాప్పింగొంగ్గవేయవచ్చిని। యి
ద్ది శ్రీవేంకటపతి కుండుయమ్మతాంగూడినంద్దుకు। తిద్దరా నితిప్లెల్లాండిద్దవద్దాయింకను॥౩॥ ❖ ॥ ❖ ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ అప్పుడిని నంతనినేమి అనేవుసుమ్మీ। కప్పుతనవపుపులగునొమిడిసుమ్మీ॥———॥ వాసినకూచి
మిచవిబావించ్చులోలొం చెప్పుముంజియ త్తిచూచినడ్డమోపంముచవి। యీసునసాదింప్పెనంద్దయింట్టికివచ్చుడచ
వి। వెసరి యాతనినెమివెంగ్గెముల ఉడకుంవె॥౧॥ తగనులంచబడ్డినడ్డితె తిప్పులు చవి। ఆగపడకునంబిడ్డియానలచ
వి। జగడపువెళలసరి యాంకలుచవి। తగదనాతనినిమితప్పుతెంచ్చువలది॥౨॥ తెరమాడునసుండ్డి తెటలమాద
లుచవి। సురతపువెగగారినాంకు లుచవి। యిరవైత్రవేంక్కటేశు డెంత్తలొనిన్నుంగూడె। తరవాతెసనుత్తెలాడ్డక్కె
నికుంగదవె॥౩॥—✻—॥ నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ నితలనెవెంగెసెనానిస్సడూకంబనివెడు। జాతింబుల్లండింగలకునారెన
౯౧ లుగుడుదు॥———॥ తియ్యనిమాఢతెహాతెలవమోవినాడెడె। కెయ్యమడిచివూరకెకారమనెవూ। అయ్యనివెనాడు
౧౦౯ దినుల్లనివాదు। వొయ్యనెయీ లకూరకవుప్పుచ్చాలదండ్డుదు॥౧॥ చల్లనిచూ పువెహాసతి కన్నులంజుల్లెవి। వాల్లని
వాండవ్వెఅవివుడుకనెవు। మల్లి నెనివెకాడుమెలుమెలుఅంట్టనిళ్లు। బల్లిదుతైన వాడువాడిగంప్పుడెత్తుదు॥౨॥ కూ
రిమికాంగివెహాకొమ్మనిన్నుంగ్గూడినది। చిరానవివెమిడికాబిగువనెవు। యీరి తిర్వెంక్కటేశుంపెకమ్మెత్తెవితదులు।
మీరమీరెవారింగంద్దిమిక్కిలిలొనౌడుదు॥౩॥✻॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యిదిమూండనాకుబుద్దియెడెబలియనివు।
తమకననెతింగించ్చుతడవుకెయకుంవె॥———॥ కంజ్జవదివానికాంత్తనానె నన్నడ్డి। అంద్దవాయింపచ్చుకింపచ్చుకలఖూ
లుపాంతపాండ్డినున్నాండావెరివాకంపవద్దనున్నారా। యింద్దికినెనెవత్తునొయెమననెవండు॥౧॥ తెచ్చితివావాడీ
తివిరినన్నిమ్మన్నది। యిచ్చితివాముండ్డుముండ్డయియ్యకొనెనా। వచ్చుపద్దండుగడా వెడుకనెవురిక్కైనా। అబ్బుగానవెనవాకు
డ్డియడుగెడునా॥౨॥ నగితివావాడినామనసులొనున్నడ్డి। తగడుగానానంగ్గడినడ్డెనివిపి। తగయిత్త్రివెంక్కటపతిన
న్ననిదకూడె। తగలాయనన్నియునుతాడుకాగాలొమనె॥౩॥—✻—॥ ✻

నామంత్రం॥ పల్లవి॥ యెగ్గుసిగ్గుదలంచవుయెరానీవు। వొగ్గుమనిడ్డరసతులొడ్డనేవుండ్డంగను॥——॥ కానవెలువద్దియా
రేంగానుండ్డంబడ్డుదొరంగా। తన వింద్దవంక్కంగొంత్తత నిసినా। పినంగివాడాలునాచేంబిశికింఛ్చుకొనేవిడి। వనిత నివడ్డను
ండ్డివలపుచల్లంగను॥ ౧॥ ఆప్పుడేవింపునంజన్కులాసుకొంట్టనా। పచెత। కొప్పువెడ్డింఛ్చుకొనేవుకొరికాయనా। యిప్పు
డినాచెక్కమోవనికతములాడివు। చిక్కింఛ్చుకసతి నిప్పంజేతలు చాంచంగను॥ ౨॥ సంగ్గతిగానాపతొడజాణాతనాలాడివు।
అంగ్గవింఛ్చినెండు నిపనాసవుద్దినా। ముంగ్గె దల్గావెంక్కటేశిముంఛ్చినన్నుంగూడితివి। రంగ్గకమగువనిరుంగాదుకవుండ్డంగను॥
॥ ౩॥ ॥ ఫా ౧॥ పల్లవి॥ చెప్పరున్నదొనముచెంగ్గదంగన్నంత్తవద్దు। యిప్పుడియాతనిచిత్తమెమ్మనాంజేయని॥——॥ మంత్తనవు
విచారాలు మాదలపచారాలు। నాంత్తపవిభునింబాశికలిగెనెండు। యింత్తయునురంగంద్దరిగాయింత్తులాలమాకైనా। వింత్త
గానిద్దవిన్నవింఛ్చుకేయాతనికి॥ ౧॥ మంఛ్చుముప్పైము సుగులుమనసులొవిసు సులు। అంఛ్చుగమనకెడివొఅమరనే
ండ్డు। మింఛ్చినవాచెలులాలమా కెతఎశితెరిగా। ముంఛ్చిమాంతనిప్పైనమాపుగడ్డి వెయరె॥ ౨॥ కన్నులతెలినిగ్గులు రాంక
లలొశిగ్గులు సు। పన్నినయాసతిప్పైనెప్పకొనేనెండు। యిన్నిదల్గావెంక్కటేశుండింత్తలాచిచ్చెశిహాతె। కన్నతపముఫలింఛ్చు
ఘనునిద్దిమెచ్చురే॥ ౩॥ ॥ నామంత్తం॥ పల్లవి॥ యింత్తదవిచ్చెయవమ్యాయింత్తివిలిచినిదివా। యెంత్తవెడెడంఛ్చుకొం
ద్దినిద్దరను నుక్కది॥——॥ జప్పునగర్వమంత్రాడినతులుదెమకొవానరప్పలుగానాడుదురు రమణులను। నవ్వులుశెసుకొ
నకనాతులతొజగడింఛ్చి। వుప్పుమానవాండెశిశెపురుషుండూంగలండా॥ ౧॥ సరసమాడితివిశెసతులద్దచనవున। శిరు
లతొవెగ్గళింఛ్చిచెయముంత్తురు। సరసగురుతుమాయింఛ్చురికెనుదద్దుశె। బిరుగాలిముడిగద్దెప్రియుండూ
ంగలండా॥ ౨॥ రానిహానితమకానరాములుతమచూపులు। నానలంబడ్డుదుంబగాచూడుదురు। డినికె దల్గావెంక్కటే
శతిజవంగూడితివిడ్డి। మ్మెనముసూలముశెశెమగవాండూంగలండా॥ ౩॥ ॥——॥——॥——॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ యిట్టి నిన్నురమ్మని నీవమ్మ। నెట్టుకొన్నతమమిలు నెంజూడవలెనా॥ —॥ కప్పురమిం ట్టకొ
వమ్మకొంత్తుండు నీకుం బెట్టెంప్పె। అప్పుడి పింట్లిడ నకాయ నదరి। ముప్పురిబుచ్చులు నీకు వముడు చు కొనంప్పెనమ్మ।
చెప్పరియాబి యుండానుంజెకం నిమిగిలె నం॥౧॥ గంష్ఠము నీకుం వెట్టెంప్పెం గ్గెకొనంగంగదవమ్మ। అంద్దుతాని
జాబనపుటర్రుంతలివా చంద్దనకావ్రులు నీకు సరింగద్దనంప్పెనమ్మ। యింద్దు నాగవెల్లికట్టలింత్తలానిచ్చెనా॥౨॥ పెష్టి
నికిడివాపల్లకి వెట్టెంప్పె నమ్మ। యీబాడ్డి తమకు నిండ్డింగురంబెండ్లా। చిపట్టి నిన్నిడెకూడి శ్రీవేంకటగిరిరుండాయమ్మ। కా
పులండాడంబెండ్లి కూంతురం నా నేను॥౩॥ ❖ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెందికియాదలసము మీరెటింగండి। ఆందదా
౩౭ నిం త్రెనన్నలాటుడిం బెట్టకురి॥ —॥ తామెరమొగ్గలవంట్టితగినవా చన్నులవి। కావుని యమ్మల నెరుకొంత్రిడిమి।
౧౧౦ నామగనికాంగిటిలానని చెజర్క వలదీ। ప్రేమమున్నమాయుంబెరు పిద్దుదురటి॥ ౧॥ చంద్దురునింబోలె జిసరసపు
నామోము। అంద్దపుంబూబం త్రీదముంద్ద నాడుకొకు రే। ముంద్దునారవనాని కిమెంవుచూచెదద్దమిది। కం
ద్దువలెని నింద్దలు గడింత్తురటి॥౨॥ త్రిగెవంట్టినామె నుదిష్ఠలమెట్లుంగను చు। పింగులుగా సారె సారెం బాగడరు రే।
బాగుగ శ్రీవేంకటగిరిపానుప్పెట్టిగురిది। యోగము గూడెను వెరివుప్పుడించ్చ నెండిరి॥౩॥ ❖ ॥రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యెు
ంత్త చెప్పినానెటింగవితెచలము। పంత్తగాండు నిండువానిపనులెల్లాదక్కెను॥ —॥ ఆతండు సిరొంమూద లాడండంద్దని
లుచుండ్డె। యెతులకిపాద వాడేవి మీచలము। కాతరంబ్బియాండదిట్త్యెకర్మారిలిపడితెను। టితులాకమగవండు చెలి
నద్దిచెల్లదా॥౧॥ చుట్టిచుట్టతండు నన్నుంజూడవలెనంట్టని। యిట్టిజాలిమీ రాక్కమొక్కివె తెచలము। గుట్టుతోడి మగువలు కారితా
మె పైకొండ్డె। బెట్టుగాండ నవిభుండు బిగియకమానండు॥౨॥ పెట్టి శ్రీవేంకటగిరి తుండుప కార్యెవున్నాండండ్డె। యెప్పు మీటి
నప్పునవ్వివె తెచలము। కాంపుగానియాండది ఒత్తుంతకి ంబెనరగితిను। యీబాడ్డతండిట్టి కూడినెడు కాడంగలనా॥౩॥ ❖ ॥

సాళంగ్గనాట ॥ పల్లవి ॥ చాల్లెపుం జుద్దుతాడిచుంగ్గ లరా జనముతా । వల్లవి రిగా నెంగివెల ందులు గొలువ ॥ —— ॥ వి
పునంగుచాలుచోంపివెలందిరాంగిలించ్చుంగా । నెపు ననినుగ నెక్కె నిడెడివుండు । చెపడ్డియాకెచెతులుచెతులబిగ్గెంబట్టు
కట్టిఘైవిధులవెండ్డంబరువుడాలిని ॥ ౧ ॥ అంగ్గనరుండన పాడాలంక్కవన్నెలుశె సుక । రంగ్గగాతాడండొాడయు రాయ్య
ంగాను । శింగ్గారపుస్తామ్ములత్రాచెంగ్గావిము సుంగుతాడ । అంగ్గవించ్చి యాపెడనరా సలు రెంచంగను ॥ ౨ ॥ కలకలన్నవ్వు
తాడ కస్తూరినామము తాడ । అలమేలుమంగ్గ పన్ననద్ది మెచ్చుంగా । యెలమి శ్రీవేంక్కటపతి రుండితులు నెంపుతాను ।
బలిమినంక్కళమునంబజ్జివాత్తినదివా ॥ ౩ ॥ ✤ ॥ రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ వుండ్డ నిరాయాపాడివ్రాంరకె నన్ను । కొండ్డెగొాడితనా
లకుంగొాపమేల్లావచ్చును ॥ —— ॥ మద్దమవుతానె అంగము సూడు బండ్డవాంయెటు అంగ । మద్ది నాతొ నాపె సుద్దులాడు కొనె
వు । ముజ్జెవు ముజ్జె నేము నితాము చ్చుదలు చెప్పు రాంగా । యెద్దువచ్చునొాయెటు అం గమెమీాననసుల్లము ॥ ౧ ॥ నగవవు
తానె అంగము నాదరమొాయెటుం గము । తగవు నన్నడిగెవాలరునొమూడు । నిగిడి పా పాచాలు నిన్ను నెవ్వుండె అంగు
ను । యెగసక్కెండవుతా ల్లెయొామీాననసొాపము ॥ ౨ ॥ నెపమవుతానె అంగము నెయ్యమవు తానె అంగము । యిపుడు వచ్చి
తిరిమాయింద్దెరిమీారు । అపుడే శ్రీవేంక్కటపతి అలమేలుమంగ్గనెను । చపలతం గూడితిని సాదించ్చనె సొాపను ॥ ౩ ॥ ✤ ॥ గౌళ ॥
పల్లవి ॥ పూావుంబాకులకాలువెపుప్పయాగము । పూావరపూాచెని కిద్దెపుప్పయాగము ॥ —— ॥ కలువరెపలవండ్డెఘు నమైనకన్నుల ।
చాలంతులచూపు వేనిపుప్ప యాగము । తలంచి తలంచి నిన్నుందమమెనులంబాడ మెపు లరజొాంపుముత్తి నిపుప్పయాగము ॥ ౧ ॥
కరకమలములను కండ్డవగాబరలెల్లా । వారశి నిన్నంబూపుడి పుప్పయాగము । సరసపుమాద తెసారి నాడితవు నవ్వు । వారి ని
ఘైంజల్లుడి పుప్పయాగము ॥ ౨ ॥ గాందవుంగొాలనిదండ్డంగాంత్తలు ఖిగ్గన నిన్ను । బూదరానక్కు ందిడ్డుడి పుప్పయాగము ।
యాదున శ్రీవేంక్కటపతి యద్ది యలమెలుమంగ్గ । పూాందవూాందరతులివి పుప్పయాగము ॥ ౩ ॥ ✤ ॥ ...... ॥ ✤ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ ఉక్కెనిసుం బంత్తము తగిలినప్పుడినిము। మొక్కితి మిట్టినితొ మొక్కలములొల్లము ॥——॥ హూరిమిన్నైనాం
గానికొపాననైనాంగాని। వూరకె నిమొము చూడసుండ్డలెము రా। చెరియుట్టిపట్టంగా నిచిత్తము వారము న్నెము। యెరి
తి నైనాంజేయుమింకనిలమాదలు॥౧॥ తత్తరాన కైనాంగా నితగవు నకైనాంగాని। వొత్తి నిన్నుంబిలువకవుండ్డలెము
రా। చిత్తికొగుణొననికెచిక్కినవారము నిము। వుత్తరువు నిసునిడివొడ్డనివున్నారము॥౨॥ నగవు నకైనాంగాని నాదకా నకైనా
ంగాని। వొగి నిన్నుంగూడకవుండ్డలెము రా। చిగురుంబాయము నాండికెసవెట్టితినిము। మిగుల శ్రీవేంక్కటెశ మెచ్చితిని
న్నిపుడు॥౩॥ ✿ ॥ కాంబొది॥ పల్లవి॥ తారుకానాల్లైయుండ్డంగపాంచనిల। హూరిమెల్లనిమీాందంగప్పులైనయడ్లు॥——॥
ఆ ౧౧౧ కలువపువ్వుల బంత్తికన్నులనడుముకొని। బలువుగనిన్నవి సెంబడంతి యిడె। నొలసితాం జూచినట్టిచూపులు నిసు
ండెవిభ। సళువు మరునమ్ము లునాత్రివెట్టినడ్లు॥౧॥ తుంచ్చితమలపాకుల తొడమెలు నిమీాంద। యించ్చుకి
ంచ్చుకెవెసి నిండ్డరుంజూడము ంచ్చిచిగురమొదినిమొదిమోంసిననిచెప్పి। కొం చ్చివసంత్తునినిరుంబూందవెట్టిన
డ్లు॥౨॥ మొగవిరిసులవెంతముంట్టికంన నిమినుం। వగగారికలుడెసెవంత్తలుగాను। తగు శ్రీవేంక్కటెశుండతరుణొడనపె
ండ్లికి। మొగింజరండ్లరుల నెల్లముంకగూచ్చినడ్లు॥౩॥ ✿ ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ నివంట్టినతుల్యతొనెయ్యమాతం
డుచూపంగా। తావళిమొమ్మెయుండ్దానవాండెంత్తగలదా॥——॥ శిగ్గున నుండ్దానవా చింత్తతొనుండ్దానవా। శిగ్గసంజి
ంత్తకుసాత్రిచెక్కిటిచెయి। దగ్గరినిరమణుండుతమకించ్చివిలువంగ। అగ్గలమయ్యెవడిమెలాఆ డెంత్తగలదా॥౧॥ మాయ
లుశిశివామంత్త్రనాననుండ్దానవా। మాయసుమంత్తసానసుమంచ్చుమెసాటి। చెయివట్టియాతండునిచింత్తదిరందియ్యం
గాను। ఆయాలుదాంకద్దొట్టివు ఆఅడెంత్తగలదా॥౨॥ కరుణానిసంబుట్టెనొకొంకలునిసుముంచ్చెనొ। కరుణాకుంగా
ంకలసకాంగిలెనాత్రి। అరుదై శ్రీవెంక్కటెశుండట్టినిన్నుంగలసెను। తరమరచెవుమెనుఆఅడెంత్తగలదా॥౩॥ ✿ ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ ఆడివానినంట్లింగాలప్పుడె నిన్నువాళ్లితు దమోదలె ఱంగకడానమెలాడివి॥——॥ అట్టికావించ్చుక
మీఆడగినె నెకమాది। యెట్టనెదురవున్నాపైయె మోరానిక। వుట్టిపడివా శిజావెవాకడి కాకడిగట్టిను। చుట్టపువరుస
వారినాంకనాడవచ్చునా॥౧॥ శిగ్గవడకుమీవాళి చెప్పిరానె నెకమాదు। దగ్గరికూచుండ్డనా బెతనకి లరా। వొగ్గిమా
ఎలాడిషీవ్రారకెనింట్లవెశిను। నిగ్గులవారితావాడు నికింత్తవలెనా॥౨॥ నవ్వరు ౘ్రవెంకటపిశనమ్మించ్చునె నెకమాదు। యి
ప్పులంబండ్లుండ్డఅచె యెమోరానిక। పువ్వుకపూవైననెవు బారునిరుగులవారి। కవ్వశియకువెయుంత్తరతి నిన్నంగూడ
వ॥౩॥ ❖ ౘరాగం॥ పల్లవి॥ యింత్తమోహాంచ్చినవతి విన్నియు నవిరుంజవి। యెంత్తలెదునె మెల్లాని మువంట్లి
వంరవము॥——॥ కామలు లుమీండమీండకాపగించ్చినాంజవి। దిమ సానంబెదవ్వులందిట్టినాంజవి। నిమమున
చూడడంగానెరకుండ్డినాం జవి। వాముచునముద్దరాళ్ళైవుండ్డినాంజవి॥ ౧॥ చనవులబొమ్మలను జంకించ్చి
నాంజవి। చెనకిగబ్బితనాలు చెరినాంజవి। వనజముఖంట్టిమొంమువంచ్చుకా దినాంజవి। గునిశికాపూభారాన
కాంక్తినాంజవి॥౨॥ చెక్కచెతితండడుతశిగ్గచడినాంజవి। మోక్కలపునవ్వు వెల్లాముంచ్చినాంజవి। యెక్కవతా ౘ్రవెంక్క
టిశకస్నంగూడితివి। వాక్కమనసు ననిట్టివుండ్డుదిచవి॥౩॥ ❖ శంక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥ జాడువెజాడ్డడానవంట్ల
రిలానసాడువవెనెయితనినాడించ్చును॥——॥ తపము శిశి తివెతరుకాని నిరమకారుండు। యెవుడునివట్టనుండ్డియి
చ్చులాడును। వుపమనెరుతువె వాట్టికతా సాతండు। కపురుగానవ్వున బ్రికరంగించ్చును॥౧॥ అన్నిటజాణావె నివు
అంగ్గవించ్చినా యకుని। పన్నినమాదలంబెట్టి భ్రమయించ్చను। సన్నలగెలిచితివిచాయల చూపులుచూచి। వన్నెలానితని
త్తవలపించ్చును॥౨॥ చెల్లునె యెప్పుడివలె ౘ్రవెంకటిశ్వరుని। మెల్లనెకాంగిటంగూడిమె బ్బించ్చును। తల్లివె మాకె
ల్లని వుతగు నికు చెలులము। అల్లిదామెర వ్రైనివాతనింజారెక్కించ్చునూ॥౩॥ ❖ ❖ ❖

శుద్ధవసన్తం॥ పల్లవి॥ యెటువంటుదమీకమమ్ము నేలకించితినే। మటువమెపుడు నీవిమనసులానవే॥———॥ తననగవు
వెళావాతరునాలకల్లాను। చెనకి వెళముత్యాలళిసవైనవి। పనివడితన చెతిపచ్చి చెంతలెళావా। ఘనమైమరపు బావ
డికళలు జించ్చివి॥౧॥ నెజిమాదవెళావానెలంతలకల్లాను। మాయిటెనివల పులమండ్లైనవి। ఊజిళి యతానడచెగునా
ములివెళావావాడించ్చిరతియాసలబన్తి నానించ్చినవి॥౨॥ చూపులివి యెళావాసూదులైమాబాంఢ్లపు। రెపుమాపు
కడుంబెరకింపులైనవి। యెపునఞ్రీ వేంకటపతి ఖుండిడితానీమమ్మునంగూడె। తిపులమావికింపుల తిద్దుబడియైనవి॥౩॥
॥శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ చెప్పినద్దుకియ వెచెలువు నికి। కప్పురముదిన్న నొవంగడు దప్పుగలదా॥———॥ చలమెంత్తగలిగినాప
౩౧ తులకపురబతిళాడ। కొలచిమారిమిచల్లి కొసరిడి। బలిమికళి నఱండుపద్దిపినంగ నేలా। యెలమినింతపమిక్కిలింకలొంతుగల
౧౮౨ దా॥౧॥ బింక్కమెంత్తగలిగినా ప్రి యురాండ్లవిభునితా। వంక్కలొత్తిమకింగారం త్తవలపించ్చెడె। లంక్కెలకుంబా
డినితెలావులు చూపంగనేలా। వుం క్కవవట్టినమీండనుడంబాడ్లున్నవా॥౨॥ శిగ్గులె ంత్తగలిగినా ఞ్రీ వేంకటపతి ఖతా
నివు। బిగ్గంజన్నులొత్తికూడిబిగి యించ్చెడె। డిగ్గనంగలసి నింక్కదివునికిమరంగెల। దగ్గరిమొములుచూచితలపొంత
లున్నవా॥౩॥ ॥సామంత్తం॥ పల్లవి॥ నేము నివారమెయుండ్లునెవ్వనులెవి। చెవిమీండయినమీండ చెప్పనేలపను
లు॥———॥ కండ్లవపనులుకియంగలవు నివెప్పెనాల్లిండ్లాలుకిసుకరానుఆపెగలదు। బొండ్లలుచూచిమిమ్ముబాగడ
నెముగలము। మండ్లవించ్చినగవయ్యమటియాలకడమ్మా॥౧॥ వెన్నెలవెవ్వరికైనావలపించ్చునిపుంజెల్లు। అన్నిదనుడాం
తనమాపెపుంజెల్లు। కన్నబాదనెల్లావూడిగానకునెముగలము। యిన్నిదమెరయవయ్య యింకనెలమరంగు॥౨॥ నెల
ంతలమమ్మకముల్లు నిశాక్కనికిపాలు। అలరిన నిరతులు ఆపెపాలు। యెలమిఞ్రీ వెంక్కదెళయిద్దరిశివామాపా
లు। నిలువునంజాక్కవయ్యానికిలవేటిపు॥౩॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ యిద్దరికి వచ్చె దూరు వేంబడికి నీకు। తిద్దుకొండ్లని వంక నేతి పంగడవే॥ —॥ మాదలాడే విభుని తామా
ఝు వలుకక వుండ్లి। అందడలని కంతగర్వమున రదవే। బిడికి మాఁడికి నివు శిగ్గ వడి దేటింగరు। నిముననం తని మీండనిండ్ల
తేంచ్చురా॥ ౧॥ నవ్వున వ్రిపతి తొడన గుత్తాని వుండ్ల కున్న। జవ్వన మదములు రచ్చుంబడవసే। కవ్వగాని వుముద్దంరాలవెలద
యిటు ఆంగరు। నివు బిల్లనాతని నెనిష్టూరి యనరా॥ ౨॥ కలసి(శ్రీ)వేంకటపతి కౌంగిదం గూడక్కుండిల్లి। కలికి తనమున వ
కండ్లు గాడ పి। చెలిమి శెరియాత్తని తెల విచ్చుచె ఆంగవు। నెల వైకతలా తని నిండ్లు కలనవా॥ ౩॥ ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ జ్ఞానం
డవు నికనిడి చద్ది వలవు। రాసెంచ్చెనింక్కె న్నండు నిరపమాంగు వలపు॥ — ॥ చెక్కను క్కితని వరకచెలిని ప్లె మొహన। మొక్కలు
మొక్కినారకి మొము చూచిని। చిక్కని నవ్వులు నవ్వి బిడిమి నానఆంగడు। వెక్కసము లాయంబద్దు వెండి వెండి వలపు॥ ౧॥ మ
మత నిప్పించెంచ్చి మన సుపద్దంగలి క। భ్రమసి నిలారం చిలాలాంబయలిండినీ। కొసర మడుసం జూక్కి కొ పించ్చి సానె ఆ
ంగదు। తమి తొడంబద్దు కూపడె నువచ్చె వలపు॥ ౨॥ పవళించ్చి సన్నచెరి భావము నిలుపవేక। చెవిలొనమాదచెప్పి
చమరించ్చినిత్తివిరి(శ్రీ)వెంకటెశతెరవె శెని న్నంగూడె। వశాన బద్దు మీకొన్న దికొలు వలపు॥ ౩॥ ॥ సాదంతా
మక్రియ॥ పల్లవి॥ యియ్యకొండ్లె గాని వేయిండ్లకి మి। నెయ్యపు మాదలకెల్లా నెరవాది తాను॥ — ॥ చాలయతి సుక
వుండ్లి తిసంత్తాషమికడవే। చెయినొండ్లె నతన చింతల కను। మాయలకలా నైతిమంచ్చి దాన నెకడవే। పాయపు మ
దముతొడి పంత్తగాండు తానూ॥ ౧॥ యెదురు మాదడకున్న నింత్తామై రేకడవే। కడి కితొనాడి బికల్లలకును।
చెదరకనెనవ్విత్తి చిత్తము వచ్చుంగదవే। వెదచల్లి వలపుల వెసడా రితాను॥ ౨॥ కెప్పినద్దు సిగిత్తి నుశెలవాయ
ంగదవే। యిప్పుడు గూడె(శ్రీ)వెంకటది కుండు నన్ను। చిప్పులు మొవిచె కొండ్లి చింత్త దిరెంగదవే। దప్పికి నెయ్యు
దాగి బిలగవరితాను॥ ౩॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ఫాడి॥పల్లవి॥యెరవుతెనిరమనాయుండితండిరదె|అరుద్రైనారెమోబాంచ్చునండ్రెంగదరి॥——॥యెతులకువనితలు
యెవ్వరిమియాడుకొన్నా|నాతండునేను సెర్గడి అండ్రెంగదరి|యూతలగమనాయుండువారింద్లనుండ్లె మండ్లెంగాని|
ఆతువునాతొంజెప్పినండ్రెంగదరి॥౧॥వాసికింగాలువులాసెవ్వరిదిప్పచుంచినాను|ఆసరెల్లానామీందివండ్రెంగదరి|
బాసయెండ్లాసిసినండ్లభావములునాతొంజెప్పుత్రి|ఆసుద్దినేనెటింగినసండ్రెంగదరి॥౨॥పదరియూతనిమెనుపచ్చి యెవ్వన్నడ
ండ్రె|అడియెల్లానాచింతలండ్రెంగదరి|యెదుదరాఘవెంక్కటేశుండెదివానన్నుంగూడె|అదిమీరితెలుసుకొమ్మండ్రెంగ
దరి॥౩॥❖॥దేసాళం॥పల్లవి॥మీటివచ్చినపనికిమీరెనాత్రి|విటిడితనము నాకు విసమంత్రానున్నదా॥——॥తగు
౨౨ లనాడినవాండుదాంటెరపుతూదలెలె|నగవులునగినంతాననుచుంగాక|చిగిబతినింరనాకుపిలుచుంగాపము
౧౧౩ రాదా|మగువలాలనాయండ్లు మత్తితప్పులున్నవా॥౧॥తప్పుకమూచినవాండు తమకించుకుండ్లనేలె|కప్పుర
విడెమిచ్చికలసుంగాక|వుప్పతించ్చి తీనినువారుచుకుండ్లంగలనా|కప్పురగండ్లలా లకపదములున్నవా॥౨॥చెయిప
ట్టుకున్నవాండుదిగ్గలువడంగనేలె|యీయెడనెనాకువునవెచ్చుంగాక|పాయపురాఘవెంక్కటపతినన్నునిదుగూడె|చాయ
లమగువలాలచలము నాకున్నదా॥౩॥❖॥సావంతం॥పల్లవి॥మాటలు నెరతువిమాపుదాంకానువారి|మాటలా
డినద్దివుండ్లుచుంత్తనవుంజింతలు॥——॥యింత్తలానెనవ్వివుయెమెచెలిఅవురా|యెంత్తకెంత్తకొపగించ్చినెండ్లాంకాను|
పంత్తములాడవదిమిపలువూరు నునివు|అంత్తిశివాడినడపివండ్లు మీందంగలదా॥౧॥యిచ్చకమెలశీగెవెయింత్తి
రొనాకుచాలి|మచ్చరించ్చితెనివుమాదవినెవా|వాచ్చుము తెంచ్చవదిమెవాక్కమాడునునిన్నుమెచ్చినండ్లుమీందదనుమెర
మెరగలదా॥౨॥కన్నలనిలమొక్కెవికలిరి నాకునిన్న|యెన్నికెతిడ్లదిడ్లయెమిగనెరా|సన్నటింగికూడితివిజపరా
లవె|మన్ననరాఘవెంక్కటేశమనచ్చితివిరా॥౩॥❖॥

మంగళకౌశిక ॥ పల్లవి ॥ నిండు వోహాము ననాపై నిలుచున్నదిమేలు । వండ్ల వండ్ల నడ్ల యవచ్చునా రావా ॥ —— ॥ బిలువంగ
ం బిలువంగ బిగిసేవు సారె సారె । చలము సాదింత్తువింత తులతాను । తలంపు గడు మెత్త సదండ్ల తసమే కాని । వలవనిస
ఉతిలవచ్చునా రావా ॥ ౧ ॥ తడవంగ దడవంగ దప్పించ్చుకొంజూచేవు । నిడివింబె ద్దుడురా నెలంతలను । వడిరిం
జెమదలు నీకు వద్దదిమ సమేకాని । వడచల్లి విరహము వచ్చునా రావా ॥ ౨ ॥ కూడంగ కూడంగ గాసరేవు మీంద
మీంద । తోడనె యలయింత్రు రాత్రాయ్యలు లను । వేడుక తోడ గ్గరి శ్రీవేంకటపతి కూడితివి । వాడికి గానిద్లెనె వచ్చునా
రావా ॥ ౩ ॥ —— ॥ రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ పొద్దువోదాని కడిమి పొరుచెలి । పెద్దరికము చెలి తిరిగి చేసె ॥ —— ॥ బల్లిదు
రాలవైతివి భ్రమయించ్చవే పతిని । పల్లదపు మాటల కుంబనెలెడి । వెల్లవిరి నాతని కివేడుక మీంది వారము । తల్లడించ్చిమమ్ము
దూరందగవేడి ॥ ౧ ॥ కలికి వలికి గలిగితే ● నుకడు శింగ్గారించ్చుకొవే । చెలు కండ నానం ● బొడంబడు వేడి । వలపులుచ
విగాంగా వాలికక్కినవారము । చలి ● వాలివాదించ్చు సంగ్గతిదే ॥ ౨ ॥ చెయిదీయం ఢ్ఢైన ● దానవు చింతలు శేయించ్చుకొ
వే । వ్వా యలు మాటాని ంక్కా మటింయెతి । యీయెడ శ్రీవేంకటపతి రుండెనసి నన్నిన్నిదాను । నియ్యచ్చు నిరమ్ము లెంచ్చు నిపమిడె ॥ ౩ ॥
॥ శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ అదియు నాపెద్దరికమ న్నిటం గాదా । పదరినాలయింద్దరు ను బలంగమేకదవే ॥ —— ॥
మన్నించ్చియూతనికి నీమత్తింగొంద్దరు రానివే । కన్నలెంత్త పెద్దమైనాం కలిమేకదే । మున్నిది వారికతండు మొక్కు తెల్లవొక్క
నివే । చన్న లెంత్త పెద్దలయ్యు నా జవ్వనమే కదవే ॥ ౧ ॥ అడంగిమడంగి పెలికిరచ్చేత్తలనడచిని । నటు మెంత్తకొంచ్చు వైనానాన
యమే కదే । బడిబడిం గన్నచూడ బాసతెల్లాంబె శినీ । కడు గొప్ప యిఊుండు శింగ్గారమే కదవే ॥ ౨ ॥ సరికి చే సికితాన్నజా
ణాతనాలాడినీ । మరులు గూడితెంగొప్పు గొప్పెంగదె । యిరవై శ్రీవేంకటపతి యుండింద్ద రిలా నన్నుం గూడి ।
వారతితి మోవితేనె లూరివే కదవే ॥ ౩ ॥ ॥ ॥ ॥

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ నవ్వువా యింకాల నీవు నా మనసు। చివ్వుంబటుకుండి నెలసి దడిత్తుంగాకా॥ —॥ యియ్యకొన్న
దాననీకు నేడు రాడీవానెను। నెయ్యపు డిచ్చకము సేసెర పింగాక। పయ్యద కొంగ్గ పట్టేవు బలిమి కత్తెనెలయింత్త వొయ్య
నని ప్రియములకొంత్తిగట్టింగాక॥౧॥ వలచిన దానని కువసముగలకుండ్డెనా। పలుమారు నిచిత్తము పద్దుదుంగాక।
తలంపు నాకొంజెప్పి పుతనివి వింత్త దాననా। కలశిన ద్దికలశి కైగొనెంగాకా॥౨॥ నివినీ నైన దాన నెరసులు వెదకి నా। చె
వమి రినిరతులం జలంగెంగాక। శ్రీ వెంకటపతి నన్నంజిత్తగించి కూడితివి। పూవులు వాసన వెంబాండ్డి వుండ్డుంగా
కా॥౩॥ ❖ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ ఆతండు నీవు నెకమ్మైనద్దీ వుండ్డరుగాక। యీతలె నాతలె బింకాలె లధూశిరి॥ —॥
శ్రీ మచ్చికచేశినవారు మాదలంగి సరుడురు। పచ్చిగాన ప్పుడివారు పైకొండ్డరు। విచ్చున విడేనవారు వెఱ్ఱపులేకుండ్డ
౧౧౪ డుచు। యెచ్చుకుండ్డలు మీ ... లానెలపద్దిరి॥౧॥ జొడ్డువాని యడ్డివారు ... బొమ్మలజంకెంత్తురు। వడ్డనన్నవా
పలాలవాళి రింతురు। కొడ్డిమీ శినద్దివారు గురులుడాంకింత్తరు। యిద్దరూ ... ను పంత్తాలకు యెలపెనంగెరె॥
॥౨॥ చనవులుగలవారు సరసాలు చూపుదురు। తనియంగూడిడివారు తమకెంత్తురు। యెనశితి శ్రీ వెంకటపతి యుండు
నివు నని ద్దీ। యిను మడించ్చెండగ వులెలపిద్దిరి॥౩॥ ❖ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యెలనీకు నీవపతి నింత్త శ్రీ శ్రీవే। మెలుమీ
ండనంట్టితి నే మెచ్చువచ్చుంగాకా॥ —॥ మచ్చికచు ద్దలైతి మమ్మరెత్తదుకా। యిచ్చకములాడితేనె యింపులుగాక।
పచ్చినిరు వెండ్డైతి తా మెరవారు చునా। చెచ్చెరం జల్లనైవుండ్డిం జెంగ్గలించ్చుంగాకా॥౧॥ వాడంబాయుగలవారు వాచ్చుము వద్దు
డుకా। ఆడరిసరస మాడేదండ్డముగాక। బెడశికూడు వెండ్డైతి పిడవులారుచునా। జడిశిందగు వాపైతింజవి వుద్దు
ంగాకా॥౨॥ కాంగిదంగులాడినవారు కడమ వెద్దుదుకా। వింగక పెనంగితేనె విడుకగాక। అంగెన్ను నిన్నరమున్ని
నద్దీ శ్రీ వెంకటపతి యుండు। వింగాలి గెకుంగా యు వినోదమేకాకా॥౩॥ ❖ ॥ ❖ ॥ ❖ ॥ ❖

ముఖారి॥ పల్లవి॥ ఆయివండ్డిసతింగా నియాడరించ్చవు। మదమాయమ్ములనుచు వుండ్డు వేనికా। —॥ కాముకరన్న
లయింత్తి కండ్డ వచూపులు డాంకె। నాయు కొనినిత్తను వు నల్లనాయను। మెడియ్యె యగాపచెక్కల మెఱుంగుకళలు దా
ంకె। పాడింబ్బుని కొక యెల్లాంబచ్చు నాయను॥ ౧॥ జలజవదనమెని జవ్వనభావాలు సెంకె। హాలుహాండ్ల నిబ్బాడ్డ పూవ
కపూబైను। ఆలరజఘనచక్రమాపె హాండ్లు శేయంగాను। తిలకింపుంజక్రము చతికివచ్చెను॥ ౨॥ పాలవెల్లికొంతుర
ంజెపట్టిపెండ్లాడంగాను। పాలసముద్రముని కంబడుకొలయను। యీలిల శ్రీవెంకటపతి యిండ్డర మాపెవారమె। వెలసం
బ్బులసతుల విదతన మచ్చెను॥ ౩॥ —॥ నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ నివల్లనె కొత్తగాడు నిండ్డు జవ్వనము గల। కావర పువారి
కెల్లాకలదిదిబాలు॥ —॥ యెమ్ము నిమూదలాడె నొయింత్తి నితానల్లప్పుడె। మోము నంగళలుడిరె ముదము తోడ। చెము
ట్టి నాతానప్పుడిచెరి సరసమాడివు। ఆమని కాలముగాంగా నగ్గవాయవలపు॥ ౧॥ సన్నరెమి శ్రీనొజలజాక్షి నిక
ప్పుడు। పన్నినని చిత్త మెల్లాపరాకైన డిమన్నించ్చు అప్పుడి నాతోమాదలూనాడివు। నున్నంగాను ప్రాలికియు ను మదా
యవలపు॥ ౨॥ కలశి నతి యద్దాకాంగిదను మదిరాక్షి। నిలువెల్లాంబులకలైనిగ్గడిరెను। అలరి శ్రీవెంకటపతి అప్పుడి నన్న
ంగూడితి। బలిమింబయురకెయంగపండ్డవండ్డె వలపు॥ ౩॥ —॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ యెంత్తయు నానీమోలాన యెరవున్నదా
చెంత్తనున్నతిగెలెకాబనిరించ్చెవి॥ —॥ జగడాలు మానందాసరసమాడిడివేళె। యెగడిగనాడితి యెగ్గలున్నవా। హాగరు
మొంకలు మీండి పువ్వులవాంగరికాదా। తగడిపిరంబెడ్డితితి నెలయ్యెవి॥ ౧॥ పెనంగక వుండ్డ రాదా ప్రియము తోనాపె
నిన్న। చనవున ముడ్డితితీ నెసడి వచ్చెనా। పనివడి వారు చుకపలు మారు నాడించ్చితి। తినండినవె ముకె కాతి పులయ్యె
వి॥ ౨॥ ఇవిచి శ్రీవెంకటదిశబినియంగనెల యాపెబలిమింగూడితినె పంత్తమాయనా। చలువకాంగిడూరు పువన
చంద్రాడయమయుతి। వెలయంజెంకసికాడావ న్నెలయ్యెడి॥ ౩॥

శంకరాభరణం॥పల్లవి॥చేయి మీఁదాయను నీకుఁ జెల్లఁ దామతి। మాయింట్లనే పుట్టెఁగాన మా వంకే సఫలము॥
॥——॥యెంగిలి నప్పనే నింత్తి తొల్లి నిప్పుడేఁ తత్తుండవే। వ్రూరకున్నవారితోడ నూఁరకే పడు। నేనాడ వన్నెం జేసి మంచ్చి వాం
డవౌదువు। మరి తానుం జ్జిమిమ్మాడిమి మిమంకోళ్ళలము॥౧॥ నన్నలనెంది ష్టదాన నాడింపువెన్నండూఁ దివు। కన్నలుమూచి
తి నెలారమును మఱింగు। యన్నిదికైనా నొచ్చిఁ నీవుయెండ్డుండ్డా వచ్చిడాఁరవు। వన్నలమోఁంచి నిన్నొత్తి వవలపుచారమ్ము॥౨॥
శివకుండాలననె నింత్తి శ్రీవేంకటేశుండ నీవు। నీవరవంట్లవాండవే దిద్దవి న్నిదు। చవనల మేల్మంగ్గనైచలంగి నీ వలితి విఁకైవ
శమ్మై వుండ్డనే మీకాళ్ళరపువారము॥౩॥ ❀ ॥సామంత్తం॥పల్లవి॥యిండ్దరినే మడిగివు యెండ్డాంకాను। సండ్డడి మోడ్డ
(౩౧) డ్డ తిక్కిజవ్వన మీనాకు॥——॥చెలది నవ్వులకు నుశిగెల్లలుదావు। కలికిచూపులకు నుకన్నలుదావు। నిలుచున్నయా
౧౧౯ సకును నీవుదావు। మలశి [illegible] వనికు నాపిమంత్తనాలుదావు॥౧॥ చక్కిడిమి [illegible] యుంగులకు చేయిమాఁయు। పెక్కు
లమాటలకు పడదిమ్మాడు। చక్కని యాపెవు నిసన్నలు మాఁడు। మోక్కలపుని కునాపెమోక్కలు మాఁడు॥౨॥
భావపుగుబ్బలకును పయ్యదకావు। పిరినచల్లపులకు బింక్కముగావు। ఆరయ శ్రీవేంకటేశ అలమేల్మంగ్గకు నీకు।
యారితిని నగూడినయిం ప్పులెకావు॥౩॥ ❀ ॥సిపాడి॥పల్లవి॥పదిగంట్లవిడు వండ్డనా కేవారికేనె పనులు। యివల నిత
నిబాండ్దు వెద్దు వెళ్ళీడె॥——॥పాలమీఁదం బవ్వళించ్చి పాలవారి యిండ్లం బుట్టి। పాలుదోంగ్గిలించ్చినట్టి బాలుండి
తండు। గాలి కూడివాని మెట్టి గాలిరాకాసుని గొట్టి గాలిచిత్తతమ్ము నిసంగ్గడినాడే నితండు॥౧॥ పసులయేలికనేలి ప
సులకు మాఁరు దెచ్చి। పసులంగాచినయట్టి బాలుండితండు। వసుధభారము దించ్చి వసుధకొడుకుం గొట్టి వసుధ
యేలినయట్టి వాండు గడిదిండు॥౨॥ బండ్డిబామున్నుఁడ్డై వచ్చి బండ్డిగాలి కత్తి వట్టి బండ్డి విఱిచినయట్టి బాలుండితండు।
కొండ్డ యెత్తి కొండ్డసుబి। సరు ద్దై శ్రీవేంకటాద్రి కోనేటి శ్రీపెనల మేల్మంగ్గం గూడినాండితండు॥౩॥ ❀ ॥

కాంభోజి॥ పల్లవి॥ యిదువంట్టి వారి జాంద్దు వింపుహా యనికు నేండు॥ అదమదలునె మ్మితె నంత్తెశి నేరముగా॥ —॥
బిగువుంగానగొల్లను బిరుసు తెత్తాలంకిని॥ మోగమిచ్చుపంజేతులు మొక్కింగానితేసువలుకన్నులను తిరిగింపువెక్కినినగ
వుతెశిలవులనయ మిచ్చింగాని॥ ౧॥ గద్దిచ్చను మోనవైత్తెకరసానంబడ్డిని॥ వొడ్డుకమాదతెత్తినెలూరింగాని॥ జడ్డిగొన్నబా
మ్మవైతెజంక్కినవెబూవిని॥ హట్టపుంజక్కండనమెతమిరింబింగాని॥ ౨॥ మచ్చికజపునమ్మెతె మనసెల్లాంగరంబిని॥ కొచ్చి
కొరికలెఆపకొలిబింగాని॥ అప్పువు శ్రీవేంక్కటేశులమెలమంగ్గను నేను॥ నిచ్చలుంగూడితినాపనిన్నుంగూడెంగాని॥ ౩॥
॥— ❀ ॥ గౌళ॥ పల్లవి॥ మతియెండిసుద్దులు మాపుడాంకాను॥ గుటెయ్యేనబెంతలివకిల్లలాయను॥ —॥ కాయకన్న
లెన్నకలిశిబూడంగానె॥ నాదనుండ్డినిమెనునల్లనాయను॥ బిదికెమూడికినాపిశిస్సలు పైంజల్లంగానె॥ తెవలుగానికి
న్నలుతెల్లినాయను॥ ౧॥ బవి ● మినెవలపులపడను బల్లంగానె॥ పలుమారుని ● మెనసపచ్చియాయను॥ యెల
మినితొనాపుయిచ్చకములాడం గాను॥ వల యనిమాదవచ్చిపడదాయను॥ ౨॥ అంద్దనుండ్డివానుప్పు పైనలిగిగూ
డినదెల్లా॥ యెండ్డలాయనిడలాయనింత్తలానెనె॥ దండ్డిగా విండ్డరాజవైదగ్గరి శ్రీవేంక్కటద్రి॥ కొండ్డపైనన్నుంగూడం
గాకానెనిష్టియాయను॥ ౩॥ ❀ ॥భైరవి॥ పల్లవి॥ పంత్తమునినెడుకొన్నాంబలుమాపుముచ్చెవు॥ యెంత్తవాండవి
ంత్తకెకెవిడ్డిడివాలపు॥ —॥ పచ్చిమాదలాడితెనుభావమెల్లాంగరంగెవు॥ పొచ్చరుండ్డలాడినాయెమ్మకొ
నెవు॥ కొచ్చుపెట్టిజంక్కింట్టితెకాంగిదనెజాదిగవు॥ యిచ్చితిబిచనవులుయిడ్డిడివావలపు॥ ౧॥ బర్సునక్కెపలికితెబెచుతిం
ట్టెవుమెనెల్లా॥ వాక్కపైగొరనూండినానొశిబెవు॥ మొక్కలాననలిగితె మాహాముపైంజల్లెవు॥ యెక్కవానునన్నంబాయ
విడ్డిడివావలపు॥ ౨॥ మోగము నెంజూచితె నెమ్మచ్చదతాంబ్రమనెవు॥ అగడుగానెంగూడినానండ్డకొపివు॥ తగిలి శ్రీ
వేంక్కటెశతమితానుమన్నింట్టితివి॥ యిగిలింట్టెవుపైపైనె యిడ్డిడివావలపు॥ ౩॥ —❀—॥—❀—॥—❀—॥—❀—

సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ యేమిచెప్పెదిని నిపుర్యెంత్తవాండవు। వామివలబాక్కమాడి వారవద్దవా॥—॥ దగ్గరిగాద
ండ్లను తరుణిసినెలతిడ్డేవు। శిగ్గులువడంగవద్దాచిన్నదానికి। వెగ్గళించ్చెబిడ్డడులవిమారుం బొండ్లెబొండ్లె। యెగ్గులునె
మ్మెలునెండు యీడంజూపివా॥౧॥ ఉరుదుగాంజూడదండ్లనుబిదనెలజంక్కిలిచ్చేవు। శిరసువంచ్చంగవద్దాచిన్నదానికి।
వెరవైనసతులతావెమారునవ్వినవ్వి। యెరవైన అలవాట్లిడంజెరివా॥౨॥ చన్నులనొత్తదండ్లను సతినెలజరచేవు। చెన్న
మీరమోక్కవద్దాచిన్నదానికి। యిన్నిదజ్ఞావెంక్కటేశ యీపెంగూడెవురమ్ముప్పై। యెన్నికమీరంబెద్దరికయించ్చు
చల్లేవా॥౩॥ — శ్లో॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ యెరవైదూరితిమి యున్నాళ్ళిదాంకానిన్ను। సరసము లాడంగాను
సాదించ్చేమా॥—॥ వల్లెవిశికాడెలనువంచ్చుకానెయద్దనికు। చెల్లునెంత్తనివ్వుచెంతచేశినామమ్ము। వెల్లవిరిగాదాం
గ్గిలివెన్నలుదినినమోదుపల్ల … దాటేమాడినానుచాదివద్దేమా॥౧॥ మెండ్డు … గం జిరలుద్దిశిమెరశినచేతుల।
దుండ్డగాలెంత్తనించ్చినాదా … ప మనేమా। అండ్డనెపడారుచెలఆయాలుమో … దిన నిమ్మె। వాండ్డెమాచన్నలుపొ
వనోపదనినా॥౨॥ గాచ్చులచన్నులునొత్తగుమ్మలాడినది మోవి। యీవలమాకి ద్యుంగానుయెంగ్గిలనేమా। ౨పెం
క్కటేశనన్నుంజెరి యిద్దిమాడితి। వావిశినెంత్తమెచ్చినావలదనినా॥౩॥ శ్లో॥ అఠాణ॥ పల్లవి॥ యెల్లపురుండు పెద్దత
యెంత్తశికివిడునన్ను। మేలిచిచ్చాండవు నివు మొగ్గదానవనేను॥—॥ … పాలకుంజవి గాశి। దొ
రతనాలుకిశిదిదొడ్డవాండవు। గురువింద్లపూవులు కారిమన సువరిగాశి। వరుసవిన్నుంబూజించ్చెవనితనునేను॥౧॥ నారలు
నాలివాపిచినమ్మికలండాడువెండి। పారచినివల్లెవేశిటాడ్డెవాండవు। గారవచ్చునప్పులనెకప్పుకాలునూరినూరి। నారకెసువిమె
నంబూశిజలజాతినినేను॥౨॥ కలవానునుర్యువచెద్దికాంగిదిలానన్నుంగూడి బాలునే … వెంక్కటేశుండవు నివు। పలచ
నిచెమాటిలపన్నిదికాలువదెచ్చి। జలకము లాచ్చిననది సకియనేను॥౩॥

శ్రీపాళి ॥ పల్లవి ॥ యిరవైన సరసుండు యించుకంత్తకొంపెలు సు । నేరిడింపప్పకయిడ్డిచూచితే నేచాలదా ॥——॥
నవ్వితే నయమైతి నాడుకొంటా ప్రియములు । తగవులంటే డ్డంగానేదాంగింగాకా । అగడు శేయకరావే అతని నెలదూరి
మొగము చూచి చూచి మొక్కితే నేచాలదా ॥ ౧ ॥ కాకి కలికిరుప్పులితే కొండ్డంత్తగాదా వయసు । ఆరితే రంగావెగదయ్యా
రంగారపేరం టెట్టికింకరావిచనం గనంత్తి కావే । మిరతానే వాకమాఁదమెచ్చితే నేచాలదా ॥ ౨ ॥ మోఁదవ తెల్లామూఁదలైతే
మనసులాక్కొత్తగాదా । పాడి శేయరాఁడ్డంగానె భ్రమరింగాక । యీదుశక శ్రీవెంక్కటపతి యుండింత్తనిడ్డెకూడె । నిదుతా
దలింకరావే నిలిచితేంజాలదా ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ గౌళ ॥ పల్లవి ॥ వనితలవలపులు వడ్డికింబారినిచూందా । యెనయు మొక్కల
మైనాయెడుగాను సతుల ॥——॥ చెలికె సవడ్డవారు చెరియున్నారు నివాఁకె । ఆతలమరింజెనకుమడిలాభము । లా
పుగాంబడా పువెలులాయా లు నినగరెల్లా । యీతలనింక్కాంగూచ్చుమె డుగాను సతుల ॥ ౧ ॥ కలయం
గాను వారు కలరారెల్లా నివా రె । అలరిమరింగలయుమడిలాభము । తాలం కినంద్దవ్రజపుదొడ్డెనయండ్లలా
వె । యెలమి నింక్కానుండెమ్మాయెదుగాను సతుల ॥ ౨ ॥ వురము శిరసు విందున్నవారు నివారె । అరయుమప్పమ
బాహులదిలాభము । ధర శ్రీవేంక్కటపతి నితావల్లారాణివానాతె । యిరవైమమ్మానెలితివెడుగాను సతుల ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ బౌళి ॥ ప
ల్లవి ॥ నేనింత్తశేలితినంద్దనెరమెంచ్చివుగనర । తానె నన్నంద్దెంజూచ్చితప్పులెడునాయండ్డ ॥——॥ బాడ్డనని యుండ్డెకెనిబాండ్డలు శే
మవచ్చితే । నుడ్డలు చెప్పంగవచ్చింజూడవే తాను । బుద్దులెటుంగుదు నంద్దబారుగు బారచియండ్డె । ఉడ్డండ్డానం జూన్నల
ంచ్చినా యక్కరావిండు ॥ ౧ ॥ సీమగండు బావంద్దె నెవడ్డంగూచుండ్డితే ను । కామించ్చికాంగిలించ్చెను కానివే తాను । నెమమువ
క్కైనంద్దెనె నివెరడలనంద్దె ప్రియమును మెంచితే నెపట్టంగడెవిండు ॥ ౨ ॥ మాఁదడంబని గలిగిమరి నిన్నతిపరాంగా । యీదు గాం
గూడె శ్రీవెంక్కటపతి యుండితాను । నీయధిచెల్లెలనంద్దెని మారు నినంద్దె । గిందుచుండమ్మలముపుక్కిట నించ్చెవిండు ॥ ౪ ॥ ❖ ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ యిల్లరికి పిరదముతెలచెప్పవచ్చేవే । పల్లదాన నివుంగాంత్రపైకొసరా॥ —— ॥ వలపులుచవియండ్లవంత్తు
లకుంగొసరేవు । చెలియీ విభుండుపద్దుంజేద్దనిరు । రవికి నిరొద్ది వారారాచురున్నారి ర్కడను । నెలకొ నిభాగించ్చనియ
ంత్రనేరరా॥ ౧॥ నవ్వులేరలవండ్ల నండ్లు నంజాడెర్కేవు । పప్పులించ్చియీవిభుండు బాడిగెవాండా । జవ్వనులిర్కడివారుజాలి
రొంపు నున్నారా । చిప్పనని చవ్వెళ్ళివళ్ళి యనొ పరా॥ ౨॥ కావరాననివు గూడిరాంగిదనివి నరేవు । శ్రీవేంకటవిభుండుచి
మ్మలిబొమ్మా । యీవేళ నిమ ద్మిండ్ల ర్ని నితండిడ్లేకూడినాండు । వివిలరు నివండ్లవిడు రవేరావా॥ ౩॥ ॥ ఆహిరి॥
పల్లవి॥ చెప్పవింగసవచ్చెనాచెలి మీరేల్లా బుద్దలు । చిప్పులుచువి నివిని చిల్లులాయమనసూ॥ —— ॥ పలుకులవాండ్లైతే
౪౧ పడ్డవచ్చునామతి । అలుగుతైనా మారల నద్దుండ్డుంగాగా । యెలమినాతండాడంగానేడ్డారువవచ్చునే । చెల్లులార విని
౧౧౨ వినిచిల్లులాయమనసు॥ ౧॥ చెలివలపు వెండ్లైతే చేత నండ్లవచ్చునా । సూరి యుండ్లైనామొయిలుచొచ్చుం
డ్డుంగారే । కొలియాతండుడిడ్డ ంగాగుద్దున నెద్దుండ్డుడే । చెరువలువినివిని చిల్లులాయమనసు॥ ౨॥ నవ్వు
లేనయములైతే నారొలువవచ్చునా । పువ్వులండ్లెబండ్లెలు నుంబుద్దుంగారే । యిప్పుల శ్రీవేంకటేశుండెననే నిమ ండ్లునే ।
చివ్వనబూతులువినిచిల్లులాయమనసు॥ ౩॥ ॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ యిప్పుడిది కడవాయెన్నాళ్ళకైనాను । అప్పులిచ్చేరమ్మ
నవెఅల్ల నాండెనవ్వులు॥ —— ॥ చిత్తమెడింగినదాన చెలికొపగించ్చెనా । యెత్తియిచ్చులాడంగారయింర్కానెను । తత్తరమింత్రది
లొనేతనకేలరమణుండు । హత్తురకా నురమ్మ నవెఅల్లనాడెమాండ్లులు॥ ౧॥ మొగముచూచినదానముంచ్చినేరాలెంచ్చెనా ।
జిగిండానుచెప్పినద్దు సిసింగారే । తగని కిగ్గుల డేలెతానారుమిలువాండు । అగపడెరమ్మ నవె అల్ల నాండెవలపూ॥ ౨॥ యి
ండ్లెరివచ్చినదానన గసర్కేము శ్రీలేనా । బండ్లులు గారాంగిడిలలంబెనంగింగారా । దండ్ల శ్రీవేంకటేశుండు తానెనం
న్నుంగూడినాండు । అండ్లననిరమ్మ నవెఅల్ల నాండెమాందలూ॥ ౩॥ ॥ ॥ ॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ ఆడినట్టిఆడిబిండు అష్టముఖౌనిడవలె। జొడతోడకన్నుల నెసన్నశిఖని ॥——॥ కారిజలరముకెరా
శిఖానె నాడంగాను। ఆరశితా నిందవచ్చి నాడకెతాను। తారశిలి శిగ్గతానిందా మరమోగ్గలండ్డతి। సారపుంగమట్టాలం
డ్డచన్నులండ్డినె॥౧॥ చెండ్డిహాద రిండ్డలానచిరనెంగద్దురొంగాను। అండ్డిమ్మనింబచ్చుడముఆడనెతలను। రండ్డవశిగ్గతానె
మరమ్మంజి గుర్గువడ్డతి। ముండ్డి నాచిగురుమోవివోవింబడ్డినె॥౨॥ అలశినె నూరచూధనారగించ్చుంగూచుండ్డితెవలె
నండ్డనాటాత్తురువచ్చినెతాను। అలరిశిగ్గతోడ నెనడ్డిచెయ్యెత్తిమోర్గితె। యెలమిఁ శ్రీవేంకటపతి రుండిదుగూడి మోక్కెనె॥౩॥
॥మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ వెగునంత్తానెలజాణివెలుమజాణి। నాగకన్నల నాతనిఁ జూడం గరాదా ॥——॥ చలమునికుట
లమూ సరసములాడరాదా। వలచినరమనాలుండువడ్డనుండ్డంగా। అవి గిత్తినెమాయ నప్పు ఐరపుడి ఖాయుచేతులుచెప్పుం
గానెంద్దుచెరొనరాదా॥౧॥ పడ్డన డిపంత్తమూపైకొ నిమాదడరాదా। గుద్దుతాని పతిచెంత్తంగూచుండ్డంగా। పొద్దు
కడానమువిడువాగినిరుంబాడ్డు వాడు। పిడ్డి గిలిగింత్తలకెచడ్డనవ్వరాదా॥౨॥ శిగ్గ శ్రెమూలధనమాచె విప్పికొనం గ
రాదా। అన్గ శ్రీవేంకటపతి గుండలమంగాను। యెగ్గువెల్లానిండిజారెయెదుదంబ్రియముఖురె। వెగ్గళించ్చెనాసవెల్లవిరులగా
రాదా॥౩॥ ॥నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ వెగిరమాయుప్పుడిమి వెండివలపు। చెంగడిరంగానివేచె రిమన్నించ్చెవూ ॥——॥
మాదలునితానాడిమనసులుసాదించ్చు। ఆండది నెరుచునా అంత్తిశి। ప్రాడించ్చివూడిగాలుశ్రీశిబల్లిడురాల నైత్రెను ఓడియున
నిగుడ్డెల్లానివెఆనతిచ్చెవు॥౧॥ సన్నలు నితానాడిచాయప నిన్నదిడ్డుకొ। కన్నెలు నెరుతురారపదలను। అన్నిదయిచ్చులా
డి నుద్దాత్మరాల నైత్రెను। వున్నతివాజకువచ్చివుబ్బునమెచ్చివూ॥౨॥ మెల్లనె నిన్నం బాగడి మొరలుమీరాతినవ్వుర
గా। ఝల్లండ్ల తరమూ యెండ్డునైనాను। యిల్లిది శ్రీవేంకటపతి యెనశితివిడ్డ యుతి। పల్లదాననెప్పుడూనం
బాయకవుండ్డెవూ॥౩॥ ॥——॥

వాడి॥ పల్లవి॥ అన్నిదంగలికి వ్రెత్తినఁడువుగాని। యెన్నండాతని ప్రియ మియ్యకానవె॥ —— ॥ వసముగా నిపతితో
వాసులిల్లనెరపివె। రసుగఎమువలపుల కాయపు నివు। రసములు చిండ్డిన దిరమకొనుండు మాదలనె। విసునక
ఆదరించ్చి వినంగడవె॥ ౧॥ మెదియ్యైన విభునితోమె కులుచూపకువె। తిదవయసుల పూవుండిగవు నివు। వూ
ములెనిమండ్డ నూరిమగండు నవ్వులనె। బంములపంబొకండ్డుకొని సమ్మతించ్చువె॥ ౨॥ శ్రీవెంకటపెప్పరు నితోని
గ్గలు వడకువె। డ్డివరపండ్డిపద్దపుడి వివినివు। చెవడిఁ మన్నించ్చి చెంతల నిన్నితండు। పూవువవెనిద్దనె భాగించ్చు నె॥ ౩॥
—✿—॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యెలదాంచెవింత్తలానె యిండ్దరి ముండ్దరానిండు। చాలామెచ్చెంగా నియాసతింజూప
రాదా॥ —— ॥ చెంత్తలనెంబిలిచితిచెరివూరకున్నాండవు। పంత్తము దప్పి నాపలికితినుం। యింత్తలానె మస్త నెంగాన
౧౧౮ వ్రతికికె నూనిన్ను। సంత్తానిం చ్చెంగాని ఆసతింజూపరాదా॥ ౧॥ అంకలంజెక్కు మెక్కితినద్దితల వంచ్చెవు। సుం
కమువచ్చినాచూచితిను। పంక్తి చ్చుకెవ్వు తనిన్నుబమ్మబాలించెనె నూ। సంక్కడిరి చెంగాని ఆసతింజూపరాదా
॥ ౨॥ తనువ్వుచితనందితిదాంగి నన్నుంగూడితివి। అనుపు నిన్నుంగా నెరా అడ్డివచ్చితి। యెనశ్రీవెంకటపినియెవ్వతె
నికునిప్పినె నూ। చనవు చూచెంగాని యాసతింజూపరాదా॥ ౩॥ —✿— ॥ కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ యెన్నంగూనలుగకుమీ
యెదుపమాదడకుమీ। పన్నియూతనిమనసు పద్దిచెలియా॥ —— ॥ మంచ్చితనములకి మగలులొనెడుపు। వంచ్చు
నచెంతలకె వలతురు। చంచ్చులంబాడినంద్దుకె సతమ్మెకరంగుదురు। అంచ్చుల నెంత్తలకివి అండ్దములె చెలియ॥ ౧॥
యిచ్చకపుమాదలకె యెన్నండునుంబాయరు। వచ్చిమోవితెనెలకె పైకొండ్దురు। యిచ్చినచనవులకె యీడుజోడ్డై చిక్కుదు
రు। నిచ్చలుంగా మినులకు నెరువులె చెలియా॥ ౨॥ తసులాయమ్మెనంద్దుకె తమకింత్తురెప్పుడును। నవ్వులతిదలకె సను
పొదురు। నిగిడిశ్రీవెంకటాద్రినిలయు నింగూడితివి। తగినసతులకివె తగవులె చెలియా॥ ౩॥ ✿ ॥ ✿ ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ చెలులము నిమెండ్వాంకాచె కివిన్న విఞ్చ్రిము। నాలకి నిన్నుం జూడంగ చుఖు కనెమనసు॥———॥ యా
డనికతమాడంగా నిన్తి నిన్నుం గొపగిఞ్చ్రె। ఆడకెండెంత అండ్డ గొంత్త ఆపెతొడను। వాడు మోవి వంఞ్చు కొనెవత్తి వలె నాయ
మొను। చూడకెండా ఆపెడిక్క చుఖు కనెమనసు॥౧॥ చెంగ్గలింఞ్చ్రి నీవు రప్పు సేయం గాని తానలిగె। అంగ్గ వింఞ్చ్రి వుండ్డరాదా ఆ
కిండ్దం గొంత్త। కుంగ్గి చెతిపై నెరని గొబ్బునమె యుచెమరింఞ్చె। చుంగ్గు పయ్యెద త్తరా ష్టా చుఖు కనెమనసు॥౨॥ వలపం
త్తదం జల్లంగా వనిత నిన్న దూరిని। కలయం జల్లంగరాదా కామిని మీఁదు। యెలమి శ్రీవెంకటపతి యిప్పు డాకెం గూడితివి। సు
ఖువు దెలుపరాదా చుఖు కనెమనసు॥౩॥ ✥ ॥ శుద్ధవసన్తం॥ పల్లవి॥ నీకేమయ్యా నీకు నీవె దొడ్డవాండవు। చెకొనివె ద్దడి బితిచె
దండెకి వావులు॥——॥ తలవొంతలొక్క ధ్రుతి తమకమును మదాయ। నిలువు కునిలువి నిచెరము। కొలచి నండ్డి కొలచిగొ
బి కలకెల్లను। వలవండికి తివిగా వలపులు నీవు॥౧॥ నగవులు మానెండ్దైతిననుప్పు లడ్డెండికాయ। నినిడెనన్ని చొప్లని
చెరము। ఆగడు గానం ంగిచ్చ్రి అం గ్గనలకెల్లను। జినివడ్డి గొండ్డి వినాకి గ్గ్గలెల్ల నీవు॥౨॥ మొవితిన గ్గువల్లై త్రిమదములు
లాభమాయ। నివునన్నుం గూడినడి నిచెరము। బావింఞ్చి శ్రీవెంకటపతి పడంతులకెల్లను। వెంఎంత నమ్మితివి గావ యసులు
నీవూ॥౩॥ ✥ ॥ సౌరాష్ట్రం॥ పల్లవి॥ నయగారి నీసుద్దులు నాకుం గొత్తలా। ప్రియములన్నియు దాంచి పెట్టెంబెడ్డ
వయ్యా॥——॥ ముక్కి నీవు మెచ్చుంగా మినికి వెంగ్గమై తొంబి। దిక్కులవారు నవి పంత్తి కాలయ్యా। చక్కెర యెడుగానై
తిచవి మొగబాడు గాదు। వారక్క మాటి యింత్త గడ్డ నూరకుండ్డవయ్యా॥౧॥ పూని నాంకెంబాగడంగా బాండ్డులకు వేం
గయ్యా। తి నిగారిం డిపులనంత్తికాలయ్యా। నూనెగొలచి కుంచ్చము నను పెప్ప మీఎండ మీఁద। ఆనక మైదిగు పారి నా
యనాయనయ్యా॥౨॥ నగవులే దుగాంగాంగా నాముగడు వెళినితగ రానిచొడ్లు అంత్రి కాలయ్యా। పగదు శ్రీవెంకటపతి
పైకొండ్డి వికడపలా। ఆగపడె చతులు నీయాస లెంత్తి కయ్యా॥౩॥ ✥ ॥ ✥ ॥ ✥ ॥ ✥ ॥ ✥ ॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ సరికి బెసికి మించడు రండనాలు మించె। యిరుగు పొరుగులను యిద్దరు సజాణాలె॥ ——॥ కలువ
లవిశితేనుకమలాన విసినాపె। మలిశియెడమాదలు మతియించికి। పలువపు సమూహితలయెత్తి నిక్కెనాపె। యిలమి
ండెలుసుకొండిరిద్దరూనుజాణాలె॥ ౧॥ పరగ చెతమొక్కి తెపావదదుప్పునాపె। అరలితెకలువాళిలంప్పునిండికి। బారింగస్త్రా
రిబల్లితెపొంచ్చికుంశ్కమాపెచల్లె। యిర్వుడెలుసుకొండ్లి రిద్దరూనుజాణాలె॥ ౨॥ పవ్వుడమగప్పుకొండ్దెపయ్యద
దెటిచెనాపె। ఇచ్చుదపన్నలుశెయమించకనిండికి। మెచ్చితిశ్రీవేంకటేశుమెయిలచ్చునభూమనాపె। యెచ్చిలొలొలానెకూడితిరి
ద్దరూనుజాణాలె॥ ౩॥ ✤ ॥ శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ యిప్పుడు గాకమతియంకనెన్నండు। గుప్పిదికానుకలందుకొనవయ్య॥ —॥
౪౧ పాలితినివద్దనుండిబుద్దువెల్లంజెప్పంగానుచెలంగివారుపత్త్రాలుశెయవయ్య। పలుమారునాకెరాయబారాలకునడవ
౧౮౯ ంగ। కాలువ్రులుశెయిందుకొన వయ్య॥ ౧॥ అంగ్గనవిండ్దరనినెకతివలెక్కచెప్పుంగ చెంగ్గదంగళదింప్పుచుంజెన్నొం
ద్దవయ్యా। సంగ్గతిగానాపెయవస రములుచెప్పంగాను। అంగ్గికరించ్చియద్దిలాదర ంచ్చువయ్యా॥ ౨॥ అక్కజమ్మైసతి
నిశునడపముపద్దింగాను। పెక్కువిధెలింత్తులకుంబెద్దవయ్య। యిక్కువతోశ్రీవేంకటేశనన్నంగూడితివినుక్కవతొ
డుతనిద్దెమన్నించ్చవయ్యా॥ ౩॥ ✤ ॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ నిత్తాడికిరపానను నెలంతమ్మైనిన్నియును। కాతరించ్చిబెడరిస
ంగ్గతిశెయవయ్యా। ——॥ కండ్ల వలంబాడినిజక్కవల్లనుదుప్పుడువు। ముండ్దముండ్దెతుమ్మిడలమూంకగూర్పుర
వు। విండ్దుగాచకొరాలకువెన్నెలలావడింత్తువు। యిండ్దముకిరిలిరినియిద్దిరావయ్యా॥ ౧॥ కలయమాదడిచిలుక
లంబవికింత్తువు। పలుమారుంగొవిలలంబాడింత్తువు। అలరముంగ్గిదనురాయంచ్చలనాడింత్తువు। యెలమినంగ్గనవి
చ్చినిద్దెకావయ్యా॥ ౨॥ నెయ్యముమిాటంగతినియపెరశెంతువు। చెయ్యుంద్దిమయూరముంజెలంగింత్తువు। వొయ్యన
శ్రీవెంకటేశవానగూడితివింతలు। యుయ్యెదంగామినిచిల్చినిద్దరావయ్యా॥ ౩॥ ✤ ॥ ✤ ॥ ✤ ॥ ✤ ॥

శ్రీరాగం॥పల్లవి॥ ఆకెటుంగని వూనెటుంగద జియె పాదవాచెకానుకనికిన్న నెచెలియనన్నిప్పుడు॥——॥వెన్నెలబాల
యిదినుండ్డివెలందిపొదవింద్దను।చన్నలపైనెత్తిశివిచంద్రవంక్కలు।అన్నిదనిప్పైవలపులవితలంబించ్చునని।విన్నపము శి
యుమని వింత్తగానన్నిపుడు॥౧॥చవికెలొపలనుండ్డిపసురంగ్గమాడుతాను।వువిదశిచ్చిత్తివినివుంగ్గరము।జవళినదినిం
న్నసార్థెండలంబించ్చునని।పవలినికెచ్చరించ్చుండరవిచ్చెనిపుడు॥౨॥పానుపు మీందదనుండ్డిపడంతికాంగిదంగూడె।పూ
న్నీమోవిమీందంగెంపులునించ్చితి।నాని శ్రీ వెంక్కటపతిండననుపవెశించునని।మోనాలనమ అవపుండ్డామోహ్నమనెనిప్పు
డు॥౩॥ ॥భైరవి॥పల్లవి॥యెంత్తవెగిరపడివింత్తబిలానె।చెంత్తనుండ్డియిప్పుడిలచెనకెవ్వునివు॥——॥మనసులొపలిమ్మా
దమంత్తనానంజెప్పింగానె।యెనశియిండ్దరిలానసెలడిగెవు।పనుశెమిగలిగినాపానుపుపైంజెప్పింగాక।వానకయిప్పుడి
యాలవెళంసెవునివు॥౧॥వెడుకైన ముచ్చటలువెనకంజెప్పింగాక।అడువునిఘశి యెలఆనవెడ్డెవు।విడెమిచ్చినప్పు
డివినయాలుచెప్పింగాక।జాడెటం గరిప్పుడెలజరకెవునివు॥౨॥శిరొద్దవైనముచ్చి కలుకాంగిదిలాంజెప్పింగాక।
గండ్డమియ్యంగానెయెలగరిశించ్చెవు।యిండ్దునె శ్రీ వెంక్కటపతి [illegible] విచెలినిద్దకూండ్దలద్దియిప్పుడిలబాడించ్చెవుని
వూ॥౩॥ ॥మంగ్గళకౌశిక॥పల్లవి॥యెండ్దాంకాండెరలాననెమిశెశెవు।చండ్దమాయంబనుతెల్లాచనవియ్యం
గడవె॥——॥చిలుకలకొకికిశిగ్గలువడనెంబికి।పలుకంగడవెనిపత్తి [illegible] చిచియాతండు [illegible]
ములుచెప్పుని।అలుకలుదెరెని [illegible] రాంగదవె॥౧॥వనముకొగిలావజిజాసువెంబికిక నుంగానవెనికాంత్తు
నిని।చనవిచ్చియాతండుసరసములాడెని।మనసుయిగలసెను మంత్తనమాడంగదె॥౨॥కొలనికాయంబ్బారకెంక్కనిం
కనెంబికికల యంగదె శ్రీ వెంక్కటపతిని।లలినెలినిన్నాతండులాలించ్చికాంగిలించ్చి।వలపులమితిమీరె
వడెడెచ్చర్చ్చిగదవె॥౩॥

ఆహిరి॥పల్లవి॥యెమిగద్దుకొనేవయ్యుయిందువంకను।కామినులనింత్తశేయంగదుదోసమనరా॥—॥కమ్మినిమో
హించ్చికానుకియ్యంగానివద్ది।కొమ్మలనిమ్మపండ్లందుకొమ్మందురా।వుమ్మడింజూచినవారువాల్లనాలుగాంగాను।యె
మ్మలకిపుడితండింత్తశేశినరా॥౧॥అప్పుడనుండియును నేనార్తుమడిచియ్యంగాను।దప్పరమొంతమువాక్తతకిడుదురా।
కప్పిత్తాడివారిపెప్పిదప్పనివలపుగాంగా।చిప్పిలియుంత్తిశికాశితనీనితండనరా॥౨॥కైకొంది శ్రీవెంకటేశకాంగిదంగా
డుండ్డంగా।ఆకడనుక్కతిమాదలాలకింత్తురా।యీకడవిన్నికల్లనిదిమెలుదిగాంగాను।దికొనియుంతండుతరితిపుకే
శినరా॥౩॥॥నాట॥పల్లవి॥వాండివోకండ్లరదరివన్నెలవాండు।బ్బండిమొలముకదరువపచ్చులవాండు॥—॥
౩౯ బిద్దకిరిదమువాండుబిత్తాంటురమువాండు।వొడ్డెరంగాస్తుభమణివురమువాండు।ముద్దులమోగమువాండు
౧౮౦ ముత్తలనామమువాండు।అద్దిగొశింఖుచక్రాలహాస్తాలవాండు॥౧॥అండ్లినరడిహాస్తమునభయహాస్త
మువాండు।అండ్లెలగజ్జలంపాదాలమరువాండు।కుండ్డనొంప్పుయీమరరమండ్డలంబ్బులవాండు।కండ్డ
వభాహువురులకడియాలవాండు॥౨॥నగవుంజూపులవాండునాభికమలమువాండు।మొగవులమొంతనూళ్లమొలవా
ండు।చిగురుమోమువాండు శ్రీవెంకటేశుండువాండు।తగునలమేలుమంగ్గతాళిమెడవాండు॥౩॥॥గౌళ॥పల్లవి॥దానవ్వు
మంచ్చివాండవక్కిదనివు।మనిమిద్దుచకినివెడకచేశేవు॥—॥అండ్దలమెక్కిననిన్నుఆకెగొలిచిత్తాంగాను।ఛాండ్డుగాండినన్నులాం
త్తివుబొద్దనశెల।అండ్డుకుంగావే తొక్కతెఅద్దినిన్నుసాదింబ్బితో।విండ్డువతినాపటర్కుమెలనుత్తేవు॥౧॥రుంచ్చుమెయదిదయాంచ
కుచ్చులమీండమొచెత।అంచ్చులనూండుకొనేవు।ఆయాలునొంకవాంచ్చివతొక్కతెనిన్నుబొమ్మలజుంక్కించిత।బంచ్చు
లమోవిచూపినన్నవెశేవు॥౨॥కాడాంటివద్దెనతికైదండ్డవద్దుకొని।గొలవ్వశ్రీవెంకటేశగాననమ్మంజెవు।మెలుతానల
మెలుమంగ్గమెచ్చికాంగిలింప్పుకొండ్డె।యేలిలనురముమీండనెక్కించ్చుకొనేవు॥౩॥

నాటరంగనాట॥పల్లవి॥ యిట్టండ్ల వలపాయిరప్పైనమోహము। వాడ్లకొనిం జెమదలియడ్డిగొల్లరను॥——॥తలవా
కితలబాకితనవెల్లంబులకించ్చి। వలపులంబొడ్డువుచ్చివనితా। నెలకొనివానువుప్పైనిడ్డిరించ్చినిడ్డిరించ్చి। కలలొననిమ్మం
గూడ్తింగామిన్ని॥౧॥ నిషదాలువాడివాడినెయ్యముననంగరంగుచు। దాపుగానానండ్డించ్చిరమణి। చూపులనెదురు
చూచిమాటియంతలానతవి॥ తిపులనెతనికినితెలివా॥౨॥ నచ్చివచ్చినితొడవన్నగాసరసమాడి। మచ్చినిడిపొయలమ
లుమంగళ్లా। యిచ్చరుండశ్రీవెంకటేశునిన్నిపుడుగూడె। నిచ్చలునిన్నబాగించ్చినిపడ్డపుడి॥౩॥ రామక్రియ॥పల్లవి॥
రవిరుండతిరుపతిరఘువిరా। కొసరుగాడునాలానికూరిములుగాని॥——॥ వెలయవిభిరిటివిల్లువండ్లడి
గాడు। విలకిల్లునాబొమ్మల విండ్లగాని। చెలంగితపసువెసిచిత్రకూటగిరిగాడు। నిలుకొమ్మనాపుచనిరు
లుగాని॥౧॥ మెఱుమ్మైనివువెరిన ముకముచూపుగాడు। సూఱపవ్వునినాకెను చూపులుగాని। గాండమ్మైనివుస
ప్పుగవ్వినచెంధిగాడు। వాడువనంచెమదలజలధులుగాని॥౨॥ తగనివుగెలిచినదే నుజయుద్దముగాడు। దగతా
నామడనయుద్దముగాని। నగుశ్రీవెంకటేశరనరసతిబాండ్లగాడు। బాగడెపతన్నైననాహొండ్లలుగాని॥౩॥
నాదరామక్రియ॥పల్లవి॥ రాంగడనెయింకనెలరాంపుబిరాలు। మాంగినమోవితెనెకుమరిగినదానవు॥——॥ కిగ్గులు
వడ్డవారెబాచెతికిలానాడురు। యెగ్గలువడ్డవారెబాయియ్యకొండ్డరు। నిగ్గలనెంచ్చిచూచితెకొవిదివారాభు
తగ్గరమపతంత్రాలతనివెడివారు॥౧॥ పడ్డిపెనంగివారెబాపంతము వెల్లానిత్తురు। గుడ్డుతొడనుండ్డివారెకూడు
దురు। నడ్డినవండ్డపువరునివవపెచ్చురెంచి। గడ్డిగామనసులుకరంగెడివారలు॥౨॥ అనుమానింప్పెవారెబాఆస
లకులొన్నాడురు। తనిచ్చినవారెబాతమకింత్తురు। చనరియలమెలుమంగ్గశ్రీవెంకటేశుండనేను। మనవరంగా
కెవారెమచ్చికైనవారలు॥౩॥

డి సాళం॥ పల్లవి॥ ఆలకించి నమగనేర నాబడెం దకీ। తాల పుత్తడలో లోత నివండ్ల రాదా॥—॥ జాంత్రిం బెట్ల వలపులు తారి
రపులూజగుండ్ల లాపంత్తాలు సంగ్గడింబారబండ్డి కండ్లా। యింత్తేలి మీరిడ్డరు నుయెం దికెం బెచ్చురెంగెరు। యెంత్త
కెంత్త శిలి రుయెనశి వుండ్డ రాదా॥ ౧॥ మమతలు వీరం బెట్ల మండ్ల లపాలాయెది। తమకముతు లడూంచతాను బిప్పలా।
జమళినిడ్డరుం నెంత్త సరుల కతుం బెనంగెరు। తిచు రనెందుకి మీలాడిం డ్లుపడ రాదా॥ ౨॥ సరిబేని మాడలాడ జంట్ల బూజాలా
యు దిళిరు లతాంటె నగంగజెడ్డి నాడనా। గరిమె శ్రీవెంకటపతి కాంత్తా నిపుంగూడితిరి। గరువాలెం దికి నింకా్కం గల యంగరా
దా॥ ౩॥ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ దప్పులదింగ కదండ్ల కుంజిరగి। వుద్ది కల్లారు చునెదుగరి మీరు॥—॥ చెలువుండు శా
తిరి చెశిన చెంతలు। చెలి తావిగిడు చెప్పసతి। జలజలనంత్తలాజడి వట్టిం జెమలు। వెలండులు సురటి దిసరం కి మీరూ॥ ౧॥
కాంత్తుండె కాంత్తము గాంజె ప్పినకతసంత్తాసమునం జెప్పిసకి తాను। బాం త్త నేడాంత్తరపులకలు వాడమెను।
౪౧ వింత్తలు గాండెర వెయరే మీ రు॥ ౨॥ శ్రీవెంకటది రుండు చెంది నకల యిక। వాదిరిం జెప్పి సవతితాను। చేవ
లన ప్పులు శీల వులంబాడమెను। భావించి మోక్కరిపలు మరు మీరు॥ ౩॥ ॥ బాండ్డాళవసంత్తం॥ పల్లవి॥ చెప్ప
వద్దని సుద్దులు చెంగ్గద నె సుండ్డంగా నే। కాప్పు వద్ద తియ్యవా ఆకొమ్మ నను నిపుడు॥—॥ చెరితూంగు వంచ్చమూ
ంచె బెలి యచనుమోనలు। తారుచు బొడ్డాన విలండాం కించ్చవా। కొరి శిగ్గవది యూపెకుంచ్చె వెయవచ్చితేను। సా
రెకుం బాంకము డిబారించ్చవాయపుడు॥ ౧॥ విడెమియ్యరాంగాను వెలండ్డిని సన్నచెశి। కూడంగూడమూంజేతులు గొరను
త్తవా। తొడనె వాడ్డించ్చు కాంండ్లు కొశిదంబు వ్వలియ్యంగా। వేడుకనుంగ్గర మాకె వెలంబెడ్డవా॥ ౨॥ కండ్లసరిపెద్దం
గానుతాబినింగాంగిదనిచ్చి॥ గెండ్లకయాకెమోవియెంగ్గిలి శీయవా। యుండ్లలాననం న్నుం గూడి యిది వాశ్రీవెం
కటపతి। అండ్లపాడాల రత్తంగని వాకె పమ్మలండ్లవా॥ ౩॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ చూడువద్దనని మిమ్ము సుదతి గాచుకున్నది। ఆడరాదితగవు మిమ్మడిగెమయ్యా॥ ——॥ వుదిదవన్నలుని వు
వుండ్దవిండ్దవెళితినను। పదిలిపూబంత్తిం గొప్పు తరుణివెళి। జవళినిరెండ్డువద్దినతిమీాండంబడేనది। తివిరివంత్తమెవ్వరుదిద్దవ
లెనయ్యా॥ ౧॥ కైరవడినాకముననంగాంత్తపైని వ్రూదితినను। వూరకనిపైందమ్ములము మిసినాపె। యీారెండ్డుమిద్దించ్చియా
యింత్తిమీాండనితాంకె। తిరుగ్గానిచిక్కవ్వరుతిచ్చువలెనయ్యా॥ ౨॥ శ్రీవెంక్కటేశ్వరగాదం జిమ్మియాపెంగూడితినను। చివమీా
రంబాడమునంజిమ్మెనిన్నాపె। ఆవలరెండ్డునువచ్చి అండ్డనాపెకితగిలె। కావరపుణాండ్డవ్వరుగూర్చువలెనయ్యా॥ ౩॥
రామక్రియ॥ పల్లవి॥ నివెజాణవైతివి నిన్నుమెచ్చ్రెను। ఆవల నెమ్మె లూరక ఆడుకొనువే॥ ——॥ చెలువయినడియ్యదివ
వులలోనె దిచవి। పలంపులోననెడిదగిలియుండ్డు। చెలంగుమోమెమిదవిఋనవ్వెప్పుడువచ్చు। వలపెరింగివెనిడి వర్ణిం
చ్చువే॥ ౧॥ ఆసవేమిదనిండ్డు ఆయ మేమిదంగరంగు। బాసలెండ్డాంకానుపనిశివ [illegible] చ్చు। యీాసువెరితిండిరుయిం ప్పు
వెగతింబుద్దు। వాసినెప్పుడ్కలుగలితి [illegible] వర్ణించ్చువే॥ ౨॥ చింత్తలెమిదంబాయు శిగ్గ [illegible] లెవల్లండిరు। వంత్త మెండ్డలవ
చ్చుపనిగాండ్డెను। యింత్తలా శ్రీవెంక్కటేశుండిదియునన్నునిన్నుంగూడె। వంత్తుడావైతినువర్ణించ్చువే॥ ౩॥
ఆహిరి॥ పల్లవి॥ యింత్తమాయకాండవౌతయెఱింగవైతినేను। బాంత్తులనాచెగండ్డము ప్రూయించ్చుకొండ్డవి॥ ——॥
సారెకునావలపురచ్చలంబెడ్డెననికా। జారుచునాచె[illegible]యుమండ్డిమి। వారిదిరిచెతనన్నుదూరించ్చెననికా। కెపుచూ
నాకొనగోరనిరించ్చుకొండ్డదవి॥ ౧॥ ఆడుకొనన్నునింత్తలలయించ్చెననికా। [illegible]గములోనవెయుచుమండ్డవి। జాడ
తోనింత్తె శిడాసాలుగద్దెననికా। విడక[illegible]పైంజాడచెయించ్చుకొండ్డవి॥ ౨॥ పండ్డెమాడినన్నునింత్తపచ్చివెసినని
కా। చెండ్డినిమోవియెంగ్గిలిశెయుమండ్డవి। అండ్డి శ్రీవెంక్కటేశునన్నండ్డిపాయననికా। ముండ్డరనెనన్నుంగూడిమోక్కిం
చ్చుకొండ్డవి॥ ౩॥

వాశే ॥ పల్లవి ॥ యిద్దపువావమతి నివు సూడు బండ్లవా । గుద్దుతాడనుండ్లంగానె గొంరశితువా ॥ —— ॥ శిలవుల న్వుంతా
నిచెలి సారంజిమ్ముదురా । పలువినయాలుచెశి పడంతిని । కాలువు శి యుంచ్చురాండ్లంగొప్పువద్దితితువా । వలపులు
నరపినివద్దిదానిని ॥ ౧ ॥ చల్లవిమూదడుత్తానిచన్నలువిసుకుదురా । మెల్లనిపాదాల ఒత్తిమెలుంతను । కొల్లగానొంర
ండ్లకాండ్లంగాంగ్గువద్దితితురా । వుల్లమునికొప్పుగింఛ్చివుండ్లెజిదానిని ॥ ౨ ॥ కన్నులనుమోర్కతానెరాంగిద వి
గింత్తురా । సన్నలంబ్రియవముచెప్పిజవరాలిని । యెన్నంగద్రావెంక్కటెశయెలితిదిచెలినిద్దీ । మ్మన్నవలవిల్లివింగిమలసిదిదా
నిని ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ నినూనిదివ్వుల నెనిండ్లురవుండ్లదిమెలు । శినిపద్దిల్లుండ్లుకిలబలిచెవు నివు ॥ — ॥
౪౨ మగువలకునికునుమానుపుదాంరాంగాచ్చిరాచ్చితగవులుచెప్పునెలతడవనిలాత్రిగదు । నాదిలాతాదిమారువినాలరునలి
౧౨౨ గితే । పగదుతానింత్తవాడం బరచంగనిలా ॥ ౧ ॥ వాసరించ్చిప్పూరివారింబా ండ్లలు శి యుంచ్చినిచె । బాసలు
శియుంచ్చునెలపరచని లబెసబె ల్లితనవములపెనంగులాడరంగమిమ్ము । తానుకెవ చ్చియద్దము తూరనాకిలా ॥ ౨ ॥
అవ్వలిమోమ్మెనదిమ్ము నాంకలిగాం జ్జరంద్దిబువ్వానంబెడ్డంగనిలహాదుగనిల । యువ్వులద్రావెంక్కటెశయెలితిదినన్నని
ద్దిరవ్వలతమూక్షతువెల్లారాంపురియ నిలా ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ నాదరామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ చెప్పరాదునివుండ్లెజిచెలువవములు
చిప్పిలినిమినెనెల్లాశిరంగ్గారాలు ॥ —— ॥ కతలుగాంబానుపుష్పరాంగిదంబెనంగివెళ । సత్తిచెమజిపన్నిడిజలరములు
యుతవుగాలవాలా నయెనశివుండ్లెజివెళ । గతిగూడనవ్వినవ్వుకప్పురికాపు ॥ ౧ ॥ జాలశిబాలశి నితాజాడ్లైవుండ్లెజివెళ ।
తలిరుంబాండిచుంపురితద్దుపుకొంగు । వులుకనితమకానవు రమెక్కి నద్ది వెళ । నిలువ్వుమినిరాంత్తు తినిమె ని
జావమ్మలు ॥ ౨ ॥ అంగ్గపురతులంగూడిలల శివుండ్లెజివెళ । అంగ్గనమోవితిపుతెయరాంగింప్పులు । చెంగ్గవ
నలమెలమంగ్గద్రావెంక్కటెశనిన్న । నంగ్గవించ్చికూడెనివెయ ఖిలభాగాలు ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ ✿ ॥

హిజ్జిజి ॥ పల్లవి ॥ యెప్పుడు నుడూరలతో యెలాదవుతైనాపెలు । చప్పనైన నిచుల తోసంగ్గాతాల కండ్లినను ॥ —— ॥ జక్క
వపులు గులుకునిఛన్నుల కుసోడినాను । పెక్కుదె భ్రమల నెల్లాంబె రుపడెంగా । నిక్కితుమ్మిదలు నినెరులకి నరారున్నా । మి
క్కిలి మోరసనని మీకు తైనాంగతెంగా ॥ ౧ ॥ చంద్రురుండు నిమోగము తోసరి రాకున్నా లేవా । కుండ్డు చను పమలకు గు
బ్బుతాయంగా । నింద్లతోడ సంపన్నము నినడుముంబాలకున్నా । యెండ్డందలంబెంచ్చుకొనియూడు వెద్దుకొనెంగా ॥ ౨ ॥ అంచ్చ
లు నినడపుల అంద్దములు రాకున్నా । యెంచ్చుకని తలలోన నిరవాయంగా । నించ్చి శ్రీవేంకటేశుండు నిరాంగిదం గూడినాను । పించ్చె
పు దురాననిన్నుం బెద్దుకొనెంగా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ కండ్లమి నెవి భాగ్యము కన్నంతుడవు నునిండిడి । జండ్లలు నికివి
డ్డలు సాజమింపవయ్యా ॥ —— ॥ విండ్డల మోవుల యూవులు విందు ననానినకు రములు । బాండ్డల కొనగొరి రొత్తులు పాలంతి
కి నిరమరె । చింద్దె జిలిలపుల నవ్వులు … గ్గుల మోవ … వంప్పు … కండ్డవ నుండ్డెడియూచె … రత్రియలకు నమరె ॥ ౧ ॥ తొడందా
డ మోచిన మొలవము దొవడివిడెపు … దుడుముల । జడిగోను చూపులనను పులు సతికి నిని … నమరె । యెడనెడం బయ్యెద మర్గం
గుల్మలెం గవి శియుపరాకులు । అడియాలపు మొకాలు వ్రేయంగ్గనలకు నమరె ॥ ౨ ॥ ఆయములం డ్దినపు అపులు
నడంచియు నడంచ నివ్వాపులు । యూయెడ శ్రీవేంకటపతి యుడ్డరికిడి యమరె । చాయల సన్నల పడపులు సరిండె రవాళ్ళి నచ్చు
లు పాయని నివ్వాడిగె ములపడంతుకలకు నమరె ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ ఆహిరి ॥ పల్లవి ॥ బాపురె నెమెచ్చితి నిచాక్క మాయను । ఆపె భా
గించ్చిన వివిరంద్దమాయను ॥ —— ॥ వనిత చెక్కలవెండ్లవడి నిజవ్వాడినె । మినుకైనిమె నెల్లాపెయుంగాయను । పినంగులా
డిడి వెళ్ళ బెరసిన చెమదల । పనుపడి నితమికిం బడనాయను ॥ ౧ ॥ రమకొసెకొప్పువిరులు రాలి నిప్పెం జిండ్లం గాను । సమరతి
వెద్ద దిరి చల్లనాయను । జవ్వాది సరసమాడ చన్నుల కస్తూరి పూంత । అమరినివ్వ రము నకడి యాలమాయను ॥ ౨ ॥
పడంతి మోవి తేనెలు పలుమారు నికియ్యంగా । విడువని బాండ్లకు విండ్లలాయను । అడరి శ్రీవేంకటపతి అద్దెన
ంన్న నెలితివి । బడిబడినె మెలుప్పైకొసరాయను ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ దయదలంచెడిం గందనచిత్తము। నయముగా మాదడితి నాభాగ్యము ॥——॥ మోగముచూ
చినె నుమొక్కినిలుచుండ్డంగానె। తగవులు నడవినాం డనచిత్తము। జిగితాండనపాదాల శివలు నెంజెయంగాను। నగియెం
త్తమన్నించ్చినా నాభాగ్యము॥ ౧॥ కలిమితాండనకునె కాంపురము శియంగాను। తలంపెంత్తగలిగినాం డనచిత్తము। విలి
చియ వ్పడినె శ్రీయముల్లుచెప్పంగాను। నలికింగి మెచ్చెదినాభాగ్యము॥ ౨॥ కనుంగొనినెందన్న కాంగిలించ్చి కూడంగా
ను। తనిచెంత్తశికి నాన్నుండనచిత్తము। యెనసె శ్రీవెంకటపతి యుండిచ్చురకమునె నాడంగా। ననుపైయిద్దివుండ్డెదినాభాగ్యము।
౩॥ —॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ వూరకున్నానెటింగండువాడులు నాడించ్చువచ్చి। కెరియొక్కరొక్కరమిగెలు వంగలెమా॥——॥
౩౨ అంక్కులచేతులువజ్జియానలిలచజ్జినిసంక్కెవెనికాయ్యకాండుజాజరకాండు। మంక్కలగాల్లెత్తలముమంద్దవారమెల్లాం
౨౨౩ గూడి। కుంక్కుమగుబ్బలనెకూచ్చి యెత్తలెమా॥ ౧॥ చల్లచాడెలంద్దుకొనిజాణాతనాలాడిని। పల్లదపుగద్దరిండ్డుబయ
కాండు। కల్లరిడాడ్డివారముకన్నె లమెల్లాంగడిరి। పల్లుళాంకులనెమోదివచ్చి శియ లెమా॥ ౨॥ తొడనెవెన్నదుబ్బులుతొ
డుకనెలవ్వుబ్బిని। వెడుకకాండా శ్రీవెంక్కటేశుండ్డు। కూడెమమ్ము రెపల్లెకొమ్మలమెల్లానింక। ఛిడెవుండమ్మలు వెజ్జవింత్తశియ
లెమా॥ ౩॥ —॥ కెదారగౌళ॥ పల్లవి॥ వారుచుకావె యెద్దయినావుదిదనివ్వు। నెరుపరినివిభుండునెండివచ్చినిడకు॥——॥
కలువలవెలితిని కాముండుచుద్దముగాండా। వెలయులిరపూలకుపెగదుగాకా। చలివెన్నెలగాలితిచంద్దరుండుపగ
వాండా। వాలయలుకలవారికిబొగడరుగాకా॥ ౧॥ కొసరుచుంబాడితెనెకొయిలగుసుంద్దెబెదరా। అసుదువిరవూ
లుకాడండ్డరుగాకమ్మునరితెందుమ్మిదమూంకలుదయలెనివా। విన్నకాము పలెవినలెరుగాకా॥ ౨॥ వన
ము శింగారించ్చితెవసంత్తుండు రూరుండా। వానరనిదిరపూలకొంద్దదుగాకా। యెన శ్రీవెంకటపతియుండిలె
నిన్నుచిలుకలు। కినిశివాపాంథులకుకెరదముగాకా॥ ౩॥

మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ ఆతండిచ్చిన చనవే అన్నిదనికా। గాతలే యకింత్త దమోర్కంగ గాదా నివు॥——॥ సన్నచే శిరమ ణాయిం
డు సలిగె నిచ్చినంత్లా। యెన్ని మాదలాడివి యేమని వువున్నతి నెండ్లకై నాను వాదించినా తండాంస్ప్రదు నక్క నెండెంత మెరదా
రివి నివు॥ ౧॥ దొరతనమిచ్చినిహాం డ్లలకు హానా యనండ్లా। కెరలి యేమి జికిజ ఱక్షిం చ్చివిని వు। శిరులని చెంత వెల్లాం
ంజెల్లించినండ్లను। వారశి గారనిలవూండివు నివూ॥ ౨॥ కడిశి యాతండు మెచ్చి కాంగిలించ్చకానె నండ్లా। వుడు దుంజ
న్నలని లవాత్తేవే నివు। వెడకియి మచండ్లి శ్రీవెంకట్టదేశుండేలె నండ్లా। ముదమునర తి నెంత్త మునిచ్చేవి నివూ॥ ౩॥——॥
శంకరాభరణాం॥ పల్లవి॥ దేవని వునికితిదితల్లమూ యను। భావించ్చమూ కుంగన్నలపండ్లు గాయను॥——॥ పన్నిదిజల
కములు భామకను చూపులును। యెన్నికెంగూడుకని మైనెరు లైపారె। తిన్ననిచెమదవెల్లాతిరుమెన నెల్లానిండ్లా। అన్నిద
ముత్యాలపెనుపారముఅాయ॥ ౧॥ తిల్లని కప్పురకావు తెఅివనప్పులు గూడి। బాల్లుగా నివుణాప్పళ్ళ బాగులాయ
ను। మెల్లనె నివురూపులమిం చ్చులరవలు రెంగి। వాల్లనె తడిసూళ్ళవాత్తులా యను॥ ౨॥ అంగ్గ వుంబులుగుకా
పు అలమేలుమంగ్గం గూడి। శింగ్గారాలాయను మంచ్చి శిరులాయను। ముంగ్గిద శ్రీవెంక్కదేశ మోహానవు మీకూదమి।
సంగ్గతింబువ్వుదండ్లల జాడలాయను॥ ౩॥——॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ నివి యింత్త శిశువదని నియ్యకొనలే నాం। బావులైనికెచిం
త్తపుడ్లు ననికాకా॥——॥ తాపానంబాండ్లింత్తు వదతగనెంబారశ్శలవేనా। పాచిముచ్చికండ్లునని భయముగాకా। కొపగింత్తు
వదనివు కారినెనూరువలెనా। బిబించ్చునన్నిదధికుంది డ్లువాదనికాకా॥ ౧॥ ఆసకొలుపుదువదల లంతకొపంగలెనాడాసుల్లు
దిన్ననమ్మరిగత్తానని కాకా। మోసవుత్తువదని మోరంగుకులాంగాలెనా। దిసమంత్త నిదయకువెలితనికాకా॥ ౨॥ కాంగిలి
ంత్తువదనిన్నుంగరంగించ్చు నెలెనా। చెంగనిచిత్త ముదెలిసినని కాకా। దాంగర శ్రీవెంక్కదేశదక్కనన్నుంగూడితివి। తూంగలెనా
గన్న రినారవనికాకా॥ ౩॥——॥

నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ చిత్తగించవయ్య చెలియ శృంగారాలు। కొత్తకొత్తబాగులై గుంపులుగద్దిని॥ ---॥ తలిపెప
య్యెడలనవడివెట్టువలపులు। కలికిచన్నులైమించెంగాంత్తకును। హులుకుంజూపులెల్లానుకూడబాయంగానేరాదాతల
రాశ్రైచింతదిడద్దపుంగొప్పాయను॥ ౧॥ మనసులోనికోరికెలుమచ్చుమీరిద్దైవారి। పెనుంబులకలైనిండ్డిపెరిగెమినె। పెనపరి
మోదలెల్లాపెడవిష్టెనూరిపూరి। తనివోనియధరామృతములైనిలిచెను॥ ౨॥ జిగిమించుబ్రతులలోచిమ్మిరేంగివెడుకలు।
మోగమునంగళలైముంచుకొనెను। తగిలి(శ్రీ)వెంకటేశతనికెంగూడితివి। నగవులుశెలవులనారుకొనంజొచ్చెను॥ ౩॥
॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ యెంత్తవాండవయ్యనిపుయిమనిబాగడుదును। యంత్తనేనిమిలక్షనంబాళిచూపవచ్చును॥
౩౨ ॥—॥ గోండ్దరినతులునిన్నుంగొనరుదురింత్తేకాని। నండ్డునని బాసలన్నినమ్మవచ్చును। వాండ్లింబీక్షించుకనిన్నమేరయు
౧౨౪ దురింత్తేకాని। జండ్డనిమం చితనాలుబాదించువచ్చును॥ ౧॥ నాలికత్తెలు నిమూందనప్పుడురింత్తేకాని। వా
లాయించిమంత్రము గా ద్రాయవచ్చును। పాతించిమంచిగుణాలుబా డించువత్తురుగాని। మేలిమినికి
త్తెల్లామెటియించువచ్చును॥ ౨॥ తక్కరికాంత్తలునితో తమకింత్తురింత్తేకాని। పక్షనిరతులుదొంత్తింబెద్దవచ్చును।
అక్షరతో(శ్రీ)వెంకటదధిపననిలితివి। వెక్కసపునిమబోమవెలయించువచ్చును॥ ౩॥ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ యింకనిలదాంచె
వుయిన్నియునెపంగ్గదుము। కాంక్షగొనరెల్లాండెరకొండకొండా॥ ---॥ మచ్చికైనయీయింత్తిమూందలచవులం
జూక్కి। వచ్చినదెరంగమావన్నెకాండ। యిచ్చగించియిబాడ్డయీపెనన్నుంగవకి। పచ్చారేడియెటంగమాపంత్తగాండా॥ ౧॥
నండ్డనయీపెకేలవినప్పులపసండగిలి। యిండ్డనుండ్డెడెఅంగమాయెమ్మెకాండ। జండ్డలనప్పుదింగన్నుసన్నలకులోనై।
వెండ్డవచ్చెదెఅంగమావిడుకకాండా॥ ౨॥ దినదినమీపెమోవితేనెలనాసపడివు। మనసునెమెరంగమామాయకాండ।
యెనశిలివిదినసన్నయిపుడి(శ్రీ)వెంకటేశ। ఘనుండనిన్నెరంగమారతలకాండా॥ ౩॥

గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ నీవే విచారించుకొమ్మా నెఱజాణవు। యీవేళఁ జెలియ మోహమిచ్చగించువచ్చును॥——॥ చెంతనుండి
కొలువులు సేసిది రమణి తా। పంతమాడవద్దుగాని పదిగా నవచ్చును। మంతనాన నీతోమన విచెప్పి వేళను। వింతసేయ
వద్దుగాని విన్నపాలు సేయవచ్చును॥౧॥ కారిరి నన్ను వెండు కొండ్లగుద్దు తాను నన్ను పెరెని। జీరడి యువ్వద్దుగాని చెక్కు నొక్కవచ్చు
ను। పూరకై నవద్దతి నెలూరమాదిలాడె చప్పు। బాయశీయవద్దుగాని చవిగొనవచ్చును॥౨॥ తాని మితాకొంగిదికిత
మశిఙ్చివవితను। జాలించ్చవద్దుగాని చన్నులంద్ద వచ్చును। యెలితి విభ్రాన్ని వెంకటపతి యిన్నిదనికి ను। చెలుంజేయ
వద్దుగాని ప్రియము నించువచ్చును॥౩॥ ✿ ॥వరాళి॥ పల్లవి॥ యిప్పుడి యెలప పెనంగె వికతావిపు। లప్పులకప్ర మిచ్చిరియ
లపుడిచ్చయ్యా॥——॥ ఠలకలనప్పుతాను ఠాంత్తపరువు నవచ్చి। బలిమింగాంగిద నిన్నునలమంగాను। వెలయంగ
ంగొప్పువిడి విరులుటల్లునరా వె। ముణువాండిగొళ్లదువ్వి ముడువవయ్యా॥౧॥ వాడ్డువెడ్డిబారుమనివాడి
వద్దుకాని నిన్ను। డద్దయ్యొతెరలలె నికెండియ్యంగాను। గుద్దునంబయ్యడెడలిరు చములుగానవచ్చె। జడ్డిగా ని
పూరడించ్చి చక్కంబెట్ల వయ్యా॥౨॥ గయ్యాళితనము చూపి కళలంద్దిరతి శికి। నెయ్యపుమోవితెనెలు నించ్చంగాను।
చయ్యసప్పు వెంకటాదినసరులెల్లాంబెనగా నె। యియ్యెడం జికొక్కడిరిచియెలుకొనవయ్యా॥౩॥ ✿ ॥ఆహిరి॥ పల్లవి॥ శిగ్గరి
పెండ్లి కూంతు రుచెలియ నింత్తసితువా। తగ్గకశిలవి నప్పు తతిగా నెను॥——॥ పువ్వులచెరి నవి ఘుపు బాపుడిని ండ్డాంజి
ండ్డి। జవ్వనిచన్నులమీండ జాజుకొనెను। బిప్పనవ్వుచెమరించ్చి బిత్తడిచెమదతాడ। ఘుప్పదపుపయ్యెడ ల్లాండాప్పండా
ంగెను॥౧॥ పన్నిదంజీమ్మినబిమ్ముపడనుప్పెప్పంగచ్చి। కన్నెచెక్కులమీండదంగారుకమ్మెను। వున్నతితాంబులకింజ్చి వాచిగింభా
ంకముడిజారి। తన్నుందానె నిబ్బా పుర్లలం డడంబడెను॥౨॥ గండ్డానంబూచిన పూంత కడంగిలప్పులుగద్ది। యిండ్డము
ఖెలమెల్లంగ్గకింప్పులాయనను। కండ్డువడ్డి వెంక్కటేశుకాంగిదచేండ్లు రాలి। సండ్డడి రతులలో నసంగతేయను॥౩॥ ✿

ఆహిరి రాగం॥ పల్లవి॥ బొమ్మల జంకించె రంజిల్లె భాలుం తినడూరికి వు॥ బ్రహ్మదేవుండు మెచ్చుమెచ్చంగా నిరంగి లాలా న్నను॥—॥
బిక్కపడి బ్రాలవంచి చన్నులమిలం పనివు। వుక్కువండ్లు కాన గోరనూండవచ్చునా। లక్కవండ్ల మేనఖ్ఖడిలలనయిం
డ్లకుంగానె। వాక్కశిఖిశిగ్లవడివున్న దిలాపలను॥౧॥ తలిం తావవండ్ల మెత్తని మోవిబొండను। ములువాండ్డిదం
త్తములు మోవవచ్చునా। కలువకామవండ్లకాచిన్నిళ్లుం డ్లకుంగానె। వులు వచ్చి బెంతల తావున్నదిలాపలను॥
॥౨॥ కడులేంతతిగెవండ్లకా యము బొండని ప్లె। లుడరిలిని గడ్డి యురమడిబిళిడి। యెడయక ఆవెంకటేశయుండ్లకుం
గాంజేలి। వుడివాడిరతులతో నున్నదిలాపలను॥౩॥ శ్రీ॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ మరిగినాబాండ్లైనికమామువమంచ్చు
నరు నసిక్షప్పముసు సతులమేకామా॥ —॥ వెన్నెలబాయిదనివు వెలఅండెంపలంచుకానీ। వన్నెకాండవిరహానవడదా
౧౨ ంకేవు। నన్నునాకేవాదరుగామన సునని లుపుకాని। వెన్నమొరంగాంతబల్లంజేసు కానరాదా॥౧॥ శింగ్గారవుండా
౧౨౧ ండలిలోనగేతినిదప్పులంబూబి। అంగ్గవుంజేమదనుసురసు రనివు। గెంగ్గదనన్ను నాకెబెల్లెలంగా భావించ్చుక। స
ంగ్గడినలచాచ్చూర్ణకసంత్తాపించ్చరాదా॥౨॥ యింద్దు కాంత్త విడిపైనింత్తి తడవాందలాడి। కంద్లువలు గరంగుచుం
గాంగి వింఛెవు। బాండ్లతిదినన్న నాకెబాతి కలకేనివు। లంప్లవు ఆవెంక్కటేశ్వరుడ్లకానిరాదా॥౩॥ శ్రీ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యింత్త
డిని సోము ఫలమేమిచెప్పిడి। కాంత్తరోయిపెనిచ్చు కల్యాణముగాదా॥—॥ మాంద జవడాందనిమగవాండుగలి
గితే। అందవాని భాగ్యమేమని చెప్పెడి। యీయున నాతండుం దానుయెకచిత్తమై వుండ్డితే। గాదు వకి క్కినజన్మసాఫల్య
ముగాదా॥౧॥ వెండ్ల వెండ్లం దిగిగి డిబిభుండుగలిగితేను। యిండ్లలానిల్లాలి పుణ్యమేమిచెప్పెడి। బంద్లువలెం బనిసిప్ప
నాయకాంతండుండ్డితే। అండ్లమనోరథఫలమబ్బుదిదిగాదా॥౨॥ చక్కవాయకుండ్డదిప్రాణనిధుండుగలిగితే। యెక్కువైన
పతిసౌఖ్యమేమి చెప్పిడి। ఇక్కడ ఆవెంక్కటేశుండిమనిన్నానన్నంగూడె। తక్కకమనకుండాం ద్రిత్యు త్సవముగాదా॥౩॥ శ్రీ॥

సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ తనకు బుద్ధిచెప్పి జడానన్నా నేను। దనవున దిస్సదిఞ్చె నమ్మతి యిచ్చు మనవి॥ — ॥ బడివాయక సండ్డితి
నుపాయమిరామధినువు। యెడయని పతులకు నిత్తులకును। విడుముడి మాని త్రినుబిత్తమి తనబుద్ధము। తడయ
కరమణుని నిండలంచు కొమ్మనవి॥౧॥ వదలకరూడుండ్డితివలపి సామ్రాజ్యము। సదర్తానంబైకానె ఇజ్ఞానాలకును।
కడిశివెత మానితికాయమినిధానము। యెదలా నతన్నుండానె యెరంగుకొమ్మనవి॥౨॥ కండ్డవలానంగూడితి కాంగితె
కల్పతరువు। సండ్డడింబెనంగనిచ్చె। సరసులకు। యిండ్డరిలా శ్రీవెంక్కటేశుండు నన్నేలినాండు। మండ్డవించి యిద్దే
నెమన్నించు మనవి॥౩॥ — శ్రీ —॥ కాంబోది॥ పల్లవి॥ వెసాలు లేయంగనేలెవెడు కకాండు। రాసులు వాకున్నవ వెంపు
ంపనబాసలు॥ — ॥ మంత్తనవులెలాడి నెమగువలతా నెల్లాను। సంత్తలానివలపుల జాజరకాండు। బింత్తలెప్పురితా
ంజెఘదిత్తుల న్నినెయుంగుడు। పా ంత్తిం బెద్దురున్నదానతాండ్డితన సుద్దులు॥౧॥ బ్రియముతా వాపులెలబెనచి
నిబెలులతా। బయలింతనగవు లబ్బెనకాండు। నయము లెంత్త చూచినినా కుండెలు సు నన్నియు। బ్రియ
ముగాంగాండ్డిండనరం ద్దువమమర్మములు॥౨॥ జాడనింత్తులకు మోదిచవ్వులలచూచిని। గాడింగద్దు రూపము
లకతలకాండు। యీడనె శ్రీవెంక్కటేశుండేలినాండు నన్ను నెప్డు। కూడపెద్దుకొండ్డిండ నగురుత్తైన చింతలు॥౩॥ — శ్రీ —॥ బౌళి॥
పల్లవి॥ యెమని చెప్పంగ వచ్చు యింత్తాని భాగ్యము। చిమ్మొద్దునెంచ్చి చూచితి చింత్తలెన్నిలు చను॥ — ॥ ధరలాంగ ప్పు రమ
ండ్డరికింజల్లనైయుండ్డు। విరహముల కైతేనువె ండేయుండ్డును। తగుణముల కునవ్వులు తగవి నోడమైయుండ్డు। కెరలించ్చ
ికవెవెంగ్గెము లైపరగును॥౧॥ ఇమ్ములసంప్పంగ్గిపుష్పు వింద్దరికితవ్వైయుండ్డు। తుమ్మెదలకైతేనె డొరయకుండ్డు। కొమ్మలకు
జంక్కెనలుకారి సింగారాలైయుండ్డు। వుమ్మడినికైతే మమాలూరయ్యుచుణాంకును॥౨॥ బూదికెల్లాంబండ్డ మామకాసంగిం వ్వుచి
డుకలు। తామరలకైతేనెతెలవంప్పులు। కామించ్చి శ్రీవెంక్కటేశు గక్కననన్నేలితాది। యీమెలు నికైతేను యివ్వుకొలైయుండ్డ ను॥౩॥ — శ్రీ —॥

ంకరాభరణం ॥పల్లవి॥ దూరమైతినే మాయ దాసమా మాయామోహ। యెరవులైనిబాడికియుత పొలేనా॥ — ॥పలు
మారు నాచెనిడ్డపాదలు వాడుమనివు। మెలు పునని వుదండ్డమోదరాదా। చెలువుండవిమాయదుశిగ్గవడెవడియె
మోరెలపురకొవైనమెళగాండవు గావా॥ ౧॥ అంతలొనెపగడ సాలుడుమని వార్రకెను। యింత్తియలసెంబా సత్తవిత్తి
య్యరాదా। పంత్తానా మోముత ప్పురబూబెవడియెమో। వంత్తుదుంబాగగాండవివలనిచెరావా॥ ౨॥ బాండ్డు గా
పరిమళముపూయుమని పెనంగెవు। గండ్డముడిసిబ్బి పూషుగంగరాదా। బెండ్డినన్నంగూడితివి శ్రీవెంక్కటేశ్వయె
మో। యిండ్డుదునండ్డుకు నివెబొహుండవు గాపవా॥ ౩॥ శ్రీం ॥ గుజ్జరి॥పల్లవి॥ తనిశినదాంరాణానెతగులుంగారె। కన
ంగాన్నవారికి లరాంత్తారింబ్బంగను॥ — ॥యెడలైని సతులుండనేండ్లదిం బెండ్లాడినాను। పండవారికెమియవడ ర
౮౨ డ్డనంగను। జాడతాడజవ్వను లచన్నలాతండుమోచితె। విడుగరత్తెలకెలవెం గువచ్చునే॥ ౧॥ నాయకానకె గ్గ
౧౨౬ ర్కెగొలువాంగన్నకొనిన్నా। వ్రూరివారికెమిడికెవుప్పతింబ్బను। కొరికెంమ్మ లచెమొంచి సుయకులు సెయుం
బ్బకొంప్పి। పెరదండ్లకెమిడికెపెదవులువిరుచ॥ ౨॥ వరుసలువెబ్బకొని వనితలంగుండంగాను। పొరు గునంటికెనె
తెబుడ్డిబెప్పను। యిరవై శ్రీవెంక్కటేశుండితండిడ్డినన్నునెలె। యెరవులవారికెలెయెంకెదమూపంగను॥ ౩॥ శ్రీం॥ గౌళ॥పల్లవి॥
యిడ్డరికిమోహుండగునింత్తలెసి। బడ్డుతెలనెరపెవుబూకెండెసి॥ — ॥నెలకొన్న సింతలు నివెమునినితివా। తెలవులనవ్వినా
పెచెపండెసి। మలశిమలశినివుమమ్మునముతెబ్బంజ్జతివా। రుచికిని శిగ్గతెలవ్లసుంప్పిండెసి॥ ౧॥ సండ్డడిమూకై దు
వతెసమ్మతులైనవారా ని। కండ్డవమాందలాడెనిగాడెండెసి। మండ్డలింబ్బినివెంత్తమరిగింబ్బితివా వెంచు
ండ్లులుచూపినిడ్డిపుడ్డిండెసి॥ ౨॥ మంబ్బముపైరతినెంత్తమనసుగరంగింబ్బితివా। వంబ్బింబవుపులునిప్పైవా
మెండెసి। యెంబ్బంగ శ్రీవెంక్కటేశ యలితిదినన్నునిడ్డినింబ్బివలపుతెల్లనివిచెండెసి॥ ౩॥ శ్రీం ॥ ॥

పాడి॥ పల్లవి॥ ననెఱంగనాని నేరుపులివి నానాగతులలావించినవి యింత్త్సవు॥——॥ చేరినిచేహనుండ్డినావేసనేండలలుబ్బితే
నా। తలంపులోననేయుండ్డిడయసితువు। లలినెంత్తపరాక్కైనాలలరించినిన్నుంజూచితే। బలువమోవియోసగిచనవిత్తువు॥
॥౧॥ పాడించినిపెరుసచ్చిబయలుమాందలాడితే। మాదలూనుగానేవచ్చిమన్నింత్తువు। నిదునంగాలువులూననిరుసే
నిద్దేమోర్క్కితే। బూమ్మచూచినాతానేసుద్దులుచెప్పుదువు॥౨॥ ఆతలిమోహేవుండ్డంగానడ్డిచెతులుదాంచితే। చెతులనే
సన్నసెసిచెనరుదువు। యీతల శ్రీవెంక్కటేశయిదునన్నంటెండ్లాడితి యిరాతిరింబగలునన్నురతులంజొక్కింత్తువు॥
॥౩॥ ౫॥౧౦౦౦॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యెదుటనెవుండ్డేయాలయలయింట్టివేల। అదనంటెకొనంగానుఅలయక వే॥——॥
కలికినీకన్నులుకడునాగలు। మొలకవన్నెమములుచెంగలు। వెలయవలవెనివిభుండింటుదుక। విలిబిసారెపనింక
ంచెనంగనవే॥౧॥ నిలాలమ ద్దవినికొప్పునేటింగురులు। తాలిమినినడ వులుతగుసంగరులు। కాలమ
ండ్డెమోహించ్చినికొంత్తుండడిండ్డు కి। కిలుదాంచినిమీండజంక్కించుకువే॥౨॥ ముంచ్చినన్నిచెక్కులచ్చములమి
ంచ్చులు। పంచ్చుమోవిచుంచ్చులువింస్సుపుదంచ్చులు। యెంచ్చశ్రీవెంక్కటేశుండిలెనిండ్డుకి। కంచుపుంతియోస
ంగికడుమసవే॥౩॥ ౧౦౦౦॥ సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ యెగసక్కింతవునిన్నునేమిచెప్పేము। నగితేనేశిలవులనానంబాలు
చూపితివు॥——॥ బిల్లకలయ్యునానిచెంత్తవేకొత్తలుగాక। తొల్లిదివాండవెకా వాండాంవునివు। గొల్లదానవైతేనేమికా
లువుసవచ్చితేను। బల్లకండ్డలంద్దనునాచన్నులంట్టేవు॥౧॥ అప్పుడప్పుడికించెద్దాలానతెవెరుగాక। యెప్పుడిసునా
తికావాయెంచ్చితేనికు। కప్పుడాడ్డెవాంమ్మైతేకన్నులమోర్కినంత్తలా। పిపిబిూంగడున్నదంట్టపిడవులానెవు॥౨॥
మత్తిలినన్నెనిత్తివిమ్మన్నవన్నెచ్చినాను। హొత్తులకాంగిలైకాదాభాగించ్చెడి। హత్తిశ్రీవెంక్కటేశలాలవాం
మ్మైతేంజూచి। కొత్తపియలగూండం ట్టకొప్పుంట్టేవు॥౩॥ ౧౦౦౦॥

సంక్షక్రియ॥ పల్లవి॥ భావమెఱంగని పారుపత్యంబ్రెందరు గాని గోరు| తాపురేచింగి తెసురతపు నెమ్మి గోరు॥ —॥ అలిగిన
వేళలనం ద్రిపుం దాంజిమ్మ గోరు| వలపు నిలుపు కవ దించెంచె దొర గోరు| బలపట్టివేళ కతె జగడము డిసె గోరు|
బలిమి పంత్తానకపచరింప్పె డి గోరు॥ ౧॥ శిరసు వంప్పు లలాని సిగ్గులు వాపె డి గోరు| సరింబరవశము తెప్పరింప్పు
గోరు| వారకు తెగుదిసి సుసుబ్బుంగ్గెలపు గోరు| సరసమాడె వేళ బవిరెంచు గోరు॥ ౨॥ సమ్మతింప్పు పంప్పెందాంకిజ
ంద్దు సలాంజెసు గోరు| పమ్మి మనసు పంజలి వాపు గోరు| జిమ్ములవయోమదము తెలియని సాక్షి గోరు| కొమ్మ శ్రీవె
ంక్కటేశు తాం గూడె యిష్టవ గోరు॥ ౩॥ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ నెనె అంగనా వాయి నిజాడలు| తెని మరుంగులు వెట్టె తొన
నివువలపు॥ —॥ యింత్తిం జూచియాగూపె యదలోనంబెద్దు కొని| బొంత్తనున్న సతులనుంజిత్తగింప్పవు| మంత్తనా
౮౨ నసాడిన మాదలు డలంచుకొని| వింత్త వారిమాందలు వినులంబెట్టవు॥ ౧॥ యెడుదనె ఆసెనవ్వు యెగపొ
౭౭ సిడిగబొసి| కడిశేంద్దరనవ్వి నాంగనుంగానవు| మొదలంగూడిన భావ ములసలాలలంజిక్కి| సుద
తులెందరుండినాసాంప్పులంగానంగవు॥ ౨॥ ఘనమైన చన్నుల కౌంగిలియిద్దె మరిగి| పనిగొన్న తమ్మలాన(భ్ర)మసితి
వి| యెనసితి విధునన్న యింత్తలా శ్రీవేంక్కటేశ| నను పుసతుల సన్నల కెచ్చు గింప్పవు॥ ౩॥ ॥ దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ యెమని వ్వుం
ద్దమెకొయూతని మనసులోన| వెమరుంజెలులు విన్నవింప్పుదెమిూర్తెనను॥ — ॥ పంత్తమునందనుం జూచె పరాపననెను| మంత్తనానం
గానిగింప్పు మఱచితిని| సంత్త సాన మాందులాండె సంబరము తొడనె| యింత్తలాముత్యాల ఆరతి త్తమఱచితిని॥ ౧॥ నను
పు నందన తొడనవ్వె బివె డుకనె| మనవిం(బ్రి)యము చెప్పు మఱచితిని| చెనకి పెండ్లి పిందప్పి తెసబల్లెసండ డినె| పెనంగి మోవివిం
డ్డ పెద్ద మఱచితిని॥ ౨॥ వాఱగితనవద్దం గూచున్నమండ్డె మెలానానె| మఱంగు గండెర వేయ మఱచితిని| యెటింగిశ్రీ
వేంక్కటేశుండె వెనన్న మన్నించ్చి| నెఱవైన గసురతులు నించ్చు మఱచితిని॥ ౩॥ ॥

ధన్నాసి॥ పల్లవి॥ వేంకటపతి విన్నపమెవ్వరున్న మనుదలింకనేల। యిప్పవతారమనలు నీకె రంగింపఁగదవే॥ —॥ యెడమా
దులాడెనంట్టియందాంకా ండిరుగవచ్చు। నడుమండనచిత్తము నాభాగ్యము। తడయక చూచెనంట్టె తనివియంత్తె
దంగల్లు। చిరుమొడినాచనవు చెల్లింపుమనంగదే॥ ౧॥ యెలమించెనంగెనంట్టె యెంత్తదండివినాస। బలమికాండుతా
నుభామననెను। వెలయంచివిచెనంట్టె వెలయెద్దుగాండెలుసు। తెలకాని ననుని ట్టెడయంజూడుమనువిభా॥ ౨॥ వెసంబెంట్లి
యాడెనంట్టె వెడుకపవిలువెడి। వసమాయయండానాపవలపునాడి। యెసగి శ్రీవేంకటపతి యుండెతెనన్ను చేకొనె। పొసంగ
నన్నింకనిట్టె భోగింపుమననివే॥ ౩॥ ❀ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ సందడిసుదివలపుల జాజరకాండ। యింట్టరిప్పైన డియా
సవెలచూపివయ్యా॥ —॥ వరుసపవచ్చినాపె వట్టనేవుండ్డంగాను। యిరుగుపొరుగులాపయింకాకంగాను।
సరింగాను చిచ్చినాపె సారెప ంజూడంగాను। గొరబుగనన్ను నిలకొంగ్గ వట్టివయ్యా॥ ౧॥ సన్నలుసిసిన
యాపె సముకాన నుండ్డంగాను। కన్నులమ్రొక్కినయాపె కాచుకుండ్డంగా। చిన్నర మిాంద్దియాపె గిలిగింత్తలుకో
యంగా। చిన్నదాననాప్పైనిలచెయిబాంచివయ్యా॥ ౨॥ ఇంట్టిలోననున్నయాపె యెదురులుచూడంగాను। జంట్టయైపెంట్ల
డినాపె సాడింపుంగాను। నంట్టునశ్రీవేంకటపతి నన్నునిక్కంగిదంగూడి। అంట్టిముట్టినన్నునెంత్తలాదరించ్చివయ్యా॥ ౩॥ ❀ ॥ సా
డి॥ పల్లవి॥ ఔనెఇదిజాణతనమండ్డపునెమెచ్చితిని। నానోరంబలికినంట్టినవ్వువచ్చింగాని॥ —॥ కలనుకగాతనపునెంగప్పుకమ
ంప్పితినని। ఆనవాలుచెప్పిపంప్పినంట్టునిస్సే। పూనితావలచినట్టి పొలంతింతడాడితిమ్మంట్టి। దినికినెనియ్యకొని తీరాదుగాని॥ ౧॥
అడరినాముల్లిద్దరమట్టి మాచుకొంట్టిమని। అడియాలమిచ్చిపంప్పినంట్టు కిమో। తడవియెమ్మైనానుతనపనునాపెపు
ను। యెడనెడంబండ్డుండ్డంజూచియ్యరాదుగాని॥ ౨॥ కంస్లగనెంగూడినట్టి రహస్యపువెరిడని। అంగ్గప్పుగురుతు
చూపినంట్టుకిమె। యింగ్గితానశ్రీవేంకటపతియుండా కెతనపొంట్టు। కంగ్గవింప్పుసారిగ్గైతనకనవాదుగాని॥ ౩॥ ❀ ॥

నామంత్రం॥పల్లవి॥తనతోపంత్తములాడిడానవానెను|పనులుపదివాకులుపచరింప్పువాండు॥— ॥వాడిరవా
దలంబూర్కివలకులొనైనవాండు|వాడకరాళ్లుడిలింప్పునోపినవాండు|జూడతోభూమెల్లాముకుచాయనెయెలినవా
ండు|వెడుకరంగంబ్బుసూత్రపువెసాలవాండు॥౧॥పసతెధియాసలకుబయలువాంకివాండు|మ్నుసరుకొన్నచలంల
ముధింగెవాండు|సుసరానసమ్మతికసాంఉన్లాసాదింప్పువాండు|ముసలింగన్పకంజెరిమోహింప్పినవాండు॥౨॥వెనక
ముండ్దరసిసివెలండులంగూడెవాండు|కనుసన్నలండిరిగెరలికివాండు|అనిశముశ్రీవెంకధద్రవిూండడివాం
డు|వనుంగూడినెలకొన్ననయగారివాండు॥౩॥ఓం॥శ్రీరాగం॥పల్లవి॥అంద్దమాయనయ్యనెండుఅన్నిదనివిభవా
శ్రీ లు|వంద్దపురతున్నైనవిసంబంధాలు॥—॥కొరినిమోహపుసతిసుబ్బులవలెనున్నవి|జాంచినిపెండ్లిలొనిబూజసండ్దలు|
౨౫ చెరియూపెకుచ్చురింప్పుచిగ్గుచ రెనున్నది|వెరెయుద్దరినథమవెలినతెరా॥౧॥నని చినయూతెమనప్పువలెనున్నది|ము
నకొనినిశిరసుముత్యాలశెస| చానిపియేడురుచూచెమూపులవలెనున్నవి|ఘు నవుగావెసుకొన్నకలువలదండ్ల
లూ॥౨॥జాడుగాంజెలియిచ్చినజొమ్ములవలెనున్నవి|హూడినవెళనిమెనిగొర్గొత్తులూ|యీడుగాశ్రీవెంకటపె
రియెలితివిసన్ననిష్టె|వెడుకవలెనున్నదివిండ్లలనిమోవి॥౩॥ఓం॥చౌళి॥పల్లవి॥యింద్దాంకానెరంగనైతినివుపా
యము|కండ్దువలంజ్దినప్పుడుగాక్కలానానదవె॥—॥అడరియెవ్వతోయింద్దకరిగెవెళవిభుని|వడింజెవద్దితిసి
తెవచ్చినది|బడినెయరిగియూకెంబచారింప్పియానవెడ్లి|కడుబలిమింగూడినంగాకవిండబ్బునది॥౧॥నలువం
కసతులతొనవ్వులునవ్విడివెళ|పలుమారుంబిలిచినంబలికినది|యెలయింప్పివాక్కనినెయకతమునపండిసి|యెలమిం
జన్నలనుత్రకితండుచిక్కనది॥౨॥అత్తలవిండ్దియ్యక్కొన్నయద్దిశ్రీవెంకటపతియుండు|హొత్తులపంబిలిచితెభు
జింప్పినది|బత్తితొంగూడిలిండనప్పుడమువుసుంగిడి|కొత్తయింత్తకెంతురలానెకొంక్కడెవనదవె॥౩॥ఓం

ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ సుదతి సింగారాలు చూడరమ్మ చెలులాల । మదను బలాల మారు మలయవలసేను ॥ — ॥ బఱ్ఱవతె చన్ను
లైజిండ్లవాయ కుండ్లంగాను । పర్కనంగొండ్లలతాడి పంగ్గెమెండిరి । నిర్కి చండ్లరుండి మోమ్మైనిండ్లంగళలుడి
రంగ । పుక్కదనడ్లముతాడి పురుండెండిరి ॥ ౧ ॥ తుమ్మిదవెతురుమైతా జాపులాడంగాను । సమ్మతింబి ంకజితాడి సడ్లయె
ంబిరి । నెమ్మది నిబింపప్పుమె నెన్నడమ్మైవుండ్లంగాను । వుమ్మడి నాకసముతా వుపమెండిరి ॥ ౨ ॥ చిగురుతెపాదముల్లైచెలు
వములు చూపంగా । బాగరుండామరలతా బాండ్లుతెండిరి । జిగినిండి యింత్రితాడ శ్రీవెంక్కదెరుండుగూడె । త
గునండ్ల నెన్నె నానండ్లాలు చెప్పునెండిరి ॥ ౩ ॥ -ఀ- ॥ పాడి ॥ పల్లవి ॥ యెలకొంగ్గవడ్లెవు యెమ్మెకొండా । నిలాగులిడ్ల నాని
ందుకొండా ॥ — ॥ గొల్లచల్ల నెత్తింబెడ్లకొని నిరు నమ్మరాంగా । వల్లులాడెవెమోయి జూజరకాండా । పుల్లలనుత్తిన
పచ్చిపు నుంగుగనితింగాను । వాళ్లనాకెలపూశివువుడు దుఱొండా ॥ ౧ ॥ ప డిలూనంబాలపండ్లు పయ్యదలొ
ంగొండ్లకొంగా । అడిలపెళికివా యిఱగడిండ । బాదలపువ్వులుగొసి బాత్తరగడ్లు కుండ్లంగా । వెదవల్లుదురానాకై
చెసాలవాండా ॥ ౨ ॥ వావిశెపులి జూజముచాడింగడ్లుకొనిరాంగా । అలరిననాడిండ్చెవు అండ్లగాండా । యెలమి శ్రీవెంక్కది
శ యెలిత్రివి నెమొర్కంగా । అలమెవు రమ్మది నా సొదకాండా ॥ ౩ ॥ -ఀ- ॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥ అన్నిట భాగ్యవంత్తుండవవుదువయ్యాప
న్నినండ్ల రల్లావచ్చు భామనిరునిపుడు ॥ — ॥ పడంతి వొహర సముపన్నిజి మజ్జనము । కడలేని యాపెళిగ్గకప్పురకాపు । నిడు
దకన్నచూపులు నిండ్చినతడ్లవునుంగు । తాడింబడసుల భానడారకె నికిపుడు ॥ ౧ ॥ కామినికెమ్మోవి కాంత్రికడ్లుకా
నిచంద్రగావి । ఆ ముకొన్నమొము కళలాభరణాలు । జామజి మొదల విండ్ల ధూపది పనైవెద్యాలు । కామి ంచ్చి నదు
వతెనెకలిగెనికిపుడు ॥ ౨ ॥ అలమెలుమంగ్గనవ్వుల ంగ్గపు పువ్వుదండ్లలు । కలసివురాననికెరడ్లినతారి । చలపడ్లె
యూకింతిసకలసంప్పదలూ । యిలనట్బె శ్రీవెంక్కదెళనిరునిపుడు ॥ ౩ ॥ -ఀ- ॥

...రాగం॥పల్లవి॥ యిట్టి నిన్ను నుతియించ యెవ్వరితరములయ్య।నెట్టన పెక్కురూపాలనెలవైనివుండ్లివి॥——॥చక్క
ప్పుల్లముత్యాలని పైవసంతమాడంగా।చుక్కలలోచంద్రుండవై చూపట్టితివి।గక్కనమత్తియు పడంగం గ్లానాసలత్తా
డి।మిక్కుటపుతాలుకరిమేఘమువైవుండ్లవి॥౧॥నిగ్గగలముత్యాలునెలంతలుచల్లంగాను।బుగ్గలతోవారాళింబూ
తివి।అగ్గమైయప్పుడునిలంగ్గములనండ్లితిను।తగ్గర బ్రంహ్మాండాలు ధరించినట్టుండ్లివి॥౨॥తడవెల మెల్లంగ్గముత్యాలు
సచల్లంగాను।పాడముమొగ్గలసురవాన్నంబాలితి।కడంగి శ్రీవెంకటపతి శ్రీమ్మరనెంచ్చుచూచితి।వడియును దుగుల
కప్పుంగాండ్లంటాలితి॥౩॥—శ్రీ—॥కన్నడగౌళ॥పల్లవి॥యెట్టునమ్మ ఇంద్రులుకోరింత్తులు నితాను।మట్టరింగినివె
౧౧ యిట్టిమన్నించవలెంగాకా॥——॥తొల్లిబమాదలకుంగా తాడేరిసూడుమచ్చిపు।మేల్లాడిరాతిరిమారుమలసి
౧౨౯ పు।మల్లరిండవైయెండ్లైనాం జారంబారెవుకెరవి।పల్లపిండవైపడుచుప నులందిరిగెవు॥౧॥పిన్నవాం
డవైయుండ్లిపెచ్చువెరిగెవునారె ।కన్నవారితోనెల్లాకలపించ్చెవు।పన్నియాం దడానిచేతబాసనియించ్చకొ
నెవు।సన్నలంబ్రపంతానసాముకియించ్చివు॥౨॥బత్తిమాలించ్చిమతులు భ్రమయించ్చంజికెవు।రతికెలినిక
డుంగరాళించ్చివు।ఇత వైశ్రీవెంకటపతియెలితివినన్నిడ్లి।చతురతలవలపు సాదించ్చెవు॥౩॥—శ్రీ—॥వరాళి॥పల్లవి॥
మెరమీరినడబిడి మెలుంతవెలమానిరు।నెరపులుకన్నవారెనెరపనుండుదురా॥——॥వుద్దాలు వెట్టియూపివూడిగ
ముకియంగాను।వాద్దంగూచుండ్డమనుచువాడివద్దివు।కొద్దిమీరనడిచూచికుంచ్చెపెనిఆపెవచ్చి।వుడ్డండ్లానంగూ
డుమంట్లినాపననవచ్చునా॥౧॥గొడగువద్దియూపెకొరిబత్తికియంగాను।కడుంబాదాలొత్తుమనికాంగించ్చెవు।
అడరియూసుడ్డిదిని అడపముసతివచ్చి।తడవిమోవడిగితేదాంచుకొనవచ్చునా॥౨॥సురటివిసరియూపెబాబికాబుపూ
యంగా।తెరవేయిమనికూడిమరిగించ్చెవు।ఇరవై శ్రీవెంకటపతియిండ్లకినెనియువచ్చి।గరిమంటెండ్లాడితిరాదనవచ్చునా॥౩॥—శ్రీ

౼ంధ్రరాభైరవిం॥ పల్లవి॥ యెందుకింకా నాడిదు భూధి నెలదూరేవి। గాందపుమపము నను గరిశించ్చనిం దికి॥ ―॥ కగ్గళి
ని జక్కవ లుఘు నాలని బాగడితి॥ శిగ్గవడనేమి దికెచెలి యనికు। నిగ్గులతుమ్మెదలనునె ద్దుకొని మెచ్చితిను। తగ్గి బాహ్మజం
క్కనలతాడించ్చనిందికి॥ ౧॥ అడవిలోని పింఛమ్మ్యమునల ద్దిచేతం బద్దితి నుగుడిగోననాయకుని ంగొసరనేలె। తడవిచె
ంగిడిగెల పొందద్దనగొరనైతితేను। పుడిగుడిగని బెడపులం డిద్దనిందికి॥ ౨॥ అరం దులుంజి గురులు నాసపడి చూ
చితిను। పెరపుతాడు తందేరవే యనిందికి। అరిది శ్రీవేంకటపతికుండలమెళ్లంగ్గవునిన్ను సరవింగూడిను యింకా సా
దించ్చనేందికి ॥౩॥ ॥ నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ చూడనె క్కండపుగాని సుద్దులె న్నైనాం గలవు। విడు కలుద్దీవా రి
చెలిం దు లిండ్లరికి॥ ―॥ వాక్కనిరూప మికాదా పూరివారెల్లాం జూచితి। పెక్కులై మనసులలాంటె నగొనెది। పుక్కనివాడి
నమూడాక్క పికాదా యింద్దరివె క్కసపు దినులలూదింతదింతలైనది॥ ౧॥ చెఖన ధిసన్నికాదా చెలులమమ్మను
లకు। ఆసకాలిబి మోహలంద్ది ంచ్చినది। బాసరించ్చి ని మోదితిపు వెకావాగొల్లె తల। వాసుల సోరూరించ్చి వ
లలంటెద్దినది॥ ౨॥ కిలది నిన ప్పికాదా చిమ్మిరె యియింత్తులకు। పులకలు మెనులం బాడమించ్చె డి। వెలయనన్నైలితి
బి శ్రీవేంకటపతియి డికాదా। కలయి శిరింద్దరికి కాంతలు రింబినది॥ ౩॥ ॥ బాజ్జి॥ పల్లవి॥ యెంత్తచనదిబ్బి
కిబియూ నీకు నివు। వంత్తులకు వద్దివతావళ్ళుసిబినిపుడు॥ ―॥ పవళించ్చి నిపుం ఖంగాపడంతి కాలుచులొన। బైదిలోన
గన్నదాలు సిబి నిదొ। తవిలి యొరతిపైపాదము నిపు చాంచంగాను। తివిరి వెళదిరిడెకి డియ్యవచ్చి నికును॥ ౧॥ వెలందులచేని
పుదినొవాయింప్పించ్చకొంగా। కిలకిలనవ్వునద్దికెలబినిపినెలవుగాం గెప్పురమునివాకతకియ్యంగాను। తొలుతన
మూముడూరిపొనిలొగ్గినిపుడు॥ ౨॥ లడపపుడింతిచెత ఆకునిచం ద్దుకొంగాను। వెడంగుంపనానతిరవెబినిపె। అ
ళ్ళ శ్రీవేంకటపతి అంత్తలొనన్నెలితివి। బడి వాయకతాను నివాను పెక్కెనిపుడు॥ ౪॥ ॥

ంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ కానవచ్చెని సుద్దులు కడలనున్నవారికి। ఆనతియ్యవయ్యా నీవునందుఁ దప్పేమి॥ —॥ చిలు
కపలుకులకుఁ జెవులొగ్గి యాలించేవు। జలజాక్షిమాటల తానటి వచ్చెనా। తలుకొత్తు మ్మిడలం డప్ప కనుచూచివిడ్డి
యెలమి నాకేకొ ప్పుతా యీడువచ్చెనా॥౧॥ చెంద్దిజ కోవల మీదం జేతులు చాంచేవు నీవు। యిందుముఖివన్నులతో
నిడువచ్చెనా। విందుచవరెపాం సలవెంద్ద వెంద్దం దిరిగేవు। బొండ్డి ఆకెనడపులబాలికాయనా॥౨॥ చింతెంచుకొని తమ
లంపప్పకచూచి విరితి। కాంతకన్నులతొందరు గ్నానప్పునా। యింతులొత్తావేంకటపతి యెలితివి నన్ను నిద్దె। విం త్తలాక
నావలెం గావిలపాదవాడనా॥౩॥ ॥ మాళవి॥ పల్లవి॥ వద్దిదిమసము లేవివనిత నీకు। గుద్దుతా డినిసుంగా ముక్కునం
బాతిచూపివా॥ —॥ అగ్గలపుం దమకాన ఆతండు విడచిచ్చితె। వొగ్గి బిడికి దింబద్దు కుండ్డానవేమి। శిగ్గు లివెళ
(౧౫ నిందికె శిలవులన ప్పులెలె। కగ్గి యీతని మాంద్ర కుంగాడ నంగంగలవా॥౧॥ కడంగి నివెలనుం గ్గరమా తం
౭౩౦ డువెట్టితె। వాడిలొనంజెయు వెద్దుకుండ్డానవేమి। వెడవెడ మోనాలెలివినాలు చూరంగనెలె। తొడతియీత ని
యానతాయం గ్గంగలవా॥౨॥ శ్రీవెంకటపతి కుండు నిసరిరసు ప్పెంజల్లితెసు। కూవగాంగొ ప్పులొందాంచుకొనే వేమి।
యీవెళన నైలిమచియీతండెనిన్నునిలె। నావలనితని మొవింబా కపం డ్డంగలవా॥౩॥ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యిదిగాని
తగవెల్లానిం డ్డులొనెకానవచ్చె। వుడుదుకొండకానివాజయిద్దడయ్యా॥ — ॥ భూముతెల్లాంబాదించి పూవుదండ్ల
మెడవెట్టి। ప్రేమముతొనిన్నె కాపెపెండ్లాడెను। ఆమితె రంగవద్దా అప్పుడిం బెండ్లాడితివి। యేమయ్యా మగవానికి
డపాడెయ్యా॥౧॥ నయానం బండ్లెమువెళ్ళి నడుమమి నపడుచు। ప్రియపడి నిన్ను నిద్ది పెండ్లాడెను। క్రియదెలియక వెరికె లన
ంబెండ్లాడితివి। నయగారి పతినెద్దు నమ్మవచ్చునయ్యా॥౨॥ వున్నతింబుద్ది నప్పుడే వురముపై నెలకొని। విన్ననాండె నిన్నె
నాపెపెండ్లాడెను। నన్నుంబెండ్లాడితివి నంద్దునశ్రీవేంకటపతి। యిన్నిదవిడు కకానికి సనెమయ్యా॥౩॥ ॥

గు– ౘాళ్యయా॥ పల్లవి॥ తొలుత నీవలచిన తుంటవిల్తునిని నేను। మలసి నిన్నుం గాదని మారుకొనవచ్చునా॥ —॥ వేడుకతో నిమా-
టలు విని నేడేమీలుగాక। జూడు గూడ నంపుడుం గొంత్తఱా దించ్చ నెలా। విడెము చేతి కిచ్చి తీవె సుకొను పికాక। వ్రాడిగపు
సిసిచెలి వొడిం బెట్టనెలా॥ ౧॥ ననిచి నశింతలకు నప్పుడే మిలుగాక। చెనకి యింత్తే సిగరి సింప్చుంగ నెలా। మొనవాడ ముచా
రించితే మొక్కే డింగగవుగాక। పెనంగి ఆస్టేబుదు పుచిల్లవెట్టనెలా॥ ౨॥ గుబ్బతోని సన్నలకుం గూడిదే మిలుగాక। వద్దిరి గ్గ
సాం౦ం డబవంగచ్చంగ నెలా। యిద్దే శ్రీవేంకటపతి యెలితివి నన్నెంనుడు। బెద్ది మొవితే నిచ్చితి పెరం బెట్టనెలా॥ ౩॥ –*॥ వ
స్టవసంతం॥ పల్లవి॥ యింత్తింగరుణించ్చవయ్యా యెలయించేవు। యెంత్త నుండ్డి నిను బుద్ది చెప్పెది వారమా॥ —॥
చన్నుగుబ్బలమడను సమరతి నైతింగాక। కన్నులం జూచినంత్త నేకాంతమాడేవు నా। కన్నెవాయపురిగ్గలు కలయికలను
ంగాక। విన్నవనుకలే నేవిడె బెం … ప్పవశమా॥ ౧॥ జవ్వనము। లాబిగువు సామ … లు సిబినంగాక। నిప్పుడి ల్లుమ
ధలం డని విడిపునా। మప్పు పు … మాయల గుబ్బుమచ్చిక చింతలంగాక। నవ్విన … మాత్రమునోనె నలి మాపవశమా
॥౨॥ గరిమ చితులకళికొంగి దంగూడెనంగాక। సరసములాడితే నాసలుడిగునా। సరి నిట్టే యెలితివి సరిశ్రీవేం
కటపతి। తెరవేసుకొన్నంత్త నితలియంగవశమా॥ ౩॥ –*॥ నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ యింత్త బొంతిపడేవా నినెలమా
కుందక్షరించ్చు। యెంత్త నిడవెన్న బిడ్డింజిడ్డెండె శివలపు॥ —॥ చెలరెంగ్గ వడ్డితెరి గ్గ నడెంగా మానము। వాలుకరెప్ప
లువంచ్చివంచ్చి చూచేవు। అలడొడ్డె వారము నేనంత్తెశ్రీ యెఱింగము। వాలడుత్త డుత్తెండెశి పట్టవయ్యవలపు॥ ౧॥
పెల్లుగం జేతులు వాపిపెనంగంగా నే గుబ్బలు। కొల్లలుగాంజేతంబడ్డి గారగించేవు। గొల్లెతలమెఱింగము గా పుజా
ణితనములు। చల్లడుబ్బు డుబ్బెండెశి చల్లేను వలపు॥ ౨॥ తొయపు మదముగాంరంగా నే శ్రీవేంకటపతి। నాయగా
నంగూడి మనిలాదించ్చేవు। నేయమ్మి వారమునప్పనీరము బాసిమిడే। చేయి బొంచు సెరుగు చిప్పుంజిప్పెండెశి వలపు॥ ౩॥ *

భూపాళం॥ పల్లవి॥ యెబాసకియ్యకొనెవి యిప్పుడు నీవు। వాటలిమఱి మాఁటలవాడుకొవంగాని॥ — ॥ నెజ్జనగి [illegible]
నిండ్ల వెల్లాండవ్పుడని। ముద్దమరుగుడివాని బాచ్చి వెళ్లివా। నడ్డనడుమనె నైనానవలయలు సులను। కిడ్డినాని జమునుంచ్చుగి
లిచెంగాని॥ ౧॥ ఆలాసువాండ నెననిబిలుకజూడుల। వాల్లు తిరుమిక్కిలి కొరవడిని వ్చెవా। వాలాయించ్చునె నైనానవల
వల్లంగల్లవెరుండ్డ। బాలకొవిలభూతముంబలికించ్చెంగాని॥ ౨॥ యిలనెంగవడినని యీవూవుండినె నీవను। నెలకొ
నినీవుమునింగివెచెవా। తలకితిని నుశ్రీవెంకటపతి నీపుడని। తొలుతనిచన్నడిబ్బాలుడాడికింగాని॥ ౩॥ — ॥ ము
లహారి॥ పల్లవి॥ యెఖిళిసినె నిభుండుయెండుకి వినిరించ్చువి। బాభినిమోలబిల్లలంబాలుహాశిపింత్తురా॥ — ॥ యింత్త
శిజక్కవలను యూలగూండదెశివి। పంత్తువాండమ్ముతెలపాంగ్రాడించ్చెవె। కొంత్తులయడ్డములను కదిలినంబిడ్డనెతె। దిం
ఆ౨ త్తగుండు మిద్దదిండ్డు విరిన్ను ంచ్చునెండుకి॥ ౧॥ యిసురుదకులతెనె దిండ్డనెలచా సిపె। వెంగిబిపడ్డంగనెతిసుంప్పుం
॥౩౧ డిగెలు। యెగసక్కినకుబయతె లముడివిసివె। జగతింగరికుంభాలుసారెకు నూండుడురా॥ ౨॥ యిగమ్మనర్పం
ద్దనుపక్కనంబ్బైండా యనెతె। అలమియంబ్బులంబాతుంరాడింత్తురా। అలమెలుమంగ్గవునివాతండు శ్రీవెంక్కటము
ండెలమింగూడితిరిమిక్కిలియెవె డుకలా॥ ౩॥ — ॥ దెవగాంధారి॥ పల్లవి॥ కొత్తలునిచెంతలుగొవిండ్డరాజునాత్తులసు
గందవ్వైబూగింప్పవిప్పుడు॥ — ॥ పాదములెడ్డకిమొండబంబ్బివెసినాంయుకొని। సాదించ్చినవిరుమోనసూడిక్కెతివి। నా
డింబ్బియుడ్డరుంజెత్తిసన్నలనిన్నునెత్తంగా। దాడాతవలపుడూంచెత్తానుపకెన్నెతివి॥ ౧॥ కన్నుసన్నలనిడ్డ[illegible]ంగలుడిం[illegible]
రెంటి। వన్నెసరసములకావడివైతివి। అన్నిదశెలవులనవ్వుపిరునిపెరునిచ్చి। పన్నిరెండ్డుచక్రములబండ్డివైతివి॥ ౨॥
ఆండ్డనె శ్రీవెంక్కటపతి యిదెగోవిందరాజవై। బండ్డిడిగ్గవేరికిభూసతిక్కినివు। రెండ్డికిచెటుల యుడ్డిరిని[illegible]
ంన్నివిచ్చియిచ్చి। కొండ్డుకజమరిపిండ్లికొడుకవునైతివి॥ ౩॥ — ॥ — ॥

ఘ్నరాగం|| పల్లవి|| ఏమి సేయుదు మోహముంగా నిద్రమ్మనరె యాపెళ|త్తమితా నిద్దిద య దలంచు మిడియె నరి|| —— ||చర
నబండ్డదు ఖిష్టివానసరోసూ డిఖాడ్డుచెడదు న్నడిబూడకిచెలులాల|పదలిరాహుపుడన్నంబడ్డినడ్డిపగడిర|పదిలానతా
మగుడంబడ్డినయ్యుడ్డుండ్డె||౧||చల్లంగాంజేరిచె ష్టలుంజుల్లినర ష్టుంధూళిజల్లనరావింజూడకిసతులరా|కొల్లలు
గానయనబకారమునుపెన్నెలలు|వాల్లనితనిశివెల్లనుమిశినడ్డుండ్డి||౨||ఘుమ్మడగుంపులవండ్డితాయ్యునిరెదల
రాతెరిమ్మనిదలుమూడకిరాంత్తలాల|కొమ్మశ్రీవెంకటేశునింగూడినరతికిమెచ్చి|తమ్ముండామెనిం డ్డవసంత్తమా
డినడ్డుండ్డె||౩||—ఓం—||శంకరాభరణం||పల్లవి||ఖాంచినాచన్నలం దచ్చుబాంకెముడజూశించెపు|నించునిహాం
డ్డలకునెన్నూంచెకొనసకా||——||యింద్దవసతులలానాయెచ్చు లుచ్చూడవు|సండ్డడింగాలుడాకిపుసాదినా
రిడు|వండ్డమైననివ్వాధము సంత్తముత్రకాలాయు|యిండ్డుడునెనోలా నైయురవుకావలెనా||౧||జంగ్గె
వికాంత్తలనెల్లానంగ్గతువెంచు కనిపు|యింగ్గిలిశెశెపుమోదియెకముగానుప ంగ్గెంచ్చునిమోతుబింగ్గె యెడ్డమో
రాయు|కంగ్గవెకకడుపునంగలపంగవలెనా||౨||కాలుపుకాంత్తలనెల్లకొంకకరశ్రీవెంకటేశ|కలగొనసవురానంగా
ంగిలించ్చిపు|వలపులనిమెనుదవిచండ్డిలినిడాయ్యు|తలరెంగినిన్నంగూడిశ్రీపదల్లవలెనా||౩||—ఓం—||సామంత్తం||పల్లవి||
యెంధికిగిలిశిశిపుయింత్తినింత్తలానన్నె|తెదలనిమోపానపుతెంపవగాడా||——||తియ్యునినమాందాలపుతెంపుపతాంజా
క్కిబాక్కి|పయ్యుడవెడ్డమరేఖభ్రమసింగారె|నెయ్యపునిచెంతలపునితాంటెనంగంగాను|చయ్యునగాప్పుతెపురుముజారెని
డ్డెరాకా||౧||నండ్డునగపునప్పినుప్పినన్నులకు|అండ్డుచెక్కచెతవెరగండ్డింగారె|దండ్డతనమునన్నుంధప్పుకచూచినం
డ్డకు|చుండ్డుదునిడూడ్డపునలపుసురనంగాకా||౨||కండ్డువన్నింత్తలానెకాంగిలించ్చుకొన్నండ్డకు|మండ్డలిఖ్బుయిడ్డ
మూరుమలసింగారె|అండ్డకానిశ్రీవెంకటదధిపహాడినండ్డకు|ముండ్డముండెవికిడిగామొక్కమూక్కింగాకా||౩||—ఓ

భైరవి॥ పల్లవి॥ ఆడనుండే మితగవుల దైచెప్పవు। నిడలనిన్నియు నాయనికడ మెయింకను॥ —॥ పలుకంగనే యత్తు
వుపాడాలు గుడ్డనెత్తురవు। నాలసివాకిలిదెంచు కరంగడే। అలుకదిచరంగలవు। ఆయములండ్గంగలవు। బలిమి
నిపతితోడ పైంగూచుండంగడే॥ ౧॥ పగడసాలాడుదువు పక్కననబ్బింత్తువు। మొగము చూచి తనికి మొక్కంగడవె।
బాగడుడు విచ్చురింగి బాడ్డలు గొంత్త వుత్తువు। మగని ముసుంగు డిళిమత్తనమాడంగడే॥ ౨॥ విడెము చేతికిత్తు
వు వెరపులు వాపుదువు। తొడంబెండ్డి పొంత పవైతొక్కవె కాలు। యీడనె శ్రీవెంకపి కుండింత్తలానినన్నంగూ
డే। జూడనెనంత్తెరంగను సరసమాడంగడే॥ ౩॥ —॥ గుండక్రియ॥ పల్లవి॥ అండ్డరుసంత్తొశింబెరు యశోదమ్మ వినవమ్మ।
౯౧ కండ్లపైనబిడ్డనింగండ్డి వాయమ్మ॥ —॥ వనకెలికియంబాతి వచ్చుమాంపతెకి నీ। యెనసిజలకెలిలొయూండులాడి
ని ముసపెమాకండ్డి మం […] ద్యముపెండానెపండ్డండ్డి నిఘనుండినయూ […] కృష్ణునింగండ్డి వాయమ్మ॥ ౧॥ అం
౧౩౨ గడి చెరముగొండ్డి అమ్మవ […] చ్చిందానె మా పు। ముంగ్గిటనాలంబిండ్డి త్రిము […] ంత్తవద్దని। శింగ్గాశింబ్బుకొనంబొ
తిచిరగడ్డ వచ్చిందాని। కంగ్గడి కినబిడ్డనింగండ్డి వాయమ్మ॥ ౨॥ కంబ్బము మొదలనుండ్డంగడి యెత్తి బొత్తునను।
కొంబ్బి కన్నమూసితినుపొడ్డింగాంగిద। యెంచ్చుంగ శ్రీవెంకటద్రినిరవైయాడి యడ్డి। కాంచునము వండ్డిబిడ్డంగం
డ్డివాయమ్మ॥ ౩॥ —॥ నాద॥ పల్లవి॥ పత్తింబాసి విరహాన భ్రమయసవె నిన్న। మతకానందమి కింబి మన్నింబ్బెన తండు॥ —॥
నింద్దుంబున్న మగడెని మొంము। నెండు। యెండ్డత్రెంబి కినాయయూవెన్నెల। కొండ్డవెకడవెబాగులబన్నలు। యూ
గండ్డంగొవిల పొంతకాశింబ్బినదవి॥ ౧॥ కలికి బింబ ఫలము గడెని మొవి। పలుపంజిలు కతెలపగలాయని।
అలువె తుపము గడె ఆడెనిపు। వలరాజు విభునాశివ డింబెడ్డినదవె॥ ౨॥ మెఱుంగుండిగెగడె మెనునిడి। నెటి
ంబూవు పన్నుపెలనెగూనాయని। గుబ్బి శ్రీవెంకటపతి కుండుపూడి నిన్న। తటితొమ్మిబిసు డ్డిదలంబింబ్బినదవె॥ ౩॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ అప్పుడనుండ్డి రిగ్గతిలనప్పలి మోమ్మైవున్నది। చెప్పరాని ప్రియమెల్లం జెప్పంగదవయ్యా॥——॥
వాపననంగానె నీవు వాడివడ్డితిరితివి। పుంపచన్నలు విని రిహాడిగితివి। కొపగించ్చుకొనంగానె కొనగొరనూండితి
వి। ఆపడంతిని లక్షైల నాదరించ్చవయ్యా॥౧॥ చేపు తెత్తి మొక్కంగానె చెనకితివి మర్మము। యెపునంచనంగని అలయి
చ్చుతివి। కాతరించ్చితిద్దంగానె కాంగిదబిగించ్చితివి। అంతు మగామాదలాడి ఆదరించ్చవయ్యా॥౨॥ గాలు ంజాలు
ననంగానె సంగ్గడించెద్దుకొంజ్జివి। యీలిల శ్రీవేంకటేశ యెలుకొంజ్జివి। మూలనున్నయాపె నింత్తపుంగ్గిదనువె
రితివి। ఆలినేలరద్దుకొవ్వాడరించ్చవయ్యా॥౩॥——॥ పాడి॥ పల్లవి॥ నెరచుకొండ్జివె మెలుపునిండియుంత్తరివారితిమ్మె
రమోరిశెరినడి మెలుబంత్తిగాడా॥——॥ నెన్నాతనితొనవ్విత్తినివెమనెవె వారి। కానివెఅన్నియును ంగంగ నుకొనెవుద్దా
నికి మెమాదవెలదగ్గరిరావె వారివిన్నెనముసూలమొనదిమాపుడాలంరా ను॥౧॥ కాంత్తునికినెమొక్కితిలా
డనెవడివారి। యింత్తబలవం త్తరాలవెండ్డువారాయ్యెవె। పంత్తములన్నియు నెరుపంచెరెవవారి। యెంత్తతాం
డ్డముస్నాడామయెనుగవునది॥౨॥ శ్రీవెంకటేశుండు గూడె చింత్తనికెవెవారి। కైవశము తొల్లనాకసంగదె ఇత
ండు। రావె అక్కచెల్లెండ్లము రప్పయ్యెతిమెవారి। నివునెరడితొత్తినునెండు తెండ్డెనదవె॥౩॥——॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ తిరువి
ధులమెఱిరిడివడెవుండు। గరిమలు మించ్చిన శింగ్గారముల తొడను॥——॥ తిరుదండ్డెలపైనెంగ్గిడెవుండెడినాలు
నాండు। తిరులరెండ్డవనాండు శేషునిమీండ। ముఱిపిన మూండొనాండు ముత్యాలపండ్జిరికిండ్డ। పారి నాలుగొనా
ండు పుష్పుంగొవిలలొను॥౧॥ గక్కననయిదవనాండు గరుడనిమీండను। యుక్కెనుల ఆరవనాండు యేనుగమీండ। చొక్కమై
యెడవనాండు సూర్య్యప్రభలోనను। యిప్పవండెరును గుఱ్ఱమెనికను దొనాండు॥౨॥ కనకప్పుటండలముక డెతొమ్మిదొనాండు
పెనచిపడొనాండు పెండ్లివిందు। యెనశ్రీవేంకటేశుండింత్తియలమెల్లంగ్గతొ వనితల నడుమ్మను వాహనాల మీండను॥౩॥

మలహరి॥ పల్లవి॥ యిరుగుబొరుగువారు యిమండ్లరి। అరసి నిప్పైవలపు అండ్లరి పైంబూతురా॥ —॥ నిగ్గుల నిర
మఖుండు నిత్రామాడలాడితేను। యెగ్గులువెరాంతేప్పై నిలపెడ్డివే। వొగ్గుచు నిన్నాతండు వాడివడ్డితిసితేను। బ్గ్గన నాపె
కొంగ్గుపడ్డించ్చెవడేమి॥ ౧॥ తమకించ్చి నిన్నాతండు తప్పురమూచితే నెడా। రమణి నిందెచ్చియుండ్లరనుండా సిటి। సము
కానకోనగొరసాకి నుత్తమచ్చితేను। అమరవెరాకతేమెనడుడాంకించ్చెవే॥ ౨॥ శ్రీవెంకటపత్తి రుండుచెలి నిన్నుంగూడితే
ను। వాడిరి నాపెకసెలవంత్రవేడ్డివే। నివలమెలుమంగవు నిన్నురమెక్కించ్చుకొండ్లె। భూవనితండెచ్చె అష్టబుజమెక్కిం
చ్చెవే॥ ౩॥ -శ్రీ-॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ వారుపుగలవారికి వారుడుకాండ్లె నెమిలు। యెరీతినుమలి గండ్లు యెుండ్లలొ నతి
వే॥ —॥ నారమణు నిప్పైంజాడి నాతొ నెమిచెప్పిరి। త్రిరకొననాచినిల త్రిజ్జంచ్చెరే। గొరుమి ననుండ్లె దండ్లె గురుతువై
౨ మిచూపిరే। త్తారిబియ్యముడ చ్చితితవుడువేళ్లరుండ్లునా॥ ౧॥ భావమిడ్లరి కొర్కపెపగనెలపుడ్డెంచ్చెరే। ఆవి
౧౩౩ తనాచెవెంగ్గెములాడించ్చని తే। మొవనాడెతని మమర్మము తెలతలంపించ్చె రే। భావించరత్నాకరానంబచ్చిగు
ల్లులుండ్లవా॥ ౨॥ గర్తన శ్రీవెంకటపతి రంగడు నెలనవ్వించ్చెరే। వార్కప్పైతింజన్నులచెనుత్తించ్చెరితే। పర్షరతులలొ నెలపెరివిరు
లియించ్చెరే। గర్తన నిల్లనిడ గానరారమాను నా॥ ౩॥ -శ్రీ-॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ తనకితెలు సునమ్మతమ కప్పుచెడుర
యు। కొనచూపులనచ్చి నిగోవింద్లరాజు॥ —॥ పడంతు విడ్లరు తనపాదములొత్తంగాను। నడుమంగాడురూం
గనె నసుతాండాను। పాడమికాంత్తలకుంగాపురుషుండు బిడ్లంగన్న। కొడిమెలుగడ్డకొనె గోవింద్లరాజు॥ ౧॥
రిడపెరియగాచెలులచతిచెమడలండొంగి। పాడాలంగూంతుఘుంగనెంచ్చైపైండాను। ఆడిగొ నిమగవాండు
అండువారికి వెంకచ్చి। సాడుండనము మొంచె నిచ్చుడ గోవింద్లరాజు॥ ౨॥ పెనంగిల శ్రీభూములప్రేమపుదంగ్గా
లుపాంకి। మనసునవిడ్లంగనెమరినితాను। వనితలకుమగండువరుసరానపుగనె। కొనబు శ్రీవెంకటపత్రి గోవింద్లరాజు॥ ౩॥ -శ్రీ-॥

ఖాండవ్రావ సంత్తం॥పల్లవి॥ చేసినవుష్టాంజలిచేకొనను రపుండ్లైన। యూసు తెల్లావూనసింకయేమని నేతాను॥—॥తనువు వీగా
ండచెరికతప్పులుడిష్టాంగరండు। మనసులోని మెుట్టికిచుండ్లవేడు। కనుచూపుంబాడ్లరుగన్నుచూపంగరాడు। యెనసిష
ంకాౖ నాతో యేమని నేతాను॥౧॥ మోగములా పలికథమూ బదాంచిపిడ్డ రాదు। బిసరుపంగారి కలలాచెంగవేసు। నగవుల
వెన్నెల లునావుములు చూపకపోవు। యెగసక్కెములుగావు యేమని నేతాను॥౨॥ చిత్తములోపలి తిగ్గచితంబెడ్డి చూపరా
డు। కొత్తజవ్వనమునను గురుతువేడు। హాత్తి శ్రీవెంకటపతి రుండు అండ్లకితానన్నంగూడె। యిత్తలయావలపులకేమని
నేతాను॥౩॥ -శ్రీ- ॥పాడి॥ పల్లవి॥ యెలనివ్వుతిగ్గ వడివింత్రలానను। మెలిమియుల్లాలని కమించ్చి నేనేతాదా॥—॥ యెక్కడం
డరిగినావూయి ండ్లకి వత్తువు నీవు। తొక్కమెజ్జడి నిన్నడూరనెండికి। పుక్కటతుమ్మిడరానుపువ్వుతెన్నిగలిగినా। తక్కిన
చుజ్జవు బాండ్లతావుఁరికా డా॥౧॥ తలంపునికెడనున్నతనువునాపైవెతు వు। చెంరకింగినిన్నరడ్డాసియనెండి
కి। సాలశిచల్లగాలి కిబాడ్లెన్నిగలి గినా। పులయంబెరైనబాయవుల యూడ్రిగా డా॥౨॥ నిండ్లనికెంత్తమోంబినాని
వెనన్నంగూడితివి। కండ్లవనిగుసాలంటాగడనెండికి। యెండ్లరు శ్రీవెంకటపతి యింత్తులగలిగినాను। యిండ్లకను ని
యిల్లునాయెడలానెకాదా॥౩॥ -శ్రీ- ॥సౌరాష్ట్రం॥ పల్లవి॥ శ్రీవెంకటపతిప్పరునికిచేలియలమొలుమంగ। వావరిగానె
లకొని వురముపైనున్నది॥—॥ బాంచ్చి మచ్చుమ్మైననాంది బాలసుకంప్పులువ్వాయ। సంచ్చులంబన్నిదనుజ్జనమా
చరికి। అంచ్చెంగూమర్గవరహాముత్తైనజ్జి సాగమడిర। మించ్చుంగప్పురథూళిమేత్రరిమినను॥౧॥ నరసింహ్వాపుగడ
రునాంజివామనపుబిడ్డ। పరశురాముని గబ్బుపచ్చివిడను। పరిదుశముగడ్డిసబంగ్గారుగిన్నెండెచ్చి। బారిండిరు
మినండద్దుపునుంగిడ్లెనించ్చరికె॥౨॥ గొల్లమంజ్జురాచబడ్డకారిబుద్ధుండైనతిగ్గ। చాల్లుగుల్లాపునూంగసరాచ్చులువూ
మరా। యిల్లిడి శ్రీవెంకటపతి రుండిరూపైతానున్నవాండు। యెల్ల పూదండ్లలు సామ్ము తక్కించ్చరె॥౩॥ -శ్రీ- ॥ -శ్రీ- ॥

భైరవి॥పల్లవి॥వారిధివంద్రిడియింవలపికాదా।ణ్రారకమునికునాకువలపికాదా॥——॥సుద్దవెల్లావినిన్నిన్న,
డింబ్బ్రుకతాలుతినివద్దికిరప్పింప్పినదివలపికాదా।బాడ్డవాడ్డనఘునిభాగముకెమరిబింఛ్బ్రుకద్దనాంబా
నియ్యృడుయీూవలపికాదా॥౧॥మిడెపురతులనిస్సమెప్పింప్పెఅంత్తలానివాడికెనప్పునప్పింప్పెవలపికుడా।
విడెముచిలికిప్పింప్పివెంద్దవెంద్దనిబాండ్డలవాడవెల్లండిరిగింప్పెవలపికాదా॥౨॥కలనిశ్రీవేంకటదిశకాం
గిధునిమనసెల్లా।వలవండిబినడియీూవలపికాదా।సులభమ్మైలాలానిచూపులతిగలని।వలలాడ్డింప్పినడియీూ
వలపికఎడా॥౩॥-శ్రీ-॥శంకరాభరణం॥పల్లవి॥ఆతండెయిరుంగునుఅంక్కెలైనతగుల।చెలిలానెవ్వుడిడిచె
శ్రీ పురానితగులూ॥——॥మలనిచూచినచూపుమనసులాతగులు।తలంపులాపవిచింత్తతనువుకుండగులూ।వె
౧౩౪ లయుమీనిబాంకులువిడు కపండగులు।అలరువిడుకవెలన్నిదికిండగు లూ॥౧॥చిమ్ముభునవ్వినవ్వుకి
గ్గలకుండగులు।కుమ్మరిం చ్చుళిగ్గవితక్కులతగులు।పుష్మడితక్కులెల్లా వాక్కదికిందగులు।యిమ్ముల
నెక్కద్దైతినెయిర్పవాయండగులూ॥౨॥మచ్చికమాధులన్నియుమంత్తనాలతగులు।నిచ్చలుమంత్తనము
లునింద్దురతితగులూ।బెచ్చెరనితగులునాశ్రీవేంకటదిబుంగూడె।పచ్చిడాంచినకూదిమిపంత్తములతగులూ।
౩॥-శ్రీ-॥కాంబొది॥పల్లవి॥యెగసక్కెలునెచ్చిగనయింత్తులము।తగవెరింగినమంచ్చితనమేమేలునూ॥——॥పండ్లలకు
నివునాతొపగడసాలాడంగాను।మండ్డెమితానినెమ్మైనామ్మాదడుడుము।అండ్డకుంగానివప్పుడారడింబెద్దంగవద్దు।ము
ండ్డుముండ్డెదారతనమునసుండ్డిమెలును॥౧॥తెనడినితాంబిల్లండిపుళాడంచిలిచివు।జిగిమిఞ్చునిచ్చెకాంజెతుమునిన్నువె
గదుగానివప్పుడువినాయుకియవద్దు।వానిగుద్దుతాడనూరకుండ్డుడేమేలును॥౨॥వడిసరానసనాతొవానగుండ్డలాడంగా
ను।బెడిడమ్మైచెయివద్దిపెనంగుసుము।కడంగిశ్రీవేంకటపిశకలునితివిమాఎకి।విడువకమాలతాడివిడుకటెమేలును॥౩॥-శ్రీ-

గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ ఇంతిడి మీసరితలు చూతుము గాక। అరిది మచ్చికల సారెకడిగెరు మీరు॥——॥ చెలిమికాండవు గాన చెలి
నిసుంబెట్టుండవమ్మ। మలసిన వ్వులు నవ్వు మాకేలా। బలిమికాండవు గాన పట్టి నిన్నుం దియ్యంగాను। అలరి యడ్డాలు
రానంత్త మాకేలా॥ ౧॥ చెకొడ్డివాండవు గాన చెప్పుని కుంబను వెల్లా। మాపు నిన్నగెలిశేయ మరియేలా। పైకొన్నవాం
డవు గాన పడంతి రాకె యిచ్చు గొడ్డు। కైకొని మీమాదల వంకలు దిద్దనేలా॥ ౨॥ మనవాండవు గాన మెడంగ య్దుకొని
పెంచె। తానె అలమేలుమంగ తమకమేలా। పూని శ్రీవేంకటపతి కుండవాండ్లగా మమ్మలితివి। కానివి మిమ్మరింగ తిరి
డమలింకేలా॥ ౩॥ ॥ కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ వెలందిని న్నిడకెవిచ్చియు మనె। బలిమి శేశినదియప్పుడియానవాలు॥——॥
కొంగు వట్టి నిన్నుండి శకానగోరు మీనమండి। అంగనసన్నశేశినడానవాలు। వుంగరాలు వెళ్లనివాడి గద్దుకొని మోవి। యెంగిలిగా
ంజేశినది యిదియానవాలు॥ ౧॥ గుబ్బలు రమున నూండి కొల్లును నుసప్పున వ్రి। అబ్బురము శేశినది యానవాలు।
వుబ్బుని పుంబాడమించి పాగి బొమ్మల జంకించి। నిబ్బరము చూపినది నిపునా నవాలు॥ ౨॥ కాయజకేళి నిన్ను
రన్నలనివెచ్చి మెచ్చి। ఆయములు సొంకించినడానవాలు। చాయల శ్రీవేంకటపతి సతింగూడితివి నివు। యియ
డ నెన్నడికి నిడియానవాలు॥ ౩॥ ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ తెలిశినవారికి దితే నెకండ్డుండి పులు। వలసితింజేకొన
వవని తరాని వు॥——॥ నిరెచినవారికి నిడవండ్లిడి మోహము। నిరనివారికి నెండ్లవెన్నెలవండ్డిది। హూరిమిగా
సరితేను కోపము చెల్లడిండ్దుకు। మిరమీరి నంద మలూ మెచ్చువలెంగాని॥ ౧॥ వావినవారికి వయగాడ
బిరము వండ్డిడి। వాపనివారికి వెంద వృచ్చు వండ్డిడి। చెపట్టితిశితేను త్రిగ్గలు పడండగడు। పైపైం గుండి
నబాంతి పడవలెంగాని॥ ౨॥ కూడినవారికి రతికొద్దిన విండ్డి వండ్డిది। కూడనివారికి కలహూరవండ్డిది। యిండుబూ
డై శ్రీవేంకటపతి కుండిడె నిన్నుం గూడి। విడుకతాం జప్పినద్దువి నవలెంగాని॥ ౩॥

ఆహిరిరాగం॥పల్లవి॥ యెవ్వరునిబిచెప్పిన యెండిమాటపుట్టి భూర్గరంజిత్తగించ్చు డాక్షపీమాద॥——॥బి యిబా
చిని బిూండసిగ్గవడియద్దుగాను। ఆయము సొంకనాడినపడివొమాద। చాయపువయసు నిడివచ్చి వెచ్చిగాం
జేసి। యీయకాలు సిసినడియిడివొమాద॥౧॥ మంక్కండనము డిరిచి మనసెల్లంజూక్కించ్చి। అంక్కెదసంప్పిం
చినడిలడివొమాద। లంక్కెలన్నరి వెనంగిలాగువెల్లంజూబనిన్న। నింకక్కాంగా నరుచున్నడిడివొమాద॥౨॥ చిప్పి
లంగాంగిదంగూడి శ్రీవేంక్కటపతి రనిన్న। అప్పుడినా సరించినడిడివొమాద। దప్పిడరంగూడితిమి దాయక
పాయకమన। మెప్పుడునిప్లనుండ్డిడిడివొమాద॥౩॥ శ్రీ ॥ భైరవి ॥ పల్లవి ॥ వద్దనె మానె మ్మువలశినెపనులకు। యిక్క
రునికమ్మైమాకుయెలలాంగివి॥——॥ ముచ్చదనిమజిగితెమోజుంగుమాదలాడిపు। బచ్చించ్చి యూలనెరిడు
ంబండ్డులమ్మెవి। యిచ్చుకా నకాతనితొ యిన్నిని యుృకానివచ్చి। తచ్చ నసుమ్మామొుండ్డంతగపుఁలా
డివె॥౧॥ మోగమునిము చూచితిమోసులువారనప్పిపు। తగువసం తపునిదఢ్డిలువాశివె। అగప
డినిబిభునికంక్కెలెల్లాంజెప్పవచ్చి। పగడుతొమాముంద్దరబి యనిందించ్చెవి॥౨॥ అంద్దాలునిమ్మెరింగితె
అయములుడాంచెవు। గాంద్దినెచెరువుకుమూకుడుమూశివి। దింద్దువవెనక్షి శ్రీవేంక్కటెపుంగూడివచ్చి। చెండ్డిమామొుండ్డంని
లసిగ్గులువడివె॥౩॥ శ్రీ ॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥ యెలచెప్పవుని సుద్దులుయెందాంకామాతాను। పాలుమాలకిత్తలానిబమ్మబారివైతి
వి॥——॥ యెలదిగొల్లతలను యిన్నాళ్లుబాంద్దిబాంద్ది। తాలంగిమధురలానద్వారకపైతిబి। కాలండిఆవులంగాబిగొల్లవాండవై
యుండ్డి। వలవంత్తనేండురాచవాండవైతివి॥౧॥ వేడుకలకిండ్డింద్దవెన్నడాంగ్గిలినెందు। ఆడద్వారకలాసామ్యయాజివైతివి।
వాడకరుక్మిణినిడిచినూరయెత్తుకవచ్చి। వాడిషొనగ్రపూజకుపాత్రుండవైతివి॥౨॥ రక్కసులకాంపురాలురచ్చలకెక్కంజెరిచి।
పెక్కనక్షాలనుబిపెద్దవైతివి। చిక్కవాసినన్నుంగూడి శ్రీవేంకటాద్రిమీాండ। దిక్కులనిండ్డరి నాబి దేవరవునైతివి॥౩॥ శ్రీ ॥ శ్రీ

వరాళి ॥ పల్లవి ॥ మెరి జాణవవు ధువుమెచ్చి నిధిన్న। మెలువా నివలపుల మీడలానివున్నది ॥——॥ పలుకవె పతితాను పడవెస
కినవె। పలికి నతండు వెంట్ట వెట్టె మంట్టాను బిలుకవె నవ్వులు శిలవులనదియె వె। బలిమిం జిలుకతనివం జరాననున్నది ॥౧॥
రూపు చూపవె నివు రాచ్చులు గంజెరితాల్లె। రూపులెల్లా నద్దములా రూడినున్నది। తీపుల మోవియ్య వెతెలు సుకావెని
వు। కాపులం దరితీపులు కాంగ్గపైం డ్రైవున్నది ॥౨॥ మోక్షవె ఆత్మ నిమోహ మువురెడ్డి గచ్చునిండు। మోక్షంబా యినది
వర మొడవితాను। యిక్కువ శ్రీవేంకటపతి కుం డిడ్డి కలశెంగడి। యెక్కువ రాంగి దిలానయి రవా యంగడవె ॥౩॥
❀ ॥ ఆహిరి ॥ పల్లవి ॥ సంత్తలా నిజా నావు జాజరలా వాండవు। చింత తెదునా మనికు విన్నపమిదయ్యా ॥——॥ గొల్ల పల్ల
పుల్లనగున్న చింత్త పల్లన। వాల్లనెమా నాం డ్లలకు నొవుడువా। చెల్ల దుబ్బుదుబ్బెం డు సాడి ంచ్చితివ లపుల। త్రెల్లవా
రిమా గుమ్మ తెలు సుకావయ్యా ॥౧॥ బాడి గం బ్రుల ప్పెం డు తాలి సాలుబిప్పె ండు। వాడ్లార పుమంతా పా
ండ్లుకాపుడువా। బిడ్డుడెరి డుత్తెండు బిత్తములా నితతుల్లు। తెడ్డెండెవి మోదితి పుతెలు సుకావయ్యా॥
౨॥ మండ్డావులు కల్లలు మాకు వెల్లా మొల్లలు। వాండ్ల విమాతాడి బాండ్లు కాపుడువా। కండ్ల వ శ్రీవేంక్కట
పతికల నితిచిడె నన్ను। దిండ్లపడె మానవ్వులు తెలుసుకావయ్యా ॥౩॥ ❀ ॥ కన్నడగౌళ ॥ పల్లవి ॥ నవ్వవయ్యా యి
ంకను నయగారాలు కైకొనెను। యివ్వలం బంత్త మిచ్చితి నింక నిలలయలుక ॥——॥ చెక్కు చేత నూండితే నె చెరికావగించ్చె
వు। మొక్కెమయ్య యింత్తనుండ్డి ముండ్ల రికె ని। చక్క గుణా మెరంగక సరస మాడితివి తా। యిక్కువలు దెలిసితి యింక్క నిల
అలుక ॥౧॥ చన్నులు డాం కించ్చితి నె సా దించ్చు వచ్చెవు। యెన్నం బాదాలొత్తెమయ్య యింత్తనుండ్డి। సన్నడ ఏయ కథకు
ప్పన ముచూపితివి। యిన్నియు నెరుచుకొండ్డి మింకనిల అలుక ॥౨॥ అండ్డి కాంగిలించ్చు కొండ్డె ఆసలకుం బెనంగెవు।
బాండ్డినయ్య యింత్తనుండ్డి భాగమెరింగి। అండ్ల పు శ్రీవేంకటపతి అలమేలుమంగనెను। యిండ్లవిడె మోక్షపైతి నింకనిల అలుక॥

దేసాళం॥ పల్లవి॥ రక్షించిమన్నించను దిక్కునీవు। గుజ్జుతోడనుండ్డంగాను కాసరపునీవు॥—॥ తగనిచెంతపునెండలవ
ంచ్చుకు నుండ్డంగాను నగపుమీసారెసారె నాతోనీవు। ఆగడ్డై తొల్లినినుఆలనైవుండ్డంగాను। మంగమునూబా అప్పుడి
మోక్షపమీనీవు॥౧॥ అంత్తదనినితోబాలయలుకతోనుండ్డంగాను। ఆంత్తలోలంగలంగ్గవడ్డితియ్యపమీనీవు। చెం
త్తలనిద్దినినుబిగ్గవడివుండ్డంగాను। బంత్తినెడమాదడిఅంప్పకుమీనీవు॥౨॥ పైకొనియేణాద్దునెంబానుపుష్టైనుండ్డంగా
ను। వానచ్చిపిరునంబిలువకుమీనీవు। చేకొనిపాడితివిడెశ్రీవెంక్కటేశనన్ను। యీకాలందిమన్ననలేయిమ్మీనీవు॥౩॥
॥ నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ యెరంగవావారాయినీవుయిలనన్నునడిగేవు। తరితాపకానైవుండ్డుతపించిపునవలపు॥—॥
౮౭ వచ్చిరానిపదము వండ్డిదివావలపు। తచ్చునమోదముల వండ్డితమివలపు। పచ్చినిత్తిగెవలంబాకెదివలపు। యిచ్చగపు చల్లగలని
౩౮ యీడుపచ్చువలపు॥౧॥ వలరా [illegible] యనిగళిడివండ్డిదివావలపు। బిలిచిబిడ్డనిచ్చి [illegible] నప్రియమిడివలపు। చెలరేంగిమ
ంజెత్తిచిలుకవావలపు। నిలువునాపవండ్డిదిమోలకవావలపు॥౨॥ వనములోరసం త్తము వండ్డిదివావలపు। మనసు
లోనెలకొన్నమమ్మగమ్ము వావలపు। యెనసితివిటెశ్రీవెంక్కటేశనీపునన్ను నిద్దేరకనుంగొండ్డిమిచ్చిరేంగానిబివలపు॥౩॥
బౌళ్లి॥ పల్లవి॥ యేమనివాడంబరచెవింక్కానన్ను। ఆముకరెండ్డదెప్పరాలాయంబావలపులూ॥—॥ ఆరమరికినీ
వుఅంప్పినసొమ్ములిడపంజేరెను తళ్చిబ్బుగానుబిడ్డతోని। హారుపుంజాలకిందుప్పుపుంభుత్తెంబ్బినవిడెమిదె। పాలా
పుపునాయకొపపునాచేతను॥౧॥ ఆయిందత్తినిదొంగివుండ్డమండ్డినెరంగకతోని। మాయిలజ్జినీవచ్చిచెప్పిమత
కమెల్లా। మాయలకనుచరింప్పమరినావడ్డికిరాంగా। యీయడబాయిదంబడినిదివానితపుణీ॥౨॥
ఆపెనుసన్నసియంగా నండ్డనున్ననన్నుసూంకె। యెపునసికొనగొరుయెచ్చరికగా। పైపైనస్నం సు
డితివిబాపురే శ్రీవెంక్కటేశ। చూపులందనిబియాకెచుజ్జమాయనిపను॥౩॥

వాడి॥పల్లవి॥ నీవలెనింత్తగల్పించ్చనెరనెనెను|యీవలనావలందానెయుణ్డ్డకిమిశిశివె॥——॥ ఒద్దంత్తాననిన్నాతం
డువాడివద్దితిశెనండ్డ|పెద్దరికమెందాంకంజెప్పివెనీవు|వొడ్డికతానాక్కైతీవుంగ్గరవిచ్చినాండు|యిద్దరమునిద్ద
రమెయుండ్డకిమిసినివె॥౧॥ జక్కవపుబాలమిందవుండ్డపులనించ్చెనండ్ల|బొక్కుచుంజెలులకిలచూపివెనీవు,
అక్కరతొనాక్కైత్తిఅచ్చువిళియెరినాండు|యెక్కడుమనపంత్తాలుయిండ్డకిమిశిశివ॥౨॥ కప్పినిన్ననింత్తలొన
గాంగిలించ్చుకొననండ్ల|చిప్పులుంజెమదనెలచిమ్మిరింగెవె|వొప్పుగయీశ్రీవెంకటదొత్తముండునన్నుంగూ
డె|యెప్పుడుమనసొక్కటియ్యుండ్డకిమిశిశివె॥౩॥ ❖ ॥కేదారగౌళ॥పల్లవి॥ తానెతలంచుకొనితగిలిమన్నించ్చింగానీ|
మోనముతొమొముచూపిమొత్తమునరావె॥——॥ మున్నిటితనమాధలుముద్దులకించ్చిగావె|అన్నిటతనసన్న
లుఅడిగిరావె|చన్నులునెలమొవ సొగిలిమొక్కిరావె|వున్నతినిచెకానిక్కెవొడ్డంబెద్ది రావె॥౧॥ అప్పుడునెంగన్నకలఆ
తనితొంజెప్పిరావె|వొప్పుగా మనసంత్తయునుకొనిరావె|విప్పుచుంబడవ్రుల నువినయమ్ముచూనిరావె|అప్ప
టిసరుసుగొడనచుప్రానిరావె॥౨॥ సంగ్గడినుండ్డినవారిసాక్షివెద్దిరావె|కంగ్గవెకతనబుద్దిక్కైకొనిరావె|చెంగ్గటికితానెవచ్చి
శ్రీవెంకటపతిఉండుగూడె|సంగ్గతాయననిమెచ్చిసరసపరావె॥౩॥ ❖ ॥భైరవి॥పల్లవి॥ యిగ్గువెలలొనికివిచ్చెయవయ్య|ఆ
గ్గమాయనావండ్డిడిఆపియునికిప్రడు॥——॥ మఱుంగుపరావయ్యమంచ్చిమెలుసుద్దిచెప్పు|మెఱనినివెంత్తమెచ్చుమెచ్చె
వాకానీ|తతితెమరంగింత్తెతాపకాకశించ్చంగవచ్చు|యిటింగివలచివచ్చెనెమొనొకాని॥౧॥ చెయిచాంచంగడవయ్య
చెకానుకొకడిచ్చె|లొయమెరింగెంత్తముడమండ్డవొకానివా|యనిచుట్టరికాలుపడితలించ్చంగవచ్చు|వొయ
లనిగురుతులుసరివచ్చివున్నవి॥౨॥ పెనంగకవుండ్డవయ్యపిరునివింపునప్రాశె|ననిచినివండ్డకెంత్తనవ్వెవొ
కానీ|ఘనుండశ్రీవెంకటపతికలతిత్తివిదునన్ను|యెనశిననానిడెయిందాంకానెనన్నది॥౩॥ ❖ ॥

రామక్రియ॥పల్లవి॥నివెరంగవదివయ్యానెలంతరమగవనిమని॥ఆవలనివలనద్దిఆడెవుగాక॥—॥అందదానికినిశిగ్గెఅంత్త
దనిండ్డినసామ్ము।నాందుకాంజూటిచూపనమ్మినసామ్ము।మెందివములిబముతెమిక్కిలిదాంచినసామ్ము।దాందవులలది
నవ్వెవన్నెగలసామ్ము॥౧॥కాంత్తరుమగుడ్డుతొడిగంభిరమెసామ్ము।యంత్తైనాంబదరరుండ్డుదెక్కువసామ్ము।పంత్తప్ర
మాదలాడుదెభావమునిండ్డినసామ్ము।మంత్తుకెక్కినగొంగులుమాయనిసామ్ము॥౨॥తఘగొరింబతితాడిలరితిపు
తిసామ్ము।చిరుదురతులెచాలాంచెజ్జినసామ్ము।నిరతిశ్రీవెంక్కటెశనితాంచెనంగుపెసామ్ము।సరుసమంచ్చముపైరాజ
సమెసామ్ము॥౩॥ ❀ ॥ఆహిరి॥పల్లవి॥ఆవాలికా మోకాడొఅద్దెనివుమాచుకామ్మా।పూంపవైవలవుతెల్లావ్వాదినద్దెన్నది॥—॥
తగులుకొనెనోమద్దండదరుణిచూపుతెల్లా।అగవడికల్లుదండ్డలైవున్నవి।ఒగురుంబాదాలనిగ్గులెడగద్దెనోఅప్పుడి।
(౧౭) తనియల్లదెతులశిదండ్డవ ● తెనున్నది॥౧॥చిక్కుకొనెనోమెనలంజెలియ ● నగవుతెల్లా।అక్కరముత్తెపునా
132 మమ్మెనిపున్నది।జక్కవచన్నుల ● నీడసరినియండ్డునండ్డెనో।నిక్కినిచెతులస ● ంర్కుంజర్కురాలైవున్నవి॥౨॥
మొలచెనోనివురానముంచ్చియలమిలుమంగ్గ।మలసితానికౌస్తుభమణియైనది।అలరిశ్రీవెంక్కటెశకలసినోతాళూ
సత్తె।నివిబిశ్యామవర్న్నమునిమెన్నైవున్నది॥౩॥ ❀ ॥ముఖారి॥పల్లవి॥అంత్తదండనవుడుకారునుఅయినద్దయ్యాంబ
ంత్తము।చెంత్తలనాదిన్నవమిడిచెరాను మనంగదవె॥—॥కాండ్డులుశెరెడెల్లాకారాదముకొరకెనా।ఇండ్డుకునెమానసం
దనునింజ్జకెరమ్మనచె।కాంద్ద్రదసతులనుండాపుచుకావము కెంత్తచంగనప్పుడు।ముండ్డుగనెమనియంజ్జెమొ
మొక్కితినెననవె॥౧॥యెనయుచునవ్విన్నదెల్లాయెగ్గులుపద్దుదకెనా।వెనకదెబింకండడవెనావిడెముగామ్మనవె।
వనితలయిండ్లవారికదవడిందారచ్చులుశియంగ।మొనగొందుసాంకెంచ్చితిమొక్కితినెననవె॥౨॥సొల్లసిన
గొంగిడెరతులివిసూడులువద్దుదకెనా।అలమెల్మంగనునెనెతాలనుతనగనవె।యెలమినిశ్రీవెంక్కటెపరుం
డుయువ్వతెసుద్దలాతలంచంగ।మొలనాలునందమనెరితిమొక్కితినెననవె॥౩॥—౧౨౨—॥

సాళఁగ॥ ప్రత్రియము॥ పల్లవి॥ యెమని నుతింతుఁ బ్రవణ్ణు యూరవిప్రతాపము తాదింబ్బు యింకి పలొకము తెల్లానిండేను॥—॥యిట్టా
వలచివెండుగదొమెక్కితినుక్కిత్స్వెల్లా కావివింజత్రవాతాద్రిగ్రహకెక్కిరి। థావింజువక్రమాతం డుపడ్డితెనసురకిల్లా। దావతితాడు
తనుచూతాతముపడ్డితి॥౧॥ గరుడధ్వజముపాతికధ్వడుగసెతింజ్ఞాతిపరువెత్తిరిదానవబలముల్లను। గరిమనితిరిగిండ్లినం
బ్లాగడలితెను। ఖరమైనదైత్యులనిగ్రక్కడలవిరిగె॥౨॥ శ్రీవేంకటపతిమండుడిపవిధువెంగితేను। రతిబానదైత్రులుప్పి
రెట్టలకెంగిరి। తతినలముల్గగ్గతాతననగరుఁబాడ్డితె। నత్తమ్మైబవిముకుళ్ళులు శ్రంగాముబాడ్డిరి॥౩॥ ❀ ॥శ్రీరాగం॥
పల్లవి॥ కమనినూరదింత్తుపు రావయ్యునివు। తమకించితన్నంద్దానె తల్లడించునిడివా॥—॥ అప్పుడునిన్నసాల
నియాడియాలాడితినంద్దు। దబ్బిడిగెమోవితాదందలంకింజెవి। కాప్పువచ్చితిల్యుంగానుగారునిన్నుండాంకినంద్దు। అప్పు
డిలాలానెడసునదసునగనినిడ వా॥౧॥ దెంగ్గెననిమ్మపండ్లనువెత్తిలవెబిటినంద్దు ।కంగ్గిమనికితపడికరంగింపు
లి। ముంగ్గిదంబెనంగంగాను యెంగిలిమోవంద్దెనంద్దు। దాంగ్గంజేమధలతా ం డాంబాగివినిడివా॥౨॥ వుబ్బు
నంజనుమోనలనుత్తిలచాత్తితినంద్దు। అబ్బురానంజిన్నచాయి అలసింజెవి। గబ్బిశ్రీవెంకటపతికాంగిదన్నియుగూడి।
సుబ్బులాత్తెనంద్దనికొంగొంక్కిమోక్కినిడివా॥౩॥ ❀ ॥వరాళి॥ పల్లవి॥ యినుకెపాంతరయుండ్డుకెడిండసురతుతు। కనిడిం
డనన్ననింతరప్పువయనెందిరి॥—॥ బయలువతెనుండ్డసుపడ్డరాడువలపు। మోయిలువతెనుండ్డునముద్దాయ
తాకు। నియతముతెడిండ్డకునెరిబినవారినొమ్ము। క్రియయెరుంగ్గుతానన్నంగెరలింప్పనెందిరి॥౧॥ గాలివవెంబా
రుబుండ్డురానగాదుమనసు। పాలవవెంబాంగ్గుబుండ్డుపక్కననగాంగదు। యెలిలాగెలువరాడుయెక్కితెయెనుగగుజ్జు।
లాలానేమమ్మనింత్తలాంబిమాడనెందికే॥౨॥ వన్నెతెరాయుబునుండ్డువింత్తగాదువయసు। అన్నిదువసంత్తవృత్తు
నైయుండ్డుంబాడు। వున్నతిశ్రీవెంక్కపతిమండుండ్డనుండ్డంజవివుబ్బు। మన్నింప్పెయుంక్కెమారుగాదిలాడనెందిరి॥౩॥

యాలపడాలు॥ ఉసాశం॥ మెడలెక్కి నిన్నుం జూచి। కూడినె నియాన తొడ। వాడుడిరి వ్రస్తు రంప్పరా। కృ
క్కపతీ। యాడనుండ్రి దిండ్రాంశానురా॥౧॥ పిక్కదిల్లు చన్నుల బ్రాబాక్కప్రని వుంగ్గరము। గక్కనెనడ్డకొండ్డురా। వె
వెంక్కపతీ। లక్కవతె ముద్రలం ప్రైరా॥౨॥ దప్పిగొండ్డి వనిని కసుంగప్పురము వాకమిచ్చి। ముబ్బిరిని చిరపాసను।
౩౭ వెంక్కపతీ। నిప్పనుచు భ్రమసితిరా॥౩॥ నిండ్డంబూచిన మూనిప్రైగండ్డుం గొదిల గూయంగా। నిండ్డినని
యెలుంగం ద్దిను। వెంక్కపతీ। అండ్డసునిన్ను రమ్మం డ్డిరా॥౪॥ వ్రపయచంద్దరుం జూచి। అడిని పంజ్జనిసది
యెమరుకానెవచ్చితిరా। వెంక్కపతీ బెదరిమూగు మోమెత్తితిరా॥౫॥ దిన్నరికి తాకాలిలా వున్నత్తిమ్మిదిపులుని। క
న్నులం ద్దంజెరాంబొంగాను। వెంక్కపతీ। సన్నిమరునమ్ములాయరా॥౬॥ ఆనినతుమ్మిదలుని। మినికొంత్తింబొ
లునని। పూనిచితం బద్దం బొంగాను। వెంక్కపతీ। సూనాస్త్రునివెగులా యరా॥౭॥ కంద్దువమ్మైచమరి
౧౩౮ ంచి గండవాడిచల్లుకొని బాణాడ్దనిన్నుం దలంచితిరా। వెంక్కపతీ। అ ండ్డిబాక్కుమండ్డులాయరా॥
౮॥ బొండ్డుమల్లెపానుపై బైసి ఎడ్డనిన్నుం బాడిచాడి। నిండ్డుజాగరము లుండ్డిరా। వెంక్కపతీ। యెండ్డలాయవె
న్నెలలురా॥౯॥ నిద్దిరించ్చి నివునాకు సాక్కనుండ్డం గల్లగండ్డి। చద్దివెండివలపాయరా। వెంక్కపతీ। సుద్దులిం
క్కానెవిరితీ వా॥౧౦॥ మల్లెపూవుకొనదాంకి। ముల్లనమ్ము బుంగించ్చి। వుల్లము నిరాజ్యంచ్చితిరా। వెంక్కపతీ। క
ల్లగాడు మమ్ముంగావరా॥౧౧॥ జాడుగూడినివునైను। నాడుకన్నమూదవెల్లా। గొడతెనిచిత్తగు వృత్తై। వె
ంక్కపతీ। యాడానామతింబొందపురా॥౧౨॥ అడ్డమునిడలు చూచి। ముడ్డుమోదిగం ద్దుండ్డంగా। కొడ్డివెనకాం
కతొడను। వెంక్కపతీ। బొడ్డువాంతమరింత్తురా॥౧౩॥ పావురము రెక్కం జిచ్చి। నివాడ్డిశిం గడ్డియంప్పి। డివరికి మొక్కుకొండ్డురా। వెంక్కపతీ। నిచిత
డ్డగావవెనండ్డను॥౧౪॥ బంగ్గారుబిం చచ్చైనుండ్డి। ముంగ్గదిక్కి నివునాంగా। తాంగ్గి చూచినిలుచుండ్డంగా। వెంక్కపతీ। యెంగ్గిలి మోవెలడి గెవ్వు॥౧౫॥

జంతపుం బావాలు మెట్టు। పంతానని నురాంగాను। యింతలో బవిచుం బట్టవు। వెంకటపతి। అంతనీకుం బ్రియమ్మతినా।
౧౬॥ పద్దుచిరకాంగ్గ జారి। గుట్టుతానే నుండ్డంగాను। వద్దినట్టు వెలనవ్వి పూజ। వెంకటపతి। చిత్తవుని యంత్తవారమా॥
౧౭॥ కాప్పువద్దితిని నిప్పు చెప్పరాని సింతసి సి। తప్పక నింజూచినంతలో। వెంకటపతి। దిట్ట వెలచె మరింబ్బెవు॥౧౮॥
బావ్మల జంక్కింబ్బు నిన్ను। తమ్మి పూవున వెతితి। కమ్మి యెలతి ద్దుదిట్టవు। వెంకటపతి। నిమ్మపండ్లవితునదగా॥౧౯॥ నెత్త
మాడినంద్దరతి। పొత్తులపండ్లలు వెలి। వొత్తినవె వాడి వెలరా। వెంకటపతి। కొత్తలైన జాణవాడవు॥౨౦॥ వున్నతి
శ్రీవెంకటపతి। మన్నింబ్బి కూడితి విడె। నన్ను నెంత్త మెచ్చు మెచ్చెవు। వెంకటపతి। కన్నులపండ్లు వేళ యరా॥౨౧॥ చి
లుకలు మనలోనా। కలసి నయట్టి వెళ। పలుకు కంతి రహస్యాలూ। వెంకటపతి। తలంటి నెందల పూంతురా॥౨౨॥
నీకు వలచిన వలపు। లోకలో తి నా చుతిని। వాకున నెంజెప్పం దొలరా। వెంకటపతి। లోకమెల్ల నేరింగినాడె॥
౨౩॥ వాయము నీకొక్కనికె। చాయగా మొండె త్తితివి। యీయడ్డం గ్గవాల సుండ్డాను। వెంకటపతి। మాయి
ంట్టనె పాయకుండ్డరా॥౨౪॥ ముమ్మాదికిని బాసలై నమ్మి వున్నదాననేను। కుమ్మరించ్చ రానికపునా। వెంకటపతి। చి
మ్ముం జిం కదిల్లం బాయను॥౨౫॥ —❀— ॥ కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ నీ చింత్త యలుగుదు రాని వ్వెరగు తోనుండ్డరా। మూ
వంక్క దింగి వాండె మోక్కదు చాయ యండ్డ నా॥ — ॥ వాకిదనున్నాండదు చాండె వనిత నిరమణలుండు। తూకాని నివెదు
రుచెత్తు చాయ యండ్డను। చెకొని బాంబి వాండె చెయి నిమొండనతండు। యీకడంగెదండ్డ నిచిత్తువాయ యండ్డను॥౧॥
తప్పక మూచి వాండె తరుణి నిమొము డిక్క। బాప్పుగా మూరు మూరు దుంతు వండ్డను। వొప్పుగంబి వచ్చింబ్బి నిపాద్ద
వునట్టి వచ్చి। దప్పి డెరంబ వచ్చి బ్బి తమ కింత్తు వండ్డను॥౨॥ మాదలాడిన డెవాండె మన్నమ్ము లు సొంకంగ। కాదులు గనిష్ణు
చుకు గు వండ్డను। గాందమ్మె మూడెను శ్రీవెంకటపతి యుడ చిండె। మెట్టై పుగము మొండమెత్తు వండ్డను॥౩॥ ❀

గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ యెందుకిమంత్సుందనము యీవేళను। గాంచిన మెడంబఱచింగా నిమ్మనంగదవే॥ —— ॥చలము సాది
ంచ్చుంబాంతిచప్పునౌను బ్రియము। బలిమిశాయంగం బాంతిపలుచనౌను। పిలువంగరా తున్న బెద్దుగా విసదవుద్దు।
బెలంగినిరమణుండు చెప్పినద్దుశేయవే॥ ౧॥ యెదురుముందడితేను యెగసక్కెమౌ ఖాండ్లు। పదరితే కడుంగ
డుంబాడిబాలగు। బాడుగంగ నూంపతున్నా బాగచికొంకలురేంగు। అదననిపతిమతిఆసయీడేరించ్చువే॥
॥౨॥ చెవల్లకు రాకుండ్డితేం జిగిరించ్చు పంత్తము। భావించ్చు కలాంబతేను పచ్చిడేరును। యీవేళంగూడెనిన్నయిం
ద్దికిందా నీవచ్చి। శ్రీవేంకటపతి రుండుచనకి ఫనవ్వువే॥ ౩॥ శ్లో॥ సౌరాష్ట్రం॥ పల్లవి॥ సిసినద్దిసి సుంగాకచెప్పి డిమి సిసవె
ద్దినద్దితనచేతిలాంని దానను॥ —— ॥చిడుకమునెలవిడు నెల్లకుంగా నాయువాడు। ఆడనివితనమూ దకద్దము లేసు। గొడ
(౧౦) గడుగవచ్చునాశి సరంగని   ంకనెల। కూడినతనసతులగుంప్పులలోని దాన   ను॥ ౧॥ జవ్వనము బాల్లువాడు
౧౩౯ చలిగాలిబాండ్లువాడు। నవ్వు   నివితనవా వినడుమంబాడు। గవ్వవోరయ   వచ్చునాకత్తఖించ్చు నింకనెల।
కువ్వగాంబాని నతనకొలువులోదానను॥ ౨॥ తియ్యవిల్లుచప్పుంగాడు చికొన్నవలపువాడు। యియ్యనివితనమోవికె
ంగ్గిలిలేదు। పయ్యదంద్దిని శ్రీవేంకటపతి నన్నునిదె కూడె। యియ్యడండాంబవళించ్చె యింద్దిలోని దానను॥ ౩॥ శ్లో॥ పాడి॥ పల్లవి
అనకబోరాడుగాని అంద్దనుండ్డవారము। నినునివెరంగలెవ్వు నికేడవలపు॥ --- ॥అందదానింగంద్దెపతి ఆదరించ్చుసే
వలె। వింబకానివలెనుంద్దె విసుకేడది। గాంపనంగిలుపు శాయంగా గద్దెమీంద నుండ్డి। నిందుతానె సాదించ్చి
వు నికేడవలపు॥ ౧॥ పానివున్నసతింగంద్దెబాంతిపడినవ్వవలె। మాసడినివలెనుంద్దెమచ్చికేడది। ఆగపడిమూడంగాను
అద్దెమలంగుప్పెంబంద్దిని సుద్దులు చెప్పివు నికేడవలపు॥ ౨॥ తరుణిహూదమిగంద్దెద ఫిడిచ్చు నివలె। తరకానివలెను
ంద్దెతమియాడడి। అదిడి శ్రీవేంకటపతిళాపెనిన్నుంగూడంగాను। నెరపివు రిగ్గులేల నికేడచలపు॥ ౩॥

బిలందహరం॥ పల్లవి॥ నెరములెంచ్చిడెల్లానిన్నానేను। నెరబిమాధడిడినితానానేను॥——॥రేపటలుస్గలవంద్దకల్లరిధినివం
ద్దు। నెపములెన్నిడల్లానిన్నానేను। వుపమలడానసంద్ద వారంపులునెత్తునంద్దు। నిపుణతమెరసిదినితానానేను॥ ౧॥ యెక్క
డనోవుంద్దివంద్దయెరపులవాండవంద్దు। నిక్కపుబాసడిగెడినిన్నాననేను। చక్కనిడాననంద్దచలముసాడింత్తునంద్దు।
నెక్కానినవ్వునవ్విడినితానానేను॥ ౨॥ మద్దునసడవుమంద్దమాయింద్దికిరమ్మంద్దు। నెద్దనంగొంగద్దవద్దిడినిన్నానేను।
గద్దిగశ్రీవేంక్కటేశకలసితివిదునన్ను। నిచ్చాపుతానలసిదినితానానేను॥ ౩॥ ॥ భూపాళరామక్రియ॥ పల్లవి॥ నా
కినలతువాయనరహరి। చేకొని నినె మంగుడుచెప్పుకతనరహరి॥——॥నగేవు నామోముచూచినరహరి।
నినగరెల్లానతులినరహరి। నగములువాచన్నలునరహరి। పగమునని స్సనాం డింబద్దతనరహరి॥ ౧॥ నలుగడ
ంజూచిచూచినరహరి మో చినవినని సితుర్వానరహరి। నలంగనియ్యకప క్కొంగద్దనరహరి। బలిమినవ్వం
వ్వుపద్దిరంనరహరి॥ ౨॥ నా నారతులంగూడినరహరికడు। నానంబెద్ది వువలపులునరహరి। మానక
శ్రీవేంక్కటేశమండ్డము రాయండవై పూనినన్నమన్నించ్చిపొండ్డివునరహరి॥ ౩॥ ॥ శంక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥
యెందిమాంధలాడేవియంద్దాంకానివు వారి। వాండమునగనిద్దవద్దివతపలాడపరా॥——॥ పయ్యదలూవాలె
సవెసద్దియ్యవిజక్కవలు। కాయ్యకాండకావురకుచ్చములివి। మొయ్యనిండికె అద్దతిమోరంగసచూపంగదె। ఇయ్య
డంబైండిబిండ్డితెద్దుచూపవచ్చురా॥ ౧॥ వాడిలోనదాంగెనదె వొప్పగించ్చవిభరప్పముగడు। సుకాండకాడడి
నడుమింత్తేరా। విడిచిసోడ నీవెవిచ్చునవిడినద్దతి। సుడిళిఆకసమెద్దసోడనగానివురా॥ ౨॥ కుచ్చులలూప
లదాంగెకొమ్మనెమళ్లనివె। అచ్చపునడపులిరొత్తెఅవిగావురా। కుచ్చిశ్రీవేంక్కటేశ కుండగురుతేడిఅద్దతి।
యిచ్చంగూడితివిగురుతెద్దుచూపవచ్చురా॥ ౩॥ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ సుద్దిగలవాండుగనక నీసరం డాతండు నిన్ను గడితన మున నంటఁ డితఁ డియపవె॥ — ॥ యెం
డ్డమాలవుల నిరయి కతపు బాలయలుక । వండ్డంగ వండ్డంగ నడ్లు వలపు తల్ల । కొండ్డల నున్న నిచూపు గొన కొన్న వెడ
యాస । అండ్డనుండ్డే విభు నినలయించ్చునె వె॥౧॥ సుండ్డి మిండడి వాన కొనబు సరసపుదన । వెండ్డ వెండ్ద తాడినిడవి
క్కతగులు । పండ్డ వండ్డీన బాల్లు వాలి వుండ్డీన కాంక । జండ్డ అయిన పతి నింత్త సడింబెద్దనె వె॥౨॥ బిగడపరిండినిగ్గబిర
ంపు బిగువులి వి । లాగవెగపు గోరిలాంచ్చనములు । బిగడి రంగంగూడి శ్రీవెంకటపత్తి రండు । యీగతి నిత్త నినింక
యలుయించునె వె॥౩॥ ॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ యెన్నండు తెనిగురుతువిడెని మెనంగంబ్బి మిసన్నలయీలసుద్దు తెద్దు
చవి సిసవె॥ — ॥ చెపర నుని పరులు చెమదు బేక్కల నిండ్డి । యెదురి మెచ్చుంగనత తమిమి చెప్పివే । వడవె నిమొల నాలు వాడ
ఆ౨ ౧౪౦ నునికి మ్మోవి । బాడలియిండ్డ కిడ్డ బాంక్కంగలవె॥౧॥ కంక్కనొలు వడవెను గం డ్డవుం బూంత బడ్డీ । వంక్కలొత్తి ఇ
ండ్దుకి ద్దువాడించ్చివె । సుం క్కమోపిం బలుపు మంజులపులంగలతలు డాం చె । సంక్కి తెరయి వియెడ్డ సదల సి
వె॥౨॥ సోమునంగళలు నించ్చిము క్కన నిద్దుపు రింగి । యీమల దపత్త్తర మెడ్డిచ్చె వె మంపు । ఆము కె శ్రీవెంక
టేశుండన్న న నిన్నం గూడె । ఆమని కెలవి నవ్వులలంపనెద్దు వె॥౩॥ ॥ కాంబోది॥ పల్లవి॥ యెంత్త సం
తోసమే కల నియెమి చెప్పెడి । వింత్త్తైన వలపుల విడిదాంగాండాను॥ — ॥ అమరనాడలించ్చి చప్పుంబ్బున నిమాద
వినిచెపుదల చెలమాయంజెలిగ । గమా కపు నిముద్దు ముంగ్గంపు గురుతాగబిగ నమెుగ లగనియా
మమాగము॥౧॥ అలరనల సరించని వంబ్బిన విడెము చాలబిపులకల బాగలయ లబాల వలనై బలండ్డి కలని
వ్రాల కమ్మలు చూచి పలచని నవ్వులపండ్డ గలయమెలవి॥౨॥ కడంగి శ్రీవెంకటేశ కలంగిదని వునించ్చితి । కడా శి
గ్గలు కొండ్ల యంగలికి వుడివాని నింతల వడంబడి కలంచెంది । ఆడియాలమైన మణిపలమాయమెను॥౩॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ చింత్తవాణ్డదానాని మిమెమరంజెప్పక నాబంత్తినేతురితిపులుపచరింప్పవతేనా॥——॥త్రనమాడే
నామాదడగ్గరిరమ్మనవే। యెనశిర్యునెడమ్మాడతెలాజింప్పిని। మనసు సమనసిమరితారయకాగడె। బనశిరాండ్డలు
యుంత్రాంజెశిచూపవతెనా॥౧॥ అక్కడి యుక్కడస్నాఅండ్డనుండ్డమనవె। పిక్కటియము వెల్లాంజెప్పింప్పంగనె
రు। చొక్కమ్మనచూపు షచూపుతె గుసిగడె। పక్కననింత్రాను డంబరచంగవతెనా॥౨॥ యీావలందానెనె నుయిప్పుడె
హాడుమనవె। రావింక్కపిళుండిలశిగ్గవడిని। వావులసవావుతెవలఫింప్పంగడవె। వెవెలుగామన్నింప్పవెండుకొ
నవతెనా॥౩॥ ॥ కెదారగౌళ॥ పల్లవి॥ వొక్కరికింజెప్పరాడు వ్రాంకొనరాదు। పక్కననిమన్నినామపైండికంవండ్డెడె॥—॥
ఆకెండెక్కినె తమాడలాడింప్పమాత్రానెతె। టరితానె యడిగితింజెప్పింగాని। గారగిరితీనెరయ్యాసద్దునను ండ్డని
య్యరె। మెరమ్మారితెనతని మెప్పింప్పంగాని॥౧॥ వక్కనాగానాపమ్మాం డవాసిపంప్పనెతెనా। డిక్క
చూచితెండనకితెలిపింగాని। వొక్కదండ్డెరెండ్డ య్యానూరకెవుండ్డనియ్యరె। వెక్కసమ్మెతెండనత్రావెలయిం
ప్పంగాని॥౨॥ తప్పువెంచ్చిఅండ్డరిచెండగవులంబడ్డనెతె। యిప్పుడియెరతమ్మెత్తె యెరప్పంగాని। వుప్పుబిండ్డెను
మడయ్యావానరెనుండ్డంగనిరి। రప్పిరావెంక్కడిళుంగాంగిలింప్పంగాని॥౩॥ ॥ బౌళిరామక్రియ॥ పల్లవి॥ యెక్కడ
నెరిచితివెయెడతెనివెసాలు। వెక్కసాతెలచెళ్ళివిడెమియ్యంగడవె॥—॥ ముప్పండ్డలనిపనివెములిగెవునారెసారెనప్పు
లరాడినమాదనాడెనదవె। పప్పురిగ్గిలప్పబినివానుప్పుస్సలచేరవె। పుప్పులపతెనవాయుబొప్పుగద్దినదవె॥౧॥
రప్పుచుంబయ్యదకొంగ్గరడునుడ్డింప్పుకానెపు। తప్పుకన్నాబినచూపుతాంకెనసవె। తెక్కితెప్పిచూచెవుతిరకానం
జన్నలప్పె। రప్పురమయచ్చెత్తినెరసుగండ్డెనదవె॥౨॥ రిరితిమంత్రజిలానెరిండ్డుపడెపులకపు। హానరంగాణగిత్తింప్పి
తెవాత్తినదవె। యెనతిరావెంకటెళునెడుయుగాంగ్గిపత్తెను। చెప్పితెమెనిమాలండజిరవాతెనదవె॥౩॥ ॥

మాళవిగౌళ॥పల్లవి॥వొక్కరియెంగ్గిలిబాత్తుకొరకాసపడుడుగా।దక్కనినామ్ములకునుతానెలవచ్చిని॥— ॥వయ్యడం
డ్డినివున్నంబైకొనంగావచ్చియూపిరియ్యమడువండనకుంగలడావని।యియ్యడనెరతమునయిడ్డరమునుండ్డంగా
నుదయ్యముపలెనిప్పుడుతానెలవచ్చిని॥౧॥గడ్డినివునాతాడపైకిరసువెద్దుకుండ్డంగా।సండ్డుబాట్టిచూడనెమిస
మ్మండ్డము।సండ్డసుడివలపులసదమదప్పెవుండ్డంగా।దండ్డుపసురమువలెతానెలవచ్చిని॥౨॥విగడిశ్రీవెంక్కటేశనివు
నన్నుంగూడితెను।తగుననిబాగడంగండనకిమి।మోగముచూచుకొనిముచ్చువనితొనాడంగా।తగిలిబాద్దెలువలె
తానెలవచ్చిని॥౩॥—శ్రీ—॥సౌరాష్ట్రం॥పల్లవి॥యెద్దవరింప్పవచ్చునుయిదువండ్లవెల్లంజూబి।బడ్డబయలిండింప్ప
ంగా(భ్రమసినవ్వయియ్యాని॥— ॥పమ్మినిమెనిమిాందవపచ్చితెమచగారంగా।నమ్మికలియ్యంగనెబానప్పువచ్చిని।
౭౨ ౧౪౧ చిమ్ముచువంగ్గిమాడితిశి గ్గులువడకనివు।నెమ్మదినూంకొనంగానెనిప్పి రయియ్యాని॥౧॥బాదిగానిపిడ
విరెంప్పులురెంగమాదలా డి।ఆడరింప్పుంగానెబాఅడరిమిను।ఆడెసనెర మెంచ్చితెఅండ్డాలునినుకనివు।
వాడుకుగాపుండ్డంగా-నివ్వులబాధ్భమయియ్యాని॥౨॥మెరతాయాండునామ్ములునిమెడంబెద్దుకొనివచ్చి।సాదంగాం
గిలింప్పి।ంగాంబాంగ్గంటెప్పి౨।యూరెతిశ్రీవెంక్కటేదిరియులితివిననునిడ్డిగారవింప్పుంగానప్పుడింగరునావుడ్డిని॥౩॥
—శ్రీ—॥బౌళి॥పల్లవి॥బౌనెజాకాకత్తెవులఅక్కడనివు।యెనిగెసుజెప్పంగడెయెక్కినవారికిని॥— ॥యింత్తవానిగలదానవెలన
వ్రితివెముండ్డు।వెంత్తంబెద్దనికెందవ్వెచెలంగవడ్డా।వంత్తులకునివెంత్తవలవింప్పుకొనినాను।పంత్తెపుదిభుండుకిందడ్డప
డునానిక॥౧॥యెగ్గుపడ్డెబిడానవుయెలరమ్మండ్డివెముండ్డు।వొగ్గిదిడనిగండ్డవ్వెయుండ్డంగరాదా।అగ్గలమ్మైనివెంత్తలడ్డిబా
పగానినాను।సిగ్గులాతండుబ్రియముచెప్పునానిమా॥౨॥యెలయింప్పుడిదానవుయెలమొక్కితివెముండ్డు।అలరెడలనెరంప్పు
స్తెయుండ్డరాదా।బలిమిశ్రీవెంక్కటేశుంగలనియెంత్తవుండ్డినబల్లువుండితండుతడంబడునానిక॥౩॥—శ్రీ—॥—శ్రీ—

శంకరాభరణం ॥ పల్లవి॥ యిదివో ప్రియుఁడయ్యనె ఘపరివిండ్డుకెల్ల। నివనితయ యిలకయునె ముదిద్దంగలమా॥—॥ మాం
దమారువసంగతెనిమ్మంర్స్దానింగ్గెనద్యాలు। యెంటికినాడితివెయ్యుయింత్తలొని వు। వాందమ్మెపాకింగన్నిడివరద
లుచన్నలప్పి। నింయునని ంత్తపెలుకనెముదిద్దంగలమా॥౧॥ కాంకిగారువంగవెనికాంత్తపంగొపముకింటు। నాం
కింత్తురాకొనగారుయురుకనను। వెంకపునిద్వారుపులువిసరిపారములప్పి। యెంకెదనింత్తెశివనువెముదిద్ద
ంగలమా॥౨॥ రప్పుకారువంగతెనిరమణితాజూజాలాడి। నప్పుడురా శ్రీవెంకటధనగవిహారపుప్పులుకాప్పువి
రాతిపాండ్డితిబుజాలమోండె। నిప్పుడిల్లుమివాజలునె ముదిద్దంగలమా॥౩॥ —ళ్కం— ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యిలకాన్నం
పెద్దివియండ్డాంకామాదలు। నాలిత్తావండ్డినపాండునను ంబాయికాదా॥—॥ పిర్ష్టవనితలమిండిప్రియ
ముగలవానికి। యెక్కడిది మోహాముని నెమిటిప్పివి। వాక్షమాంపినారి నారిను ద్వుకానిచవిగాండ్డి। మా
ర్గలానంబంచ్పుదారమోగబా యుగాదా॥౧॥ గాందపుసతులంబాండ్డితా యాడ్డినవానికి। యెంటికింగరంగి
గుండ్డి యెమిటెప్పివి। మెండియ్యెమెననిండ్డామితినిరిపిద్దుకాండ్డి। నిందునబంగ్గారైననిండ్డా వెంగుగాదా॥౨॥ వ్రారం
జుడ్డపుశ్రీవెంక్కటాత్తముండ్డినవానికి। యెరితిండమిపెంగినియెమిటెప్పివి। యూరితినన్ననెతెయింరాంగొసరితెను। పెరం
టిడ్డితివాయిపెరుగ్గెకాదా॥౩॥ —ళ్కం— ॥ గౌళ॥ పల్లవి॥ తరుణిమినికినినితనువిమాయి। నిరంతపుదసరునింత్తుంజూపిమాయి॥—॥
చెలియశిగ్గులవుటెడ్డచెయెమాయి। పలుకులఘనుమోవిపండ్డిమాయి। నెలకొన్నచింత్తలకునిప్పుగెమాయి। బలుజప్పన
మునరుపయ్యుడిమాయి॥౧॥ ముంచ్చినవప్పులకునమొర్గువెచూడు। మంచినడపులకునుమద్దితెమాయి। వంచినశిరసునన
కువాలుంగొప్పిమాయి। కొంచ్చునిచనకులకుకొనగొనిమాయి॥౨॥ జాంఘ్లలరతులకునువుక్కిఁడివిడెమిమాయి। అండ్డిన
వెడుకకునాయముతెమాయి। విందులవలపులకుచెవిలురతుతెమాయి। యిందప్పముకొరిశ్రీవెంకటపతినియింప్పిమాయి॥౩॥ ళ్కం

గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ తెలిసెనవాండవు ధీసుండవిన్నిపనివు। చలము సాదింత్తురా సతులతానివు॥——॥ అప్పుడిమానవు
మావలూపతానివు। కప్పురమ్మిచ్చిన మోండడంగలదావాడు। చెప్పరాని తిద్దుదిద్దిచెయెత్తి మొక్కితేను। వొప్పుగా
నవద్దామటివారపడ్డి మిదిరి॥ ౧॥ తలవంచ్చుకున్నాండవు తప్పూరియెడుదనివు। శెలవినవ్విన మోండశేతుకాయి ం
త్తకలువపుష్పులవేశికాంగిలించ్చుకొండ్డేను। అలుకడి రంగవద్దాలనలుమరెందిరి॥ ౨॥ చెంక్కములునే అ పివుప్రి
యురాలియెడువను। సంక్కెలుడిచ్చిన మోండచలమిందిరి। అంక్కలఆవెంక్కటపతి అలయించ్చి నిన్నుంగూడె। మం
క్కలుమానంగవద్దామడములమరెందిరి॥ ౩॥ ✻ ॥ సావంత్తం॥ పల్లవి॥ యింద్దవయ్యకానుకయిచ్చెనికుంజెలియ।
మండ్డలించ్చెనింద్దికాడమగువతానిన్నను॥——॥ కలువరేకులవాండి కాంత్తచూపులనున్నది। వలరాజునమ్ము
౩౦ లకువాసనికాని। చలివెండి వలపులుచన్నులకొనలనవె। చెలువుండవింక నిలకేశివుజాగులు॥ ౧॥ ననిచినచి
౧౪౨ గురెల్లానాంతిమోవినివున్నది। వనములసూపులెల్లావద్దివికాని। మనసుమ న్నములెల్లాసూదలతుదలండా
ంచె। ఘనుండవు యింక నిలకప్పివుతమకము॥ ౨॥ నిండ్డుమేఘుముమెరుంగు నలంతమోమునసడె। వుండ్డమింద్దన
నిపిరువాక్కటికాని। కాంచ్చలఆవెంక్కటపతి కూడితిరిద్దప నెండు। గండ్డికాండయింక నిలకాదనివుమాదలు॥ ౩॥ ✻ ॥ వాడ॥
పల్లవి॥ యిబ్బనన్నునెరసివుయున్నెరిచెంతలను। చాలుననే నామోవిచప్పుంజెతుంగాక॥——॥ పంత్తములాడెనాకునానివు
ండ్డితె। చింత్తదెరనిశివరిశింగారవంత్తులడిగినా నిన్నప సితలలానన్నుండ్డె। దొంత్తరవలపులను తొప్పుండాంగింత్తుం
గాక॥ ౧॥ కన్నులండిద్దినాగక్కనని వురాపుండ్డె। చన్నులనేవొత్తి నిన్న సాదింత్తుంగాక। విన్నపాలుశేశినావిచ్చునవిడినేవుం
డ్డె। కిన్నరసొంపుల్లలో కిగలిగింత్తుంగాక॥ ౨॥ కపటలుశేశినాకాంగిలించ్చుకొపుండ్డితే। వుపమవిడెనకుంజెయో
న్నెంక్కుంగాక। ఇపుడే ఆవెంక్కటపతి యిట్టెనన్నుంగూడితివి। అపలూవించ్చినా నేనప్పమెత్తుంగాక॥ ॥ ✻ ✻

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ తానిమువంట్టివాండా తనగుణామిదిగాడు। పూనియావెరపుమతింబుట్టించ్చినదే వ్రతి॥ ——॥ కొత్త
కొత్తవలపులు కొంత్త కొంత్త నెరపుతా। వత్తునంట్టింజెప్పింప్పవలెనానిండు। యిత్తలండావింత్తవాండాయెవ్వర
నావద్ద నెరా। చిత్తములొనింత్త కొంక్కంజెశినద్దియెవ్వతే॥ ౧॥ వెండివెండి తమకము వెళివెళితనచెయి। వాండినాచన్నుల
మోపవలెనానిండు। పిండుకొనెమాచ్చలముభిడమాతనకునాకు। ఖొండిమితనకు నింత్తబుద్ధిచ్చినదే వ్రతి॥ ౨॥ ము
ద్దుముద్దుమాటలముంచ్చిమ్ముంచ్చిభాసలిచ్చి। వద్దనుండ్డిగొరగిరవలెనానిండు। అద్దుక శ్రీవెంకటేశుండన్నిదుండా
నన్నుంగూడె। తిద్దినద్దితనపాలిదేవతనదే వ్రతి॥ ౩॥ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ కంద్దకములాడ నెలకొంతాళమెందికిని
త్తా। మంద్దడిరనాపనుల్లుమానివుండ్డేంగాకా॥ ——॥ కొపగింప్చ్చినానిశాకొప్పువద్దిత్తెతెను। యిపునముడుచు
కొనెనిమాయను। పైపైడొరల తొడిపంత్తాలకునెమిపని। ఆపరాక్తైవానగు ండ్దలుడుకొనెంగాకా॥ ౧॥ కన్ను
ఓందిద్దినానిన్నకాలు నివుడొక్కి తెను। యిమ్మెలెకతి సుకొనెనిమాయను। డిమ్మరివి భునితాడదికొనివాడులేల। యి
మ్ములంజుక్కలైనానెంచ్చుకొనెంగాకా॥ ౨॥ పక్కనెనెద్దువెట్టినాపచ్చడముగప్పితెను। యిక్కువలుగరంగనుయెమాయను। నిక్కిశ్రీ
వెంకటేశుండనిన్నుంగూడికొంక్కువద్దా। చక్క నైతినిమోవిచవిచూచెంగాకా॥ ౩॥ ॥భైరవి॥ పల్లవి॥ చారుపెనెరుపుసమ్మో
వువిడలకు। మారుకొకమగవానిమనసుమెత్తనిది॥ ——॥ చలముసాదింప్పవద్దుచనవేమెఱయవె। చెలువుండాతం
డెనిచెతంజిక్కెని। బలుములుచూపవద్దుపకపకనగవె। అలరినజాణాతనమండ్డులొనెవున్నది॥ ౧॥ పగలుబాదంగవద్దు
పైకొనిమెలంగవె। సొగిశిఆతండెనిశొమ్మువుండ్డెని। తగవులంబెట్టవద్దుతమకముచూపవె। అగపడ్డనిపంత్తము ల
ండ్డలొనెవున్నవి॥ ౨॥ మొక్కలమేమియు నెద్దుమోహముల్లుచల్లవె। నిక్కిశ్రీవెంకటేశుండునిన్నుంగూడెను।
తక్కులంబెట్టంగవొద్దుదయలుడలంచవె। అక్కజపునిరతులుఅండ్డలొనెవున్నవి॥ ౩॥ ॥

సౌరాష్ట్రం॥ పల్లవి॥ హొత్తులమగువలకుం బావునాయింక్కె। యిత్తలం గూడుం డ్డదము యీడకి ద్దిరావె॥——॥ మచ్చర
మునాకేలె మగండు మోడలనె। మచ్చికసిసిని న్నమన్నిం చ్చునదా వెచ్చనూపు నికేలె విరవులింక్కానె వె॥ కుచ్చినె నూంగాం గి
లించ్చుకొ నేంగా నిరావె॥౧॥ వేంగ్గెమాడ నాకేలె విభుండు విడురవడి। శింగ్గారించ్చిని న్నరద్దుకె సుండానదా। ముంగ్గిదనెకొ
ంక్కనెలె ముని ముసినవ్వులెలె। సంగ్గడి బూవాన కుచలివాబిరావె॥౨॥ బినంగంగ నాకేలె ప్రియుండు లాలానె వచ్చి। క
నుసన్నశిశిని న్నంగలపునదా। నను శ్రీవేంక్కటేశుండు నవ్వుతా నిద్దెకూడె। తనిసినరతులు చింత్తనశిశిరావె॥౩॥——॥ దే
సాళం॥ పల్లవి॥ యిద్దరముని ద్దరమె వాహాయి। హొద్దుసుద్దీవద్దిపంత్తాలాహాయి॥——॥ యెఱంగవా మూగుద్దు
యెమోయి మమ్ము। ఆఱకగు ద్దరసి వుహావాయి। యెఱికెతనానికు యెమోయి మాప్పై వాఱగుం ద్దెనెమాయ నొవా
౧౪౩ వాయి॥౧॥ యెప్పుడికప్పుడి సుద్దులె మోయి। నిప్పైనుప్పురాలెగబింజన్న లాహాయి। యిప్పవెలు లాయ
మోవియెమోయి। వాప్పన గొనుమినెండు వాహాయి॥౨॥ యెమ్మెలుమన లానెలయెమోయి। వుమ్మగిలివల
పులువావాయి। యిమ్ముల శ్రీవెంక్కటేశ యింత్తలానె కూడితిమి। హామ్మెగాజ్జాతనాలావాయి॥౩॥——॥ దేసా॥
పల్లవి॥ మెలయ్యనిచెంతలు మెచ్చిత్తినయ్య। తాలిమి వెసువనాయండ గవరివవుడువు॥——॥ పడంత్తిం బిలువ
నంపి వగడ సాలాడెవు। వుడుగకి వరారులకొ పునాఆపె। యెడసిపానువు మీంద యెదురుచూచిం జెలియ।
నడుమమామొము చూచినవ్వె విక్కెడను॥౧॥ కొమ్మనులానికి నంపుకొలు వున్నాండవు యీడ। వుమ్మగిలు నికాం
కలకొపునా ఆపె। చెమ్మంజెమదలతొడచెసన్నసిసినబల। పమ్మిమాకునుడిబడివనులుచెప్పెవు॥౨॥ హామత్తిరవె
యించ్చితాంగిచూచెవింద్దలిని। హొముచునివెసాలకొపునా ఆపె। ఆముకొని శ్రీవెంక్కటధిపని న్నింత్తిగూడె।
వెమురమ్మిక్కడన్నువిడలడిగెచ్చు॥౩॥——॥

మాళవిగౌళ॥పల్లవి॥యెవ్వరి నేలతడవే విడవాకే మిక్కుటపు రాజవునవా యము మీఁద సడివేయచే॥——॥మండ్లలించ్చి మా
తొనేలమాదల కువచ్చేవు।కండ్లవలు పతినడుగవే నీవు।అండ్లేవుండ్లం బద్దవు మండ్లే ఆతని నిన్నుంగూడిన।ముండ్లరిమ
రనికేమొరవెట్టవే॥౧॥యిల్లు రికి మాతొ నేల యీసడించు వచ్చేవు।చెల్లుబడా తని ఘనుండంజేయవే నీవు।పల్లదమంత్తగలి
తి పైపైనే డమాదలాడే।తెల్లమైన నిబెలులందిడ్లవే నీవు॥౨॥సంగ్గడింగూచుండ్డి నీవు సణాంగు విలవాత్రే వు।బంగ్గించ్చి
యీతనిండ పువజ్జవే నీవు।రంగై శ్రీవేంకటపతి కుండుకమించ్చి నితండే నాత్తా।అంగ్గడి జాణాతనములాడవే నీవు॥౩॥—॥
కేదారగౌళ॥పల్లవి॥నిక్కము నాబడుకెల్ల నీచితిడి।మక్కువలు నేరవే కమతి యెందిమాదలు॥——॥తలంపు నాలొని
డితగవు నీచితిడి।వలపువదారిం డ్లవయసు డిమలు చెల్లంజేమరించ్చి నీవాడ్డనుండ్డానచెలుతింక్కనేమ నిచెప్పి రుబు
ద్దలు॥౧॥శీగ్గులు నామేనివి చెనకు నిగొల్లది।తగ్గనియాసలు మనతమకము వివేగ్గళించ్చుంబులకలు వేడుక
లు గనమాయ।కగ్గడిక నేమ నీకానుకలిచ్చేను॥౨॥చన్నులు నా వుకముచిచ నవు నీకాంగిడిడి।పన్నినవకవశా
లు భావకతిచి।అన్నిదు శ్రీవేంకటపతి ఆడ్లనన్నుంగూడితిచి।యెన్నితెవ్వు నిగుణాలు యెడుకిడి నిమ॥౩॥—॥కన్నడగౌళ॥పల్ల
వి॥నికేరవ్వుగాను నేను నీవు నాపుంగూడితేను।తెరగా నిల్లడచితె రండ్ల యీవునా యెపుడు॥——॥నేరువు నాపెతాడ
నివెమా వడవాడా।చెలినెంబిలుచం బాతెశిగల్లవడిని।సూరెం ప్రియము చెప్పినా సవతుల నమ్ముదురా।పెరని వాలండా
డంద్దుపెట్టితే ను పిరునా॥౧॥పంత్తాన నివెరతాన బలిమికి జేయ రగ రాదా।చెంత్తల నేం జేవద్దితీశిగ్గవడిని।యి
ంత్త జమావండ్లవారి యిచ్చురా లియ్యకొండ్డరా।కొంత్త యినా నినుము తొం గూడునా రినకమూ॥౨॥
వల్లె చెలి యీపింగూడివా వులు చెప్పు కొరా దా।చెల్లిలవండ్లెంచాను శిగ్గవడిని।యిల్లిడి శ్రీవేంకటపతి యు
మనేం నన్నుంగూడితివి।వాళ్లంచె డ్జినణాం మ్ములు వాడ్డకెంగూడుండ్లవా॥౩॥ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ బాపు బాపు నా తపసు ఫలియించెను। యెప్పుడని చెప్పినదె యింకనుండ్డెనేను॥ — ॥ మచ్చికము నా
పండెరి మనసెల్లనె క్కదయ। నచ్చుల నాపె నితానవ్వుంగాను। విచ్చనవిడిం జలంగు వెంగ్గె మాడనిన్న మతి। యిచ్చ పరా
న్నైని పయింకనుండ్డెనేను॥౧॥ వెడ్డు కలు నా పంబుద్దె వరపు లిన్నియుం బాసె। పాడానితొడప్పెనాపె పాయుండ్డంగా
ను। వాడ కల్లిగ్గ విడువు పుల్ల సాలాడనిన్న। యీడనె సతమ్మని పయింకనుండ్డెనేను॥౨॥ తారు కాణ నా పవచ్చెద
యవుద్దె నాలోన। చేరి కాంగిలించి యాపె చనకంగాను। యీరితి శ్రీవేంక్కటేశ యిటు నన్నుం గూడితివి। యీకసము
మానెం బాయ కింకనుండ్డెనేను॥౩॥ ॥గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ వాక్కటి విన్నపము వాచ్చె ము తెనిమాద। యెక్కవగా నిండ్డ
కిలొనెలవయ్యు మమ్మును॥ — ॥ యెగడిగం బొరితెను యెంత్తకి నెరవు నివు। జిగింబనిగొనె వారి చెలిడె కా కాబిగిసి
౨౧ ౧౪౪ కామినుల పఖండ్డంత్తె నిప్పు డినివు। యెగసక్కెములు మానియెలవయ్యుమ మ్మును॥౧॥ యిచ్చకములాడితి
నుయెపనికెయవు నివు। కొచ్చి కొసరిడి వారి కొలుండె కాతనిచ్చులుంగామినుల పనిపగొడ్డితామెరవు। యెచ్చరి
కతొడనింక నెలవయ్యుమమ్మను॥౨॥ యియ్యకొత్తైనడచిత్తి నెండ్డరింగూడవు నివు। నెయ్యపునంబెండ్లాడి వారి నెమమికా
పాకొయ్యు వై శ్రీవేంక్కటేశ పాడితివి నన్ను నిద్దె। యియ్యెడం బూంపలెపింద్దె కెలవయ్యు మమ్మును॥౩॥ ॥సామంత్తం॥ పల్లవి॥
అందదానిబలు విడి ఆడుకొనెమున్నది। పాదములు గలిగితె కొంగ్గవడ్డితి సునా॥ — ॥ పాలిమి గలుగు సతి కోపగించ్చు
కొండ్డెను। పెరపెకన్లిరు నించ్చు। ప్రియు నితాను। ఆరితినెంటి డి కత్తె యెత్తెమ టియొకపె। నెరపుతొడనూరకినె బిసలు
విపచు॥౧॥ యెంపిన విభుం డువచ్చి యెడు దని లిబత్తెను। దాపుగం జెయెత్తి మొక్కితలవంచ్చును। కాపుతొడవె కొకతెరా
జసమ్మెనడియ్యెత్తె। తిపుల మొవిమింద తిద్దు వెల్లాండిద్దును॥౨॥ ఆసపడ్డ మగువను ఆయములం డ్జిత్తెను। బెసవెడ్డెలొనొ
నుకిగ్గులొడను। యీసుడి శ్రీవేంక్కటేశ నను బాం పెడ్డెత్తె। వానికెనిన్నుం గూడితివ లపెల్లా నింత్తను॥౩॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ రూపములన్నియు నీవు నటించినవె। కాపదలు మాయడ పగడించ్చు పవయ్యా॥——॥ చిగురు వంజ్జిడిమె
న్నశిలవంజ్జిడిమనసు। యెగసఫ్షములు మాతొనెలయ్యా। నగవు వంజ్జిడితమినాము వంజ్జిడివలపు। తగవులంబెజ్జి
మాతొ తక్కించ్చుపవయ్యా॥౧॥ అడ్డము వంజ్జి వయసు అమ్ము వంజ్జి కోపము। సుద్దులమా మనసెమి సాధించ్చెవయ్యా।
బొడ్డు వంజ్జిడడియా సపూంపవంజ్జిడి గుణాము। గజ్జించ్చి మమ్మెలనివు క్కైకొలిపెవయ్యా॥౨॥ చుడ్డుము వంజ్జిడివావి
సూడివంజ్జిడిచూపు। చద్దవజ్జి మమ్ము నెలచెనకవయ్యా। యిద్దె(శ్రీ)వేంకటేశ యెనతిడివిడునన్ను। పజ్జినపంత్తము దక్కి
౦బడరపవయ్యా॥౩॥ కాంబోది॥ పల్లవి॥ యెమిగాంజూ చితివినన్నెంత్తసెసెవయ్యనివు। కామించ్చి రతులలో ని
కనెవునాజాడలు॥——॥ చిన్నాడివో న్నాడినాడి చిరలలొ శిగ్గులా। కన్నె నైననా మంచ్చి కనుచూపులు। వెన్నెలు డొంగ్గి తెనాబి
వెత్తి గొల్లెతలలొని। సన్నలనా తొడినిసరసాలు॥౧॥ పసులంగాచెనాడి బొంపెతలవిండ్లలా। ముసరె
తుమ్మెదనామొవితిపులు। సి సువర్ణె యెమునలొబింకజినితప్పులా। యె సగినసల తొడియియ్య కొలు౦
జాంతలు॥౨॥ చొమి యక్షినరింపెచ్చి పైకొన్నని హాదమా। చెలరంగినజ్జినాసెసపండ్లి। యెలమి(శ్రీ)వేంకటేశ యిడునన్నుంగా
డితివి। అలపదారు వెలతొ అంక్కెలొ నాలంక్కెలు॥౩॥ శంక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥ నివాడినడె మాదునెంజ్జెశినడెబిం
త। యీవిధాల మనలొనయరవులు గలవా॥——॥ చిత్తమెల్లనిదొమ్ము సిగ్గు విడినాదొమ్ము। మత్తిలి పూవుగమ్ము
లు మరునిదొమ్ము। కొత్తగా నివును నేను కొప్పులు సెసుకొంజ్జిమి। యిత్తలనిడను నాకుపహొచ్చు కండ్లు లున్నవా
॥౧॥ మోహ్హవెల్లనివాలు మొవినవ్వునావాలు। చిక్కి యడమాటలు చెలులవాలు। తొక్క మెడ్డుగా మనము డొరయంబ
౦చ్చుకొంజ్జిమి। రక్కశించ్చి చూచితెను కడమలిండ్డున్న వా॥౨॥ వినయాలు నిచెత్తివి వెగిరాలు నాచెత్తివి। అనువైన యాసలు
యముచెతివి। ఘనుండ(శ్రీ)వేంకటేశ కల్లసితి ఖింగలొనె। కోనెన్న లగసలలొ జొంపులు మరున్నవా॥౩॥

భౌళి॥ పల్లవి॥ యింద్దరయానుం జూడఁగానె యింత్త సిగ్గురా। బెంద్ద దిమ్మరికులకాన చివలాయనిండు॥ — ॥ చెరిశిగ్గ
వడంగా నుచెయి వద్దితి సిపు। సారెకును మగవాని జూడఁగా యుడి। తిరకాన మెత్త నైతిదిగంబడిరన్న మాండ్ల। గు
రాని వల్లంగండ్జ విడిచా నిండు॥౧॥ గద్దించ్చి జంక్కించ్చంగా నీ కత్తలుండ్లం జూచెవు। వాద్దను నన్న రమణుని వా జగా
యుడి। అద్దకా ని మాచందలలోనం ద్ధుబచ్చలన్న మాంద। తిద్దనివద్దను నన్న దిత్తరకాన నిండు॥౨॥ పయ్యద జాలంగంగా
నె పద్దిపు కుచములు। నెయ్యపు విదు నికెల్ల నెపుడ్గా యుడి। గయ్యాళి రతి ంగన్నడ కండ్డిపుడమన్న మాపు। నియ్యంద్దె శ్రీ
వెంక్కటపతిని జమాయనిండు॥౩॥ శ్రీ ॥ ముఖ్వ సంతం॥ పల్లవి॥ ఖాఖానికి డియె ఖజాద్దు వాడు। తిపులు మాని మమ్ము
ండియ్యకురా ఖుంకను॥ — ॥ వెల్లని వాండవు మమ్ము నూరకెలచివిచెవు। చుల్లాడి మాపై మనసు మరవగా డా। బ
౧౦ ౧౪౨ ల్లి మురాలాకెగా న్నబాసదబ్బి నాండబ్బి। పల్లదాన నింకనివ్వు పద్దకుధా మమ్ము నూ॥౧॥ యింద్దికి రాని వాండ
వు యెడనైన వ్వనెల। వెంద్దని మాతాతగులు విడువరా డా। గొంద్దరైయి ంద్ధకునాపె కావగించ్చి నాకా
బంచ్చి। అంద్ది ముద్ద సరసములాడ కురాళింకను॥౨॥ పంత్తపు వాండవు మమ్ము పద్దకాంగిలించ్చనెల। అంత్తయు
నా పెనెఖాయి ఉడుగ రాడా। వెంత్త సిశ్రీ వెంక్కటపతివి చెకాని నన్నుం గూడితి। దింత్తరం ద్దరతినల యుం చ్చకురా నీవు॥౩॥
శ్రీ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ వ్రాతకున్న వారి నెలవుప్పుదించ్చుచే। దూరుతెరదూరితి నదాన ముగాదా॥ — ॥ యెక్కడి కెక్కడి సుద్దులె డా
మనసునం బెట్టి చక్కం జూడ నైతి నంద్దసాదించ్చెవు। వాక్కడిపై వాక్కడిచె మాంకి వాడడిచితి। అక్కరతోం జెయి వద్దితి అపరాధ
మా॥౧॥ పనివెనిపనులకు పంత్తము వెక్కించ్చకాని। చనవు నవ్వునంద్ద సాదించ్చెవు। అనుమాన ములకుంగాల ద్దివాల
లు వెళితి। దినుంగాంగిలించ్చితినె నెరమాయనా॥౨॥ తమకమెడలెదాదితను వునంబె ద్ధుకానిని సమ్మోహాము వెదంద్దసా
దించ్చెవు। శ్రీ ముదిరత్తశ్రీ వెంక్కటపతినంద్దనన్నుం గూడి। జమళి ంబాయవు నెండు సంత్తాపించ్చితివా॥ శ్రీ॥ శ్రీ॥

డిని॥ పల్లవి॥ యేలమమ్ముండఁడవేవు యిుంకా నయ్య। యిటువంటి నాండిసాండి యెరుంగుదువయ్య॥ — ॥చిత్తము బా
చింత వెక్కించి సురులు గారి వారు। అత్తి నిన్ను వేడఁకిరు అడిగావయ్య। వాత్తి లినవ్వులు నచ్చి వాఁడు మళ్లీ నింప్పె వారు। బత్తులు లిరిరు
నిపంటైకొనవయ్యా॥౧॥ దించ్చుల మూఁదల మండ్ల దురి యాలు చెల్లివారు। అంచ్చుల దిన్ను ంటించ రాజకిష్పు వయ్య।
బాంచ్చి ధితా జాక్షే తెకబొమ్మరాలు చెలివారు। ముంచ్చి చేతులు వాంచె రుమోగింజూడవయ్యా॥౨॥ తొంషా సరెత్తి వెళ్ల
ండాల్వైడి మజ్జివారు। యిూడనెదిం డ్దంటి చెప్పి రియ్యరొవయ్య। కూడితిఠ ఠెవేంకటడి నిగొట్బున నిపెనేందు। వాఁడికేగాకా
ంత్తగొంతవారి మెచ్చువయ్యా॥౩॥ -✻- ॥సౌరాష్ట్రం॥ పల్లవి॥ బలునినెమవము చూచి ప్రత్యక్షమ యితిఠి కా। అలదినా కాం
గిదనేల ననుభవింప్పువయ్యా॥ —— ॥కొమ్మ చన్నుల కాంగిలి కొండ్ల లమిండితవసు। నిష్పత్తి మూఁడటే మాంత్ర జపములు। పన్నినది
ద్వాప్పూరకె ప్రాణాయామములు। నెమ్మది మూఁడు ముతి ఖండ్డ యోగాలు॥౧॥ సారెసారె విడెలు నాషాహారము
లు। సారమైన సిగ్గులు చెప్పిన న్యాసాలు। ఆరయం బరకోలు అంద్దనబ్రహ్మానంద్దాలు। తిరవిత ను భోగాలుడె వపూ
జలు॥౨॥ బొడ్డు బొమచుపుగుంప్పలు బాంగ్గుం జెమదలు నెయి। అడ్డముతెని సరసాలూచారాలు। వెడ్డు వెద్ద కూడి తిఠ వేం
కటపతి నన్ను భక్తి। వాడ్డినాఁ తమరముతె వున్నత పదవులు॥౩॥ -✻- ॥నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ అండ్డురం దేగెదిచితివౌ నెని వు సంద్ద
డినెప్పుడు నివుచనవు లిచ్చి వా॥ — — ॥మూఁడిఠుని యెలుంగులు కొదిల కూంతలును। వారవేదభ గండ్డా ఆక్ష ండ్దరు।
ఆరితేరి ఆరు నెల్ల క్కైనాం బలుకవది। పిరుకొన్నా నిప్పైతె బిరానం బలుకవూ॥౧॥ కమ్మిన ని కన్నులును కలువపూవులు
ను। నెమ్మది నివాక్కతాండు నిడలుండ్దరు। పమ్మి చికసించ్చును మంపదికవి నివ్వైతి। వుమ్మడి నె వాడ్డనుండ్డ చొక్కింత్తాం
జూడవూ॥౨॥ అండ్డినిచెతులుండిగెలచి వానసరండ్దరు। కండ్దువ వండునదికాంగిలించ్చవు। చెండ్డ కూ
డిలిదింత్తలాఠఠ వేంకటపతి। ంతనని। … నన్నితె గాని … గారుష్టించవూ॥౩॥ -✻- ॥

భైరవి॥ పల్లవి॥ యేమిసేతువు నీవు యిందరికిం గలిగినడే। నీ మనసుకిచ్చకమే నిత్తు నీవయ్యా॥ —— ॥ తసులుగలవారికి నితమక
ములు వెలలెంగు। యెగసక్కెమాడి నాయెగ్గలెడు। పగడు నగవులె కొని భయమించ్చురొలెడు। అగడుసి ఇంక నిన్ను నాడ నేలయ్యా॥
౧॥ ఆసగలవారికి నిల్లంగ్గము వెరంగ రావు। డాసమనిపుణ్యాము నితొంచడొకదె। విసదించ్చురొలెడు వెండ్లవెంప్ల నేతిపగు। కాని
రాదింక నిన్నుం గొసర నేలయ్యా॥౨॥ చవులుగలవారికి దినసమరతులె పనులగను। డివములు నకాత్రులు తెలియడె ప్పుడు
ను। యివల నిడె శ్రీవేంకటపతి నన్నుం గూడితివి। జవళినితొ మాకుచలము లేలయ్యా॥౩॥ ॥ కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ యింత్తవాం
డవుగా వున్న యిన్నినేల రేతివు। చెంత్తల నిసరితలు చూచె నింత్త కొలెరా॥ —— ॥ వాడ్డరనె నెమని నవ్వొరకెవు న్నాండవు నీ। గుడ్డ
తొడిచెంతలకు కొసరా యిడి। యిడ్డనినెంత్త సిబినాయించ్చు కాంగొ పగించ్చువు। తెడ్డమ్మెచ్చి న్నాండ్లె సాడించ్చితివాయిడి॥౧॥
శ్రీ తప్పక చూచితెనడ్డితల వంచ్చు కుండ్లెవు। వాప్పునగా నివాళ్ళంగలవా జాయిడి। తప్పు నిప్పె మోపి నా నుత గినంత్తె
౧౪౬ నవ్వివు। చప్పంగా నిజగడు సుంజడువాయిడి॥౨॥ కండ్లవనెం గూడం గా నుకలకల నవ్వివు। దిండ్ల పె
డ్డనితరితివాయిడి। అండ్లగాండ శ్రీవేంకటధిపనన్నుం గూడితి। విండ్లలని విదరాచవిడ్డెలాయివి॥౩॥ ॥ బౌళి
రామక్రియ॥ పల్లవి॥ మెలుగా నిమెకలు। వాలుంజూపుల ప్లవంచ్చివు॥ —— ॥ చెండ్లి నిన్నాతండు చెనకంగాయె
మొకండ్లవలండ్లకకస రేవు। యిండ్లలలొనె కొన్నియెమ్మెలా విడే। మండ్లి యిమ్మనంగ నలసివు॥౧॥ పికుకొని నిన్నుంబిలు
వంగాయెమి। కూరిమిగా సరకకొంక్షివు। నెరచుకుండ్లివెనిన్ని ద్దొలపతి। గొరగిరితె నుగొనొంగెవు॥౨॥ నిండ్లుంగాంగిద
నించ్చుంగా చన్నుంగొండ్లల నొత్తకగసునివు। అండ్లనె శ్రీవేంకటధిపుండుగూడె। మెండ్లుకొనంగానె మించ్చివు॥౩॥ ॥

శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ చిత్తము వచ్చినట్టెల్లఁ జేతువు గాక హరి। యిత్తల నీ భావ సలఁ పుణ్యం బదియేది॥ — ॥ రొట్టెకు నరి విడిచుబి
గొనుమది కుక। వాండ్లైన నీ కొరికలకొడియేది। వెట్టికి నీవేలయేది వివరించి చూడం బాతే గుద్ధు తానివిద్యలకు గురియేది॥౧॥
చక్కెరకు మోడవడు సంతసించ్చు కొండ్లగాక। మిక్కిలి నీ నవ్వులకు మేరయేది। చుక్కలకు వెక్కలివి చూచుదింత్తె కాక నీ। అక్క
జపు సుగుణాలకు అవుంగాములే వి॥౨॥ కప్పుర విడెములోన కారమెంచ్చుం జూపేది। గుప్పిదు నీ కాంగి బిలాంగానసరేది।
అప్పుడు శ్రీవేంకటపతి అలమేలుమంగ్గ నీను। దప్పి దీరం గూడితి వితతి యెంచ్చు నేది॥౩॥ ✻ ॥ ఆహురంగం॥ పల్లవి॥ వనితవాలి
కి నిడే వరవు నీ వ్రావసమె జవ్వనమిండ్డె వరమియ్యవలెను॥ — ॥ ముదితకు నీ త్రిమూవు మోహనమంత్రము। చదరపు నీవు
రముజపశాల। మదిలోన నీ రూపు మురవని ధ్యానము। వడలరాదింక నీవు వరమియ్యవలెను॥౧॥ పడంతికి నిన్నియ్య
బలు పుత్రికోత్రము। వాడలిచె మదనిప్పైపై మకృత్యము। అడపమో వితేనెలు ఆరగింపు నవేద్యాలు। వడిం
జేకొనింక నీవు వరమియ్యవలెను॥౨॥ కామినికి నీకూదిమి ఘనదివ్యయోగము। నేమపుం బరవశము
నిజానంద్దము। ఆముక శ్రీవేంకటపతి ఆపె నీవుం గూడితివిది। వాములుగం నింక్కా నీట్టె వరమియ్యవలెను॥౩॥ ✻ ॥
మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ యిల నాతోం గరారించ్చి యిదివో తప్పు। యీలకూరకు ప్పుచాలదిదివో తప్పు॥ — ॥
మరంగున నాపె నీతో మాదవెల్లంజెప్పంగాను। యెరంగకవిండ్లిమి యిదివో తప్పు। మెరయంగ సరసము మీంతమీ
ండనాడంగాను। యెరుకతో వద్దనుండ్డి మిదివో తప్పు॥౧॥ చెక్క నొక్కి ఆపె నీతో చెంతవెల్లాంజేయంగాను।
యొక్కడుగాన వ్వితి నీ యిదివో తప్పు। వక్కణించ్చి నీతోం దన వలపులు చెప్పంగాను। యుక్కవలు గరంగి
తి యిదివో తప్పు॥౨॥ మెచ్చి తన చన్నులు నీ మీంద నద్దిమోపంగాను। యెచ్చరికలేక తిని యిదివో తప్పు। న
చ్చుల శ్రీవేంకటపతి నన్ను నీవు గూడంగాను। చొచ్చి తను నద్దిగితి యిదివో తప్పు॥౩॥ ✻ ✻ ॥

కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ యెప్పుడును గుట్టుతోడి యిల్లాండ్లము నేము। వొప్పుగ సిగ్గు విడువనో జగడు మూపను॥ —॥ మాడ
మూదలను నిపు మనసిచ్చి మెచ్చి యాపె। కాదు కన్నులం జూచి కరగించ్చి ని। తేదలు నెరచు నాలుచెలించ్చు నోపు నాపె।
మొంబికి యప్పు శిణాండ్లు చెమి బాంతి యుంకను॥౧॥ చెయివేసి చ యువె శి చెప్పను కైచేతమెక్కై। మాయపు నవ్వులు నప్రియ
శిగించ్చి సి। బాయల పవచ్చు నాపె సరసములాడు నాపె। ఆయనా యవున్న సుద్దులాడ నెలయింకను॥౨॥ వలపులు చల్లి
చల్లి వాడి కేగాళి నన్నుం గూడి। యల యించ్చు నెచ్చు నాపె యున్నిపనాపె। అలరి శ్రీవెంకటపతి అప్పుడి నన్నుం గూడితి। తొలుత
జెసుద్దు వెల డామ్ము వెల యింకను॥౩॥ —॥ మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ యిన్ని ద నివె కరాజ్యమెలుడు గలక। మన్ననకాంత్తనై తివి
మరియాతె వెరితి॥ —॥ యీతలని రమ్యబుండు యెబాడ్డచూచిన నిప్పె। చెతితిలాన్నె యుండ్డంగ నింత్తలెలా। కాతరపు
౧౪౭ చెలు వెంత్త కాంతలెరించ్చి పుంకినాను। యెతులనుండ్డవుగా కయుంక నెవెవెంపూ॥౧॥ బెప్పిన ద్దులాం
జెయుచె రియాతండు గల ండు। చిప్పుల నివు చెయి సెసు కానెలె। వుప్పతి ంచ్చి సవతులు వాలరతియ ంత్త
చూచినా। నెప్పున నుండ్డవుగా కని కెవెవెంపూ॥౨॥ శ్రీ వెంకటపతి నిన్నుం గూడిని। భావములాం యండ్డ
ంగాను పడకనెల। వెవెలపనిండ్డయను వెగదువాయమొక్కి। చెవమింరిని చెంతవెచెల్లనె వెవెంపూ॥౩॥ —॥ పాడి॥
పల్లవి॥ తాలినింజెశిన గురుతులండ్డనేలాడెవు। తెల్లమిగ నింక నివుతెలుసు కొవయ్యా॥ —॥ మచ్చి కనెవ్వు తోని మంచి
హావపుగా ప్రాశి నచ్చులచూపులు నివ్వ నాం బించ్చుంబాలు। యిచ్చు దనితనువునని ంత్తదరె కలునింద్ది। చెప్పు రమీం దపిమాంచ
చింత్తించ్చు కొవయ్యా॥౧॥ పాంచ్చి మంత్తులాని నన్నంబాండ్డగా మాంపనంజెశి బుంచ్చుల నిమోవి చవిచూడంబాలును। అం
చ్చుల ని యదదానన విగొంకింప్పులు నిండ్డి। డించ్చి ఆవాచల్లులు నివెతియుచు కొవయ్యా॥౨॥ బత్తితోనెప్ప తోనిన్నబయలుడలంచి యూ
డ। వొత్తి కాంగిలించ్చు కొని వుండ్డం బాలును। ఇత్తల శ్రీ వెంకటపతి యునెంగాం గిలించితి। హత్తి సండ్డలాడితి నివియెంచకయ్యా॥౩॥

మధ్యమావతి ॥ పల్లవి ॥ పంత్త పుబెలులలానఖంగ్య నునాడి । యింత్త పదలనస్పె రాణఫెఫ్ఫెత్తినె మ్మ ॥ -- । పవళించిరి ఉ
ంత్తినాను పాడమునాల పూంగనె । కవగనందను ంద్దినలను కొంచనలగి ం ంటలా । త్రి లంబరాలకైయున్న పాత్రమున్నా
బాండనె । యువలనలపత్తివెం పాపై మిబెప్పిన మ్మ ॥ ౧ ॥ తలవంచ్చు కంద్దినలను తలంపు నాబాండనె । పలుకక
ంత్తినప్ప సబాసనాబింపాటాలు గ్రలాను ంద్దినల మగనవంనన బండనె । యెలఫునలపెడ్డక మెమిబెప్పినమ్మ ।
॥ ౨ ॥ పద్దిగతిగ ంద్దినాలనుపతు మ్మునాబాంపనె । మనవిఇంద్దను స్నమమ్మ వానలపాలండనె । ఆనమ్మ(శ్రీ)వెంకటపతుండన్నిటనునన్న
ంగులతియును మడింప్పవలపుతిని బెప్పినమ్మ ॥ ౩ ॥ ॥ పాడి ॥ పల్లవి ॥ తనక్కె మివిచారమెతాన్ని దబలుపుండు । మనసునంబెట్టిమ
మ్మునన్నించ్చుమనవె ॥ — ॥ యెల్లవెనకబాలుయెడుదనెపవియుంట్టె । కొల్లప్పినడపులు కద్దుకైనని । తాన్నప్పై బప్పుడు పతగనిమూలం
కలుగాడె । బిల్లప్పై బొప్పుల నెనెక వెరెంబనులు ॥ గొక్కలంద్దప్పింబుల్లినవాలదుగాప్ప యమ్మమోనండిరె । యంద్దపంబ్బిపా
నిపలమెతెలాకము । వెంద్దతిక కమువానికెట్టియూవిపడముద్దివండ్దనిపాడి వాలకిక్కైవాయంబనులు ॥ ౧ ॥ వా
ము తిరసుప్పైనామ్మబలు ంమరా జ్జుమాయు । గామడివింద్దులవారుడలుడ్డవాలకైతి । శిమ మూతానుంద్దనివె (శ్రీ)వెంకటపతి
డుడాను । తెలమగ్గుతెల్లంబాత్రెడక్కెనింకంబనులు ॥ ౨ ॥ శ్రీ ॥ వరాళి ॥ పల్లవి ॥ నిన్నంబాశి (యు) నిపత్తిసివద్దనాన్నాండనం
ద్దపన్ని నిహాపుడలంచిభావంతిరియును ॥ -- ॥ పట్టమంచ్చునుకాడిగుళ్లులు నిచన్నలంద్దె । సట్టిపట్టి చూచిమోలమ
ప్పింబ్బుకొను । అప్పైబిన్నిమలగు అడిడపెనిమెనంద్దె । బెట్టికలంగిరించ్చుకలనిబిగియుంచ్చుసలదెకు ॥ ౧ ॥
మడిబాయిచ్చినయాలపమగు వనిషాలవెంద్దె । పడంతిబెనం దప్పకటప్పు తించ్చును । ముడిచినమెలుకద్దుమొల్లలధం
ద్దలుని । కడకంట్టి చూలపులంద్దె షూలాప్పించిరిబుమను ॥ ౨ ॥ కప్పినడుప్పుడికాంగనకాంతనిపయ్యెదంట్టె । తప్పితాలిబలి
మినిత్తన్న వెదానల్లిష్పునె । పిప్పలనిమెలపళ్లముత్యాల (శ్రీ)వెంకటపతుండు గూడె । యిప్పుడిట్టి నివ్వుకాంగా యిదెనిజమయ్యను ॥ ౩ ॥

సుంఖ్వశ్రీయ॥పల్లవి॥చెలువుండ చూడుమా యీచెలియ శింగారము।మెలంగి మెలంగి మంచిమె తెల్లాం గూడెను॥ ॥గర్త నసం
ఫ్లంగ్గపూవు కలువలు దామరయు।నెక్కదనిచెలి మొమ్మై యౌన గూడెను।పక్క నచక్రములు నుపగడాలు నిల్చములు।అక్కరతాం
గూడుకొని అందుప్పకితొడాయను॥౧॥కొంఖ్వలు నుండీ గెలును గుహాలొనినింహ్వముసు।మెంఖ్వకానియీచవనిత మేనా
యను।గంఖ్వుందుమ్మిదలు చెయంగనకముఖంఖమును।అంఖ్వనిబొత్తుగ్గల చియంద్వురుంచొడాయను॥౨॥చిగురును నరం
ఝ్లుచిత్తజు బంఖ్వకంఖ్లు।తగనింత్తి చిమండుంటావాలుండొడత్త్మనిగిడి శ్రీవేంక్కటపతి నిరుమంచ్చి వస్తువుల।వగలల మేలు
మంగ్గవనితయ్యెకూడిను॥౩॥ శ్రీ॥వరాళి॥పల్లవి॥నేలమూండు శోభనాలు నిరునత్తనికెందగు।కల్లలాలమును నిచ్చకల్యాణము
వ్మా॥——॥రామునా మమతనిడి రాము వుచ్చికైతె సురామనవర్ణమతండు రాముపు నివు।రామునుండంఖ్వరతనివా
శ్రీ ౧౪౮ మనయును వునివు।శ్రీమపు ం యిద్దరికిచి మబలమోకడి॥౧॥పరి పరాత్తనిడి పరిణేత్త నావు
నివు।కరింగాచంద్దానుని పుకడి యానవు।సరింద జలధికా యి జలధికన్యపు నివు।చెకొమొ
జవిరించెరు బలమోకడి॥౨॥జలజనాభుండతండు జలజముఖివి నివు।అలమేలుమంగ్గవు నిన్నలమెందాను।
యిలలొ శ్రీవేంక్కటపతియుండియు నిన్నురాన మొంచె।ఖిలిచి పిరచె ప్పించిరుబల మోకడి॥౩॥ శ్రీ॥మంగ్గళకౌశిక॥ప
ల్లవి॥ఆడిమపురుషునియందండనడి।సాదించి చూచిన సుదత్తెనితిచె॥——॥పున్నమచంద్రుండు పొడచె నల్లడ
వొ।పన్నినతుమ్మిదపొంచులవె।సన్నపుమదను నిశంక్కమునల్లదె।యిన్నికలవటగ నింత్తె తాంచె॥౧॥జక్కవ
లు గులుకు జడిశినల్లవె।తెక్కల నిరుడె సందిగెలవె।యిక్కువ పటు మలదెయి సుకడిబ్బులవె।చక్కజాడగా నత్త్రి
య్యెతాంచె॥౨॥సరిననందల్లరాచనవుంబాడ్వలవె।చెరవునతామరవిరులునవె।యిరవై శ్రీవేంక్క
టపతి పరకాంగిడిచె।మరిగినయలమేల్ మంగ్గతాంచె॥౩॥—శ్రీ—॥——॥

డిసాక్షి॥ పల్లవి॥ నవరసములదీ నలినాక్షి॥ జవకట్టి నిను చవిసేయీని॥——॥ శృంగారరసముక్కెనియు మోహంబు
నా సంగతి వీరరసము గొల్ల। రంగగు కరుణారసము పిదపులను। అంగపుం గుచములనద్భుతరసము॥ ౧॥ చెలి
హాస్యరసము కిలవుల నిండ్లి। పలుచని నడుము నభయరసము। కలికి వాడుం గన్నుల బిభత్సము। అలబొమ జంకె
నల నడిరౌద్రంబు॥ ౨॥ సతి రతి మరపుల శాంతరసంబదె। అతిమోహము పదియవరసము। యితవుగ శ్రీవేంకటే
శరూఢితివి సతమ్మై యూపెరుసంత్రాసరసము॥ ౩॥ —*— ॥ దేవారగాళ॥ పల్లవి॥ యెజ్ఞబాలుండు వుప్పెనయెగాదని
కు। వుడ్డిపడి నింత వెఱ్ఱికావనమ్మనేను॥——॥ సారెం జంక్కనిడుకొం ఒడ్డిదన్నులకే చెయివాంచి। యూరితివిని నెత్తుకొని
ంఢ్డకేనేను। కాకిత్తాండల వైనిడుకొని పాలవ్వయంగా నవ్వి। ఆరతి విని దగ్గరనండ్డకే నేను॥ ౧॥ ముద్దువెద్దుకానంబాతే
ముంగ్గురులు ముడ్డిచ ఢ్డావాడ్డకే కాసయింపుడువాయమ్మనేను। గడ్డం బ్రిటిక్కు మొక్కితిరాంగిలింప్రివిడువండు।
బడ్డెవెండి వినిపాండ్దువాలు నమ్మనేను॥ ౨॥ అప్పులప్పుల నంబాతెనంగ్గము ఉల్లమరపింప్రి। యిప్పుడిమిసిను
కాండ్డివిసినేను। అప్పుండు శ్రీవేంకటేశుండన్నిండానెయు పంగు। బిప్పులియా చింతలెల్లం జెప్పంజాలనేను॥ ౩॥
—*—॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ తినరా నికౌ నరా నిదేవలోకపుం బండ్లు। మనసు నందరలం బితేమరిగింప్రుండ్లు॥
॥——॥ పండ్డరేక్కెవాల వెల్లిం బండ్డి నపాలపండ్లు; తొండ్డిగొల్లెతల మోవిడొండ్డపండ్లు। అండ్డురొన్నమెనిగాయ
అల్లునేరేడుం బండ్లు। ముండ్డపంపప్పుగొల్లముండ్డ పండ్లు॥ ౧॥ యిప్పలడెడ కాస్త్రాలు దెచ్చిన పరింతపం
డ్లు। తెచ్చినదిట్టమారి దేవదారుబండ్లు। పచ్చిడేరమేరినబండ్డి గుపవింట్లపండ్లు। యిచ్చవటెనన్నవారి
యిం డ్జనండ్డ పండ్లు॥ ౨॥ తిమ్మగాముల వాలితియవ్వనిచింత పరండ్లు। తెమ్మలకిరివలపుం డెనెపండ్లు। యి
మ్మల శ్రీవేంకటద్రినిండ్లం డ్డిముంగ్గిబపండ్లు। కొమ్మలు పదారువేలగొప్పమామిడిపండ్లు॥ ౩॥ —*—॥

సామన్తం॥ పల్లవి॥ నిభమందువచ్చుదాంపస్నచ్చులాననుండ్డవె। వేవెలకునుకయివెరించ్చులేమె॥ — ॥ పూయగుకస్తూరిమె
నంబొడ్డుగూంకెం జెంకదంన్డ్ప। నోయమ్మచండ్డపండుదయించ్చెను। చాయలవెన్నెలదాంకచల్లజంప్పుయండ్డలండ్డ। ఆ
యడనివువెంగంగనడిచూడదిమె॥ ౧॥ గండ్లముపుఝ్యకావికలికిని కుచముతె। చండ్డనపుంగాండ్లలండ్డంజల్లిగావి। ఆ
ండ్డలాపూవుతావిదాంకెఅమ్ముమోనలండ్డినండ్డ। ఘండ్లవ్మైమినుమగవంగమండ్డలుడిదెమె॥ ౨॥ వడ్డిలెరుంక్కుమ
లువసంత్తపుంబొగురంన్డ్ప। నడ్డితెంగొమిలభూతమనిలాంగివ్వ। నిడ్డపుశ్రీవెంక్కద్రినిలయుండిడ్డెకూడె। యిడ్డరిమీవ
లపులు యంక్కనెంచ్చులేమె॥ ౩॥ ✿ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ నిఖిలమువాకట్టితివాండిగాడు। వివరించ్చిచూడవయ్యవిరసము
ంగాడు॥ — ॥ చెమడల యెకు వారిచింతలచేరువునిండ్ల। కమలాక్షికిడివానకాలముగాడు। జ మళింజండ్రా
౨౨ ౧౪౯ డంగుమ్మెచక్కారముయుం దనిరి। అమరేలారడసమయముననూంగా డు॥ ౧॥ కన్నిడిమంచ్చుగురిశికర
పల్లనాలుముంచ్చె। కన్నక్షిడి బొంమంత్రంచలముగాదు। వెన్నలనవ్వుదల్లితె వెన్నెజాజిపులకలు। విన్నకన్నరిశిరంపు
వెథయుంగాడు॥ ౨॥ వలపులుచిగిలించ్చెవసంత్తరుతువుంగాడు। వెలరివిరహముచి ండ్డవెసవిగాడు। అలమెలు
మంగంగూడితపుడిశ్రీవెంక్కపెరి। మలయునిమన్ననలుమంచ్చెకాడు॥ ౩॥ ✿ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ కొండం
బొంచినవెకొరకడిమరితోంచిని। సరసముంబారిచెము సతిలింగ్లారముులు॥ — ॥ కల్పువలుంజకొండాలు గం
డ్డమీలుండామరలు। చలిముత్తెపుంజిప్పులు సతికన్నలు। అలులు నిలపుమనాలుఅంధకారముచిఘమ్ము। నలుపుల
రాశివానలినాక్షితరుము॥ ౧॥ జక్కవలునిమ్మపండ్లు సరింబూగుత్తులుంగొండ్ల। తెక్కవమరుమిడ్డెలు యింత్తిచన్న
లు। మక్కలుసురపొన్నలుమూడివజ్రాలుగోళ్లు। అక్కరయెనుగత్రాంశ్రాలరంప్లెతొడలు॥ ౨॥ సాగతిగెలుతుండ్లు సుదతిబాహువు
లి వెటిగబిగుసులత్రికచెలివాడాలు। యీగతిశ్రీవెంక్కటెశయింత్తినిపురముమీఁద। బాగుగనమరిపైండిపతిమంబొలినది॥ ౩॥

సంకీర్తనాది ॥ పల్లవి ॥ తనమతినామతితారుకాగాగాంబాలు । వనితసనాకునెర్కనలవరంబాలుసు ॥ — ॥ ఇంతింతిప
సుముమతింబాలకినద్దయనాకు । తలంపులా నాకెనన్నుండలబంబాలు । కలకి యూయింత్తి నన్నుంగాలగవింబ్బినద్ద
య । కలలానెనాడనన్నుంగలయంగ్గంబాలును ॥ ౧ ॥ పనబాక్రిచూపు నాపైవడింబ్బినద్దయ । బూనిగియాకెయెడుగు
చూడంబాలును । యెనకి యూమగువయెలుంగ్గెనయద్దయ । అనుంగుంబకెవిత్రానన్ననాడుకానంబాలును ॥ ౨ ॥ కం
గ్గనఅప్పుడేనాలిఅండ్డనుండ్డినద్దయ । కంగ్గగనావద్దికిద్దిరాంబాలును । చెంగ్గదంగూడిత్రినిద్దిత్రావెంక్కటెసుండ
నెను । పంగ్గెననిద్దరికొక్కత్రానెమెరాంబాలును ॥ ౩ ॥ ꣼ ॥ వరాళి ॥ పల్లవి ॥ వాకడికెనమహాయువ్వనిడసనెసు
రంగమె । వాకండింత్తెమరునికిపాథగనెమిడ్డికి ॥ — ॥ గండ్డమీలవంబ్బివినిరన్నలుకంత్తనిర్కెపెగ । గం
డ్డమీదనుక్కదక్కెమెకలంగ ● పువె । అండ్డనెవాంబ్బితామరఅతనిబూనా ● ముగానికండ్డపామరలుని
రిప్పులహస్తముల ॥ ౧ ॥ చిలుక లతిరింత్తెచిత్తబునపనిక్కెతి । చిలుకలపలుకు లుకినాకిన । అలులనాదివిల్లులత
నిగత్తెనిపు । అలులబాణ్ణలవింజ్లవెరెండ్డగడవె ॥ ౨ ॥ బిగుపంగ్గెదువమరుచెతిదింత్తెనికయుత్త । బిగురుంబాడాలు
రెండ్డాగింత్తయెండికి । తగిలియూతండాయెకతానినివుండ్డంగాని । నిగిడితావెంక్కటెసునివు గూడితివి ॥ ౩ ॥ ꣼ ॥ పాడి ॥
పల్లవి ॥ ఒయిడినాయింత్తదవరంబివయ్యా । కడికిప్రత్యత్రంబ్బగావయ్యా చెలికి ॥ — ॥ తరుణనినుంబెడంబాసితపము
లాయుంగండాడంగె । విరహంబ్బునులిగురులవిరిబడలతా । అరమోడ్పుకనుంగానలఆనండ్డములత్రాడ । బరమైననిద్దాప్పు
పవనముత్రాడ ॥ ౧ ॥ ముడితనినుండలబాసిమునివూగ్గమునంజెలంగె । మోడలనివ్వెరపాయుబోనంబ్బుత్రా । వడలనిపులకగము
లవనవాసముల తాడ । అదనెరంగనినిరాహారంబ్బుత్రాడ ॥ ౨ ॥ వ్రువిడనితాంగూడియోగంబ్బుసాధింబ్బి । వివరంబ్బుత్రాడత్రా
వెంక్కటెస నవరమగునతులనానావిధంబ్బులత్రాడ । కవగూడియున్నబిరకాలంబ్బుత్రాడ ॥ ౩ ॥ ꣼ ॥

రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ భ్రమయ బలుకు వుండ వలుమారుని । తమకపు పస్పపు తరుణిని నింత్తె ॥——॥ నినుంగని వాకిటని ఱిలు
వున ంగ రంగెను । కనకపు బొమ్మ రాంబోలు । అనువున నడిగా దయితిమె దలు నా । మనకన మెరసిన మెరుంగింత్తె ।
॥౧॥ బావింతిని యెడుదంబులకించ్చె నెరపు । గలపుష్పల తీరగాంబోలు । తలంచరాము దువలెండ గదప్లితె । చెలం
గి పలుకునా చిలుకింత్తె ॥౨॥ పడంతి నియురము బైనెలకొనెనడె । కడంగిన పూరము గాంబోలు । కడవ దాద్దా వెం
క్టదపతిగా దట । జడిశటని దావ సతియంత్తె ॥౩॥ ❖ ॥ శంకరా భరణం ॥ పల్లవి ॥ వలపులు వలపులు వయ్యారి ।
చలమరిమరుండునసమెరి ॥——॥ నెలంత మోము నరుని కనుచూపులు । నిలువున ముత్తెపు నివారి । కాలంచికి
మీరిన గురుకుచములకును । తాలంకుని మనసుడువారి ॥౧॥ వనితధం ధ్వజపన్నగ ప్పన్నము నకు । ఘనమగు నిర
౨౨ ౧౨౦ తిరంవారి । వెనకముండ్దరల వెలండిమెనికిని । ఘనంగు గారికిరానబ సారి ॥౨॥ పడంతి కారికల భావంబ్బు
నగును । కడపంగడు నితబు గంయారి । బిడి ముడి మగువకు దావెంక్టద పతి । దిదుప నికూడ పు న్నిరా
రి ॥౩॥ ❖ ॥ వరాళి ॥ పల్లవి ॥ యె రతగ నకపటులు యెరింగిమరుకరా । చిరుతపాయము దానచిత్తమ్మును ని
కడ్డిడా ॥——॥ ములశికాబింతుంగాని మాంచిపకుండ్దవేరా । అలశిజంక్లింత్తునుగాని అయిగవేరా । తలంపి
తగసుడుంగాని దగ్గరకుంద్దంగవేరా । తిలుగు నామోహాబుడి చిత్తము నికెడ్డిడా ॥౧॥ నైరము వేయి
గత్తుంగాని నిన్ను మెచ్చకుంద్దవేరా । దూరిపలుకు డుంగాని తాలంగవేరా । ఆరిమోక్కడుంగాని అప్ప
రిమోము గావేరా । చేరినా భావబుడుచిత్తము నికెడ్డిడా ॥౨॥ పచ్చిగానప్పుడు ంగాని ప్పంత్తము యృకు
ంద్దవేరా । గచ్చులధి వంద్దతెనికా డనవేరా । నిచ్చులు దావెంక్టపతినిన్నుం గూడితిని పు । వచ్చె రనాగునాము
డి చిత్తము నికెడ్డిడా ॥౩॥ ❖ ॥

ఆహిరి రాగం॥ పల్లవి॥ సారె సారెకు నన్నిల జంపు మాటలు| ఆడించిరెంబడరాని ఆరడైతినా తను॥——॥ఆకటాడు
వారవనిత ఆడకున్నం బాడదు నిన్ను| చూడరం జూడనీకు మోవిలు చుక్కలాయరా| తాడనింగారి తివెం డ్రతాడు సన్నైన ద్దియ
ని| జూడవెల్లంగం డ్లిబి లిల్లిబాలుం జాలుం బడరాని॥౧॥ మోడలనినేరంగరమోన దాతింగా కని| కదిశి యిడాద్ద
వద్దంగా భుసుం డ్డనా| యిడిమింగ్గినకడికియుం క్కం జవుతెంచ్చునిలు| బెడరని పంత్త మెల్లం జెల్లం జెల్లం బడరాని॥౨॥
శిగ్గువెల్లం జిరెం జిరెతావెం క్కడిచిఖుం డనెం డు| వెగ్గళమైనినాసం ద్దిబంత్త విలరా| దగ్గరి కూడిన మాం డతలజా
ంతలిం క్కనె లనే| నగ్గలమైనినాకా పమారెం డిరెంబడరాని॥౩॥—శ్రీ—॥ గౌళిరామక్రియ॥ పల్లవి॥ యెమనంగల చేయుం
ద్దరు ను| ఆమధినాం డిలదవదలాయ॥ ——॥ తరచుగు ఖురు ముసదాకా నిమిఘము| మెరుంగులకన్నులు మెరిచె
నిడె| వరదలువనుచల వానలు [illegible] గురిసెను| పెరవకు దప్పులు డిరకబాయ॥౧॥ [illegible] బాలుపెనుత నువ్వనంబులకలు
మోలచెను| నుశిగారికవెన్న [illegible] లువెడవె| బలిమింగుచంబులంబాలుగా [illegible] నియదిడె| తవిరుంబాండిమ
తిండనియకజాయ॥౨॥ కాంత్త నుతావెం క్కదపతి గూడంగ| బంత్తిరతుల వైభవములరె| అంత్తదనరగారలని
యుండిరెను| దాంతి నుడములకుండుడతి దాయ॥౩॥ —శ్రీ—॥ కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ చెప్పుడు మాం డవిచెలు చెయిలవా
నమివన్ను| మెప్పిం చ్చురాదు మీలా మీకెతెలుసును॥——॥ బాలుకొన్న జంక్కెనలజగడాలు మా| వెలికొనగాలలా
దిగదాలు| వాలుపుంగావపు చూపువగడాలు యిది| మెలు మెలు మీలా మీకెతెలుసును॥౧॥ శింక్కలమాచలీలాని
కిసరులు| మీవుం క్కవకాంకలలానివుసురులు| కాంక్కనికూరిమిలానికాసలు| మీమంక్కల మచ్చరము లుమన
సుతియెరుంగును॥౨॥ పూనిన మీవలపుల జాంతనాలు| నేం డుమానరాని కాండముల మంత్తనాలు| కానల తావె
ం క్కడి కొమ్మ మధిమమీ| మెనులు జాంకినరతి మీకెత్త లుసును॥౩॥ —శ్రీ—॥ —శ్రీ—॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యెంత్తనిచెప్పుడు నీవిమజప్పన।మంత్తయునెరుంగుసనంగ్గజుండు॥——॥మిన్నెల్లానిండ్డనుమెరుంగుసతె
చెవి।కన్నులమించ్చులుగలుగంగా।పున్నమవెన్నెలబాయంజొాధుళిక।సన్నముగాంజొాచ్చెచంద్దురుండు॥౧॥దిక్కలనిం
త్తిదెంచితిమిరముగప్పె।నిక్కికొమ్మకొప్పునెగడంగా।చిక్కికొతురులచింకదిచెదరె।చుక్కలరాసులుచూపట్టెనె॥౨॥యింత్తలా
శ్రీవేంకటపతికౌంగిటికి।నింత్తిపుచగిరుమెదుగంగా।వంత్తలంగొండ్డలువానలంగరంగె।యింత్తవింత్తలాయెని
న్నియును॥౩॥ —❀— ॥శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ వాకడికొకడిపైమేరపాయ।చిమరుభరములచిడిముడియాయ॥—॥
జలజపువదనకుబాయలకన్నులు।జలజపుకెరలుసహజముతొ।నలువునంజనుపకనానికమోపడె।కలకికడంబ్బ
పుకలబెరికాయ॥౧॥ పెనుగజయానకుపిరిందిబడుపులి।మొనకుంభస్థలములుడొరసె।చెనకెఅంద్దుపై
శ్రీ
౧౨౧ సింహపుపునడుమె।వెనక ముంద్దరికిచిరసములాయ॥౨॥నిరతి బాపయింతలనెలంతకుచమా
తె।విరిపూవుగుత్తులవిధమ మరె।యిరవుగశ్రీవేంకటపతికినిపొందిమి।ప రిమళములలొంబరిమళమా
య॥౩॥ —❀— ॥కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ అయ్యొాయిమనవచ్చునాసాసనిపతి।యెయడంబాయకపొాయనెమవు
నొాయమ్మా॥——॥కొవిలకూంతలువినికొమ్మవిళిచినంద్దు।దావతిబారమనాయుండుదగ్గరంబాయి।ఆ
వలమొకనెమలిఅంత్తలొనెంగంగంజూచి।చివిగంజెలియంద్దవెంద్దంగూడంబాసె॥౧॥శిరముచెక్కొకచాద
ంగెలయుచునుండ్డంగానె।చెరంబాయెసతియంద్దంజలంగినంద్దు।నిరుజాతామరమూండనిండ్డ
ండుమ్మిడలంజూచి।కొరియింత్తిముఖమంద్దంగొలనిలొడుమికె॥౨॥చెంత్తంబావురాలమొం
తచెలిమంత్తనములంద్దు।సంత్తసానంబొదరింద్దిచాయకెంగెను।అంత్తలొశ్రీవేంకటపతిపుండల
మెలుమంగ్గంగని।వింత్తరతులనుంగూడివిట్టవింగెను॥౩॥ ❀ ❀

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యెవ్వరికింకాకాదు యెదిరించెకొన ఫలము। దివ్యయిచ్చితదిష్టమౌగాని॥ —॥ విమోపవిరహుల
నువెతలంబెట్టిన ఫలము। కాముని కినింపిందంగ నలవలశే। చిమసపుంగిరా విలులుత గువంబలికిన ఫలము। ఆమనియ
తలడాంకననొంగుండ్లవలశే॥౧॥ చంద్రుడుకాముకులజాలించెట్టిన ఫలము। కుండ్లుచును నెల నెలకుంగిం వరపల
శే। మండ్లా నిలుండ్లదిరమనసుగలంచిన ఫలము। కండ్లవగుశేషుని కింగాదియ్యవలశే॥౨॥ రావము నడంప్పుతాలరవ్వరి
శిన ఫలము। తావి సంప్పంగ కలులుతలంకవలశే। శ్రీవెంక్కటపిల్లు రండు చెలియనిడుగూడంగగాం భావము నన్నియు ను
ంబంత్తమీవలశే॥౩॥ -*- ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెడమాచలింక నిలయెమని నే। అడుగవిచెముంట్టెదక్కనుడాయువ్వు
డా॥ —॥ విరహాచివిండిచితు కేవాండి। యెరవులరమునుండుయిమని నే। దరిజాక్కింపలంపుడద్దమూయువలప్పు। తరరా
తిపనులింగ్గండనకునాకా॥౧॥ తత్తరమితరవ్వుతాలి ములు గరవు। యిత్తలరమ గొండుదానిమని నే। వాత్తెవచ్చె
మరవువుడెవాయవెరవు। మో త్తమిండనకునాకుమును జావెనగిరా॥౨॥ పద్దె నదిపంత్తమోపాయమిదె సంత్త
మెరా। యిట్టె శ్రీవెంక్కటపతి కండిమని నే। రడ్డకెక్కింగాంగిలి గుద్దెల్లరతికెక్కె। జద్దిగొని తాను నినుచలిమెంబరిమె॥౩॥
గాం॥ మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ కొమ్మలజవ్వనములు కాపువద్దెవా। కమ్మరమారొరికలుగాదెంబాశివా॥ —॥
సామనసరయ నిలనన్నని వారయనిల్లు। కామలవుమాగుణొలు కాలవద్దెవా। యిమీమామచగిపవెంత్తవెంత్త
రాయనిమి। తిమలచక్కండనాలు వెక్కవాశివా॥౧॥ యెక్కవనారను సొగవెంత్త వెంత్తలాయనిమి। కక్కనెంచ్చియ
ంచ్చలాసుంక్కము గొనివా। చక్కనినా గొల్లివిసరిగాని బేశిగాని। పక్కనతొవపు పండ్లమూడివా॥౨॥ చెం
త్తలంగూడితినన్ను శ్రీవెంక్కటేశనా। సంత్తసపుమోవిలంచ్చుచు గొనివా। మంత్తనాలు నేరపివ్రమరు
రాజ్య పదవికి। యింత్తదికినన్నుం బద్దమిలించ్చివా॥౩॥

బొండ్లావసంత్తం॥పల్లవి॥చెప్పనెలనిసుగులుచెలు వుండచాలుంజాలు।వుప్పుడినుదంగాకవుపతాపమా॥—॥
కండ్లంగండ్లనిచింతకన్నులతుదలనే।వింట్లనేవినుల్లనింక్కవినవలెనా।కంట్లకములాడనిన్నుఘనుండనెనోపనో
ప।నింట్లెలనవ్వులలొనగిలిగింతలా॥౧॥విరహాన్ననిపుంగానెవెడనంబొండ్లుదగాక।వెరవెరంగకనితొవెళ్లనాడెనా।
నెరజాణవిన్నిదనునివిడనెనెడ।వులిశినమిండనింక్కవుడుకులునా॥౨॥చేస్తగాంగాంనిద నిన్నుబిగియించుకొ
ంట్లగాక।నవ్వుకొట్లమొవిమ్మొందనకొడ్లగు ద్దుతొ శ్రీవెంక్కటేశపాడితివినన్నునిప్లే।చెప్పవజితిశియంకాం
జేసన్నలా॥౩॥—॥శ్రీ॥—॥శంక్కరాభరణం॥పల్లవి॥యింక్కనెసుద్దులుయెరంగమిదీనంక్కెలినికొక్కెదపఫలంబాయ॥—॥
నిలువునంబులకలునిండ్డంగనిండ్డంగహాలంతినలపుప్పూవకవూటికెలయుచునిచిరుకిన్నరమీదంగ।కవికెచనుం
౩ గవలుకాయకకాటె॥౧॥ పనివడిబ్రియములుపలుకంగంబలుకం గనునుపుమోవిపండ్లకపండ్లే।
౧౧౭ ఘనమగుకాంకలకడుచె మరింప్పంగ।వానరనవరసములొలుక కవాలికె॥౨॥సుదిగొనినిపలు
హాంకంగహాంకంగ।వడిగొనిమ్మెమరవకమరచె।యడయక శ్రీవెంక్కటేశనినుంగలశి।హాడవుగనినుచెలి
హాగడకహాగడి॥౩॥—॥శ్రీ॥—॥రామక్రియ॥పల్లవి॥యింత్తలొనివాండాతానిప్పువిండు।పంత్తమెల్లంగండ్లంజాలు
పడవెవిండు॥—॥అలిగినాతామాదలాడనివాండునా।బిలుకతొమాదలాడిబిబివిండూ।నలువంక్కనాతొనవ్వని
వాండునా।చెలితొనవ్వంగనెలిచెల్లంబొవిండూ॥౧॥వాడ్డనెనామోముచూడకుండ్డేనవాండునా।అద్దమి
లుచూచినిఅయ్యొన్నదిండు।అడ్డానాపుచములుఅండ్డనివాండునా।ముద్దుంగిన్నెరకాయలుముద్దెనెవి
ండూ॥౨॥బొత్తుమ్మానివున్నవాండుపాడిగినాయడపము।పొత్తుయెలకలశినిహాహావిండు।యిత్తల
శ్రీవెంక్కపిఖండెంత్తవెశినన్నుంగూడె।తత్తరపువాండుగడితగనెవిండూ॥౩॥—॥శ్రీ॥—॥—॥శ్రీ॥

గుళంగం॥ పల్లవి॥ యింతివల్లనిపా యింత్తే౹ మంత్తనమ్ముతెమరపి నినిజ॥— ॥కొంత్తలపాడపులెకొలికంత్రి౹ నిం
డ్డంగసుఖము లైనరింతలిగె౹ పండ్డినజవ్వనభారము తేరమయి౹ మెండ్డుకానందాదంగెమీండదనెడ్లా॥౧॥ యెంరగాసిచెమ
దలయెరులకతమున౹ పిలింఢియు సుకజిప్పులు వాడతె౹ తిరముగమాదలతి పులకతమున౹ తేరలకయ ధరపులెనెలువ
డిశి॥౨॥ నెలయవలపుమతివేశలువెష్టంగా౹ పులకనవలుయింప్పుల మోలచె౹ కలగాని శ్రీవేంక్కటపతిగూడంగ౹ వివిగొ
రినుణులువివిలాయ॥౩॥—శ్రీ—॥ శంక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥ వధుసకుమాపదంత్తవచ్చెంగాని౹ గిరసుదాందకవాయి
కిశవనాయ॥——॥ చిసన్నబాలడాచెప్పవడ్డితియ్యనెల౹ ఆసలనెడరుఘూచెఅందడ్డానికి౹ రానింగుచములివిరాయడి
ంచెప్పకువాయి౹ శిసహాప్పుగండ్డుణారింజెన్నరాయా॥౧॥ పడమ ౘప్పకులదాబలివిణశియంగనెల౹ కడియంగండమ
కింజ్చెరానినికిని౹ చెడ్డరింగ స్తురిబాడ్డుచెరంగువిడువవాయి౹ అడినా ఘ్మెబెమరింప్చెపాతిత్రిష్ణరాయా౹
॥౨॥ కాంగిలిడెబాలడాకన్న లమోక్కంగనే౹ నాంగువాశివలపులనసుబా ండుకి౹ అంగిపూడితివినన్నఅల
తితిరతులలా౹ వింగిపుచెప్పుల్లి శ్రీవేంక్కటరాయా॥౩॥—శ్రీ—॥ వాడి॥ పల్లవి॥ చాకరికాకరిఅన్నిాన్నముచూడ
రీ౹ సకలమునెరింగినసగసుతెవిరు॥——॥ చెలిచంద్రముఖముశిరులనాయపండు౹ కలువలకన్నలంగడు
ంజూచి౹ చెలువసూర్య్తెజపుంబతినిమరల౹ జలజాక్షుంబ్బులసతియునుంజూచె॥౧॥ తారనిఖింబవుథ
నిత్తారమగొండు౹ కారిబిలుకపలుకులంబలికె౹ తారపుమిఘపుతుపముచిభునితా౹ ఆరయమయూర
యంనయుంబలికె॥౨॥ పడంతిడిపాలతప్రాణనాథుండిదు౹ వాడలిచెమదచరపులండడెటి౹ కడ
ంనిన శ్రీవేంక్కటనిలిపతితాం౹ ంఢడవిసింపప్పు మధ్యయసినగూడె॥౩॥—శ్రీ—॥——॥—శ్రీ—॥ -

దేసాళం॥ పల్లవి॥ యిద్దరి నెనెైన నింబాయనయ దమ్మాయీ॥ సుద్దులేలయీడకి తాంజొచ్చి రాని వమ్మా॥ —॥ వొప్పుగా
నాకే నున్న న్ననుక్త బిళాయంచి లిచి॥ వుప్పులంగప్పు రమెల వొద్దమ్మా॥ అప్పుడినావుసుపలనాకివుసురలందన్న॥ దప్పి
డిరవిసరి ముత్తనకి మోయమ్మా॥ ౧॥ మూలనాకే చెతనా పమోక్షింప్పంచిలిచిని॥ పాలలఅనంఘులు సిలపడవమ్మా॥ ఆలినెల
మ్మెకొంకనాకే మెని కొంకలను॥ కాలపువపుసంజలిగాయిమనవమ్మా॥ ౨॥ తానాకే మాని తిన నితారు కలకెంప్పుంచిలి
చితీనెలలినండిపులెలతలిసిన వమ్మా॥ పూని శ్రీవెంకటపతి బుజ్జగించిన న్నంగూడె॥ తాని యాకెంజూపెయిందాంర
సదకమ్మా॥ ౩॥ ❖ ॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ ఘనుండవుని మహిమ గన్నవారికివుపని ముఖినపలకొంత్తగాంత్త మె
చ్చు బింత్తేకలని॥ —॥ జలధినిరుబాచ్చి సారెసాకె నిండవచ్చు॥ ములుగుచ్చుంగొండ్లైన మోవవచ్చును॥ యిల యెల్లనెత్తవ
శ్రీ చ్చునె హప్పినంగావచ్చు॥ బలి మినిచిత్తమె పద్దరాదుగాని॥ ౧॥ ఆకసమెంత్త ంత్తనియంబ్జికొలవంగవచ్చు॥
౧౨౩ చికొనిఘోరతపముసియ వచ్చును॥ రాకాసులంజంప్పవచ్చు కామల ంగలయవచ్చు॥ ఆకడనిగుద్దుది
లియంగరాదుగాని॥ ౨॥ పద్దరాని వ్రతములు పజ్జించి సియింప్పవచ్చు॥ గద్దిరాయ్యెనాంగడుంగరంచవచ్చు॥ యిద్దె
శ్రీవెంకటెశయిమనన్నంగూడితివి॥ దిద్దనినాలోన భెదింప్ప రాదుగాని॥ ౩॥ ❖ ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ నిన్నుంబాసిన క
తనెలంతరకింత్తెలిపుద్దె॥ కన్నులంజూచితివింత్తంగావవయ్య చెలిని॥ —॥ జలములోపలంబుద్దె జలజమంద్దపగాని
జలజాస్యముననెత్ర జలములుబ్బ॥ అలయజ్ఞెనిజిటెనాకప నంద్దపగాని॥ వెలయంజమదునీర్వువిరహాగ్నినిగిరె॥ ౧॥
యింప్పులండిగ్గెంబూవుతెసగె నంద్దుపగాని॥ తంప్పిపూవులనడివొతమలతా॥ సంప్పెరగ్గచొతువ్విడలుజకగునంద్దప
గాని॥ సంప్పెరగ్గము స్తనవలె వెజాలియయినెయలు॥ ౨॥ మించ్చె మెఘమువ్ర్లోంద మెరుంగనంద్దపగాని నింప్పంజలి
ము పర్ంగుపైనిలమెఘము॥ అంచ్చుల శ్రీవెంకటెశ [illegible] వివుగూడంగా॥ యింప్పుంగనెవన్నెనల నెప్పడాయంగాని॥ ౩॥ ❖

తలుంగు కాంబోధి॥ పల్లవి॥ యిరు వంకచెప్పి గొ యిచ్చియుతల్లనెరం గుడు॥ మెరుంగ్గైన సొమ్ము దెచ్చి యిప్పు వంచ్చు నన్ను॥ — చా॥
చెలి కిరవలపలము చెప్పి యావయ్యు నిపు॥ యూతలంబుంగ్గనలంగాం గిలింత్తువు॥ యూతలంగన్నలమెలయి చెప్పి యావ
య్యు॥ సుంత కపుమాలన ములు చూడంగల ఓంకను॥ ౧॥ మోవి లప్పుకొలుని కమోవం జెప్పి యావయ్యు॥ చావను క్కరెంకా
శి చన్ను డొగిత్తి॥ వాలి విలిని పెండముల ప్రాంతలజయము చెప్పి॥ గావి మడుగునను క్కవంముండు క్కితిప్పు॥ ౨॥ యింగ్గితా
కాంచ్చు భాష్పమియుబ చప్పు నివృంలన॥ నల్లగ్గన మొహించ్చి వాయ పత్యున్న దింటంగ్గని (శ్రీ) వేంక్కటపతి తలంపు చెప్పి నన్ను బలం
గ్గుచుంగుల డెయుప్పెయిన నెవయ్య॥ ౩॥ శ్రీ॥ నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ కొంత్తయ్యై తెరిచి కుంజె ౪ కమలము పైండపము వ
ంత్రుల రమ్య యుండపు వరమియ్య వయ్య॥ — ॥ హూదువని యుంత్తికనంగొంనలంబాలు డుమని నిదనేతపనుకి శిని
రచిచుములు బలబికొలమ్ము పుపము తొసనివచ్చిమని యింద్దు॥ ఖూదుండపములు కిరి మెఘములు॥ ౧॥ మెండ్డగుచె
ట్టనడుము మించ్చి మనుచునల హు॥ కొండ్డలండపాలు శిశి కాలి బింప్పులు॥ అండ్డని సతి చన్నల అండ్డముల వ
పనల॥ చండ్డిండపములు శిశిం జత్రవా కాల్లు॥ ౨॥ యూవని తపాదముల యూడుపుంగా చిగురులు॥ పావతింద
పిలులు శిఖిత్త రుచులప్పై॥ (శ్రీ) వేంక్కటపతి నివు చెలిని ప్పై హొడుమని॥ భావఝుండు తపయుంచ్చి బింబాబ్బ గ్గిన డుము॥ ౩॥ శ్రీ॥ వరా
ళి॥ పల్లవి॥ ఎరయుచు చురమునను నిచితి వికెనివు॥ అరయంగాంత్తా కత్త మన్నిధంగన క॥ — ॥ మాదలాడి చూచి తినె మం
ప్పుదూర్పులు రెలిపి గెలంగపుం జూపుల మాకలి కాలు తొలిని॥ మూధగాంగనవ్వి తెను ముత్యాలు చల్లిని॥ పలుమవనిస
తిరంత్తులమలిగని క॥ ౧॥ బడ్డినడుగడ్డుపం బడ్డంగములు రాలి॥ జడిశితాలకి నంబుప్పులు ంలిని॥ పడంపి పచసరి నంబగడాలు
రెలపిని॥ నడుమని సతియంగ్గనల మనలిగన క॥ ౨॥ కుంకుమచెమట లగొమి థిపలు రాలి॥ సంపుగొంచికొలన వ్రాలు కా
లిరి॥ బొంక్కపుంబుప్పు రంగాలు బొంగ్గి నిహొదమిని॥ యింక్క (శ్రీ) వేంక్కటపతి యుంత్తి రత్తాం గ్గగాన॥ ౩॥ ❖॥

భైరవి॥ పల్లవి॥ చెల్లెం జెల్లెనిచెంతశింగ్గరి। నిపుల్లమెల్లదక్కంగొంట్టసొశింగ్గరి।—॥ చిక్కనినినవ్వుచూచిశింగ్గరి।న
నెక్కడ్డినిఘమోక్కితిసొశింగ్గరి। చెక్కులంజెమడగారెశింగ్గరి। నిపుక్కగొరుసాంకనికువాశింగ్గరి॥౧॥ చిరుత
నిద్దాప్పూంలశింగ్గరి।నినునెరశింబొనాకుబాలువాశింగ్గరి।శిరులనిజ్జచూపుశింగ్గరి।నివారపునాచెతంజిక్కెసొశిం
గ్గరి॥౨॥ చివదిరెని మోదిశింగ్గరి।నెసొవరిలాంగూడంగానెవాశింగ్గరి।శ్రీవెంకటప్రభూండిశింగ్గరి।వావమనశి
గ్గడిరెసొశింగ్గరి॥౩॥—శ్రీ—॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ అలుగుతలెడుసుద్దోలప్పుడునితా।యెలమినొరమనాలుండ
యెమనివుండ్లిటివా॥—॥ యెడుదనివుండ్గంగానుయింపిమరుండవాయంట్టి।అదివాగుండ్డెబెడరిఅప్పువిహొ
మైతి।కడశిటెయివియంగ్గాంగమ్మదిసురుదంమ్మంట్టి।నుడిరిపడివెలచివుస్సు రంజ్జని॥౧॥ వ్వలశిచూడంగంజల్లె
౩౭ ౧ ౪ మంత్రపువెన్నెలలంట్టి।తాలర గిపయ్యుడనామైండుడుచుకొంజ్జి।పవిశి మూపడంగానుపంప్పు డుంజి
లుకలంట్టి।నిలువునవెరగం డ్డితలవంచ్చుకొంజ్జని॥౨॥ కాంగిలనివుగూడంగాంగలలానిభ్రమతంట్టరాం
గినకుచములతాంగన్నమూశితి।నాగలనితొనగొరిసాంకులనిన్నిండవిశి।బాగుల శ్రీవెంకటదేవభైకొంజ్జని॥౩॥—శ్రీ—॥
ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెడువంట్టితమకమోయెడుదనల్లడెచూడు।యిటునిచిత్తముకొలందింకనెమియంప్పునె॥—॥
కొంత్తనిన్నురిబిలువనికడకునన్నంబ్బ్రియట్టి।కొంత్తుండనిబిరవికలూనంబ్బి।కాంత్తిగానావెంట్టనెతాంగవిచూపు
లునంబ్బి।యింత్తవచ్చియకున్నయింకయెమియంప్పునె॥౧॥ కామినినాచెతనికుంగానికంబ్బితాడనె।మిమ్మర
చియాడకుండామనసూనంబ్బి।కొమలపుమూందలకొదిలయెలుంగులంబ్బి।యెమిచవిచ్చియకున్నయింక
నెమియంప్పునె॥౨॥ వృంగ్గరమానపాలంబ్బివుదిడవాయుపిగాన।అంగ్గవునిద్దాప్పూగావిఅడిషాలంబ్బి।
తంగ్గరశ్రీవెంకటపతితననడపులునంబ్బి।యింగ్గితానవిదెకూడెయింకనెమియంప్పునె॥౩॥—శ్రీ—॥

ఆహిరాగం॥ పల్లవి॥ బుద్ధిచెప్పవె పతికిం బాడ్డాకదింత నలేనా। వాడ్డనుండ్లయుంత్తసి సివుచబారావెవె॥ ——॥ నిమ్మచం
డ్లి య్యంగవచ్చినె ఉనినా వురమున। నిమ్మపండ్లరండ్లవె నినెదుసిసినె। తమ్మిపువ్వి య్యంగవచ్చిదా కాని నా పాదముల।
తమ్మివిరులు రెండ్లవె తనది నాకిపె॥ ౧॥ నిలముగానుకయిచ్చి నిక్కినన్నాతురుమున। నిలము తె న్నైన నిచ్చె నె నెదుసిసినె। యెవ్వె
యడ్డముగా బెతికిచ్చినాలచెక్కుకిచె। మొవిమి యడ్డాలు రండ్లుమయింట్ల పెదిగానందా॥ ౨॥ నిగ్గుముత్యాలియ్యనచ్చి నెండు
నామె నిచెమట। నిగ్గుముత్యాలైవూరినెనెదుసిసినె। అగ్గమైత్త వెంకటపతికుండంత్తలానె ననుండిగూడి। వాగ్గి మోవియిచ్చి
గపులనోలలాడె రంజాలదా॥ ౩॥ —॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ చిత్తగించ్చి యెందుకొ వచ్చె తిత్తిగాక। హొత్తినన్ను బుజ్జగిం
చ్చేవన్నిటజాణవయ్యా॥ ——॥ సరస మాడంగనిరుసతి కొప్పునవ్విగద్దు। బారించజన్నిచ్చి పెంచ్చంగంబూతకిగద్దుబా
గపికావించ్చి భిన్నభాగించ్చం గుబ్బగద్దు। తిరిగిమాయి ఉండ్డకి రాంజిరునదవయ్యా॥ ౧॥ అండ్దనికుంగా పంబారా
పులనుండ్డగలడు। కుండ్డవ య్యాలికి కాతిగుబి ముగద్దు। అండ్లపుబా యిండపుగాన జాణనుని బండ్లు
గద్దు। డిండ్డుపడియూడకురాండిరునదవయ్యా॥ ౨॥ సారెంబవళించ్చం బాలజలధినికుంగద్దు। బారవిడాన మడుగభూ
మిగద్దు। చెరినిక్కినిక్కి చూస ఆవెంకటపద్దు గద్దు తెరిననన్నుంగూడితివిలిరునదవయ్యా॥ ౩॥ —॥ కాంబోధి॥ పల్లవి॥ యిండ్ల
రి భావమునిచె యెరుంగదా కియెరుంగు। యిండ్లకుంగానింత కియనెదుదుకయ్యా॥ ——॥ సుదతి నిన్నుంగని పానంజూ
డకొక్కమాను చూచె। అడెయొక్కమానితామాదడెనాలకి। పడరిపరవకానంబద్దెనొక్కమానికొమ్ము। వాడిగ యొకమానిపై
నపురనెను॥ ౧॥ మానిని యొకమానిపైమదనరాగముచిమ్మె। ఆనవూండెనె యొక్కమానం బికిక వూనిని బాసలకునొక
మానిపైనవ్వె। తానుడుకుడిర నొకమానిబాంత్తంబాడెను॥ ౨॥ అంతనివుడగ్గరితెలం డ్లమానుచెతనండ్ల। కాంతనిమారాకన వం
నకాలండపన్నెను। రుగత్తుభా ఆవెంకటపతియింత్తనివుగూగంగను। చింత్తగానిపగునృలవిగులునికిచ్చెను॥ ౩॥ —

హిందోళవసంతం॥పల్లవి॥వాకిటఁ గలిగినచూడ నికఁ జెలిపేదు। వికచంపు పువ్వులు రితె విభుఁడెడు ఎవిండె॥ —॥ పువ్వుదా
మోముచంద్రోదయంబాయుండ్డి। నివ్వెఱఁ దినవ్వు వెన్నెల గాయఁడు। చివ్వురుమోవి వసంతగిరి జాలంకిరి యుండ్డ యున్న।
యువలంగొవిల తెలయులుంగియ్యవె॥౧॥ వనిత నినిండ్డుజవ్వనవనము గలిగియును। మినుకు పనడుపులరసులు మెడల
వెతె। ఘనమ్మైన చన్నుజక్కవలు మిథిమీరంగా। చెనసి నిప్పెరగుమతిచిం కజింకనెనె॥౨॥ మెలుంత ని నెరిండురుము మెఘు
ంబ్బు గలిగినియును। తాలంకుమెఱుంగులరతులు జాంచవెనె। యెలమి తా శ్రీవేంకటవిభుండింత్తదంగూడె। కలదెల్లగ
ర్వమ్మైఘుపియిచ్చునెనె॥౩॥ ✻॥ ఆహిరిరాగం॥పల్లవి॥చల్లలమ్మెడానవు అబ్బుపుమగనాలచు। పల్లదిమూపాండ్డతెలవారి
గెవునివు॥—॥ కమ్మివున్నమవెన్నెలగాడెంబాసు కాంజ్జవడి। యెమ్మకత్తెలవినవ్వివెఖాడ్డను। తమ్మికీవు తెల్లాండ్డ్బిదాం
౩౩ గా॥ చురవుండ్డానవడి। కుమ్మరిచ్చె వుకన్నులంగుబ్బిరుబ్బివిూండను॥౧॥ చిలుక పలుకు తెల్లంజెనవిత్రుకొండ్డవ
డి।వాలికిచుపెడవులనుకరాక డి।పలికిచిగురుతెల్లంగా కితపిమావారిదాప్పల యనియ్యడుగుల వెదచల్లెవు॥౨॥
సోగకింగెతెల్లనిసొమ్ముఫె నిచెతులను। భాగపుంగాంగివన్నుంబొడిగెవు। యీగతిని శ్రీవేంకటపతిఖుండ కూడితి
విన్న। బాగువెలయిక్కడనె సతమ్మై నిలువవె॥౩॥ ✻॥ మధ్యమావతి॥పల్లవి॥వెలంది చక్కందనము వెరికాకజిగాడుసు
ండ్డి। చెలులాల చూడరమ్మ చెప్పరాదు చింత్తలు॥—॥ చెంద్దమ్మి తిళ్ళళలొసంజెరితుమ్మిదలు వాలె। కండ్దు వంచ విరిసినవక
న్నులాయను బంద్దమ్మైవారకతిగె పైజక్కవబిడ్డలు వాలె। గాండ్డి నచెయ్యంబ్బుచూడంగు చెమ్ములాయను॥౧॥ నిండ్డంబజండ్డవు
నిమీండనిలవులగనివృద్ధి। కొండ్డవంద్దచెలికవెరుపులాయను। ఉండ్డారం ఎత్తుమీండబలుసింహాసుడియెక్కె। మె
ండ్డగుసన్నడుమ్మైమించ్చునిడెయిప్పుడె॥౨॥ పచ్చనిచిగురుమీండ పగడపుంబండ్డువండ్డె। అబ్బుపుంజెలియకడె
అధరమాయ। యిచ్చకుండై శ్రీవేంకటపతిఖుండింత్తలోంగూడె। నిచ్చకల్యాణముత్తైనిలిచెనిన్నిఁదనూ॥౩॥ ✻॥

ఉసాళం||పల్లవి||యిలవె రపవెనివు యిదివా నిపతివచ్చె|జాలివాయనిన్నుంగూడినంత్తసమిచ్చెని||——||సరథిలొం...
జ్జినజ్జినిరుదిచ్చెనపుప్పు|నూరిబారినజ్జిపాము మొరిలొకడి|మారుతానగ్గింబడినమారులలొభూతము|యూరితిని
రపూలకెగ్గరశా యకుండ్డరా||౧||తల్లిదండ్రివెంచ్చనజ్జితగుంబలుగాకిమూర|చల్లుంబుబ్బాడిడాంగ్గెలినజాజరకా
ండు|మల్లాడిచెల్లమిం డమధువువజ్జినపాత్ర|వెల్లిగామంచ్చిగుణాలువినికింక్కవచ్చునా||౨||వంగ్గివంచ్చనెచ్చిగన
వడిండియ్యనిగుణాము|ముంగ్గిదనిండ్ల రిచిత్తముల వెలుపు|యింగ్గితానశ్రీవెంక్కటెశునిన్నుంగూడంజెశి|రంగనని
పాలిండ్లిరెలిండ్లరూనుబొతుకె||౩||——||ఆహిరి||పల్లవి||యిడవిండెచూడవెయించ్చు|కమాందిడవె|యెదురై
కూడితిరిచిమారింకనివెయలుక||——||తామెరలువికశించ్చెతరుణినెండునిమోము|తామెరవికశించ్చుదుతగునడవె|
తామెరపంబుజ్జమథరణిపై సూర్యుండు|నిమోముండామెరపునిదిభుం డుచుద్దము||౧||కలువలువికశి
ంచ్చెరవిగినెండునికన్ను|ంగలు వలుమురుపించ్చుంగారణామెమె|కలువలుబె తిగ్గాండుకండ్లవచంద్రుండుని|
కలువకన్నలకునిరాంత్తుండిపాముడ్డము||౨||వనములువికసించ్చెవనితనెండునిబాప్పనమునువికసించ్చవైవాయని|
వనదివతండ్లకైతెవసుంత్తుండునిరుమిం|చ్చినవనడివత్తెతిశ్రీవెంక్కపెశుండు||౩||——||శంక్కరాభరణం||పల్లవి||బు
ంత్తబాణానిచెరి యనెవనిబాగడవచ్చు|కాంత్తలమాంచలలొనిదామదిదాడికెను||——||మెడ్డినువమ్మాళిగెలుమిం
చుంబాశితెంచ్చినిన్ను|పడ్డతిశ్రీమొల నూలుపైపైబెలి|అడ్డకావాననివులంపతెరపినంగంగ|తిడ్డనని మొవిగండ్లత్రగి
సిసినప్పుడె||౧||వంచ్చినపయ్యదకొంగ్గవల్లెవాదువెసుకాని|కొంచ్చుకనిమారమెత్తికొనగారను|యుంచ్చుకంత్తనివం
డ్డరుయియ్యకొనకుండ్డంగాను|ముంచ్చి నిన్నుందనచనుమొనలనాంగిని||౨||వారునిండ్లాకస్తూరివాసనలుచల్లిచ
ల్లి|యెకతమాడిచెవియిప్పుడినితాను|యూరడశ్రీవెంక్కపెరియ్యకొనికూడంగాను|లొకముమెచ్చెజనిన్నలొనసిసుకొన్నన్ను||

వరా ౧॥ పల్లవి॥ యిమనిజాగడవచ్చునిద్దివింత్తశృంగ్గారము। నీమముతొరమునొయుండని భాగ్యమాయను॥ —॥ కమ
లము మీాండ రెండ్డుకలువలు వికశించ్చె। చ౧ నండ్డ వల్లనిసంప్పెంగవ్రాచెత మితొనాకొద్దంగొనండ గడొండ్డ
పండ్డువండ్డ్లె। అమరనిక్నియుంగూడి అతివమోమాయను॥౧॥ కన్నెయరందులమీాండ కంత్తునిరథమువాలె। పన్నిసి
ంప్పుమోకడియాప్పైనెక్కెను। సన్నలనామెకముపైసరిజక్కవలువాలె। యిన్నియుంగూడంగూడనింత్తిరూపమాయను॥
౨॥ అంచ్చెలంగూష్మాలురెండ్డుహంసలతొంబొండ్డసిసి। బొంచ్చిబిసాలుసంక్షముబొత్తుగూడెను। నింఛ్చిశ్రీవెం
క్షపిశుండనిసంద్దిదంబద్ధంగా। యెంచ్చురకవెవురముప్పైనింద్దిరాడేవాయను॥౩॥ ॥శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యింత్తయెల
బిగువుయిదిలెస్సతగవు। సంత్తకూడపుమాదిలుబాలునయ్యునివు॥ —॥ పద్దినడెపంత్తమాపడంతింబిలువరా
౧౧ ౧౧౭ డా। చుద్దమవానివులెకసూడు బండ్డవా। యెద్దియెదురనున్నారుయెడమాద లాడలెము। రద్దువాలకమ్మకెక్కి
యిద్దరావయ్యానివు॥౧॥ చె ల్లినంత్తాంజింతాచెలియంజెకొనరాదా। యెల్ల గానవ్పులకాయిడెనిజమా। తె
ల్లవారెశిగ్గులనెతగిమిమ్ముదూరలేము। అల్లమెబొంద్దిగాదా అవునయ్యునివు॥౨॥ ఆడినదియాడ అకెంచ్చక్ష
ంజూడరాదా। విడుడొడువయసులువిడుకొవెద్దా। యాడనెశ్రీవెంక్షపిశయింత్తింగూడితివినివు। వాడలుబం
డ్లవచ్చువుండ్డవయ్యునివు॥౩॥ ॥చౌ౧॥ పల్లవి॥ హరియెమనెనెఅలిగెనో। విరహినైనినుండ్డంగాయెలరాండాయ॥
—॥ మరలిమరలితన్నుమాదలంగొసరను। యిరవైనవిభుండెమనెనే। తరుణులెవచ్చితిరితానాడనున్నాండు।
యెరవెరవైతానిమనెనె॥౧॥ వాకిటికింద్దాంకవచ్చితిరిగెనది। యెకారణమిదియెమనెనె। రాకలంబొకలరాతింరాయ
నిడె। యాకడండుడమాంపిమనెనె॥౨॥ తలంపులొప్రియముతొనియెరుంగును। యెలుంగెత్తొకమాంచిమనె
నె। బలిమిశ్రీవెంక్షదపతిదావిచ్చెశి। యిలననుంగూడెనుయెమనెనె॥౩॥

చౌళి॥ పల్లవి॥ యిందాంక నేరంగముయూవింత్త। సఖికందవ్వ వాశ్రు రెంత్తావిభుండు॥——॥ సుదతికి నిరాక
సూర్య్యోదయమ్మె। వదనకమలమిము వడిచె లంగె। జాబిలి నినవ్వు పున్నమ వెన్నెలకు। కడి శ్రీచకోరపు గన్నులు
డవిశె। నితకు నిచూపు వసంత్తకాలమ్మె। వెనకంబలు కుంగోవిలలాడగె। మినుకునితను వృష్టిఘనాత్తలకు।
పనివడి పులకల పైరులుడికె॥ ౧॥ సతికి నిబొందవ్వ వెజలధిమ ధనమ్మె। రతినధరా వృతరసము బ్బె। యితవై శ్రీవెంక్కటపి
శని వృాచెలి। ందశింగూడంగమ రతం(త్ర)ము గెలిచె॥ ౨॥ -※- ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యెమిశేతు ముచ్చు ఎకుయెవ్వరు
గలరునా కు। యిమి ననకూరకున్నయె గ్గవచ్చుంగా॥——॥ అడుగుడు నూవాని నాడ నెలవుంట్టివని। అ
డుగం బానలు గుంగా అండ్డకతండు। తుడుతు నూవా నిమినం డా రిగె వెండి బెమదు। బిడుముడివాం డండ్ల
కుశిగ్గ వడుంగా॥ ౧॥ విస రుడునూడు రదిబిఘు నియలపు డిక। విసరం బాఅడియు నువెంగ్గవెరాంగా। కొ
సరుడు నూతన గుడ్డు నింగ నినడుంకా। ఇసుమంత్తపనికి మనసు నుచ్చుం గా॥ ౨॥ నప్పుడు నూరమ్మానుండు
నాతొంగరం గినవేళ। నప్పుం బాఅతని మిలు నామిలుగా। రప్పగా శ్రీవెంక్కటాద్రిరాయ డండిట్టినన్నుం గూడె। ఇప్పుల మో
వియిత్తు నూయిచ్చగించ్చుంగా॥ ౩॥ -※- ॥ శంక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥ బాబా ఆడెందిమాంద బాడ్డవాండా। మాపుదా
ంకానదె కాకమనియెంది మాదలి॥——॥ గుత్తుల పూవులు నివు కావయ్య కానికె। ఆగుత్తువెలని చను గుత్తులిరాడా।
జొత్తులైన లతల వెచూడవయ్య మాదలెల। హత్తి నిబాహులతలు అవికండ్డినె॥ ౧॥ పండ్ల బలమిడి వాపద్దనయ్య
గూడిడె। పండ్లు వెలని మోవి పండ్డి కాక। మెండ్డ గుండా మరలుమీాంద వికెంజు మ్మె। దండ్డినిచెతులె పెండ్డ్లు తాము
రలుగావా॥ ౨॥ కప్పుర మిచ్చె నికుం గైకొవయ్య ఆ। కప్పురాలు నినూరికతలి కావా। యిప్పుడె శ్రీవెంక్కటపతియ
ముగూడితి నిం డిపుడా అల్లప్పుడె బాయె రంగపుగాని॥ ౩॥ -※- -※- -※- -※-

ముఖారి॥ పల్లవి॥ ఆరగినవేళ విభుండం డ్దితింగాపమె తాంచు। తెలుసుకనిల్లానేతె దక్షావె చిత్తము॥——॥వెసవికాలము
నాండు వెడపక్షైన వెన్నెలవె। యీసుల విరహావేళనం డ్డమ్మై తాంచు। వాసి తాండానె శిఖినవన్న బిలు కమాఢ్చైన। పానినదంప్పుతు
లప్పుపగిలించ్చు మప్పగము॥౧॥ సొవందనమైన నున్న నొంప్పుల జవ్వనమ్మైన। తావిలకొంతల వేళ గొంకబ్బై తాంచు।
పూవులు తాంగొప్పులొన పూంచి ముడిచినవ్వైన। కావి శిందాను మెంబ్డినుం డ్డి కంత్తునమ్ము లౌను॥౨॥ ప్రతిలెనితనలొ
ప్రాణపు దూపప్పైన। రతినలశినవేళ రంప్పుమ్మై తాంచు। యితవైర్ఘావింక్కదిళుండింత్త లొనె నిన్నుం గూడె। సతమ్మై యీవి
రసావెసరసములాయనె॥౩॥ ॥శుద్ధవసంత్తం॥ పల్లవి॥ బలిమి శాయకనివుపడవమ్మా। చెలియసాపున విచెకొన
వమ్మా॥——॥నసుపు తెని బాధనప్పు దకంద్దెను। బానిగి వాదుల డుచుపెసుఖము। మనసురాని బాధమూదలాడు కంద్దెను।
౯ మునుపనె తనలొని మోన మెసుఖము॥౧॥ ప్రేమ తెని పత్తింబిలుచుద కంద్దెను। ణామ కైవెగింప్పుడి
౧౫౮ సుఖము। కామింప్పని రతి ంగపంగుదకండెను। ఆ మాపకంభమునలము పెసుఖము॥౨॥ వాల్లమి
సరింగూచుండ్డు దకంద్దెను। వల్లంగండొలంగపెసమ సుఖము। యెల్లగర్భా వెంక్కపిళుండు నన్నుంగూడె। కొల్లగ
నిడియె కాపద సుఖము॥౩॥ ॥మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ కెశినద్దల్లాంజె వ్లెశింతలు నిపా। గాశింబెద్దకింకనన్న
ంగపసరింప్పువయ్యా॥——॥చెప్పినద్దు శెయంగానె చెరంగిల పప్పైవు। తప్పు తెంప్పునన్నంగానె తడవనెల। కొప్పువ
ంచ్చి మోక్షంగానె గుంప్పునపంత్తా వెల। ముప్పిరిదప్పులు డెరమోవియ్యవయ్యా॥౧॥ సరసములాడంగానె సాదింప్పు
నెల వచ్చెవు। కరవింప్పు పండ్లంగానె కిరడమెల। పరగనెంబండ్డంగానె బలిమి శెయంగనెల। గరిమనాకాశి నద్దు కాం
గిలియ్యవయ్యా॥౨॥ హాడి రతిబియంగానె కాసరిలచూపెవు। విడెమంద్దకొనంగానె వెసావెలా। పాదితాఘ్రావెం
క్కదపప్పిపలమేల్మంగ్గను। జూడత్తానింక్కాను శాసలు బల్లవయ్యా॥౩॥ ॥

కాంబోది॥పల్లవి॥ నీవిభునిప్రియములునెద్దనంజెకొనఁగదే। కావలసినమేలెల్లాఁగాచుకున్నది॥——॥ తనంత్తనేచ్చి
పనిశిహమరింపుంబనిలేదు। పెనవలసినంద్దుపు వేసరవద్దు। మనసునమ్మినంద్దుపు మతివిచారములేల। కొనసాగెయ
ండ్డల పంగాపమేంటికి॥౧॥ ఆసగలిగినబోటి అంద్దువిడువఁ డగదు। వంసితోడిబోంద్దెపుడు వంచ్చింప్పరాదు।
యీసులెకపెనంగితేయియ్యకొనవంద్దనేల। బెసూబినిమెలంగంగటప్పించుంజనదు॥౨॥ కూడవుమాటలాడ
ంగంగొనకదంద్దముగాదు। వియనంగాంగిలింప్పంగనేరమెక్కదు। యీయనశ్రీవెంక్కటపతుఁడుండెపెనిన్ను నింత్తలోనే। సో
బిసిబెపిటికిమోలోజాంద్దులింకంబాయవు॥౩॥ ॥సామంత్తం॥పల్లవి॥ యెమనిబోగడుదమెయీచెలిచక్కందనము।
యీమెంటియలమేల్మంగ్గయెస్వవైకులనిలిచె॥——॥ అంచంద్రుండుం జెకొరాలద్దాలుసంప్పెంగయు। తంకింగి
కలుశ్రీలుతలిరులును। అరు డుగాందుమ్మిదలునంద్దముగాంగూడంగాను ।మపతల్లియలమేలుమంగమో
మ్మెనిలిచె॥౧॥ బిసములుశంఖ ము నుపినుంజక్రవాకములా। కసమునిలపుం జెపకరిపంభాలు। బోసంగనిపె
ల్లాను కబొండిమ్మెనిలువంగాను। మసలకఅలమేలుమంగ్గమెన్నైనిలిచె॥౨॥ అనదుమ ప్రబోడులునబ్బములుముత్తెలు।
బొనశివరసంగూడివుంద్దంగాను। ఘనుండ్డైనశ్రీవెంక్కటపతునురముమీందపనుపడిలమేల్మంగ్గపాదముల్లైనిలిచె॥౩॥
గౌళ॥పల్లవి॥ తనసివనెంజెయనాతగవుదప్పుంగాంగాక। చెనకిందానింద్దుకెబోశిబ్బితయ్యోనాపు॥——॥ కడుండమకాన
నెనుకస్తూరినూరంగాను। తడంబడనామీందంబాడముబాంచిని। బెడిదమ్మెలాందవానిపెండ్డెముపెద్దుకున్నాండు। బిడుముడిని
ండ్డకెబోశిబ్బితయిప్పునాపు॥౧॥ బోంద్దుగానెనుగొజ్జంగ్గపువ్వుదండ్డగుచ్చంగాను। బెంద్దినాబుజముమీందంజెయివేశిని। మంద్ది
మికొనవెప్పుతోమప్పెలువెలసున్నవి। బిండ్డువండ్డుకొంతకెబోశిబ్బితయ్యోనాపు॥౨॥ బోలుపుగానెండడుప్పునుంగువాసింపుంగా
ను। అలమిశ్రీవెంక్కటేశుండంత్తలోనన్ను। మోలనూటెడడావురమునంబెద్దుకున్నాండు। బెలకెంగిపోడంగానెశిబ్బితయ్యోనాపు॥౩॥

కాంబోదిరం॥ పల్లవి॥ చెలులము నేము బుద్ధిచెప్పు నోపమా కేమ। అలరి నివారి సుమాందడించువయ్యా॥———॥ మఱ్ఱిచ
తానాపె నీవు మాదలాడివండ్లను। పఱ్ఱనంబో స్పృహనికెపవరించును। వెఱ్ఱసాన నింత్తలోన విచ్చేరితివి డమ। నెఱ్ఱ నినివిఱు
ంక నిద్రవేపవయ్యా॥౧॥ తతితావిం డ్డాకె యిండ్లండగనారగించ్చివండ్ల। అతివబానమెల్లచల్లారంచేద్దెను। ఆతివి
డుక నింత్తలోనాంకలిగొండ్డననీవు। కతగానివెవడ్డించ్చుం గైకొలుపవయ్యా॥౨॥ కండ్డువనాపెతా నెండుకొంపు
రముశిశివండ్ల। వాండ్లిలిండల్లుపుమూసుపన్నడిచెలి। అండ్డుకి శ్రీవేంక్కటేశ అండ్డ కింగిపాడితివి। చెండ్డె నివెవాకి
లాపిచిండిరపింప్పవయ్యా॥౩॥—శ్రీ—॥ శంక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥ యెంత్తతమకమోచెలికెమిచెప్పిది। వింత్తవింత్తవేడుకలు
వెల్లివిరిసిని॥———॥ జాఱినపయ్యెద తోడసగముచన్నులుచూపి। నెరుపులమాటలాడి నెలంతనితా। మూపుములుగా
ఆ ౧౭౮ సపుత్తాగారంజేమదచి మ్ముతా। తారుమార్కైపలపులతన్నుండానెరంగ డు॥౧॥ కడుంగాప్పుడుప్పు
కొండ్డకరమూలములు చూపి। వెడయాసనప్పునవ్వివెలండినితా। నిడువాలుంజూపులతా
నిన్నుండానెరసుకొండ్ల। తడంబాటుచిత్తము తా తన్నుండానెరంగడు॥౨॥ బిగ్గనుడ్డాగాముగజ్జెపిరిండిబ
ముపుచూపి। అగ్గలమ్మెకాలుడాక్కినతివనితా। నిగ్గుల శ్రీవెంక్కటేశ నిన్నుంగూడిమోక్కుమోక్కి। తగ్గనికొర్కులతా
డతన్నుండానెరంగడు॥౩॥—శ్రీ—॥ గౌళ॥ పల్లవి॥ ఆతనితలంపుమీఱకె అడుగకేచెలులాల। కాతరముతోనిబిగ్గరిదానన్నెను॥—॥
మలసియాతని తానుమాఱుమాటడినదవి। తలకొన్నమోగమోడదాననునేను। కలువలందాంకవిశిగట్టించ్చినదవి। నలువం
క్కమెత్తనిమనసుదాననేను॥౧॥ జఱిశియతని జంక్కించ్చుం గంగలనదవి। తతి తోడవలచినదాననునేను। వెఱవకచెయివజ్జెవి
సండియ్యంగలనదికఱకరితెని యిచ్చుకపుదాననేను॥౨॥ అంచ్చులనాసలుచూపియలయించ్చినదవి। మంచ్చితలంపు
లమేలుమంగ్గను నేను। యింప్పుకంత్తా శ్రీవేంక్కటేశు మీఱినదవి। వంచ్చునవీయ చనవరిదాననేను॥౩॥—శ్రీ—॥—॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ నీ వాఁడ నైనే రంగనాథ నెపాలిల చెప్పు వు। వేవేల వు నివునాకు వింత వాండపు ॥——॥ యెప్పుడు నాలొని
మోహమే రంగనాథ నిక్కెడ। కప్పుయంత్తప నిని వంగన్లె నూరార। నెప్పు నవరాయింద్లికి నివురాని వాండవా। అప్పుడ
నిచుద్దలు మాడడుతాని సండ్డిరా॥౧॥ మల నిన న్నని వుమరచిడి వాండవా। బెలుచెప్పరుపరా వుసి నిరాకా
తలంపు నామీఁద నివుండగ లవు న్నడిక్రా డా। గాలసిపారి మోగాలు చూడనండ్లుండ్లితె వా॥౨॥ వరుస న
న్నంజేప డ్డివడలుడు వానివు। యిరవై నిబిత్తాన నిమెంచ్చివాఁకార। నిరతి శ్రీవేంకటేశ నీ నలమేల్మంగను। కరు
ణించితి విప్పుడు గలయ వేలాయనో॥౩॥ ✻ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యెప్పుడూ మెలువాండ వియె రంగుడు నిన్ననె
ను। కప్పి వారు వనియ్య వుక్రాంతలైనన్నను ॥——॥ ఆవిర నివురావని అలుగండలంతుంగాని। భావించ్చితే నం
మనసుపడ్డితేను। నివంక్కం దప్పి చూచితేను నెంచ్చి చూచితేను। తావుకాన్నా నాలొని త మక మిరాని॥౧॥ చేసు డ్డపిన
ంగవని బింత్తండల వంత్తుంగాని। నీమోము చూడక నమానవైను। కాఁ ఘించ్చి నిగు గాలలొకడమలు వుదితెవు
ప్రేమ పునాకారికలు బెనగొనింగాని॥౨॥ పరగం బరపు బ్బైపంత్తాననుండ్డుడుంగాని। సరింగాంగిడికిటియుడాంచపుండ్డతి
ను। అరిడి శ్రీవేంక్కటేశ అలమేల్మంగనే ను। గరిమ నిలితి విలాకాంతారింత్తుంగాని॥౩॥ ✻ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ యింత్తవాం
డవుగాంగానె యుండ్డరు మోబాంత్తురు। సంత్తసానంజెలంగుడు సరసుండవు నివు ॥——॥ విరహా విరనంత్తె శివేగ్గేములా
డుడుల నిన్ను। యెరవులెకవాడుతు విన్నియు నివు। సరసమాడెయపుడు సారెనలయింత్తు నేను। విరసము తెపుండ్డవు వెడక
తానివు॥౧॥ కానరేదుత రినెంత్త గారనూండుడు నిన్ను। అసము తానప్పుడు చండ్డవు నివు। బాసం గంబరార్తైన బాపూట
ంత్తి నివెటు నిన్ను। సుసరానవెండు కానిబాక్కింత్తు వునివు॥౨॥ సరింగూడెయెడ నేంత్తజుంక్కింత్తు నిన్ననేను। గరిమనెంత్త మెత్త
వుకాంగె ద నివు। నిరతి శ్రీవేంక్కటేశ నేనలమేల్మంగను। మరిగి నేను కడు మన్నింత్తు వునివు॥౩॥ ✻ ॥ ✻ ॥

...ంగ్గళకౌశిక॥ పల్లవి॥ మఱచితినంట్టి నీవు మమ్మంత్త బుజ్జగించ్చేవు। యఱిగెగలవాడ య్యెడ్డుండ్డ నాయెడను॥ —॥
అక్కడి పరాకై వుండ్డి అడ్డియెప్పరింత్తుం గారో। దిక్కరించ్చి నిన్ను సాదించ్చే నా నేను। మక్కువ నూరకుండ్డితి వగదని నాడిరిత్తుం
గారో। చిక్కించ్చుకొగారబులు శేరే నా నిన్నను॥౧॥ పిలువవచ్చే రారకుండ్డితి బిలువనంప్పుడుం గారో। చలము వదిలితినవుడేసరు
కొనెనా। తలవంచ్చుకుండ్డితి నీతమక మెంత్తుం గారో। తలపు మాదుకం బాయితరితి పుగేరే నా॥౨॥ పవళించ్చి వుం
డ్డితి నువాదములాత్తుడుం గారో। ఇవలవాసులు వంత్తు తెంచ్చుంజు సేచినా। వివరించ్చి నన్నిడ్డి శ్రీవేంక్కటగిరి కూడితివి నీవన్నె
నని చింతలు నవ్వించ్చువా నన్నును॥౩॥ ✿॥ మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ నిరు నింత్తి వలచుదిని వేరంగవా। చెకొనియోకెడె కక్కచిత్త
౧౭ నించ్చురాదా॥ ——॥ చెక్కనొక్కి అపి నిన్ను చేయివడ్డితియ్యుంగాను। యెక్కడ పరాకు రిశేవి మయ్యా నీవు। యిక్కువలు గొంకనల
గాగ్సి యుంచ్చి కింబిలువంగాను। గక్కననేమి నవ్వేవు కాని మ్మనరాదా॥౧॥ విడుకతాడ సారెకు విండ్డులు నీకుం జెప్పుం
గా। ఆడివు జూజాలిప్పుడే అడేమయ్యా। విడెము చేతం బట్టుకవ్వనకని లుచు ండ్డంగా। పాడితివి పాదలప్పు
డనుండ్డి నీవు॥౨॥ పానుపు వరచు కాని పడంతి సన్నసేయంగా। కానకలండ్డు కొనేవు కాంత్తలచేత। మోనాననలమేల్మం
గ్గ మొక్కి నిన్నుం గాంగిలించ్చే। తానకమ్మై యెలితి వింత్తదా శ్రీవేంక్కటగిరి॥౩॥ ✿॥ కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ మెలుమెలు యిం
ద్దరిడ్డి మెచ్చితి నిన్ను। తాలిమి తోనన్ని రితి దక్కించ్చుకొనేంగా॥ —॥ మంత్తనాననె బాడ్డుమాదలాడివా వెతాను। ఇ
ంత్తవలపించ్చేంగా యింత్తి నిన్ను। బాంత్తనె నిచేంగ్గిలి బాత్తుగలపుకొండ్డది పంత్తాననిండ్డు కాగ్గిలించ్చి భ్రమయించ్చేంగా॥౧॥
తతిగని చూచెవు తరుణి మోకమె నీవు। బతిమాలించ్చుంచ్చేంగా భామ నిన్ను। సతము గాం బానుపుపై జంజ్జవాయనియ్య
డు। మతిం డనకాంగిలి మరిగించ్చుకొనేంగా॥౨॥ చెలరేంగి విడిల కుచెతులు చాంచెవు నీవు। అలవాయు రేరేంగా అం
గ్గన నిన్ను। అలమేల్మంగ ఆరెకట్టి శ్రీవేంక్కటపెద్ద। నలిం గూడితివి నీ చెనన్ను నెలింపెంచ్చేంగా॥౩॥ ✿॥

.సంత్రం॥ పల్లవి॥ యిదులానిమురిశిమాయిల్లాండ్లము నేము। త్రముకనని మడిచాండడంబడరింరను॥ —॥ యెడనైనాగ
ఝ్యాళి యైనడి చనవుగనితె। ఆడరానిమాండని న్నాడు ంగాక। విడుకరత్తె యినడి విబారిం చ్చురండ్రరిలా। విడెమిచ్చి రాలుం
జేయివేసును నిమోండను॥ ౧॥ మండ్డెమేళమ్మైనడి మరిగిత్తి నిమినా। బిండ్లరవండ్లరశింతసియుంగాక। అంగ్డునిండ్ల
రడ్డడి యైనడి వెంపుతెర। చెండ్డిని బుజాన మోమున్ బెచ్చుగకొని నవ్వును॥ ౨॥ సారెరుడి జ్జైనడి సంగ్గడిం బెడ్డురవ్వుండ్డితె।
చిరి రతివేళంగర్కరిం చ్చుంగాక। ఆరితి శ్రీవేంక్కటపతి అలమేల్మంగ్గను నేను। కొరినన్ను నేలితి వీరాంక్కతాపెమొచ్చు)ను॥ ౩॥ ౘ్కె॥
జిసాళం॥ పల్లవి॥ యెలవెరచెవునమ్ము యెమోననడాపె నిన్న। తాని మిత్రామాండడి తెలితప్పులన్నిండిరును॥ —॥ చెలిపిలు
వనంప్పుంగా శింగ్గారిం చ్చుకొనె నండ్ల। యెలమి త్రాజరప్పుల నెలపిడ్డివు। వెలయవెరలంప్పను విలండ గిలింప్పుకొని। సాల
పులమవ్ము నెమి సుడ్డులడి గివ్వు ॥ ౧॥ బామనిడి కృమాడం గాపనిగలవానివ రె। వెమారుండలవంచ్చి వ్వుడి
జిలానుండ్డి। త్రామరంగా నివె శితితగం జెతం బడ్డుకొని। ప్రేమ ముత్రామా రు నెంత్త ప్రియాలు చప్పెవు॥ ౨॥
అలమెలుమంగ్గను అడరిపాడువవెను। కలశివాకేను శ్రీవేంక్కటపెళ్ళర। యులమినెడు రుమూచె నిండ్డాంరానిరుంగా
ను। వెలినాకేకిమి విన్నవింప్పురుమనెవు॥ ౩॥ ౘ్కె॥ శంక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥ చెల్లునయ్యా యిాచెంతలు చెలి యరుని రు
ను। చిల్ల రచెనరు ల రుశి గ్గి యానండ్లము॥ —॥ సతులరుం బతులరూ జవ్వనమె భాగ్యము। రతి వేళలరు నెల్లా
రహాస్యమె వెడుర। త్రితామనసుల రుతల శాంతి పండ్డగ। సత్రమ్మైన మోహాలరు సరసమె సౌఖ్యము॥ ౧॥ వాడ్డె
నత్రమరముల కొడ్డ నుండ్డ పెఫలము। ముడ్డినయాసలరు మోముచూపె తనివి। పడ్డ రానికొరి కరు పచ్చి మూడి సా
బనము। చిడ్డ రపుచేంతలరు చిరునవ్వె లాభము॥ ౨॥ నను ఘైనరూఁపమి కినాయుగారికి శింగ్గారము। పెనంగూఁద రు
గాం గిజి బిగువువె సంప్పద। యెనరితి శ్రీవేంక్కటపతి యలమెల్మంగను। చనవుల రుమమోవి చవు తె సామ్రాజ్యాలు॥

కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ యిప్పుడు మా అక్కదిండ్లి యేమనునోయిం ద్దుకుడప్పుడిరసాడె నెలతడవవుము మ్మును॥ —— ॥ పం
తము తాంగూచుండ్లంగా పనిగద్దుఱమ్మనెవు। యెంత్తవెడు ఆపనినె నెఱింగినడి। సంత్తాసానని మోగము చక్కంజూడుమ
నెవు। డాంత్తరలుగానె నెప్పుడూ తాల్లెచూచినది॥ ౧॥ తాఱవియప్పుడు నన్నునితాడు తనప్పుమనెవు। గఱిమనిచెంతలకుంగడు
నప్పుడుడు। మఱుమాదలునా తామక్కువనాడుమనెవు। అఱవినవా డితిదిలచెనా మాదలు॥ ౨॥ కాలదమోఱంగనాకూ
డిబ్బుకించెనంగెవు। అలమేల్మంగ్గంగూడితివడియెనారతి। యెలమిశ్రీవెంక్కటపతియెలితిదినన్ను నెండు। బలిమిండాకె
యెలుబడిపానంగానా॥ ౩॥ ॥ నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ యెవ్వతెకాయూకెయంట్లి యెంత్తివితుడాఱంచ్చి తాచ్చ్చినెన
ంద్దుకుంగాను చిన్నంబూకుచుఱెను॥ —— ॥ ఆపెపైబత్తిగలితినప్పుడె చెప్పవలదా। చెపద్దనెన్నిచ్చఱము సిసుకుంద్దును।
యూచాడునిడివువెత్తయిం ద్దికి ఉడుచ్చుకావద్దా। చూపెద్దుకొవాక్తమన సునసుంద్దును॥ ౧॥ తసులునిక
త్రా గతం ంగలితితారుకానించ్చవల డా। పగముననెసూవాడంబడియుంద్దను। నగినవాండవాబాంద్దునడప్ప
ంగవలదా। తగినద్దుతగవులుతప్పకనెనుంద్దను॥ ౨॥ చుద్దరికముగలిటినాపుంజూపంగవలదా। వాద్దుకొనిసం
త్రాసాననూరకుంద్దను। నెప్పన శ్రీవెంక్కటపతినెనలమేలుమంగ్గను। గబ్బగానన్నెలితిదికాసమ్మనివుంద్దను॥ ౩॥ ॥ పాడి॥
పల్లవి॥ యెక్కడపరాకునికుయిచుచిత్తగించ్చరాదా। పక్కనంబిలిచితెం జాలుబత్తిగలదానికి॥ —— ॥ కడనుండ్డి రమ
ణుండుకన్నులంజూచినంజాలు। అడిగూసంబారవ్వైబిఅందదానికి। యిడుముడితాంగాంత్తెలిలవులకచ్చినంజాలు। యెడఱియుం
ట్టిరతులకేంకఱిబిడానికి॥ ౧॥ మలిమగండెపాడిపూదలాడినాంజాలు। చెలరేంగికడువలచినవానికి నెలకొనిముంద్దదానిలుచు
ండ్డినాంజాలు। సొలసియెద్దయెడురుచూచిబిదానికి॥ ౨॥ యిచ్చగించ్చినాయకుండు యింద్దికివచ్చినాంజాలు। కచ్చుబెట్టిప్ర
పముగలదానికి। కొచ్చి శ్రీవెంక్కటపతికూడితివలమేల్మంగ్గ। నిచ్చడనివుండ్డంజాలు దింప్పుగలదానికి॥ ౩॥ ॥

సాళంగనాట॥పల్లవి॥మగవాండ్లది యెరిఁగి మగువల నేలవే। నిగిడి వారమున్నండ నిచిత్తమింకను॥—॥ వినయమె చూ
పును విభుండెంత్తజరఖనా। చనవున గబ్బిఁ దొబ్బుదు జాణ్లైనది। పెనంగులాడదు యెంత్త బెజ్జిసరసమాడినా। మనసురా
మెలంగును మమ్మెమెరిఁగినది॥౧॥ మచ్చికవెనెరపును మగండెంత్త పరాకైనా। కొచ్చినెరా తెంచ్చుదు గుణియైనది। రచ్చ
లాంజెప్పుకొనదు రతికెంత్త బిలిచినా। దిచ్చునది డిభాగించ్చు వెరవరియ్యైనది॥౨॥ గక్కనంగాంగిపనించ్చుకొంత్తుం
డెంత్త బిగిశినా। వుష్టమీలియలుగ దువాడ్జికైనది। యిక్కడతా్వెంకటేశ్వలియె రతిచిన న్నునెండు। యిక్కవలుగ రంగిం
చ్చు యిటవరియైనది॥౩॥ —౦— ॥ సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ యిక్కడ పరాకు యిడివానిక మిక్కిలింజెలితిచిన మ్మిన యుడమీ
రు॥—॥ కలికి జాంచ్చినిన్నుంగలయా। వెలలెనివల పులువెలయా। సులభుండవాని వునాలయా। మెలు పునసట్టి
నిమెనెల్లానలయా॥౧॥ ముచ్చ దతాడ మొక్కిమోడలా। కొప్పుబిజ్జి కుచము ఖుగడలా। పచ్చిడెరిమడనసం
పుదలా। మచ్చరము బిడికెను మాదలితుడలా॥౨॥ చెక్కసముగా వెలిబిరు లా। చక్కంగా దిద్దితనస రులా।
యిక్కవతా వెంకటేశ యీకెయల మేల్మంగ। చెక్కను క్కినిన్నుం గూడెచెదరినకురులా॥౩॥ —౦— ॥ మంగళకౌ
శిక॥ పల్లవి॥ అడుగానని వెంత లవ్వుతము లేనికు। యెడు వవెన్నె నా మీకిద్దరికిండనున్ను॥—॥ మొక్కలాన
నడచినా ముంగిపెములై తొంచు। చక్కండనములు గల జలజాక్షులు। కక్కరించ్చి మాటాడినా కామమంత్రమైతొం
చు। వెక్కసపు జప్పనానది ఐదింగి వారలు॥౧॥ అలవారగానచ్చిన ఆయముఖుగరంగరను। వలబంచ్చునె రిచిన
వనిషలు। తలకానిజంక్కెంచ్చినాత రతిపులైయుండ్లు। నిలిచి జండ్ల వాయదినెర జాణాలు॥౨॥ వాడివబ్బపెన
ంగినా వాడంబాదులై మించ్చు। కడుచిలాసాలతో డికా మినులు। అడరితా వెంకటేశ అలమెలు మంగ
యీకె। తడయకకూడెని డెతగవండ్ల రింద్దరూ॥౩॥ —౦— ॥ —౦— ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యెంతికింబొడ్డుగడపెవిదుమాటాను। దాటిబ్బ్రియుపైను పతిం జొక్కించ్చ రాదా॥—॥ చెలిమిఖాయంగ
నెచ్చు ఛెప్ప నెచ్చున్ బుడ్డవెల్లా। బిలిపిఞ్చ్రియాపైను డ్డంబెడ్డుకొరాదా। నిలిచికాలు వుచెనని మమ్మాకలుడా నెపంథ్య। చలివాయ
మాదలాడిచ నవియ్యరాదా॥ ౧॥ చెనకిచ్చిన్న నవ్విఞ్చ్చు శిగ్గలుడిచ్చున్ నంపి। యెనశివ్రాడిగాలు శ్రీయిఞ్చ్చు కొరాదా। వినయా
లుసి సుంగడు వెడుకలు నిపరేంచు। వానరంబా నుప్పైండా డుండ్డు మనరాదా॥ ౨॥ మరిగించ్చు కొను నా పెమనసు రామెల
ంగును। శిరులంజుద్ద రితముశియ రాదా। నిరతి శ్రీవేంకటపతి నినల మిలుమంగ్గను। సరినన్నెలతి వాపె సమ్మతి సియరాదా॥ ౩॥
౮౨ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ యిద్దుండ్డవలదా యెనశిసంగ్గాతము। వొద్దివాకదొరదికొ డ్డికలాయ॥—॥ కలువరేకుపెమం
చ్చిరెన్నలు గాంగా। చెలిమోగము మెరశిశ్రియాయ। వెలయబ్బొమలు మరు చిండ్లు గాంగా। నశిసంప్పెంగ విరి నాబక
౧౬౧ మాయ॥ ౧॥ సతతముంగుచ మ్ములు శిలములు గాంగ। అతివకరంబ్బులు లత లాయ। తతిగొసనాభియె తగు
బిలముగాంగ। మితిమీరన ఘుము వ్పగపతియాయ॥ ౨॥ బాగరుజఘన ములు పులినములు గాంగ।
మగువపదములు తామరలాయ। బాగిశి శ్రీవేంకటపతి శుండు మగండు గాంగ। తగిలినవలపి తల వొంతలాయ॥
౩॥ ॥ కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ యిమయ్యాని వెరంగవా యింత్తిగుణమెల్లాను। రామిం బ్బి నిడి వులాయంగడమ
లు గలవా॥—॥ సతువెంత్తనా డిమస మిచూపుడు రుగార। తరిందమవా సివన్నె డప్పుంగలరా। పతియెడ్డున
డపినాంబరి నోమింత్తురుగార। బతిమాలి సవతులపంగ్గె నపంజొత్తురా॥ ౧॥ నెడ్డనడొరతనమె నెరపంజ్యా
తు రుగార। గుడ్డు విడువనెతుర్ రాగుణవతులు। దడ్డపుమానము తానెతగువ్వెప్పుండ్డరుగార। బొడ్డిశిగ్గలు
విడుతురాయెప్పుడును॥ ౨॥ వెలవెనిపంత్తములవిట్టి చింగుడురుగార। అలశిలాచంగుడురా అండ్డరిలొనా।
యెలమి శ్రీవేంకటపతి యీకె శిడ్డ యెలితెటి। బలిమి మానుడు రా నిబ్బు రమ్మెన తిని॥ ౩॥ ॥—॥

భైరవి॥ పల్లవి॥ యింత చెలిగిన వాండవు యిడెనివేకల వయ్యా॥ యింతలుగా సారె సారె విట్టుబంగిండాను॥——॥ పొలంతిగు
బ్బులమీంది బాగడపు ప్పులడండ్లు। చెలంగి యాపెకు నివిచ్చితి వాచయి। చెలియింతాం జెప్పు తానూ వెంగడి సవతులకు।
పలుమాగుంజూచి యప్పచెప్పిండాను॥౧॥ పెసవిచ్చింగాన వచ్చె పెడ్డ కప్పుర వ్రులప్పు। అడన నీపంపితి వాళ్లా పెకుని
ండు। వుడుదునంజవిగొండ్ల వండ్లనుండ్లే యింత్తులను। యిడుద నెంగూరింభి యిలయింత్తు దాను॥౨॥ అండ్ల పుంజె
క్కులమీండ నండ్లి చెంద్లు గాలి। గండ్ల ముఖ్యాకితి వాకాంత్త కునివు। ముండ్లె నన్నుంగడితి చిమొహన శ్రీ వెంకట ది
శ। చిండ్లిన రజము వెల్లా చెత నెత్తిండాను॥౩॥ ॥ కాంభోధి॥ పల్లవి॥ యెమిశితుంజెప్పవయ్యా యెండ్లకె వాడను విమ
రునామోగ మోదవిడు వంగంగలనా॥——॥ చెక్కులు నొక్కితి వంట్లు చేరిచెండుకొండ్లి వంట్లి। పక్కన నీసతులకుం బంత్తమి
త్తురా। మిక్కిలి వలపు నాడి మీండ మడసుండు బాడి। వాక్కమాగు నిన్నుం బాళిబా ఝవంగంగలనా॥౧॥ రవ్వాడి
నచ్చితి వండ్లకన్నుగిర్రె బితి వండ్లు। జొమ్మి కాంత్తల తాడం బొత్తుగలతురా। నమ్మితి నే నిబాస నంపెమదినడియాస।
యెమ్మెల కైనా నిరాయెడుగాడంగలనా॥౨॥ సరసమాడితి వండ్లి చనవులిచ్చితి వండ్లు। సరివారికి మోక్కి వంచ్చునసితురా।
గరిమ శ్రీ వెంకటేశ కాంగిలిన నెంత్తశిశి। అరబిన నె ఎంతవి అవుగాడనంగలనా॥౩॥ ॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ ఆ
డంగల మాదగాంగా నాడితింగాక। పాడి పంత్తాలిండ్లలోన పచారించ్చునెందికి॥——॥ మనసు గంగలితే నిమాదిలా
డనింపుపుద్దు। చనవులు సతమైతే సంత్తోసమౌను। పెనంగం గంజాడిచ్చితి శ్రీయములు సగుణం ఘనుండుతానిమ
న్నాంగాడ నెనదమె॥౧॥ ఆసగలిగి చూద జక్కిగంగాసరండగు। వెసవలెనిబాండ్ల వెగటుగాదు। వాసితుడు మేలంటే వవల
పుడా నీ పుట్టించ్చు। కేసవెక్కెండ నమాడ చెల్లెనని యననె॥౨॥ సరగప్పు నచ్చితపను వెల్లాం బెకూడు। తలితిప్పులయిత్తె నితమిం
గును। యిరవై శ్రీ వెంకటపతి కుండింత్తలోనె నన్ను నిలె। సరసమెంత్తాడినా నుప్పుత్తినా కనవే॥౩॥ ॥

సామంతం॥పల్లవి॥పిలిచిరాంగదవే ప్రియుండు నిన్ను। బలిమి శిరినంత్త నెపనుతెల్లా దక్కునా॥ —— ॥కలశిమెలశి
వుండ్డి కొంపు రమోడి రుంగాక। పిలుచుండవానను ండ్డి ప్రిమవుడ్డు నా। నెలంతకుమ గని తొనిస్తమిమంచ్చి డిగా
క। అలుకలు నెరపితే నడ్డి విసుగరా॥౧॥ మాటలు సారెనాడంగా మనసు వెనయుంగాక। జూటుండ నానను ండ్డి
తెజాంప్పు గల్గు నా। మెజిజవ్వనపువారమిలు మీండి వారు గాక। బూటకము చూపితేను పొండ్డులు వాసంగు
నా॥౨॥ సరసములాడంగా నెచవులు గానిపించ్చుంగాక। యెరపరికము వైతే యెబ్బిడిగాదా। శిరుల నిన్నెలె నెండు
౮౧ శ్రీవెంక్కటేశ్వరుండు। మరిగి పాయకుండ్డితి ముచ్చి కలుకింగవా॥౩॥ ❁ ॥ముఖారి॥పల్లవి॥గడ్డించ్చి నెండు కొత్త
లుగడించ్చెంగాక। వాడ్డి కైమండ్డె మిగా నను ండ్డ మాత్రాల్లి॥ —— ॥పొండ్డి నెంజె నరితిను మాంపులు వడ్డి ని। నండ్డ
నందాను నెను నప్పు మాత్రా ల్లి। వేండ్ల వేండ్ల నెరసులు వెడకినప్పు డివచ్చి। అండ్డి ముడ్డి సరసములాడమాత్రా
౧౭౨ ల్లి॥౧॥ కండ్డువ నా చన్నులు దాంకంగాండప్పు గ్యమూచిన్ని। అండ్డి కమలాల వెడ్లడ మాత్రాల్లి। ముండ్డు నా
యంగ్గిలి మోవి మోవమాదడితినని। ధిండ్డు బొత్తులు గలశి వెలయమాత్రాల్లి॥౨॥ చిరము నందనత్తొడం బెనంగితిన
నియాడి। హూరిమిత్రాంగాంగిలించ్చుకొనమాత్రాల్లి। యీరితి శ్రీవెంక్కటేశుండ్డిన్నిదనన్ని లినాండు। చేరిమడ్డారికొవెల్లాం బెయమా
త్రాల్లి॥౩॥ ❁ ॥పాడి॥ యెప్పుడూండ గుణాయమె యెంత్తె నాంబాడు। తప్పుడు నాయకుండిండ్డు తానెవచ్చిని॥ —— ॥పడ్డిపెన
ంగితే నెమి పంత్తములాడితే నెమి। గడ్డిగామెనరికము గలవారికి। వాడ్డు వెడ్డితే నెమి వారశి పై కొండ్డె నెమి। ముడ్డరికమి
య్యకొన్న సులభపువారికి॥౧॥ తప్పు కమాచితె నెమి తలవంచ్చు కొండ్డె నెమి। అప్పసము వలచిన యడ్డవారికి। కొప్పువ
డ్డితె నెమి కొనగొహూండితె నెమి। వాప్పుగ సరసమాడి వాడ్డి కైనవారికి॥౨॥ చెసన్నటె లితె నెమి శిగ్గులు వడితె నెమి। యీసు
లేకమే లంగి దియుండ్డి వారికి। వెగరక యీతండి శ్రీవెంక్కటేశ్వరుండు నన్నేలె। పొబివుండ్డె నాడు నిరుపకుడ్డైనవారికి॥౩॥

కేదారగౌళ॥పల్లవి॥తలిరితినిప్పుడు నీతరం గెల్లాను।నిలుకడతో నన్ను నిడ్డి మన్నించవయ్యా॥——॥మనసా సొక్కుఁబాంచెడ్డిమాద
లాడంబాతేను।పెనంగులువడుంగాని బెంబ్బుడిరాదు।ననుచనిబాధనునంద్దురియండలంచితే।అనుమానమెకాని అమ
రికరాదు॥౧॥చిత్తులాకత్తేప్పైంజాంచిరిలవులనప్పితేను।కాతరమ్మైతాంచుంగాని కాంత్రుదిరదు।యెతరితనాలకుయెన్ని
యూవురిచ్చినాను।నిత్తువెన్నదురుగాని నిజమనినమ్మరు॥౨॥దిక్కులాలించ్చుకొంద్దబత్తితాంగాంగిలించ్చితేను।తక్కుల
దండ్డురుగాని తగులనరు।యిక్కడ శ్రీవేంక్కటేశ యిచ్చితివినన్ను నిండు।మక్కువలు నిండ్డంగానిమరి వెరుగాడ్డు॥౩॥
కన్నడగౌళ॥పల్లవి॥ఆతని తోనిలపంత్త్రాలాడివెనిపు।యెతరివాండుగుడ్డుతోనిడయంగనెచ్చునా॥——॥సరసమాడిన
వాండుసంగ్గడిం గూచుండ్డంగాక।పరగవడ్డిరిగ్గులువడునదవి।వరుసతోమాటాడినవాండుచెయిబాంచుంగాక।సిగ్గువం
చ్చిచింత్తతో బిక్కవడునా॥౧॥ మోగముచూచినవాండు మోహించ్చి పైకొనుంగాక।బిగిరివడ్డిబిరాలు పెంచ్చువ
దవె।తగులవలచువాండు తమకమెచూపుంగాక।అగడైన అడియాసలనాంచంగంగలండా॥౨॥చెపడ్డిగూడి
నవాండుచేరిమోవియిచ్చుంగాక।చాపలాన రతులకుబడియునదె।యెపునశ్రీవేంక్కటేశుండిడ్డినిన్నుంగూడెనిండు।కాంపుర
ములిడికెగవిశించ్చునోపునా॥౩॥ రీతిగౌళ॥పల్లవి॥యెలరిగ్గులువడిపుయుండ్డరితోనా।పాలిండ్డుచూచినాపెటా
ంతిపడివున్నది॥——॥దిక్కొనిమొమ్మైనానుదిప్పించ్చిచూడరాదా।నిక్కమొక్కినాపెయిచ్చినియున్నది।మ్మైకొనివూరకేమంచ్చి
మాట్టైనానాడరాదా।అక్కుమడిచిచ్చినాపెఆసపడియున్నది॥౧॥ఆనుకొనిపరిణామమ్మైననడుగరాదా।కానుకలి
చ్చినయాపెకాచుకున్నది।నానంబెడ్డిరెలవులనప్పైనానవ్వంగరాదా।పూనిసన్నసేసినాపెపొలయుచు
నున్నది॥౨॥కొంగ్గువడ్డిరతులకుగుతుచెప్పంగరాదా।వుంగ్గరమువడ్డినాపెవోడ్డనున్నది।చే
ంగ్గట శ్రీవేంక్కటేశచేరినన్నుంగూడితివి।యింగ్గితమెరింగినాపెయెదుటనేవున్నది॥౩॥ ॥౫౦॥

బౌళిరామక్రియ॥పల్లవి॥చిత్తగించ్చు వయ్యాయీపెచెలువములు।కొత్తలుగామోవిచిసరుచెంగ్గలించ్చెను॥—॥జం
జలాచనిండ్డుజవ్వనవనము లోన।మోలకనవ్వు వెన్నెల మోసువేత్తెను।వలరాజ నెడితాంటవాండుపాడిళి యంగా
ను।పులకజాజి ననలుపూవకపూచెను॥౧॥కాంత్తనెరింగురులచింకడిపాదరిండ్డి లోన।వింత్తతుమ్మెదగూండ్లువి
రివాయను।చెంత్తగాలియనితపళినెలవైయుండ్డంగాను।అంత్తడ నానండ్డకళలానినిండ్డకానెను॥౨॥సతివలపుల
పెడ్డజలజాకరవ్వులోన।తతింగన్నులమీలుచండ్డములాయను।అతివయలమేల్మంగ్గ శ్రీవేంక్కటేశ్వర।రతిం
౯౧ గూడమోహానమ కండ్డచుతుగురికే॥౩॥ ॥మధ్యమావతి॥పల్లవి॥చెలువెల్లాంజూచిసంత్తొసించ్చి మెచ్చిపాగడి
ప।కలిగెమీకుమేలములకాలము॥—॥చెలియనివద్దనుండ్డికెల వినవ్వినవ్వు।వెలతెనివలపులవెన్నెలపువ్వు।
అలవాకనిమీందనండ్డ ంబ్బూచినచూపు।తలకొన్నజవ్వనమనముతరి తిపు॥౧॥పొంచ్చినిడెవులు ని
౧౬౩ తాంబూంచియాడినపలు కవంచ్చితికినమరవాండిచిలుకు।అంచ్చు నియెదుపంబచరించ్చినశ్రిం
గ్గారము।పంచ్చులంబడాపవన్నెబంగ్గారము॥౨॥వనితనితాంబెనంగినలంబెడ్డినయాసు।మున్నుకొన్నతమితాడి
ముత్తెలశాస।బనవిచ్చిశ్రీవేంక్కటేశ్వరయీకెనెత్తితివి।చెనకరతివేమండ్డుచెంగ్గునంబండ్డు॥౩॥ ॥భైరవి॥పల్లవి॥నెని
వింత్తగానినిముద్దులవెయివి।కానుకగానెంపచ్చితికడువెంగ్గమనివు॥—॥కప్పురమునెనిచ్చితెంగసరుడుతా।డప్పికినె
వ్వుతానిరవాంచినది।తప్పురసురడివిచ్చితజంక్కెంత్తురా।వాప్పుగానాపెరూపువానర్రాశినది॥౧॥పానుపు
వరచితెళిగ్గవడుదురా యిండ్డాంక।నినెలంతయెవ్వతానిడ్డించ్చినది।వూనిగండ్డమిచ్చితీవాల్లనండ్డురా।
మెననాకెవూసుకానిమిగిలినది॥౨॥సారెంబుఘ్మల వెళితిసాదింత్తురా।కూరిమినిసతిపెడ్డకొప్పులలా
నివి।చెరినన్నుంగూడితివి శ్రీవెంక్కటేశ్వర।వారిడాననినేనువచ్చిఛండ్లాడితిని॥౩॥ ॥

శ్రీరాగం॥పల్లవి॥నెలంతశింగ్గారము వింత వింత బాగులాయ।చెలువపు విభుఁడ వచిత్తగించవయ్యా॥——॥తుంమెదలపు
వ్వులుండ్డిన బాడికి వచ్చుంగాక।తుంమెద లంబువ్వుతేనెకుతిరమాయను।గాందపుచండ్డురరాక కలువలు గొందుంగాక।
వాంద మైచంద్రుఁ నిలాంగల్ప్రుయితావుగాను నా॥౧॥చివ్వ ననుసంప్పుంగ్గ చిగురుఫైంబూచుంగాక।పువ్వుగానంజిగురు
దాపుగనుండ్డునా।వువ్వి ళ్లారంగొండ్డలపైనుండ్డుంగాక సింప్పాము।కొప్పుమీఁద సింప్పాముగాండ్డలు దావేఁటిదునా॥
౨॥అలమరుతీరిపై నంప్పపాదులుండ్డుంగాక।అలరులబాడులు తీరునంగలవా।బవిమినిలానకు బంగారుగవెన్నాంగా
క।నెలఫై శ్రీవెంక్కటగిరి నిలముగమెన్నా నా॥౩॥శ్రీ॥శంక్కరాభరణం॥పల్లవి॥గుచ్చుచిసుకొనిచలింగూడి మాడియుండ్డంగాను
ఞ్జుమజ్జె యిప్పుడెంత్తబొప్పువెత్తీవె॥——॥మోగలిరేకులు వంగ్గిమ్ముంగ్గరులు జారేనంచ్చు।యెగసక్కెలాతనినిచెలాడి వేనగుచ
ద్దితాడనానలుసూరెంచెచ్చుకొం గా।సోగిరిమచ్చ్పముతిలచూపవచ్చెవె॥౧॥కడునొనస ఠికసత్తారిగరంగిమోవెంచ్చినంచ్చు
జడిశియూతనినెంసూడెంచ్చెవె।పడంతులసాకిరులుపలుమారుండెలుపుకొ ంగా।వెడవెడగానెలవెంగ్గెలా
డివె॥౨॥వేమడరింగిరెంచ్చెముచిప్పులండడిశినంజ్జ।జమళి శ్రీవెంక్కటగిరుజంక్కెంచ్చునెపె।తమితొంగలంగిదంగూడి
తానెవచ్చివెండుకొంగా।నెమకుచునిచ్చెయంత్తనిదులుచూపివె॥౩॥శ్రీ॥కేదారగౌళ॥పల్లవి॥చిత్తగించ్చు పిదికె
పుశింగ్గారము।బత్తిశేశినాపెనికుంబాయనిశింగ్గారము॥——॥చెక్కియమోముననునుచిరునవ్వుశింగ్గారము।
చెలుకుంజూపుకన్నులశింగ్గారము।కలితంప్పుంజెక్కులకుకళలుశింగ్గారము।లలిమూరనుసలికలకలుశింగ్గా
రము॥౧॥వున్నతపుచన్నులకునురపుశింగ్గారము।చిన్నడిమికినారుశింగ్గారము।అన్నువచితులకునొయ్యారిగొన్నెశింగ్గా
రము।చిన్ననిమెడకుసొగతిరశింగ్గారము॥౨॥నవరపుంబాదాలకునడపుశింగ్గారము।చివురువేగిదికెమిచ్చు
శింగ్గారము।శివిరి శ్రీవెంక్కటగిరితరవంగూడితివిచ్చి।సవరనిమెనికంచ్చచండ్డమెశింగ్గారము॥౩॥ శ్రీ ॥

సౌరాష్ట్రం॥పల్లవి॥ఔ నోరా దాయీ తగవులడుగవే రమ్మ యీ నిక్కానుక లెంత్త యిచ్చి నా కండ్ల రమ్మై వుండ్లను॥——॥
మనసు రాని సతిమంచ్చి మాటలాడినాను। విని విని పతి కడి వెంగ్గెమ్మై తాయము। నను పుతే నియా కే నప్పు లెన్ని నప్పినాను।
కినిశి యాతనికి కిరడమ్మై వుండ్లను॥౧॥ యెరవే రప్పైన యా కే యిచ్చు రమ్ము శిశినాను। విరహాన నాతనికి వేసట్టితా౦యము। వా
రహాప్పు మ్మైన యా కే పాడు గంగవచ్చి తీను। గరిమ నాతనికి నిరడిమి నద్లుండ్లను॥౨॥ వెగటైన యాపె యంత్త వెడుకలు
చూచినాను। యెగసక్కెపు వానికి యెగ్గలై వుండ్లు। తగుద్ధ ఇవెంక్కటివిరుండు తానే వచ్చి నన్నుం గూడె। మగండైన యాతనికి మ
ర్మముగ రంగును॥౩॥-❀-॥ దేసాళం॥పల్లవి॥ అడిల నప్పె వండ్లనడిగి వప్పుడి నన్ను। సుదతులలోని న్నుం జూచినప్పు రావా॥—॥
౧౨ యిండ్లిండ్లకేంగి వచ్చి యిండ్లరు నివారండ్లు। నంద్లు చూచి మాటాడంగా నప్పు రావా। దండ్లయ్యైన చేమటల చెంపడిశిన ప
౧౬౪ చ్చడము। అంద్లిచ్చి చిత్తిరియ్యంగా నండ్లరు నప్పు రావా॥౧॥ వెలందుల పొత్తుల నువిండ్లు లారగించ్చి వచ్చి। న
లింజవులు చెప్పంగా నప్పు రాదా। కొలువు రాంత్త లిచ్చిన గొప్ప నిమ్మపండ్లెల్లా। లలి నిచి నుండ్లంగా మెల్ల నే నప్పు
రావా॥౨॥ పడంతుల వంగప్పూర బాగాలు నివు వేడ్లంగా। నడుమ నుండ్లి నా రుసప్పు రావా। యెడయక శ్రీవె
ంక్కటపతి నన్ను నేలితివి। కడమ తేని రతులకింక్కా నప్పు రావా॥౩॥-❀-॥ ఆహిరాగం॥పల్లవి॥ యిండ్లరుసవా యము
నివు యెదు శ్రీశివా। యిండ్లరిలో పలనిన్ను నెమ్మీననకున్నది॥——॥ అక్కడి బాగాలు డచ్చి అతివకు నియ్యంగాను। వ
ర్కన నెల్ల ననడుపడ్లదు చేత। మోక్కలపు వల్ల గొంత్త మోకదాకిరి గొంత్త। నిక్కము గాని కుంజూపి నిప్పెంగండ్లినది॥౧॥ వూ
రిపారి చిల్లండెచ్చి వాడిలో నివు వేడ్లంగా। నిరుపడు మాటలు దాని విడ్డూరము। ఆరితేరిన శిగ్గు గొంత్త ఆసపాము మరి
కొంత్త। హరిమిలాలాండల చిగుద్లు తాడనున్నది॥౨॥ సవతులరాని కలుసంగ్గడి నివిడంగాను। తివిరి కోపగించ్చుడుడి
ష్ణించుడు। యివల శ్రీవెంక్కటపతి యింపుగొంత్త తెంపుగొంత్త। కవగూడి అన్నియును కైవసమయినది॥౩॥-❀-॥-❀-

బౌళి॥ పల్లవి॥ మంచ్చిగొల్లవారైతి నెమానములేదా। బింక్కము ననాతో నెంత్తపె వంగులాడేవు॥ — ॥రాంపు రమునే
రేదానిం గలువపువ్వులవేరి। రాంపు రేలిమమ్ము నిలంచ్చుంబెడ్డేవు। పూంపచన్నులుపయ్యెదం బాడి గిదాంబురం
డ్డంగా। మూపువనిమమ్ము నెంత్త సాడించ్చేవు॥౧॥ రిగ్గతోడనున్నదానిం జెతులు వడ్డితివి। రగ్గడి రనెంత్ర నవ్వి
రారు రేరేవు। వాగ్గితినెమో విచితనూరకేమూసుకుండ్డంగా। వెగ్గళించ్చియెంగ్గిలిగా వించ్చు నెలవచ్చేవు॥౨॥ వాను
పుపైనున్నదానిపక్కంబండ్డి రాంగిలించ్చి। మెనుముడ్డినన్ను నెచ్చుమెరమీరేవు। పూని శ్రీవేంక్కటేశుండపాంచ్చితెరలొం
నుండ్డంగా। ఆనవెడ్డిరతి నెంత్త అలయించ్చెవు॥౩॥ -✿- ॥పాడి॥ పల్లవి॥ విచ్చెయమ్మా దావిలిండెంబూతువుగాని। పొ
చ్చినతమకముతొనిండ్డిలొననున్నది॥ — ॥తలంచినతలంపులుతరుణిరయురమునను। మొలచేనుమోహకన్నెమోగి
ంజున్నలు। వలచినవలపులువడి యుమునంజెక్కలను। జలజలంజెమటలైబడి వడ్డినిదివో॥౧॥ హాసినకాసిర
తెల్లాంగొనసొగిరిరసున। పిర డిగాంబెరిగెను ఒనుండపురుమ్మై। నిరిచినసిరి పులునిండ్డామొవితెన ఎచ్చెనో।
రూరంబొచ్చెనిసతికిను డ్డిరతొనిదివో॥౨॥ ననిచిననను పులు నాతినినివుగూడంగ। గొనకొన్నిగొరితాంగులల
తలై। అనిశము శ్రీవెంక్కటాధిపయూరితినె। దినదినమును మాకు చిప్పమాయనిదివో॥౩॥ -✿- ॥దేసి॥ పల్లవి॥ కొమ్మరదర
విచ్చెరికొరినవరమీరాదా। యెమ్మెలమానస తపమీరెచెరిని॥ — ॥వెన్నెలయండ్డలలొనవిరహతాపానంజెరి।
పన్నిమిక్కపమ్మైనతపముచెరిని। చెన్నమీరంబరచినచిగురుంగత్తులమీంద। యెన్నరానివుగ్రతపమిడేచేరిని॥౧॥
మొనరిచేమపండలమునుకలనిడిలొన। పనివడినిఘండపముచేరిని। ఘనమైననిట్టారుపుగాలిలొనం జెలించ్చు
ర। యెనవెనిఘోరతపమిడేచేరిని॥౨॥ బాయుదనెత్రనమెనిపచ్చిజవ్వనవనాన। పాయకనిరతికిండపముచేరిని।
నియిండ్ల శ్రీవెంక్కటేశ నన్నుం గూడెల మెత్తమంగ్గ। యీ యడవిగాహనతపమిడేచేరిని॥౩॥ -✿- ॥

భైరవి॥పల్లవి॥చింతలు నిదిమూఖిశిగ్గయ్యెమారు|కాతరమి ంక్కా నెంత్తెరతరాదినివ॥——॥నిడనుండ్డైయలసివునిన్న
నివెసాలసివు|చెడెరాన్నిమగండుమాదినండ్ష్ను|పాడిపాడిచొర్కెవ్వుపల్కుతూరునిక్కేవు|యెడనెరుచుకాంజ్ఞి
వియెమ్మెలాండినివు॥౧॥వెసాలకిముఠిశీవువెసముడ్డగుశిశీవు|బాసరింప్పు యాతండునాగడినండ్ల|ఆసలు
గడురింబివుఅజ్ఞెశిగ్గలుడాంబివు|మాసుడ్డలువినరావామాయదారినివు॥౨॥బొమ్మలనిజంక్కింప్పివునా
ండ్డల నెలంక్కింప్పివు|కమ్మిత్రావింక్కపిరుండుకైరానినండ్ల|నెమ్మదినన్నెలినాండు వినలమెత్మంగ్డను|సమ్మతింప్పసి
రుతువెసదకారినివు॥౩॥❁॥బౌళిరామక్రియ॥పల్లవి॥ఆతండేమను నోయని అనుమానింప్పంగనెల|చెలికిం
గానుకియ్యరిచెప్పిండానెసుడ్డలు॥——॥వలవనిచ్చినవాండువద్దిబాలింబెడ్డండు|పలుకనిచ్చినవాండుబాసడ
ప్పిండు|కలయనిచ్చినవాం డుగర్వములుచూపండు|బిలువవెయతని నాప్రేమతానెయెరుంగును॥౧॥
మనసిరింగినవాండు మరి జవడాండండు|తనవాండైనవాండువింత్తలు శీయండు|ననుపుగలుగువాం
డునవ్వినానెగ్గుపడ్డండు|వినయానండాడితేవెవిభుండన్నెనెరుంగు॥౨॥ఆసలుగలవాండుఅడ్డబొలి శీయండువా
సిగలవాండుతనవారింబాయండు|శిసవెడ్డండానెమప్పిత్రావెంక్కసిరుండుగూడె|రానికెక్కెడినముసరప్పింప్పవెఆతని॥౩॥
❁॥కాంబోధి॥పల్లవి॥యెమిశిశితిమినిన్నయెలతడవెవ్వుమమ్ము|మోముచూచితేనిఘమోక్షరాదాయెమి॥——॥మప్పురాన
వెంగ్గెవుగావూడలాడరాడుగాక|యిప్పుడ్డములాడితేను యెగ్గాయెమి|కొప్పిమాతలు గిరిపిగు ంప్పు ంప్పువడ్డ గాక|మె
చ్చితలవ్పూంచితేనుమెలుగాదాయెమి॥౧॥చెరినిఫ్టెండప్పువెళిచెయిబాంచరాడుగాక|కారిపాదాలొత్తితేనుకొపమాయె
మి|చిరముత్రానుడివద్నిపెనంగంగవడ్డగాక|కూరిమి ంగాంగ్గ వద్దితెకారతాయెమి॥౨॥సరినిపమనసుదాంచంగరా
డుగాకయిప్ప|తరవిశిమాడితేనుదిగ్గడాయెమి|ఇరవైత్రావెంక్కపెశియెలితివినన్నునిడ|విరులవెశినవ్పితెవెగడాయెమి॥౩॥❁॥

పాడి॥పల్లవి॥ఆపెచేరినచింతకు అమరనానిమిషలు।మోవులుగప్పెవుయింత్రిమును కొన్నసుద్దులు॥——॥ముద్దపువపుసనా
కేసుద్దవేల్లానిన్నడిగి।అద్దెరప్పుంరముమోవి అండ్డెయిచ్చెను।ముద్దెపయ్యెదకొంగ్గనిముంజ్జేతంబుద్దకాని।బద్దబ
యలిండించ్చెవుపడంతిచన్నులను॥౧॥మంచ్చితనమునని మచ్చికలునికుంజూపె।అంచ్చుగమనబాగాలు అండ్డెఇ
చ్చెను।ముంచ్చినవిడెకత్తెముని విళ్లెగిరసెత్తె।అంచ్చులండెలించ్చెవు అంగ్గనచూపులను॥౨॥వాడంబాడుత్తాంగూడి
నిన్నెరలినలమెల్మంగ్గ।అడియాలమగుసొమ్ములండ్డెయిచ్చెను।తొడందొడమోయకాలుదొక్కి శ్రీవెంక్కటపతిరవ
డియించ్చెవుచేమదవనితడిపాటున॥౩॥ ❁ ॥సామంతం॥పల్లవి॥పుడ్డినమోదలివిభూమిలోనను।దద్దపుళిగ్గలతొడ
తానిలసవ్వినే॥——॥తుమ్మిదలుబెడకెనుదాండ్లపండ్లగండ్లెవడె।కొమ్మలాలచూడరే యీకొత్తలునేండు।యిమ్ముల
నిసొమ్ములిండ్డకముననాడుకొం ● డ్డె।తమ్మికండ్డెయుండ్డకుంగాతానిలసవ్వినే॥౧॥జ ● ల్లనముత్యాలురాలెవండ్డరుండు
డయమాయ।యిల్లిడివానినరి ● వాయింత్రులాల।వల్లంగానెమిదిచూచిసంత్రా ● శించ్చుకొండ్డెను।దల్లాళితనము
తొడతానిలనవ్వినె॥౨॥కలువలుచెంగ్గలించ్చెరన్నెబాణములునిచె।లలిమీరివాబూమలాలమెచ్చరే।అలమి శ్రీవెంక్కటపతిరం
డాడనున్నాండంద్దెమింత్తె।తలపాళితలపాళితానిలనవ్వినె॥౩॥ ❁ ॥మాళవిగౌళ॥పల్లవి॥ఆనతిమ్మునాతోను అనుమాన
ముగవిత్తె।నెనిక్కడనుండ్డంగానోనేమముచూపెవు॥——॥ఆసపడివచ్చివున్నఅంగ్గనంబెకొనకుండ్డె।దాసమనిమోద
నివుతాళ్లివినవా।వాసిగలబొమ్మబారివతెనెవ్వంరకుండ్డెవు।బాసిచ్చివచ్చితివాయెపడంతిక్కైనాను॥౧॥మద్దమ్మెవచ్చి
నాపెకుంజూడియ్యకుండ్దతెను।వద్దెనిష్టూరముగాదావలెవాతను।ముద్దకతపముచెలిమునివలెనెవుండ్డెవు।గద్దాతా
డనుండ్డెననిగునాముగైకొండ్డెవా॥౨॥గరిమమోక్కవచ్చినకాంత్తంగాంగిలించ్చుకుండ్డె।యెరవెరవైతేఢావడాయె
వులిక్కేనా।శారవైత శ్రీవెంక్కటపతిగురునివనెనుండ్డెవు।సరినన్నెలితివినాసమ్మతిగావలెనా॥౩॥ ❁ ॥

కేదారగౌళ॥పల్లవి॥యేమీయనియెంచ్చు కమీయిండ్ల రిలొనానివు|కామించ్చినబాడెసుమ్మీకలికియున్నియును॥—|
కొమ్మనిపయ్యెదలోనికుచములమాఁకుసుమ్మీ|నిమ్మపండ్లెగరవేశి నిరతునబెండ్లాం|రమ్మనిచేతులంజూపవాఁసుమ్మీసన్న
గాను|తమ్మిపువ్వులనువేశిదప్పులనేతాను॥౧॥నిద్దంపుమెఱుంగులనిబెక్కులమాఁకుసుమ్మీ|అద్దములనిదమూపిన
ప్పుడిండాను|వుద్దండ్దాననిన్నగొంకనూందినభావముసుమ్మీ|కొద్దిమీరిగెడంగ్గిరెకులనెబిమ్మీని॥౨॥మలెవినిన్నంగూ
డినమాఁకుసుమ్మీనివంబ్బునచెలికత్తెంగాంగిలింప్పెరిగ్గడిరను|కలలెనునిన్నుత్తాఁవెంక్కటపతికుండిడకవచ్చి॥అలయిచ్చుతే
కసుమ్మీఆయముల౦డ్జెని॥౩॥-ఈ-॥సౌరాష్ట్రం॥పల్లవి॥పడంతిచండ్రముఖినిభాగ్యమాయను|యెడయుకాపెకునిష్టె
౩౧ యెకచిత్తమాయను॥——॥కొలువులొంగొప్పువిడికొమ్మచక్కంభేద్దుర్కొంగా|వయుడచన్నలుగానవచ్చెనదివో|చెలంగి
రెంజ్జెకింగానుశిగ్గవడియెం త్తలొనె|బలిమినిపచ్చుడముట్టెంగప్పుకొనెను॥౧॥ కాంత్తపిమునుచేమరింప్పికచ్చుంజిర
౧౬౬ తొప్పుండాంగి|వింత్తగాండా డలకాంత్రివెచింబడెను|చెంత్తనిదీననరాక శింసువంచ్చుకొని|మంత్తనావని
మలంగసమాడునంగూమండ్డెను॥౨॥అలమేల్మంగ్గపులకలంగ్గమునకుబ్బుంగాను|బలిమింగుచ్చులజూరిపచ్చిడిరను|
అలరిలుండ్లురునిండ్లకొంగాడనంగరాక|నెలవైశ్రీవెంక్కటపతిరినిన్నంగాంగిలింప్పెను॥౩॥-ఈ-॥దేసాళం॥పల్లవి॥యెమినికు
తమకమోయెరంగనిను|వాములాయపులకలువచ్చవనాచన్నులా॥——॥చెరియాలపడ్డివునాచెంకలే|యెరాయెంత్త
వెడుచియాంకద|ఆరబముల్యయకుమవ్వు,ండ్లరిలొనా|బెరండిశికుశిరినిచెమడనామెనా॥౧॥సూడిగానెమిచూచె
వుచూక్కపువెూది|తీదగానండ్లనున్నసితియ్యనితావి|యెండికిరియెవుసూరెనిడెనాశిగ్గ|గాండపునానగవుతెకప్పుర
పుముగ్గ॥౨॥కండ్లవమెల్లిడివానారాంగిడె|వింద్దనిసుడ్డతెల్లాభావింగ్చిలంంగిదె|చెండ్లనివింత్రలొ
శ్రీవెంకటపతి|సండ్లడిసిుండ్లాండితీంచన్నులుంరాశి॥౩॥-ఈ-॥

నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ మన్నించ్చి నన్నేలుకొ రమ్మచ్చిరతాడ। యిన్నివజాకొండవు నన్నిట్టి యూడ॥ —— ॥ మర్మవత్తాని సుంగొ
ండ్లైమరుయు। వెర్కసమ్మైరా వింగొప్పువిరులు। రక్కశించ్చి మరు సంప్పు గరులు। యిక్కవంటె యుచాంచరయు వెరుబగిర్యలు।
॥౧॥ పాదశేనుమనలొని పొండ్లులు। సదరాననదరినిసండ్లులు। సుడమిత్రించ్చి విడిలమండ్లులు। పిడవిప్పైని వెనికు పెర
తెన్నెవిండ్లులు ॥౨॥ ముండ్లరనెమోర్కైనికుమోర్కలు। అండ్లనిరునారూపమినవెచూర్కలు। యిండ్ల శిలాంగూడితిథియు
ప్టితిఖవెంర్కదిరి। సండ్లడించ్చింబాదములసరసపుతార్కలు ॥౩॥ -✿- ॥ ౘఖరాగం॥ పల్లవి॥ యేమిగావతెనూనిరుయిద్ది
వాఆపె। ఆముకొనిచర్కంజూడవయ్యానివిపుడు ॥ —— ॥ సొలశి సొలశి నిన్నంజూచినల్లాడనుండ్లి। రలువరిపలవండ్లి
రన్నలాపు। పిలిచినప్పుడినిన్నంబిరుకాని సారెసారె। నలిరింగిశెలవులనప్పులాపె ॥౧॥ సండ్లడిలోననినిపసన్నలుశెశిం
దాను। పొండ్లలనిమినవూమ పాలికలాపె। రండ్లవలనుండ్లిపొంరకాయ లనుదిన్నవెశి। చిండ్లెడుచెర్కులమి
ండిచెమదలాపె ॥౨॥ చిత్తజకేలి కినిట్టిచెతులుచాంచినిప్పై। కొత్తకొత్తమెరుం గులగుబ్బలయూపె। యిత్తలతిఖ
వెంర్కటెశియెలితిథినన్నునెండు। పొత్తుగలిశినితాభారచియూపె ॥౩॥ -✿- ॥ శంర్కరాభరణం॥ పల్లవి॥ వెలందిభావ
ము నిర్వవిన్నవిర్చ్చితి। యెలమినాపెవలపు శేమిచెప్పుడింరను ॥ —— ॥ నిరతముంత్రిమతాడనివుచెలినచింతలు।
తరుణికికనిపాడ్మతలపొంతలు। సరవినివుడిశినచన్నులపైగింతలు। శిరులజప్పనపులచ్చెనవాంతలు ॥౧॥ చ
తురుండనిపువున్నవల్లినయెడ్లిశాసలు। అతివకుపాయనిఅడియాసలు। యితరులెరంగంగానెయుచ్చినని
బాసలు। తతిసవతుల కుసదాగొసనాసలు ॥౨॥ వాలిశినివాడినవాడంబాడుమూదలు। చెలికివిఖపెతాచాశి
ంచ్చెపాదలు। యెలమితిఖవెంర్కటెశయూకనిట్టిహాడితివి। అలమోవితేనెవూదలమృతపుండెఽలు ॥౩॥ -✿- ॥

౧౩౨ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ అంగ్గన పనికుంబాండ్డు ఆధరాంమృతపువిందు। అంగ్గవింట్టి సరసములాడనిదె సందు॥ —॥ ఘన సుంచక్ర
ములాయమమర్మముల వెంద్దాంప్పి రాయ। తనివానివలపులు తసులుకొయ। యెన శిమీదున్నవారయింపులు కెదిలిరు। చెనక
మీలాలమీపుచెల్లదింక దూరు॥ ౧॥ తలపాంతలలనగూడెదజ్జపు కొగ్గులువిడె। యెలమిమీకొలికలుయాడుజాడాడె। పు
కలు నీండ్డె మెన పొసంగదు తొల్లిదను చెలరింగెనిడ్డకొకింజెమదలసెను॥ ౨॥ మోగమునంగళతెక్కెముచ్చుదలెల్లడక్కె। సొగసైన రతుల
చొక్కలునిక్కె। నిగడి శ్రీవేంకటదేశ నెలంతంగూడి విడె। మొగమోదనికునిపెముంద్దరనుమొక్కె॥ ౩॥ ✥ ॥ బౌళిరామక్రియ॥
పల్లవి॥ యింత్తి రానిపనిని నెమిగ్రేకి నానిమాయ। కాంత్తునివద్దికి రావె కడుకొగ్గలెంచికి॥ —॥ పూడిపున్నబాదనుపుట్టి త
౬ ౨ ముపద్దగాని। ఆడరాని మాదలన్ని నాడవచ్చును। వెడుకి యెగితెను వెసరుకలవద్దగాని। జాడతోడ బొమ్మలను జంక్కి
ంచ్చువచ్చును॥ ౧॥ హాశిమి గలపద్దనగుద్దు శియవద్దగలది। నారుకల నసంత్తెనా నవ్వు వచ్చును। మెర
౧౬౭ తొడిబాండ్లలకుమీప చూపవద్దగాని। బిరుసమరతులంబెన ంగంగవచ్చును॥ ౨॥ చనవుగల
యడనుచలములువద్దగాని। వెనుకలిదిరులనువెయవచ్చును। చెనకి నన్నిడె హాడె శ్రీవేంకటపతుండు। పొనుగ
ంగవద్దగలనిభాగించువచ్చును॥ ౩॥ ✥ ॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ ఆపకాంముచెయుదలపించ్చు కొవద్దా। కపట
ముగలిగితె కాదనుదగంక॥ —॥ చన్నులమీందిపయ్యదజారండికినంద్దను। కన్నులజంక్కైరెచ్చు పుకాంత్తుని
నిపు। పున్నపుజక్కవలు పుయ్యడిం జెక్కిపండ్దంగాను। యెనంగబాయిదపియుదెగ్గయిది॥ ౧॥ కొప్పుసంప్పెంగపువ్వు
లు పవ్వరింప్పెనంద్దను। అప్పుడియాతనిగూగెపలననిపు। తప్పు పండ్దాన లితు మ్మిదలపనుంజిక్కసండ్దా। వొప్పు
గాంగడులుపుదపుచితముగాదా॥ ౨॥ మునుకొంగునిబొంకము డివిడిచెనంద్దను। యనశి శ్రీవేంకటపి ఘనెలతి
ద్దివె। ఘనకరెపంభము లుకద్దుగాడినుండ్దంగాను। కనిమరంగుడియ్యుదకడు నెప్పు గాదా। ౩॥ ✥ ॥

నాగవరాళి॥ పల్లవి॥ ఆతని చిత్తము దిద్దు దాఆడె రంగను। నిత్యోత్సవడనడపితినెద్దు కొనెనెను।——।బలపద్దవడ్డగానిచన
విచ్చిమన్నించ్చితివెలశెంగియెంత్తైనాసివచెశెను। అలుగంగనోపంగాని ఆసవెద్దిచెనకితి। నలుచంక్కనెంత్తెనానవ్వినె
ను॥౧॥ శపదముఉవడ్డగాని కడుంబొండ్ల శ్రెశ్ఛితెను। యెప్పుడ్తైనాతనపాదక్కియ్య కొనెను। నెపముంచ్చు నోపం
గాని నెరప్పనలాలించ్చితి। వుపమలందనటించకొడంబడినెను॥౨॥ మచ్చరముఉవడ్డగానిమంచ్చితనానం గూడి
తి। మచ్చికందన్ననిల్లమరిగెనెను। తచ్చునలకొపంగానితనిరిశ్రీవెంక్కటెశు। ండిచ్చదనన్నెరినాండుయురవైతినె
ను॥౩॥ ॥సామంత్తం॥ పల్లవి॥ యిల్లాలైనదానికియివిగుణాలా। మెల్లనెగుద్దుతొడనెమెరపుచగాకా।——॥
కాతరించ్చి సారెసాకెంగడుసరసమాడివు। ఆతనికినీవుదొల్లిఆలవాయెమి। యెతులమాదులాడియిద్దినవ్వించ్చె
వతని। జాతిశత్తెవానివుజా ● నాతనాలాడను॥౧॥ సముకాననీవిద్దిచనవు ● లునెంపివు। తమితొడెం బొంకా
నిచుద్దమవాయెమి। చెమదలు ● గారంగానశివలెల్లాంజెసివు। అమరంగనాడి ● గవుఆంగ్గనవాయాడను॥౨॥ పతి
వద్దనండ్డరిశిపనుతెల్లాంజప్పివు। సతతమునదికాశిసానివాని వుతశిశ్రీవెంక్కటెశురడుతగనన్నుంగూడెనెండు। కతకాలి
దానవాచక్కదులుచెప్పుంగను॥౩॥ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ చెప్పుమనియడిగినంజెప్పుదుమ్మాతానిదె। చొప్పులునికెతెలుసునా
డించ్చుకొవయ్యా।——॥చిత్తరుపదముచూచిచెలిలలాండలవ్వాంచి। చిత్తడిచెమదతొడశిగ్గవడెను। యిత్తలనివండ్డు
లానవెమిచ్రాశిశివాకాని। అత్తినివాపినెయుంకొనడుగవయ్యా॥౧॥ కొమ్మలపెంద్దెముచూచిపాలంతియెమొననక।
చుమ్మడినెనప్పునప్పుచున్నదియిద్దె। చిమ్ములనెమిభావాలుసెయుంచ్చితివండ్డులానె। నెవ్వడినండ్డరిమెలునీవడుగ
వయ్యా॥౨॥ పద్దినసురచిచూచిపడంతిశ్రీవెంక్కటెశ। గద్దితమకాననిన్నుంగాంగిలించ్చెను। సుద్దునసంద్దెమి
మెసలుగడించ్చితివా। అద్దునియునాపెతలంపడుగవయ్యా॥౩॥

మాళవిగౌళ॥పల్లవి॥యింక్కనెల వట్టిజాలి యిండ్లులోనె వున్నది।తెంక్కినె ఆపకిన్నియుండేలు పంగరాదా॥——॥కన్నచోటే వా
డ్లతేకడును డ్డింట్టుకానేది।వన్నెలతే వెండ్లతేటి బారమేది।కన్నని న్నడుగుమనెంగయగించ్చి యింకనుమా।విన్నపము వినాదరువి
చ్చ్రియవాడా॥౧॥నవ్వుతేనెయు మునెక్కితేనెయు మ్మైనమంద్దులేవి।పువ్వుతెజాదురువస్తేబుద్ధులేవి।ఱువ్వు నిట్టెఆడుమనే సముకాన
యిద్దరికి।దవ్వులేలయింప్పుకంత్తదగ్గరి రావాదా॥౨॥చల్లగాలి పగలైతే సండ్డమోదవింకనెవి।వల్లెతాడు వలపైతే వట్టననేది।
యిల్లిదె శ్రీవేంక్కటేశయింత్తినిపుంజేట్టించ్చె।లొల్లింగూడితి వింకను లోనను డ్డరాదా॥౩॥శ్రీ॥నాదరామక్రియ॥ప
౮౧ ల్లవి॥యింద్దరికెల వలచితిమింత్తులము।పంద్దెపు మరుపూబంత్తులము॥——॥మలకలయునదిమోదలు।యల్లెక
ంప్పుకను యాందలు।పలుమరుంబాడెడిపాదలు।తలింగన్నల కునుతేదలూ॥౧॥నడుమంత్రపు నిగవ్రలు
౧౬౪ తడవిన వాకిటితగవులు। చెడిన పుంజూపులచిగుళ్ళు।యెడయ నియ్యానల యెగువడిగువలు॥
॥౨॥కలయ నిరాంగిసెకర ంగులు।తలియంగలు గుకలితెరంగులు। కలశి తిరువేంక్కటపతివను ని
ధు।మలసినమమ్మ (పు) నురంగులు॥౩॥శ్రీ॥ఆహిరి॥పల్లవి॥వద్దుచలమింత్త దనువనితం గావంగరాదా।
ముద్దశితమకముమూలంబద్దురానవా॥——॥కారికలు పెడరించిసుద్దునను న్నాండవు।ఆరితితినలయి
ంత్తునా ఆందదా నిని।రారాదా యింకన్నెనంతమగిపానుపుపైకి।వూరనిచ్చి విరహము వుట్టిం గద్దెవా॥౧॥
చమదవుట్టింటెనకి శిగ్గనను న్నాండవు।బిబిడింత్తురా మనసు చెలియనుఁ।జనుని నింత్తిదన్నలసొములు రాయం
గరాదా।వుమరంబెట్టివలపువాడెనింప్పు కానీవా॥౨॥కాంగిలించ్చి కరంగించ్చి కన్నులు మూసుకానేవు।దాం
నిలిముట్టి మెండికి తరుణితాను।దింగక శ్రీవేంక్కటేశ్వరెలందెంగూడె వెటిట్టే।మాంగ నిత్రా మోవితేనె పరింగా స
రివా॥౩॥—శ్రీ—॥

సారంగనాట॥ పల్లవి॥ యింతులాన నెవున్నదివే యింత్రి తమకముతో॥ గొండ్లనిలో తెలిసెల్లా కొమ్మతెలిసి నిచ్చెనను॥——॥ చెలినీకడ ప
రాంగాట మదలందా పుండాంగె॥ వలపులు వానతోనీ వరదాయను॥ యేలమి నీవాకలకడు రలు చూడంగాను॥ వలయం
గడివెతెలిసి వెలుంగునా త్రింఛ్చెను॥౧॥ వెడపుతానే నిన్నువెలందికొంకలంబాండ్ల॥ యెడుదంబాడ్లవాడవకెండ్లగాశెను॥ యిడెని
పైయాసలనిడ్డి మెనపులకరించ్చు॥ వెడవేడ్చకసనులు వివెలు మోలచెను॥౨॥ నిరతికింజే యిదాంచె నిడ్వాపు౯లనిండ్లెంజే
లి॥ కొరి యాసగాలి వెకతూరు పెత్తిను॥ సారెఆవెంక్కటేశుండ బన్నులనిన్నుమత్తి॥ బారునందా జాకితెనిబొమ్మరాలు వెశ
ను॥౩॥ శ్రీ॥ బలహంస॥ పల్లవి॥ కడుంజుడ్లమవునివుత్తావండ్లినా॥ యెడయకనన్నునిడ్డి యెలుమండ్లంగాకా॥——॥
చెక్కు మొక్కినివునాబెయిదిలాండంజే యిచెళి॥ తక్కకనప్పులునప్పంగాండ గషండ్లినా॥ వాక్కతెప్పంబెడ్లి మాదపు అక్కడితడవంగా॥
వక్కణించ్చునంత్తేళివడ్డండ్లంగా కా॥౧॥ యెపునావడ్డనుండ్డ యింత్తకలశిమెల శి॥ కాంపురముశాయంగాను కా
డండ్లినా॥ దూపిమోపియా డావాది నాపుమ్మలు మెనంబెడ్లక॥ రాంపులు శియంగానందుకాపనండ్లం
గాకా॥౨॥ చన్నులురమునరా యసారెంగాంగిలించ్చుకొని॥ యెన్నిచంతలు శిశినానంధురాండ్లినా॥ అన్నదఅవెంక్కటేశిఅల
మెత్తమంగ్గనెనెను॥ మన్నించ్చిపూడితిదిడిమానానండ్లంగాకా॥౩॥ శ్రీ॥ బౌళిరామక్రియ॥ పల్లవి॥ యిండ్లుక్కినేంజెరత్తి
ంచ్చెనుయెదువతెనున్నాండవా॥ సండ్డడిపెండ్లిండ్లాయసరునిబతుకు॥——॥ చెంత్తలనాకేని పైంజే యిదాంచంగాను॥
వంతుపుంజేయిదాంచతినిప్పులనేనుండ్లె॥ యింత్తులముద్దరము నుయిరువంక్కలానుండ్లంగా॥ సంత్తకూదమా
యనుచక్కనినిమెను॥౧॥ ఆకడనాకెనిపనాపుమడిబియ్యంగాను॥ యీకడనెనూనిపనిచిలితినిడ్డి॥ కైకానియిడ్డరునూ
డిగమునికుంజే యంగాను॥ కాపువడికలగూరగంపాయని నోరు॥౨॥ గక్కెనవాబినిస్సంగాంగి దంగూడంగాను॥
వాక్కపైననూనడ్లవానరంగాను॥ యిక్కచఅవెంక్కదేశియనశియిడ్డలివల్లా॥ అక్కరనుఠిపెక్ల్లమాయనుధివురము॥౩॥ శ్రీ॥

మధ్యమావతి ॥ పల్లవి ॥ మించ్చెనివె శింగ్గారాలు మెలుంతలాల । పంచ్చబాణుని సవరణపరుగ వయద్దు ॥ —— ॥ నలినాక్షి కన్ను
లన డుమ నినాలికము । బెలంగియమరనె వాబెలులాల । కలువలు బొమ్మ చిం ద్లంగంత్తుండె యంగాం జూచ్చి । యెల్ల ఘన
ంపైంగ్గపువ్వు యెడబాచ్చినద్దు ॥ ౧ ॥ ముదితకు బాంత్తరము ననుయారికి మంచి ఖి । లడి గాయ యంత్త చూపవ్దైనంగ్గన
లాల । కదిసి పెదలు గుండ్దు కంఠనాథమున మరు । ండెదిగించ్చం బాగ బాణా మెడబాచ్చినద్దు ॥ ౨ ॥ శ్రీసతి పిరుండుడె
ంత శ్రీవెంక్కటపతి నురము । ఆసరి నెద్దుండ్డెనో అంగ్గనలాల । రాసి మధ్యరంగ్గానం జ్రాలు మరుండు నరింప్ప ॥ గ్గూను
౩౧ జిర హారికిగెడా నెడబాచ్చినద్దు ॥ ౩ ॥ -గీ- ॥ దేసాళం ॥ పల్లవి ॥ అంగ్గన చెలువు చూడవయ్యా నివు । సంగ్గడి శింగ్గారాలు సత
మైనిలిచెను ॥ —— ॥ వెంద్లనె చంద్రుండు గడు వెన్నెలలుగా యంగాను । పొంద్దెంచికపెనక కొదిగినద్దు । నిండ్దు న నెండి
చెలియ నవ్వు మోము తాను ండ్డంగ । అంద్దబింపు నందురుముల అంద్దమ్మై నిలిచెను ॥ ౧ ॥ చెలరింగి నింప్పా
౧౭౬ ముచెలి యెక్కిత భారాన । వెలి కింకలికుంభాలు దింగ్గిన యద్దు । మెలుత సన్నపు నడిమి తాం జెలంగంగా
ను । బలిమిం బిగుండు కింద్దుపడి తాని లిచెను ॥ ౨ ॥ కావిలవిడు కంజవిగాన కొంగ్గాలింత దిగురు । శ్రీవెంక్కటేశ్వరది ల్లుగ్లైనద్దు ।
నిచింత్తిం గూడంగానా బెనె రుపుల మాదలతా । వావాత మోవి కెంప్పులు వరుసల్లై నిలిచె ॥ ౩ ॥ -గీ- ॥ శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ చిత్త
జు వెండుకొనక చెలియలాల । తత్తరించ్చి పతి మీందితల బాంతనున్నది ॥ — ॥ అతి వచ్చి మదనుండ్డు అనలాస్త్ర మెయంబా
లు కతలుగ దిరహాగ్నిం గాంగిఢె । యితవుగా వరుణాస్త్ర మెయంబాలు నప్పుడి ఛి । తతిం జేము దవానలం బడియుచునున్న
ది ॥ ౧ ॥ అమరంగ నంత్తలొ వాయవ్యాస్త్ర మెయంబాలు । వుమరం బడిచి ద్దుప్పు లొగిరింగెను । జమళింగూడంగ నద్దె శైలాస్త్ర మె
యంబాలు । బ్రమసి చనుంగొండ్డలు బాయిదంగా చ్చించ్చెను ॥ ౨ ॥ మును కాని పంతాన సమ్మోహనాస్త్ర మెయంబాలు । మనసుప
రవశాన మరపండ్డెను । అనిశమూరకటగా నారాయణాస్త్ర మెయంబాలు । ఘన శ్రీవెంక్కటపతి బండు కాంగిలి లోంగూడెను ॥ ౩ ॥ -గీ- ॥

కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ యిట్టి రతిభావములు నెంచ్చ నగనలది గావు। వొడ్డికలెల్ల సింగ్గారరాయఁడొడ్డినయట్లుండ్డెను॥—॥
చెలువపు రమణుండు చెమటచెంజీమ్మితేను। జలజలం జెమరించ్చి సతియట్లుండ్డె। నెలవై లావణ్యజలధి దింపఁదద్దాఁతివా
నచె। బలిమి ముత్యాలపంద్దవండ్డినట్లుండ్డెను॥౧॥ సరసపునాయకుండ్డు జాజివెరగ్గలు వెసవె। తరుణిచెదప్పులకించ్చి తానె
ట్లుండ్డెనె। మరిగి చాయపు చెనమన్నదాస్రపు మోలక। బాలి వసంత్తమ్మాఁ చల్లఁగా దలినట్లుండ్డెను॥౨॥ తానె చెంక్కెదిప్ప రుండుబె
ండ్డి మోదియిచ్చితెను। యీవనిత మోముకళయెట్లుండ్డెనె। బావుకై మోపవాపుని యెడ్డుంబున్నమనమృతమ్ముచ్చు॥ ఆ పెళం
జంద్రకళలావినయట్లుండ్డెనా॥౩॥ ॥నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ యింక్కానెందు కింగాలి యుదెనిభాగ్యమాయ। బాంక్కపు
రతులనిక్కబాగించ్చువయ్యా॥ ॥మదిరాక్షిదన్నులని మంద్దరగిరులు పోగబెదర్తి యాలనెదు కెప్పుని బూంచి
ముడమునలావణ్యసముద్రము మరుండుదచ్చె। అదెలధరామృతము లవధరించ్చవయ్యా॥౧॥ లత్తివమోమం
జంద్రుండనెబిసానబిల్లన। తతిజడియనెదిసూత్రముచుట్టి। ఉత్తనుండు చూపులయమ్ములు సానంబట్టి
తెసతమైమోహపుంబాడిసాతెరాలింగావయ్యా॥౨॥ పడంతి బిరుండ్డసెది బండ్డిళం డ్గ్గుజాడను। తొడలనెకలపాంపసనడ
లంగట్టె। యెడయక తాఁనింక్కద్దిరి నిన్నెక్కించ్చెను రుండ్డడలిపలపు బండ్లనడెవచ్చెనిశయ్యా॥౩॥ ॥సారంగనాట॥ పల్లవి॥ రావ
య్యచూతువుగాని రమణిలాగు। డ్డైవారి నిన్నమలి నిండలలచినట్లున్నది॥———॥ వెలందినిన్నంబాసి విరహాగ్నిచెంగాం
గి। చాలిలికెళ్ళ తూలిలా మొలలాడంగా। చలరాజు కరవాలువసంత్తుండనెటి కమ్మలి। బిలుచుగవాండి పడను బెట్టినయ
ట్లున్నది॥౧॥ సతినిచ్చితమకాన చంద్రకాంత్తశిలమీఁద। యితవుగాంటవళించ్చియుండ్డాండ్డంగా। రతిరాజునిజకీర్తిప్రతి
మంజంద్రవిధాత। తతిమెరుంగుచెల్లితెతలకన్నట్లున్నది॥౨॥ యింత్తినిపుగూడిదప్పుడిడవెని పూదండ్డలు। చెంత్తలంజుట్టు
కొనంగా ఆలపించ్చిదెప్పి రాకంత్తుని తోంద పూండిగగాలియనెళాపావజున్లుండంత్తదాటు ద్లుంచ్చుంజెలినదువవెనున్నది॥౩॥

నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ చిత్తగించవయ్యా యీచలినెండలు॥ తట్టవలపు రతిప్రజాదికి రీనద్దు॥——॥ మగువని
కుమోక్షమాయిండ్లి కిరమ్మని। జిగిండనవిరసుప్పెంచ్చితులు మోఁద్రు। వాఁగిచంప్రకసారికమున్నదవి యలులకు। చెగ
దుగాండాముకలు విసుచెప్ప్రినద్దు॥౧॥ వెలండినిన్నుంబిలిచెదిడెముచెకానుమని। కొలవులనప్పుగండ్లస్తలులుమో
వ। అలతాదంక్షరవులున్నవనికనుంగల్లులకు। వెలయమోముంజంద్రుండువిగుచెప్పింప్పినద్దు॥౨॥ కన్నెత్రీవేంక్ష
టిలుండకాంగిలించ్చియిలుమని। చన్నులుబిగ్గనదిమిసండ్డలంద్దను। పున్నవియానమయూకలుగోఁద్దనివాము
౮౪ నకు। విన్నపముగాంగొండ్లలువిసుచెప్ప్రినద్దు॥౩॥ ❀ ॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ ఆతండేమినివేమిఅవ్వుంగాముఱిండ్లలా
నిమి। కాతరవుండమకముకలడయిద్దరికి॥——॥ మించ్చుండినవెదవిప్పైమిరియాఁఋచల్లుడు కాఁ। పంచ్చుదాంరచ
౧౨౦ ల్లుడురుప్పైపైంగాక। మంచ్చి మాదలూడవిమ్మరివింగ్గిలిమిదికే। కంచ్చుపుం బాత్తువంపు కలవైనిద్దరికి॥
౧॥ కలువకన్నచూపులకాం కయిచల్లుడు కాఁ। చలువవెన్నెలతిదచల్లుదగాక । కలయన్నకాయవికడుబ
ంక్షించ్చునిందికి। కలిగెరిగ్గలంటాత్తుకలడెయిద్దరికి॥౨॥ పచ్చ్రిగుబ్బలమునుమువిపంత్తాంఋచల్లుడు కాఁ। కొచ్చ్రిమెకంగు
లుచల్లంగూడుంగాక। యిచ్చుదత్రీవేంక్షటిలునెనసితివి కప్పెల। గచ్చులవిడిలబాత్తుకలడెయిద్దరికి॥౩॥ ❀ ॥ త్రీరాగం॥ పల్ల
వి॥ చెలులుగనుంగొనతెయీశృంగారము। నిలువెల్లరతికళలునిండ్లుకొనుమాడ్కి॥——॥ అతివవుంమునకంత్రపడగములుకడుం
బెక్కు। తతింగడ్లుకొన్నదండ్లంబమరెను। కతలుగాముఖచంద్రుంగనిచన్నుజక్కవలు। క్షితింబాయకుండ్లలంక్షలంబెనచినద్దు॥౧॥
సుదతినెన్నడుదుంగస్తూరినామమువెలయ। చెదరకుండ్లంగండిచ్చినభావము। పొదనూప్పురగాలిచప్పుడుకుంగనుచ
కొవాలు। కదలకుండ్లుంగంగద్దుకంభమోయనంగా॥౨॥ నెంగతలిరసునవిరులునించ్చుకొనెనిరాబను। కలిగిత్రీవేంక్షది
కుంగడిరివుండ్లి। కలికినాలికబనుపకముతావితెనికురులు। అలులువాకుండ్లవలంమరించ్చుగతిని॥౩॥ ❀ ॥

వాడి॥ పల్లవి॥ యెప్పుడు గిండడమనొమ్ము వెంత్తతిప్పులా॥ ని ప్పుడిల్ల మీవంక్క నెరసని సుద్దులు॥——॥ యీకడనింత్తి కంత
ప్పుడులుంగుంగొవిలలపామకింనిచిగురాకులు మిఠినయుద్ధు। ఆకుమడిచిమడిచి అందియ్యనివియ్యంగాను। దాకొ
నిచిగురుచిడిడముపాంచెమరుండు॥ ౧॥ నెలకొనియీవనితపలుకుంజిలుకలకు। యెలమిచింబ్బు ఫలము లిచ్చి
నెయుద్ధు। ప్లలు మారుని మోవిపండ్డు చవిచూపంగాను। కలపండ్లగొడరానంగప్పు నువసంత్తుండు॥ ౨॥ కండ్లవతొ
నిమగువకనుంజుకొరములకు। అందిచ్చి వెన్నెలచిందుల్లూనిచ్చిన దుద్ధు। చెంద్రిశ్రీవెంక్కటపతి కుండబిరునవ్వు నవ్వంగాను। యెం
డ్లవెంద్రంది ప్రికళాదివాచండ్దురుండు॥ ౩॥ ✻ ॥ దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ అండ్ల మీందనాలంగాచెవటి మంక్కుండనము।
సండ్లలవంక్కలాత్తిత్రిబాయకువచ్చినా॥———॥ వెన్నటాంబెట్టిరి నికు విడుకకారితనము;- చిన్ననాండెగొల్లెతలు చెప్పంగ
విలి। పన్నిపడమడొడమపాల లొనూరిఖాక్షి॥ సన్నలబుద్దిచెప్పితీచక్కనుండ్డే వా॥ ౧॥ పెరుగుతొడంబొడి
నిపెట్టిరి దుష్టుండనము। పెరు గంబెరుగనాండె ప్రియురాండ్లెల్లా। నిరతిని వలపులు నీతితాలొనిక్చ్చిరి।
హారసి నినీమనినంటవంజికువచ్చి వా॥ ౨॥ మీవితినెటాంబెట్టిరి మోహాప్పునారితనము। శ్రీవెంక్కటద్రిశ్వరనాండెచెలు
లెల్లను। కూవలుగానిరుప్పులుగుబ్బలలొహత్తించ్చిరి। యీవలనన్నుంగూడితివింకనేడకి వా॥ ౩॥ ✻ ॥ దేసి॥ పల్లవి॥ వి
రత్తగానానతివయ్యవినెనెను। పంత్తానండాను పన్నపమ్ములె ద్దిశెను॥——॥ కలవులనవ్వుతాను చెక్కుగొంగిరుతాను। వ
లిని నిటొనాకెమాంద్దలుండెను। వలపులుచల్లుతాను వడింగొప్పుడువ్వుతాను। జాలిమరిమనిసుద్దలెల్లంజెప్పెను॥ ౧॥
శిగ్గులు నెరపుతాను చెమట దుడుచుతాను। డగ్గరకయిమిమిరతలుచెప్పెను। అగ్గలమ్మైమొక్కుతాను అయయములంద్దు
తాను। తగ్గరయంత్తవడితలఖాసుకొనెను॥ ౨॥ సురటివిసరుతాను। జొమ్ములుచక్కంబెట్టుతా। అరకొంగిడనిప్రియము
చెప్పెను। యిరవై శ్రీవెంక్కటిలియుడు నన్నుంగూడితివి। నిరతినిచుద్దమిలనిన్నెడంబరచెను॥ ౩॥ ✻ ॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ చెలులాల యీభావము చెప్పంగనలవిగాదు। వలపులపండ్లవండ్లెనలశినద్దున్నది॥ ——॥ వనిత
చెక్కుచెతిభావప్రాలకమ్మవారయ। యెనశిచింత్తింప్పెభావమెద్దున్నది। ఘనతాపసూర్యుండు నరమలబాణమును। తనపై
దండెత్తనెకాంత్తమాడినద్దున్నది॥౧॥ పమ్మనన్నిద్దాప్పుర్ణలుపక్షిపుమోవినోరయ। యిమ్ములంగండ్లెనభావమెద్దున్నది।
చిమ్మిరేంగిచల్లగాలిచిసురుదడిడమును। కొమ్మనుసాడింప్పుపాత్తుగూడినద్దున్నది॥౨॥ డిప్పశ్రీవేంకటేశుపతినేశకాంత్త
కు। యిద్దెబొమ్మలపైంగురులెద్దున్నది। తాడ్లమరువిండ్లనుపమ్మిడలుంఘోకెతాడి। చద్దలిశానపువచ్చిజాడ్లైనద్దున్న
ది॥౩॥ —శ్రీ—॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యెరింగినపనులకుయెండకినింకనెరవాడెఘుంశెదినిగుణమేకా॥ ——॥ కెలదినప్పుంగనే
మిచెక్కసెర్కంగ్గానెమి। నెలకొనకరంగెదినిమనసెకా। చలిమిశాయంగనేమిచైకానిమోర్కంగనేమి। నివిచిసట్టుమాడి
౧౨ దినినాలికెకా॥౧॥ చెద్దువిన ంగంగ్గనెమిప్రియముచెప్పంగనెమి। నెద్దుకా నివుండ్లెదినితనువెకా। యిడ్లెడ్లె
౧౨౭ నంగానెమి, యెడుదనుండ్ల ంగనెమి। నిప్పచూపుదూచివినికన్నులెకా॥౨॥ సమ్మతింప్పుంగానెమిసంగ్గడికి
రాంగానెమి। నెమ్మదిచెవులవినెదినితగవెకా। యిమ్ములశ్రీవేంకటేశయిద్దెనన్నుంగూడితివి। నిమ్మలముకెశెదివికరు
సెకా॥౩॥ —శ్రీ—॥ వసంత్తం॥ పల్లవి॥ యిద్దరిభావములును యీడుజాళ్లాయనివె। అద్దుకానితులండూంగినద్దెచ
ండ్లమాయను॥ ——॥ తళుకనదివిప్పుడుతరగింజూచితేను। తాలంకొచెక్కుచెమడదారుగంజొచ్చె। లలిమోవిఆమె
వపులకుయీతువముమెఘు। మలవిపానసులిశినద్దెచండ్లమాయను॥౧॥ చదురుమాందలనివుజలజాత్తి
ంచిలిచితె। పాడిగానినిలువెల్లంబులకింప్పును। కడిశిఆమాందలగాలికియీమ్మెండిగె। అదనుగూడననిచినద్దె
చండ్లమాయను॥౨॥ ననుపైశ్రీవేంకటేశనట్టినివుగూడితివి। యెనశికామినిచిత్తమెల్లంగరంగె। వాన
రిఆవెన్నెలకిమనసనచంద్రకాంత్త। మనువుగాంగరంగినయద్దెచండ్లమాయనూ॥౩॥ —శ్రీ—॥

బౌళిరామక్రియ । పల్లవి ॥ యెదుపంట్టిపండ్డిగాండియితండు ॥ ఆదిమదలన్నిల్లాధలన్నిగెలిచిని ॥——॥ తాపత్రానెంబగదసా
డంగాని విడిచి కెదాపా సికలుడిశిఖా నప్పుచివెళిని । యూసుభాడతనవాలియింట్టసారెదాంకెతిను । రాసియద్దద్దుండ్డెనం ద్ర
భాసచెళినె ॥ ౧ ॥ అండ్డనూండయికాన్నరాయల ష్టినెంబరాకైతె । పండ్డినంద్దంబడదాబ్బిపద్దనియ్యుండి । చెండ్డితాడనాపయ్య
డజారనెవెళినభూరా । వాండుడ్డకనెత్తచను చుభూరభూబనె ॥ ౨ ॥ జాడుగూడుకొనిపట్టి సారెడిసెండాంకితిను । జాడు
త్రానంద్దంగూడియాక్కింబ్బినె । యూడుతెని ౘవెంక్కటెశుండిట్ట్రకానకాడి । విడెముపండ్డెనకిట్టివెడుగడెగినె ॥ ౩ ॥—✲—॥ నా
దరామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ యెపుదుబడికాంగిళ్లయిరభాయమీవలపు । అదనుంబదనుంగూడిలడుసాయవల
పూ ॥——॥ చిక్కనిచెమదలనుచిప్పిలినివలపు । చిక్కపురంగులనుభాష్బిలినివలపు । చక్కనిసరసములజాలువారివ
లపు । తేస్తులమబ్బురలచెడిగివా రివలపు ॥ ౧ ॥ ఘప్పనముకళలరసములుబ్బివ లపు । నిప్పుదిల్లుంగారికలనిరుక
మ్మివలపు । రవులతమకముల పుప్పిల్లారివలపు । చిప్పనందకితిపులభిడ్డుకట్ట వలపు ॥ ౨ ॥ పంత్తపుగతులనెవా
లుగారివలపు । బంతిమోవులనెరడుంబట్టిడిరివలపు । యంత్తలాౘవెంక్కటెశయెనరిమారుండ్డంగాను । దాంత్తరచుట్ట
రిదానందాపుండాంగివలపు ॥ ౩ ॥—✲—॥ కేదారగౌళ ॥ పల్లవి ॥ కాంతనిచూపింతంగానున్నవారికెలదూరి । చింతపుంగారి
కతాడవిజిచింగిని ॥——॥ కామతినిన్నంబారికొలిలకూంతలుదని । పిమతుకాభానప్పుండ్డవింద్దవెళిని । ఆమనిబిగురుభూ
చిఅంత్తలానెవెసారి । దామదికానగారికెత్తులుబాంటని ॥ ౧ ॥ వెన్నెలతెదలుభూబిసుసుచువెళ్లంజల్లి । కిన్నెరకాయలము
చిరిమ్ములపను । తిన్ననిమెపుముభూబతిద్దుచున్నిరెల్లంగాద । సన్నపుదల్లిమలబాంచిబిలిచిని ॥ ౨ ॥ తుమ్మి
డిమ్మూంకలంజూచిడూరుచుతురు మ్ములాని । కామ్మసంపెంగ్గదిసలంగానివెళిని । నిష్టది ౘవెం
క్కదిశనిదింత్తలాంగూడంగాను । కమ్మమరుములములరగనినప్పిని ॥ ౩ ॥—✲—॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ అవధరింపుగదయ్య అన్నిరసములు నీవు। శ్రీపురుషునకిచ్చి నిజసతినె మోవిరసము॥ —— ॥చెలియ చక్క
ందనాలన శృంగారరసము। వెలయబాలమజంకైన లవీరరసము। కలయుంచితి కాంక్షల నకరుణారసము। అలపములైపుల
కలను అద్భుతరసమ్బులు॥౧॥ తపనీసంసముల నుతగహాస్య రసము। పరుషంపు విరహాన భయరసమ్బు। బెరయునిచ్చ
రములనుచ్చిభత్సరసము। గరిమ మరుయుద్ధాన ఘనరౌద్రరసము॥౨॥ వనిత ఆనందముల వడి శాంతరసము నను పుమంత్తన
ములననవరసములు। యెనలేని శ్రీవేంకటపతి నీతొంగూడి। దినదినమీ మోదాల తిరమాయ రసము॥౩॥ ❖ ॥కాంభోది॥ పల్లవి॥
నావాల్లదాసము చెదనాంజెని పున్నెములింతే। పూవులు నాకొప్పు బావిజాండ్లి నిపైతాలేను॥ —— ॥యెవ్వతె తిద్దదాంకేమోయి
డెనిపనా తమ్మ పవ్వళింపుచి వుండగానె పైంబడెను। యివ్వల నప్పుడిమరిని వత్తిదివింప్టె నొ। దవ్వుల నీవుండ్డనా పాదము
౬౨ దాంకేను॥౧॥ ఉమ్మడినెవ్వ త్తె గొరపపండ్డె నొనివెంధ్రుకలు। కిమ్ములనె నా బిడికి దంజికైను। పమ్మినయెవ్వతె
౧౨౭ తపఃఫల మోనా మెడ్డెలతొ। కమ్మని కంత పరాలు కద్దువడెను॥౨॥ వాశిం బ్బియెవ్వతె యెడివరకు మొక్కె నొ
నా। గొరపదాంకిని మెను జిరలా యము। యీరీతి శ్రీవేంకటపతి యేలితివి నన్ను సిగ్గె। చెకె వ్వతె మంత్రాన నొబెండ్డె నాలొ
ంపైతివి॥౩॥ ❖ ॥బౌళి జ్జి జ్జి॥ పల్లవి॥ పదంతికిని నాయ కపండబలు తొడవు లిచ్చితివి। యెడనెడలం బూచిన నువ్వినియు
నుండొడవు॥ —— ॥జలజాక్షి మెన్నికి నిజవ్వనంబ్బిదె డొడవు। బాలపుంగన్నుల కపు చూపులు దొడవు। నెలకొన్న కింసు
నవునిలు వుండుపమె తొడవు। కలికి యీ చెక్కల పకళలు దొడవు॥౧॥ ఘనకుచంబ్బుల పనిగబ్బిపనె మెతొడవు। వా
నపనడిమి కినాభివొప్పుం దొడవు। అనువైన పిరుందుల పనందనికబువులు దొడవు। పె నుండా డలక చద
ంబంబ్బిన మెపంగు డొడవు॥౨॥ బిసరుం బాడంబ్బుల కుచం గ్గావియె తొడవు। తగురూపున కమంచ్చిత
నము దొడవు। జిగినిపెం గూడితివి శ్రీవేంకటపతి ప్పురుండ। నగవులకు మిగుల నానందములు దొడవు॥౪॥ ❖ ॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ నీతోడి సాములకు నేలంత వాపంగలదా। సాటి వెంబగలు నింత్త రాం పున్నెసు రా॥ —— ।కామతంత్రము
ల నీద్దె కడునలయింపుం గాను ।మోము చూచి యింత్తి నీ పమోష్మెమొక్కె నీ।గామునంబెంచ్చి నయి బ్దిగాజ్జంగ పూలువ
ంబ్దిడి।గామిడి తనాల నింత్త గానిసితు రా॥౧॥ చలపట్టి పచములు సారె నివ్వుఖసు కంగా।వెలండి గడ్డము వట్టి వెండుకాలి
నిని।నెల కొన్న అరచెత్తి నిమ్మపండ్లు వంబ్టిడి।వలపుల కొత్తరాన వాడింత్తు రా॥౨॥ మునుకొని సాడుతానె మొవి గంట్టి
శియంగాను ।అనువుగా నిపం(బ్రి)యము చెప్పి నిఘనుండ (శ్రీ)వేంక్కటేశ కప్పురము వంబ్టిడిక్కె।పెనంగులాడిల నెచె
ండ్లు సితు రా॥౩॥ ✤ ॥ కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ చెప్పు నమ్మ శిశింగా నిచిత్తము రాను। అప్పసముగా నాపెల అప్పనాడి రాదా॥ — ॥
అక్క వూడిగె పుడాన నండ్ల నె చెన కివు।సుక్కక ఆపెగంబ్దెంగా పగింప్పుడా।తొక్కి నివు మాందం బడి దూరు నాప్పై వేయప।
అక్కర అంత్త గలితి అప్పనాడి రాదా॥౧॥ అమ్మ పెకిబిడాన నండ్లనె నప్పివు। నెమ్మది నాపెళి ండ్లెను నిన్నుం జిట్ల
దా।నెమ్మి నివు చెంతం బడినె రమి నాప్పై వెయక।అమ్మ రాయింకనైనాను అప్పనాడి రాదా॥౨॥ అలమేలు మంగ్గ
తొత్త నండ్ల ఇామ్మలిచ్చెవు।చల మున నిండ్ల కాపెసాడింపుడా।యెలమి (శ్రీ)వేంక్కటేశ యిద్దరి నినెళితివి।అలవాయు
గా నాపెల అప్పనాడి రాదా॥౩॥ ✤ ॥ శికవరాళి॥ పల్లవి॥ ఆండు వారమ్మె తనె అంత్త శిగ్గవిడిచె మా।పెండుకపాను పుప్పై
కిపిలిచెవు నివు॥ —— ॥ యెకాంత్తమున నమిారి ద్దరూనుండ్లంగాను।కాపుసెని నెను దగ్గర వచ్చునా।మెకొని బిాలాపల
మిారెనప్పు కొంగం।యూకడనె నెడచాలిచ్చి యెలయి ంప్పవచ్చునా॥౧॥ మచ్చికను కరా కరుమాందలాడు కొనంగాను।
వచ్చినెంబా త్తుగలయ వచ్చునా నెండు।పచ్చి య్యె వలపులను పరవశమ్మె యుండ్లంగ।పచ్చుడము గప్పి మిమ్మ
ంబలికింప్ప వచ్చునా॥౨॥ నివు నాపెగూడి హడినె రుపులు మెరయంగాను।చెవడి రనె నుసె వసె యవ
చ్చునా।(శ్రీ)వేంక్కటేశ్వరన న్నంజెండ్లితి ఎల కెపంజెప్పి।మావంట్టి వాళిక్కె మెలు మగనాంగసచ్చునా॥౩॥ ✤

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ ఎంచడాననినుచదివికుండవు। వంచముగా మాయింటికివచ్చినద్దిరారా॥ —— ॥ కూరిమిగల॥ త
నుకొద్దినాంగొంతముపెడు। చిరముగవిగితినుథిత్తిపెడు। వారుపుగవిగితినుపుల్లములాచెతపెడు। చెలినీవుడ్డండ్లాలు
సిబినద్దుసియరా॥౧॥ తలిచిగవిగితినుతిరనిమరుంగుపెడు। బలిమిగలితెతడంబాడుపెడు। చెలిమిగలగితినుతిగ్గ
నెగ్గనుపెడు। చెలంగినీవుడ్డండ్లాలుసిబినద్దుసియరా॥౨॥ ఆసగవిగితలడ్డాంకెండ్లనుపెడు। ఆసనిజముగలితినా
సముపెడు। వాసితొశ్రీవెంకటపతివడినన్నుంగూడితివి। శీసవెద్దివుడ్డండ్లాలుశిలినద్దుసియరా॥౩॥ —౦— ॥ కన్నడగౌళ॥
పల్లవి॥ యెమిడలంచుకొంబ్బవియెమిపనిసతివి। గానుడినిచింతలకురాంతాళాలుకెంగవా॥ —— ॥ మంత్రనమాడిన
స్సొంచ్చిమరంగుననన్నుంబెద్ది। యింత్తలానాకెవొద్దికినెద్దుచాతిచి। చింత్తవారునన్నెరనివెరవుమానితింబాని। డొంత్తర
గిబానసలకుదాసమైనాము ద్దదా॥౧॥ కతచెబ్బినిద్రవుచ్చిరడునన్నెరంగకుండ్డా। రతినెద్దుగూడితివారామనిడసి।
మణలావెతపెకుండ్డమాన నిడినిచద్దుకు। కితకుండవనిలచకిలితేనాంటు ద్దదా॥౨॥ యీకడననుంగూడి
యెంగ్గిలితొనిబాయి। వాకిదనాబంగూడివచ్చితివిద్ది। చెకొనిశ్రీవెంకటపతిలిగ్గవెకుండ్డమాననీ। దాకొనియిపవం
క్కలడగయ్యెనాండొద్దదా॥౩॥ —౦— ॥ ఆబారి॥ పల్లవి॥ యిల్లులికిపత్తురాయెవ్వర్తైనసవతులు। మెల్లమెల్లనెనీవుమిరువిల
సిసిపె॥ —— ॥ వలపుసడనుచూచివడ్డించ్చితినెంబతిచెకలయనిలచెద్దివెకొంత్తనీవును। తొలుతనెనేరువెద్దితొయ్యలు
లనెనంబ్బితి। చిలుచనిచిరదము(ప్రి)యమెలుచల్లెవె॥౧॥ నవ్వులుడొంత్తివెద్దితనెడుమంత్రమానినీవు। నవ్వుగాని
లచూచివెకూరాకుచొలి। పవ్వళించ్చియిండ్డిలొనపతిచునెనెబద్దితి। ముద్దుంక్కలప్పుడినీవుముగ్గవెలపెద్దె
వి॥౨॥ శ్రీవెంకటపతిగూడితిచెప్పరానిదింద్దువెద్ది। వొందితొదిడెవెలవచ్చియిచ్చెవె। చివడిరగురుతులుబె
క్కలనికిచాత్తితి। నివాళ్ళంగలిగననెప్పుడుతెలిమూపవె॥౩॥ —౦— ॥

కాంబోది॥ పల్లవి॥ యెంద్దరికెవ్వలతు వోయెవ్వుండేరుంగు। కంద్దువసు వంత వెక్కడ ననెరంగనా॥ —॥ కట్టిన నన్నె షద్దికై
పండ్డబి నాపిది। కద్దుకొన్న కంద్దన దివ్వాల్లాంజ్జపిడి పెద్దుదొన్న పదము పెడ్డలడపమాపిది। నెద్దనది శింగ్గారాలు నెనె
రంగనా॥ ౧॥ కానవెరి వుంగ్గరము రుంచ్చె వెరయూపిడి। కానబువాడ్డానాము గొడగాపెడి। అనువైన వువ్వుదండ్డల
వసరమాబిడి। నీను వు నెశింగ్గారాలు నెనె రంగనా॥ ౨॥ ముడిచిన సవరము ముదిపె వుగిండ్డె పిడి। బడి నెత్తి పిండ్డె ముచా
వడాబిడి। జాడవైశ్రీవేంక్కటపిరిపుక్కి ఉబిడెము నాది। నిడబ నిశింగ్గారాలు నెనె రంగనా॥ ౩॥ —॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ ధర
శిబ్బి వెన్నెలయ్యంద్దరు గాయరు। యిరవైని తాభాగమెంత్తలెదు మూరు॥ —॥ చిత్తము వచ్చితేం జాలు చెలులనెంద్దరినై
న। కొత్తగాంగని వుడెచ్చుకొవయ్యా। హత్తి వూడిగము శేశి అండ్డనుండ్డి బుద్దె చెప్పి। యిత్తలనానంద్దెంచ్చ నెంత్తలెదు
మూరు॥ ౧॥ యిచ్చవికెత్తింజా లుయెంద్దరి జామ్మలైనాను। రుచ్చులుగామిన మొచుకొనవయ్యా। పచ్చిగాని
పాడాలాడె పెదు వెల్లంజ్జెనిచె శి। యిచ్చరి బాక్కచునుండ్డె నెంత్త లెదు మూరు॥ ౨॥ వెడుక నిక్కైతేం జాలు వెవిలు
సపులను। మొడపెట్టె బండ్డాడుకొనవయ్యా। నిడల శ్రీవేంక్కటపిశనెనిన్నుంగూడి రూడి। యూడుజాడుగాం బెనంగ నెంత్త
లెదు మూరు॥ ౩॥ —॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ పలుమారు వులపుల పైరులు చిత్తంగవలె। సాలుతప్పరయ్యె పైమాడప
య్యనివు॥ —॥ చెరియ తమకము లుచెక్కులచెమద వై। నిలువు నంజిండ్డె నియెద్దుడన్ను। యిలదిమింజన్నుల సండ్డెయి
రువైపా రికవె। కలశికాంగి చగండ్డె గద్దరాదానివు॥ ౧॥ పడంతి సరసము లుచైచైనెనపు వై। బడినె మ్మె నంజెడలు వాగ
ంజొచ్చెను। యెడయక కళలనె యిడిపొపదను వెక్కె। కడ గారి రికనచ్చక ద్దరాదానివు॥ ౨॥ అద్దె అల మెలు మ
ంగ్గరూనవె బాడియ్యెజడ్డిగాది పులకలసను లొత్తను। యి ద్దె శ్రీ వేంక్కటపిశని వెన యండపసు వండ్డె। నెద్దనవె
డు రగాడెనించ్చు రాదానివు॥ ౩॥ —॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ ముప్పిరిగొనెంగామిలు ముడితలూలు। త్రిపురాని తమితరితి పులతామించ్చెనే॥——॥ నాలుగ్రచంకటిమా
నుచుక్కలతొమాదిడంగా। వెలిమెరుంగుం జుంబ్రుండువె న్నెలగంజే। బలిమిని కండ్లుం జూచిపంత్తమునవిరి వెల్లి ౦గలు
వలిమిడికిచెంగ్గలు వలూయనె॥౧॥ గక్కననిండ్లు మ్మొయిలులుగా తివానగుఠియంగా। చిక్కులు వడకతిగెచె ౦గ్గ ౨ ౦చ్చె
ను। తక్కరవాండ్లాండ్లి తొడప్పిడిరంబొరుగున। నెక్క వెడ్డచె పరవిండ్లి కతమొలాడెనే॥౨॥ కావించ్చినిలపు ౦గొ ౦డ్డక
ళలు పైంజల్లంగాను। సొవలంట్టెండి యొరజొడుగూడను। శ్రీవేంకటపతుండు ప్రేమబిలుకనెదంబెట్టెతా। వావు
రమట్టెబుజముప్పైనెలకొనెనే॥౩॥ ✻ ॥మాళవిశ్రీ॥ పల్లవి॥ కిగ్గరికాండతండు చెప్పండు మనతొనిపు। యెగ్గలెం
చ్చునినతనియొడకుంబిలు వరి॥——॥ పొంత్త నెస్సాములు కెయంబొలుమినుచె మరించ్చె। వంత్తుకుని డ్రించ్చంబొ
౩౯ లువడవెంగొప్పు। సంత్తమొ ౦ఢలాడంబొలు చక్కని మొవిగంట్టెయ। కాంత్తు నికుపబాణాలుకసుమీాను శా
౧౨౪ యరి॥౧॥ కమ్మియూండు లాడంబొలు కసురిబొద్దు చెడరి। వుమ్మడి కొం డ్డక్కంబొలు వ్రాష్ట్రుల్లు కెంగె।
పమ్మిజంజరాడంబొలు పచ్చడము పసపాయ। నామ్ములతొడిలాత నింజూచిమారు మెచ్చురి॥౨॥ పుప్పుంపొందను
ండ్డంబొలు పొసంగమ్మెవాసనంట్టె। నప్పుంబొలు మిలుమిన్నకయులకె। రప్పుగా నన్నుంగూడి పతులనుంజొక్కించ్చె। యి
ప్పుల శ్రీవేంకటపతియెతు వెల్లాంజూడరి॥౩॥ ✻ ॥నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ చెప్పరా నీచింతలు। చెప్పి తిమినం
జమఢలెడవిరా॥——॥ కండ్లింగా నికతవెల్లా। నాండి అండ్లింగా నివన్నడ్డె। యుండ్లి కివచ్చెవి ప్పుడు। ని
వెండ్ల నివచ్చివెలంఢి యెప్పుతెం॥౧॥ నివిచెంగా నినెరుపులు। ఆవెతలంచెంగా నిండమకమున। విరిచెవె
డుఢనిప్రియుండవై। నికువలచినఢు వండ్లి వనితయెప్పుతెరా॥౨॥ పారక్కెంగా నివుడుము గొందు। నెచెరకెం
గా నిపెనురతిని। యిరవై శ్రీవేంకటపతియెతివి। నన్నగరికెంచ్చి యడిగెనికాంత్త యెప్పుతెరా॥౩॥ ✻ ॥

హిందోళవసంతం॥ పల్లవి॥ తానె లోకగ్గువడితెనెటంట్ల పరమ్మనంగడే। యెనిపైమచ్చు ములుండ్లిమెచ్చి బాగడుదునే॥ —— ॥ యెమిటికివచ్చినానుయెడురాడంజాలనె। నామములుగాకెలవులనప్పుడుం గాన। కామములులంటెచ్చుకొండ్లి కాపగించ్చుంజాలనె। బెముంచ్చియిచ్చుకములికితుంగానె॥ ౧॥ తప్పుతెన్నిమోచినానుతారుకాణించ్చుంజాలనె। చిబ్బులంజెక్కలునుక్కిచెల్లింత్తుంగానె। దప్పుదిపసపైవుంట్లిడొమ్మిగుజంక్కించ్చునె। కొప్పుపైకొసలువల్లిహచ్చుకొండ్లుంగానె॥ ౨॥ వెక్కసమైకళలుండ్లవెంగ్గెములూడనె। గక్కనవిడెమిచ్చికలతుంగానె। యిక్కడశ్రీవెంకటదేవుండిన్నిదనన్నునెలె। తక్కులింక్కంజూపనెతమకింత్తుంగానె॥ ౩॥ ✽ ॥

నారాయణి॥ పల్లవి॥ చింత్తవార్కైతెనిన్నువెంగ్గెమాడరా। జంత్తంగాంగనకనితొసాడనైవుండ్డానా॥ —— ॥ మచ్చికనితరితిపుమాపలుమరిగికదా। ఇచ్చకములుడుకొండ్లియిచ్చుండ్డానావచ్చివచ్చినివలపువలలకుంజిక్కికదా। కుచ్చినిచెంతలు మెచ్చుకొండ్లనుండ్డాన॥ ౧॥ ననుచ్చెననికెలవిన ప్పులూనపడికదా। మోనసుసారెసారెకుమోక్కచుండ్డాన। బా నిబినికడకంట్లిచూపులనుంజూక్కికదా। పను లుకీయుచునిన్నుంబాయకుండ్డాన॥ ౨॥ రాపులనితాంగిలిరతులండగిలికదా। వావితములూనకుచెయొగ్గుచుండ్డాన। పైపైశ్రీవెంకటపతివచ్చిమొవిసొంరికదా। తెపత్తైనరతులనిడివిచైవుండ్డాన॥ ౩॥ ✽ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యెంత్తవాండవయ్యనివుయెమనిబాగడుదుము। చెంత్తలంగూచున్నదానికిగ్గులుడెచ్చితివి॥ —— ॥ మాందపలంబండ్లిలివెడ్లిమగువపాదముమెడ్లి। గిందుచుకాంనగరెరనుంగిలుకాడ్లి। మిందిరమణయుండాకెమెరుంగుంజన్నులుముట్టి। వాడించ్చిముడ్డరాలినిప్రాణంజెకితివి॥ ౧॥ పెనువిలమెచ్చుమెచ్చిప్రియముతొంజవిచ్చి। ననుపుసరసములనమ్మికలిచ్చి। పనివడినివాకెపయ్యదకొంగ్గువిచ్చి। కనుకలింగన్నెండెచ్చికలికింజెకితివి॥ ౨॥ కండ్లవలంచెరువారికాంగిటిహూదమిమిరి। మండ్దపునపులనిమండ్లలుసూర్కి। అండ్లపుశ్రీవెంకటదేవఆపెనిప్లకారికారి। విండ్లలనిబాలండెచ్చివెకలింజెకితివి॥ ౩॥ ✽ ॥

మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ యిద్దరునిద్దరె మోహము మిము చెప్ప నిడె ఒద్దకాని యుడివో పెండ్లాడి నడిమో పలు॥——॥చ॥
ద్దౌరులంజూచియాసను గికిపులు వెయరు। యెండ్డ వెరచెమరించ్చి రిద్దరునడ్డి। డిండ్డకొని వాను పుష్పైత్తిల్లవారు
చె రంగరు। నిండ్దకున్నారు రతులనెరచ్చులండాము॥౧॥ పచ్చిమోవితినెలానిపలుమారుండదనియరు। లచ్చునై వొకమాం
చిపులకలు రెంగె। పెంచ్చ్యగానాపమడిచియిచ్చ్రిచెలులంజూడరు। పిచ్చువెరిగెరు తమప్రియములండాము॥౨॥ తమమెను
లప్పైగాలితాంపవెతచూచుకొరు। జమళినలపులపజడియరు। అమరశ్రీవెంకటపతుండలమెలుమంగ్గాంగూడి। తమరి
ంచ్చెరులాలాతలంపులండాము॥౩॥ ॥కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ చెప్పంగదెఅడిచక్కంజెలినిపుడు। పిక్కిగజ్జనతనితొంచిని
సిజభావమో॥——॥ బంట్టిబౌజనానపపతిగాచుపండ్డంగాను। యింత్తితొండనెత్తమాడివెరంగనడ్డి। యింత్తసెయనెవి
౩౨ జిక్కియెరతానననెమ్మినా। కొంత్త గొంత్తవాచ్చువెద్దుకొండ్డివొచెలాననొ॥౧॥ విడి మియ్యరాంగాను విభునికెదురు
౧౭౨ రాక। నిడముసుంగిడుకొ నినిడ్డిరించ్చ్రివు। జూడువారయంబునితెదునిాగియ నివెళను। ఆడబ్రహ్మబారిప్రతమ
డ్డిపడ్డితివొ॥౨॥ శ్రీవెంకటపతృరుండుచెరిహూడివుండ్డంగాను। పావురముపెడ్డిమిాందబత్తికెత్తెవు। నిఖాతనివిడువ
వునిమారుపలుకంగ। యూవిగానతనిచెతనిప్పించ్చుకొండ్డివొ॥౩॥ ॥శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ మిారిననితుసుము
తుమ్మిదమూంకలు। కారుకమ్మిరామాంధకారముగాక॥——॥ అలివెణినిమోముఅద్దమామోవితెనె। చెలకింగి
అమృతపుంజెలమగాక। తలంపనిచెలువెమితామరతూండులామంచ్చి। వలరాజుమోహానవల్లికలుగాక॥౧॥ గరిమ
నిచన్నులుజక్కవలావలపులు। పిరరించెబంగ్గారుకొప్పెరలుగాక। శిరులనినడుమెమిసుంహ్మమానామనసు। పరు
వువెడ్డివయ్యారిబయలుగాక॥౨॥ యెంచ్చంగనిఖరుండిదియుసుకడిచ్చెయెమి। మించ్చినరతిముద్దుమెడెము
గాక। ఖాంచ్చిశ్రీవెంకటపతుండనుంబొండ్డితిన్నిని పాదాలు। పంచ్చులబిగువరాజ్జపదములుగాక॥౩॥

కాంబోది॥పల్లవి॥వెసంగి కాలమున వెడ్డ సలుపు।తొసతియు భూసతియు౦ జెరి కలయంగను॥——॥మెఱయు
శశికాంత్తంపు మెడలపైపలను।అబ్దిముఱికప్రంపు దరంగు ఖ్రాంద।తఱుభువాసనలగంద్ధపుంగొళ్ళమంచ్చము
నపఱబింగుంశ్వమప్పువుపరపుఖ్రొంద॥౧॥బలువైనసురవెరుబప్పురములొంబడ్డి।తలకొన్నవడ్డి వెళ్లదడియుం
గడ్డి।మెలుపుంజొంగ్గలువలను మెలుకడ్లమరించ్చి।మలశిశివంత్తిబామరలు విదంగను॥౨॥పన్నిబితిత్తు లేప్పైమంచ్చు
గురియంగా।వన్నెతామరనూలివలువగట్టి।యెన్నంగలతావెంక్కటిశ్వ్రరుండు రతిపలిపి।వెన్నెలసరసముబాలవెడ
చల్లంగాను॥౩॥ ❖ ॥వరాళి॥పల్లవి॥వపసతొసల సముఖావసంత్తపున్నగ్గు నెండు।శియలయూవిభవాలుసివి
చ్చురా॥——॥లలితపుగొవిండ్డుండు లక్ష్మిమండపమండ్డున్న।వలరాజదివాకొలువంగవచ్చెను।వలింజంద్రుండు
తాడనివెల్లగొడగమువట్టి।సు ● ఖానంబవనుండుసుందివిసరెను॥౧॥జొం ● డ్డగావసంత్తండు పుప్వులంబూ
జించ్చువట్టె।కండ్డవతొండు ● చ్చిదలుగానముశిశి।సంద్దడించ్చెబిలుకలుబడు ● వంజొచ్చెపద్వాలు।గొండ్డి నెరిడ్జిగ
నాల్గైకొవిలలుగ్గడించ్చె॥౨॥రతిదివిమొదలైనరమణులునాథ్పుమాడి।రతివసంత్తమాడెమెఘూవళియెల్ల।తతితొవి
లక్కడిగిరిండపావునొనియుండ్డనండ్డా।మితిమీఱంగామోక్షిరమెరశిదెవతలు॥౩॥ ❖ ॥పాడి॥పల్లవి॥భావముదెలియ
రెపదంతులాల।యూవలనావలాను యెన్నంగొత్తలాయను॥——॥తాలుతనెకలువలుతుమ్మెదలనంప్పితిను।మొలచి
తామెరచ్చురముల నంప్పెను।ఆలచంద్రుండు కానరానఢ్జికప్రమంప్పితెను।తాలంకిబిగురాకులుదుర్గాలుబెకొనెను॥౧॥గ
క్కనమోగలిరెపకస్తూరికెంచితెను।మక్కవమొల్లమొగ్గలుమనలూనించ్చె।యెక్కవమరునిపుడ్డినిండ్డండెపలుగూడితె।చ
క్కనికరితుండ్డాలుబత్రముతొనమరె॥౨॥ముగ్గనిమెరంగుండిగెముత్తెలపండ్డవండ్డితి।వెగ్గళించ్చితినెపండ్డువెన్నె
లగాశె।అగ్గమైపువ్వులకొమ్మలాపలుంగాయలునిచ్చె।శిగ్గల రాజ్యమెలె శ్రీవెంక్కటిశుండు॥౩॥ ❖ ॥

భైరవి॥పల్లవి॥మఱియెంతువిన్నపము మాపుడాంకాను।రాఅడలంబెట్ల కింక్యానాసంగపవయ్యా॥ ——॥చలినిన్నంబాపిప్ర
ండ్లిటెమదముత్యాలుచల్లి।విలయంబెరులుగుప్పివెసుకొవయ్య।విలవెలంబూరు ఘవెసంగప్పురాలం ప్పిడాలితెనివుపిడ్డవా
డిగప్పుకావయ్యా॥౧॥పాండ్డులు నివిదలలంబుపులకలధిరుశిప్పి।సండ్డుండుధండ్డలుగద్దిబాతుకావయ్య।సండ్డడినిద్దాపు(లవి
సమకానురదిగప్పి।బిండ్డి అండ్డురు ను నివ్రుశిదడెరవయ్యా॥౨॥హొడింగనిన్నండలంబికాలితలంజిగిలింప్పి।వాడకబంత్తిగప్పు
కవుంప్పుకావయ్య।యీడనెర్రవింక్కదిశియుంత్తినిద్దయెలితివి।వాడకుండ్డాబుజ్జగింప్పివత్తమియ్యవయ్యా॥౩॥-శ్లో-॥శంక్కరా
భరణం॥పల్లవి॥తెవియక్కడిసుద్దితెన్నుయను।యీవెళచిడిమియ్యవియీతనికినీ॥——॥జప్పనవాయపుసతిచలమూనదింప్పి
తినుమెవ్వరు బుద్దులుచెప్పరింక్క మలినప్పుతాదిభుండండ్లితెనాదినింత్తె కానగా రుప ప్పలింప్పియుండ్డును గాం
౩౨ ౧౭౪ బలుకవెండ్డడుకా॥౧॥ఆ ందదిమంక్ఘ్వత్తె అడ్డెయూందడకుండ్డివాం దినంజెప్పను రులవళమోనా।
బాదువంబడ్డతిరి ఠిఝూరిని ంత్తెనితురుము।తెదలుగానింత్తలూనె తెరవెసు కొండ్డురా॥౨॥డెపులుఠ్రవెం
క్కపెకుండెళిళివురమెక్కితె।కావరింప్పినెముధంక్కలుడిద్దిమా।భావింప్పినిన్నంగూడితెపచ్చ్యుయనింత్తె మోచి।మూ
వంక్కలిగ్గ నంగరముల మూ నుకొండ్డురా॥౩॥-శ్లో-॥గాళ॥పల్లవి॥కొమ్మలాలయిడిమంప్పికొలువువిరిబిమ్మమువి
న్నపాతెల్లంజెయరెయిపుడూ॥——॥భామండాడప్పైనిడుకప్రంపాదవరఘుండు।లాముకొనిసరసములాడుచున్నా
ండు।పామదివలపులను తా ప్పం డొంగిదమ్మదల।ఆమునివెడుకసొ లలాడుచు న్నాండు॥౧॥చలివిడెమియ్యం
గా నుఠ్రనారళింపబ్బుండు।నలువంక్కంబకపకళప్పుచున్నాండు।పులకలజాంప్పముల పువ్వు ధండ్డల తా
డాటెలరింగిమప్పి కలుశియుచున్నాండు॥౨॥పాండ్డిలరిమమ్మతాడబామ్మిరిడ్డెటెల్ల(పూరి।యుండ్డ విఠ్ర వెంక్క
పెకుండెలు ను న్నాండు।సండ్డడిరకులంజాక్కిజవ్వనమదముమింప్పి।మంక్డి మెతాము శెనుకమన్నింప్పచున్నాండు॥౩॥-శ్లో

మాళవిశ్రీ॥ పల్లవి॥ కామిని శింగారాలకాలము చేతవేరి యింగి। భూమిలోన నిన్నిదను బాగించ్చువయ్యా॥ ——॥ నిలువు ప్రం
దుపుముజారినిండా జాంజెంక బివడె। సొలపు మోవి కెంపులంబు ద్దలు బిండ్డె। మోలచి నకరల మోము నంజు ద్రుండు
డయించ్చె। వెలతె నిన గవ్వుల వెన్నెల గాశి॥ ౧॥ అదనంగనుంగా నలనరు నొదయంబ్బా యు। యెదలోని సంత్రోషాన నిడి వె
గను। బాడలు రతికాంకను బాడ్డలు వాడబివచ్చె। యిడివాతమకమను నిరింఢ్గలూ ంగాశిను॥ ౨॥ చెక్కు లబిరుచెమట
బిక్కని మంచ్చుగురిశి। చక్కంగా పులకళవసంత్తము వచ్చె। యిక్కువ శ్రీవేంకటపతి యింత్తి నిడ్డె హూడితివి। యెక్కువాయ దినము
లయెండ్లకాలండులూ॥ ౩॥ -శ్రీ-॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ నిబత్తము కాలందింత్తె నే నేమనేను। చేచేత నేమిశేశి నాంజెల్లు నిరుదన్ని
యూ॥ ——॥ డాబిదవెన్నెల వడ్డితాడికి చూపవచ్చునా। అసల్లని కొదికింత్తంత్త నవచ్చునా। లాబినాతాంటెనంగె వు
డాసమాల్లరద్దుకేడ్రుశేసవేడ్డి నప్పుడు దెల్లు నిక నన్నియూ॥ ౧॥ తలిగి యూశేసె మిప్పితాసునం డూంచవచ్చు
నా। జిగి నిమ్మూండలకలాలు చెప్పవచ్చునా। నగుమొ నేమడిగివ్వనావు నిబాట్లి మాబిసుపుంటింత తిప్పుడుచె
ల్లు నిరునన్నియూ॥ ౨॥ కాదిలకూంతలెక్కదిగుంపు బాయవచ్చునా। ఆవడింబ్బి నివెడురలాంపవచ్చునా। కావింబ్బి కూ
డితివి ఘెంగల మట్టిచన్నుండ పై శ్రీవేంకటపతి రుండయింకాంజెల్లు నిరునన్నియూ॥ ౩॥ -శ్రీ-॥ పాడి॥ పల్లవి॥ శ్రీయవవయ్యయిం
క్కాని కుంజెల్లినదులనెల్లను। వాయతానిదుప్పి మప్పెపనిగాండ్లవయ్యా॥ ——॥ వినయగాలితనమే నిచ్చు నన్నువలబించ్చె।
నానాటి ప్రియములు నమ్మంబ్బించ్చె। దినులవిను కులెవిడుకలు వుద్దించ్చె। కానిద్దవయ్య యింకా నివెకలవు గానాకును॥ ౧॥
మంచి బిజా ఇంతనముతెమడులు గాలిపిమతి। వంచ్చినమొక్కులు నిష వనముశిరి। పెంచ్చిన నవ్వులు నితాపినంగు లాదపు
ండెచ్చె। యెంచ్చుకువయ్యనివెయిచ్చె వింకాంజనవ్వు॥ ౨॥ కాంగిబనికూదములు కళతల మోలబింబ్బె। చెంగదిరిన మోవులు
బిమ్మిరించెను। వింగరశ్రీవేంకటపతి యింత్తలు గాంగూడితివి। రంగించ్చెవయ్యనివేకేసు తెనిమెచ్చులు॥ ౩॥ -శ్రీ-॥ ——॥

మంగళకౌశిక ॥ పల్లవి ॥ యింకనెన్నిగాంగలవాయిం దత్తి నివల్లంటనను లు । సుంకులు మోచిన వెల్లాంజూచి మునిమ ॥ — ॥
చెలియరాని వలపు చెక్కుల పైరతి కెక్కె । పలు కుండినెలం గొంత్త పాలు గారీని । కులుకుం గుబ్బముల నుకోనలు వెళ్లంగంజా
చ్చె । పలు డెరంగుల నింత బయలాయ శిగ్గలు ॥ ౧ ॥ కాదు నిరాదియాసలు కన్నుల రెప్పలు నిండె । దామెన మోవులం
బంచ్చ దాకదిం జ్ఞిని । చిమ రుందురు ముజారి దిరులు రాలంగం జొచ్చె । ఆమని ఆసల తానెల గడాయంబొండ్డలు ।
॥ ౨ ॥ అంగ్గన రాని కూద మిఆయ ములన్నియు ముజ్జె । రంగ్గుగా మోవి కళల రసము లూరె । అంగ్గదింబ్బి శ్రీవేంకటాధిపుం
గూడితివిడ్జె । పెంగ్గలితనాల వెల్ల విరులాయం బెంతలు ॥ ౩ ॥ ౼ ॥ ఆహిరి ॥ పల్లవి ॥ తతినిడ్జిపను శెల్లా తగని వెరంగవలె । యె
ఱుకలు శిసునా యిల్లాలూ ॥ — ॥ చెలిని మొగము చూచి శిలదిం బారంగనప్పె । మలశిమాం డడునామ గనాలు । తలుపు
౩౨ మాండు నన్నిప్పి తలచూపిని లుచుం డ్జె । చలివాశితిరుగు నాజవరాలూ ॥ ౧ ॥ నిపై భారము విశిథిమ్ణాప్పొ౯ని
౧౭౭ గుడించ్చె । మొపుగద్దునాచ లపుము డ్డరాలు । తిపులు మొదింగారతింకు వతాంజె మశించ్చె । దావలూన
ంటైపడు నాచ దురాలూ ॥ ౨ ॥ కొప్పుదుప్పి పయ్యద కొంగ్గునిపై సౌకించ్చె । కప్పు శిగ్గ విడుచు నాఘనురాలు । యి
ప్పుడె శ్రీవేంకటాధిశ యెనశెనిన్నగుద్దున । విప్పుచు రద్దుశినునా దిత్తరాలూ ॥ ౩ ॥ ౼ ॥ క్రౌశవరాళి ॥ పల్లవి ॥ కానివయ్య
దానికి మికలు జిగలజ్జయ్యూ । ఆనకాని కింకనెంత ఆసోదమో ॥ — ॥ బాలితినయ మంజ్జిను పూంచలు నన్నడిగెవు ।
తెలిసిన రతిం యప్పు తిద్దంగలనా । యెలమి నాకే వలపు యెరవునా పైం బెడ్జెవు । చెలులకింకా నెంత్తే శిశ్రీ గ్గవాజ్జా ॥ ౧ ॥
వాడకయింత కింగుడువగా నన్నుం డ్లుమనెవు । కూడి వావి విడిపించ్చు కొనవనమా । మాడల చవె సతుల మారి బత్తా
డివు । తాడ నిడ్జియం డ్డరిని డొడ్డింబెడ్జివా ॥ ౨ ॥ కొమ్మనుం గాంగిదం గూడి కొసరు నన్నడిగెవు । కమ్మరనె నూండదగులు
గావలెనా । జొమ్ము శ్రీవేంకటపతిగుండ తొడం బెండ్లాడివు । మమ్ము డ్డంతిదిక్కడనే ముడ్డి ముదాయండవై ॥ ౩ ॥ ౼ ॥ ౼ ।

సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ పురుషవిరహాదింత్తపాగుఞాయునవల్ల | సరింజూతువుగావమ్మచక్కని సఖిభుని॥——॥
తలబాంతలనెని వెంటమరిఅంచ్చుతమరించ్చు | బిలుపులనెని నమ్మంటివిరుకాని | చెలులు యెదుట నుండ్డిచెరిగి నుద్దుల డాగి |
కలతువురావమ్మగక్కనవి(భ్రియుని॥౧॥ బయలుగాంగిళ్లనిపైపైనెబాష్పవృష్టి | నియతింజక్కందనాలవి న్నవర్నించ్చు |
రయముననెడన్నైనాప్రాంతలని రూపుడ్రాశి | క్రియగూడరావమ్మకిలుబాటిమగని॥౨॥ యిక్కవని పాసుపృష్టైనె దు
రులుచూచిచూచి | గక్కనని న్నంగూడెనికడరువచ్చి | యెక్కువమన్నించ్చి నిన్నునింక్కలోనంబెడ్డుకానె | నెక్కనుక్కరావమ్మ
శ్రీవెంక్కటపతిని॥౩॥ ✿ ॥ కాంబోది॥ పల్లవి॥ నిన్నంగోనరేలయిడ్డినేని యడ్డనింత్తికార | యెన్నిమాయలాడినానికెడ
మోరవాకిరి॥——॥ తిగ్గలనితెరగబ్బిచెలిమోవిదిండ్డువెట్టి | కన్ననిచనవులు డాగరవిచ్చైను | అగ్గలమై ఆవెరడ ఆడరద్ద
మానివు | నిగ్గులనిచ్చ కొనికినికెడ నిజము॥౧॥ కన్నులనివాళిచ్చి తాంగిదిదిడివెట్టి | కన్నెదనరుచములకప్పము
వట్టి | చెన్నుదీరనాపెపంపు కియకెడ్డమానవచ్చు | మన్ననంబత్తివాతికెమరియాడతగవు॥౨॥ యిచ్చరా
నంబొంకవెట్టియింపులని చెండ్లాడి | మెచ్చెను శ్రీవేంక్కటపతి మేలములను | యిచ్చదనన్నంగూడితిదిరుమోనసూడన్నైతి | దిచ్చ
నదిడికాండవువేరపిలయింకను॥౩॥ ✿ ॥ శంక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥ ఇడివాతెలు సుకొమ్మాయీరెండ్డికినివెసరి | పడివె
లుదిన్నపాలుభాదించ్చుకొనివె॥——॥ సరదితానడచితిజగడముంజవులి | దిరసానడచితివెగపొంబాండ్లు | నరతి
నాహాడ్డనుండ్డినివిమన్నానాకునించాబు | పరులవాడ్డనుండినిచులుకి వినదలూ॥౧॥ తగవులుదప్పకుండ్డితమవాకె యుండ్డ
రును | యెగసక్కెమైత్తీతేనయివ్లె యదవు | నగుతానివూరకుండ్డినను పులిడిరును | మోగముమునొచుకొండ్డిమోపుతా
ంబ్రియములూ॥౨॥ కాంగిలించ్చుకొండ్డినుకపదమంత్రయుంబాసు | ఆంగుకవ్వూరకుండ్డిఖెలడియికాంత |
దింగరశ్రీవేంక్కటిపెవెసనన్నంగూడితివి | మాంగినని నామనసుమాండు వేయిభ్రియునూ॥౩॥ ✿ ॥

దేసాళం ॥ పల్లవి ॥ చద్దికి వెండి వలపు సరికి చేరి । యిద్దరూను యిద్దరమె యిలయింత్త గర్వ్వమూ ॥ —— ॥ సరిగెలం బారవె
నిసరి తలు చూచెంగాక । నెలంతరాని యంత్త నేరనా నిను । యెలమి తారమణుండు యిద్దరి నడిమితా సు । యిలపైయె
ండ్డ వింగసనొయి యిలయింత్త గర్వ్వము ॥ ౧ ॥ ఆసొద పునిలాని అనువుడెలి కింగాక । వాసతి రాని పాడి వాపనా నిను ।
పూస్సలలా దారమిా పురుషుండు నిరునాహు । యిసూది వచ్చు నొనిరు యిలయింత్త గర్వ్వము ॥ ౨ ॥ హూడినకొత్త
రి కపు గుసనాము చూచెంగాక । బిడిరాని పాబిబాం ద్దుచెల్ల దానలపు । యూడనె శ్రీవెంక్కటే శుండి నళె నిన్ననునన్ను । యె
డకిడమాం దలాడి విలయింత్త గర్వ్వము ॥ ౩ ॥ ✤ ॥ మద్ధ్యమావతి ॥ పల్లవి ॥ లాకముల జాడలివిలా నాయవిభుండు
నిసు । సాకిరి వెడ్డిని వెలసాడింపుచువే ॥ —— ॥ చలములు మానితి నెజగడాలు చక్కనాను । అలుకలు దిరితినె ఆసలు వి
౩౨ ంచ్చు । కలయికలుగలితే కప దలక్కియుంబాసు । వెలినుండ్డ్రని వెలవెంగ్గిమా డివే ॥ ౧ ॥ చింక్కములాడుకొస
౧౨౫ ంద్దిచెరయుం జుద్ధరి కము । మంస్క వెనిబాండ్దువైత్తి మత్తిగరంగు । అంక్కల ంచ్చైకొంద్దినె అరమరపులు నిం
డ్డు । సుంస్కమొపిని వెలబాలయవచ్చువే ॥ ౨ ॥ వెడుకలం గూడితిని వెలయుకలవిన ప్పు । వాడికలు గలితినె వడడెరు
ను । యీడనె శ్రీవెంక్కటెశుండింత్తలానె నిన్నుంగూడె । జాడతొడనింక్క నెలసన్నకే కవె ॥ ౩ ॥ ✤ ॥ కేదారగౌళ ॥ పల్లవి ॥
ఖాంచ్చియెదురకద్లసంబావమ్మపతివాండె । ముంచ్చి యాతనికి సవుమొక్కనెత్తురవూ ॥ —— ॥ చవులుగా విచ్చివిచ్చి
సాకెసాకె నాతని కిచ్చవిలాంధిమాంద వెల్లంజెప్పనెత్తురవు । చివురండమరముచ్చు చిత్తజకళలు కింగనవకానంగవకవన
వునెత్తురవూ ॥ ౧ ॥ మంచ్చు ముదగ్గరనుండ్డి మారుకొని ఆతని తొ । అంచ్చుసరసము నివాడనెత్తురవు । కొంచ్చకొప్పువి
డివిరుపలచిక్కులు డిరి । పంచ్చిపంచ్చి వలపులు పెచ్చునెత్తురవూ ॥ ౨ ॥ గక్కనంగాంగిద నించ్చి కప్పురము నొదికిచ్చి ।
వుక్కనంగానగాం నెత్తనెత్తురవు । యిక్కవ శ్రీవెంక్కటపతి యుండింత్తలా నన్నుంగూడె । యెక్కువమ్మువు రమెలయించ్చు నెత్తురవూ ॥ ౩ ॥

శంకరాభరణం॥పల్లవి॥యెంత్త రచ్చడి యిడియిడ్డి నెమపువానినె।ఇంత్తరిరింజూడరమ్మయింకనెమిరిరినో॥——॥పిలిచితా
రాకుంద్దంగాబ్రియునితొంబగబాడి।నెలపాడపువెన్నెల నిద్రించ్చెవాని।చెలిందానుమంచ్చముతొంజెరి యుండ్డిరి
ంగిగాంచ్చాయు।మెలుతగాంగిలించ్చితిమెలుకొనెనతండు॥౧॥పండ్లెమంచ్చ్నంత్తలొపగడసాలాడెవిభుండు।డిం
ద్దపడిమచ్చురానందెల్లవారను।ముండ్దు యడకెవచ్చె మొర్కమజ్జనానకు।కండ్డవగానాపెవచ్చిగడెవెడ్డెని॥౨॥శ్రీవెంక్కటే
శుండండ్దుకుంజెరితనవురముపై।దెవులుంజూపితెతెలిరిమోర్కెరావిచ్చెవారిడ్దం నర్కెకానిమన్నించ్చ ంగాను।చెవడెరనూ
డిగాలుకెరితావెలసెనె॥౩॥ ✿ ॥దేసాళం॥పల్లవి॥తప్పుగాదు రావయ్యాందానికిమిడాసమా।ఉప్పుచిండ్లి యెత్తితెనువార
బిరండ్డవుంగా॥——॥నగితింగానెను నామోముచిద...।తగియున్నాల్లెకు నెనుతలంపయు...ంగా।చిగిరించ్చినవల
పుచెగవర్కెవియిపుడు।మోగి ముమ్మారునాండితెములుకవంగ్గవుంగా॥ ౧॥విరులవెరితింగావెంగుతాని
వురాంగా।పరగనిహాదమిరి బాంత్తైతింగా।మురిపినమూలవావిముం గ్గిబికివచ్చెనెండు।పారలిమాజ
వునాలుబాంరహపుష్పండుగా॥౨॥మోరమోడితింగానెనుముంచ్చినివుగూడంగాను।వారవెళనైనానువాడ్డి
కైతింగా।వెరలివైనన్నను శ్రీవెంక్కటపతి యెత్తివి।ప్రకటమ్మైపరితిపాలెపిపరుగవుంగా॥౩॥ ✿ ॥వాడి॥పల్లవి॥మాతు
వువిట్టె యవయ్యబారిడివిరహమిడి।చెతనికవిన్నపము రెరియచ్చెవున్నది॥——॥చెక్కనంబెడ్డినచెయిచెరండెలిక
న్నలకు।యిక్కువచెప్పినయచ్చు యింత్తికున్నది।మక్కిలికస్తూరిపచ్చమిచ్చుమోవిచంద్రునికి।జెక్కలవిహరించ్చెరాతిరి
వలెనున్నది॥౧॥పూవులపానుపుమీండంబొరలెడిచెలిబాగు।వాదిరికుంబెడ్డిరాసవలెనున్నది।యీవలతుమ్మెదకురులి
ర్చెచెదరివుండ్దంగ।చెవెలకుమరుడండ్డదిడెండలైయున్నది॥౨॥కడుండాపమునరుంగాగండ్దమువూరినపూంతవడివల
పులవెల్లివలెనున్నది।యెడయక శ్రీవెంక్కటపతియూకెం గూడితివినడు కొత్తినిచ్చకల్యాణమువలెనున్నది॥౩॥ ✿ ॥

కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ అడుగరయ్యా మీరందరు అన్నియు చెప్పుంగాని। తడఁబాడునప్పుల కతాఁ నోపంగలండా॥ —॥
యెప్పుడు తనమాటకియ్యకొలరమ్మనెను॥ అప్పు డిమాందరికి రావాల్ల డిచి। నెప్పున నమాటాడి పోండ్లనిజము నిష్టూర
మింత్రి। తప్పులు నింబడ్డి తినుతా నోపంగలండా॥౧॥ మిందమీంద నుండ్డి వచ్చి పినంగనెం జెరకె నాతా। నాదిబా
సతెరం వానడబి వి। పాడించ్చు మావిన్న పాలు పడ్డినడిపంత్త మింత్రి। దాందరాని నడరను తా నోపంగలండా॥౨॥
ఆ సమీరందేరవెళి అంత్తలోనె నన్నుంగూడె। శిబి నచింత లెరావాచెల్లెడి। రాబకెక్కట శ్రీవెంకటద రమణుండిలాంగలం
డు। తాసువరెసరిదాంగతా నోపంగలండా॥౩॥ — ॥ కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ ఆతని ంగాసరసు రిలఁడ్డిమున్నది॥ ఆతు
మలో సరివచ్చెనండ్డిమున్నది॥ —॥ బాయపాడు మాందరెల్ల చవిసిసు కొండ్లగాక। ఆయడఁండస్సి వచ్చి తిరిఅండ్డి
మున్నది। శీయరానిచింతమా చిరెలవి నప్పుడగాక। ఆయరతదిడ్డంబాతి అం డ్డిమున్నది॥౧॥ వాళి విను ల్లనివ
లబాడింబెడ్డు కొండ్లగాక। అలిగి నాలయంబాతె అండ్డిమున్నది। బలిమిమ వ్వరికముఫైంబాడుగునగాక। ఆ
లరి విచ్చి చూచితెనండ్డిమున్నది॥౨॥ యెగసక్కెలి మిగల్లాయెదం బెడ్డు కొండ్లగాక। అసఘురాయం బాతినండ్డిమున్నది। ని
గిడి శ్రీవెంకటద్రినిలయుండినన్నుంగూడె। అగపడ్డమీందనె రాలంన్డిమున్నది॥౩॥ — ॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ యెప్పుడు తత
నదాననియెగ్గువడ్డినా। చొప్పుగనావంకదయంబు చూచితెనిబాలడా॥ —॥ తానెలవిందుకానినేడిలింజేమ వాచెయి। ఆనిది
రపూనగిజ్జిడెవుండ్డా నను। మూనరసరిసి సుకెమాంది వెలాడినాతా। వినులరువెజ్జిదాంచు విభుండుతాండ్డాను॥౧॥ గ
గ్గరిల రూమును డ్డి నెతనచమినురసుగండ్డి। వెగ్గళపు రాంకలచివిండ్డైవుండ్డాన। బగ్గననాకిలతాను పచ్చడము గప్పితెని।
కొగ్గిజిడి వండ్డవలపు వామ్మనోవామ్మడా॥౨॥ అంత్తిలకాంగిలించ్చెనిక్రి ఆయఘులుతన్నసోంకి। కంత్తు నియం
గుబుసునెల్లా కాంబడివుండ్డాన। యింత్తలో శ్రీవెంకటపతి యుండెనబందమరమెలి। వింత్తమోవిత్రినె వెల్లవిండ్డైనాయతనము॥౩॥

సౌరాష్ట్రం ॥ పల్లవి ॥ యిదివో మాతోడి పెండ్లి రిదువండ్రివి వుడుమున నిండ్డ్రకెల్ల వాపు డువాదివు ॥——॥ విసరు మొ
నినినినుచెలంగి మూంద డంగా । వాగరు గాదుగదా వావి ఘుండా । నిగిడి పక్షపు మోము నిపు నిను చూపంగాను । తగిద్రి
మరునియమ్ము తలంపు గాదుగదా ॥ ౧ ॥ కలువ కన్నుల నిన్నుం గాండిపారం జూడంగాను । చవిగొన దుగదా యిట్టు పవి
ఘుండా । బలుకుచ గిరులను పైపైని న్నెత్తం గాను । నులివడి నిమిను నొవ్వదుగదా ॥ ౨ ॥ అండ్డి బాహులతలది నడ్డి మడ్డు
కొనంగను । కండ్డదుగదా శ్రీవెంకటవిఘుండా । అండ్డముగాం గలశి తినలమేలుమంగ్గనేను । విండ్డ వండ్డి మోవితే
సెవెగదు గాదుగదా ॥ ౩ ॥ -✿- ॥ రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ అప్పుడు నివు నవ్వితివా నొరిండా । బొప్పులు సొరగా గండ్లం జూచితి
నా విశను ॥——॥ వనిత చన్నుల మీంది వెంసన కస్తూరి పూంత । మునుప నివు రమ్ము పై ముద్రలండ్డ్రిను । వెనకనే క్రత్తె వ
ట్టివె సంగాంగి చి యిచ్చు కొం ట్టి తన చన్నుల నండ్డ్రతి తాం డెవి శితి డ్డ్రెను ॥ ౧ ॥ తపు కోపు పరిసు రతపు వెశ
మెడ దండ్డ । గిరిగొని నిమెడం డగిరియు యిండ్డంగా । తరవాత విరొరతే తాని కతికి కిండ్డై । మరలి దండ్డ దగుల
మరి నిన్నుం డిడ్డ్రేను ॥ ౨ ॥ అలమేల్మంగ్గ చెమట ద్ద్రనిమె నిప్పింబి యిడ్డి । చెలంగి శ్రీవెంకటపతి చిప్పిలు యిండ్డంగా । గలశితుల శి
డివికొంగి లించ్చి ఆనిపా । మెలుపున యిండా ప్పుడొం గిమెచ్చి మెచ్చితిడ్డ్రేను ॥ ౩ ॥ -✿- ॥ దేసాళం ॥ పల్లవి ॥ కొమ్మలాలయంత్ర
వాండెగల గోవిండ్డరాజు । సమ్మరించ్చి రాజసమే గోవిండ్డరాజు ॥——॥ వులివచ్చి నప్పు లతావాత్తగి లిపవ్వరించ్చి । కొ
లువు శేయించ్చు కొని గోవిండ్డరాజు । జలజాక్షు లిడ్డ హాను సరిం బాదాలొత్తంగాను । కొలండి మీరమెచ్చి నిగోవి ండ్డ
రాజు ॥ ౧ ॥ అడెనాభికమలాననజు నింబు ద్డ్రింన్చి తాను । కొడవెరవున్నవాండు గోవిండ్డరాజు । చెదరకలనవడ్డ సివశి
కసతులకు । గుడి గుచ్చి వలపులు గోవిండ్డరాజు ॥ ౨ ॥ వొప్పుగా వామకరము వాగించి ఆంచి వలకెల । కొప్పుగడునెత్తినాం
డు గోవిండ్డరాజు । యిప్పుడు శ్రీవెంకటాద్రి యిరవై శంఖుచక్రాలు । కుప్పె కదరము యిండ్డ గోవిండ్డరాజు ॥ ౩ ॥ -✿- ॥

ముఖారి॥పల్లవి॥వినుమా ఆపెచితనె వింత్తలు గంగా సుచేశి।అనంబాలు దువుని వెళ ఆపెత్తా నెండూ॥——॥మంత్రసానని పు
నె నుమాందలాడుకొన్నమాంద।అంత్తలోనె వ్వరు చెప్పురా పెత్తల నెండు।చెంత్తని చెంత సనెను చెయెత్తి మొక్కిన మోక్ష।అం
త రంగ్గమెద్దు చెప్పురా పెత్తా నెండూ॥౧॥పంపు పైని ద్దరము పచ్చి గాన వ్వి నన వ్వు।అరసి యెవ్వరు చెప్పురా పెత్తా నెండు।
తేరలోని మనగు ద్దు జిష్ట ముగ వివరించ్చి।అరుదుగా నెద్దు చెప్పురా పెత్తా నెండూ॥౨॥మనలాంగూడి నయెద్ది మద నబం
ధము తెల్ల।అను వ్వు లెవ్వరు చెప్పురా పెత్తా నెండు।ఘను మండల శ్రీ వెంక్కటెశ కలశిశివ వ్వబిని।అనవయ్యు యింకెక్కాని వ్వు ఆపెత్తా నెం
డూ॥౩॥ ✤ ॥మాళవి శ్రీ॥పల్లవి॥చెల్లం బాని వె దువంద్ది చెలి వ్వైతివి।కొల్లలుగా నతనినె కూడితివిగా॥——॥మనవిచ్చి ఆత
నిత్తా మాందడ వైతివిగా।చనవు సెసుకొని కొసర వైతిగా।పెనంగి చెతులు వద్ది బిలువ వైతివిగా।వినయాన భారము పై
౧౮౦ వేయ వైతివిగా॥౧॥తప్పురాని బా సవెల్లతలం బించ్చ వైతివిగా।అప్పసము నె మో క్కితి నన వైతివిగా।అప్పుడి ముద్దు
ముంగ్గర మదు చూప వైతివిగా ।నెప్పున నానలు వెద్ది నెద్దు కొన వైతిగా॥౨॥నగవుల నె వలపు నానం బెద్ద వైతివిగా।చిగి
రించ్చు నిచ్చు కాలు శ్రీయ వ్వైతిగా।తగు శ్రీ వెంక్కటెశుండు తానె వచ్చి నన్నుం గూడె।నిగిడి నియంత్త నివు నెప్పు వ్వైతిగా॥౩॥
॥ ✤ ॥మలహరి॥పల్లవి॥తిరుమజ్జనపు వెడుకిని దివా।పరగ నారదాదులు పాడరాయిం ద్దరను॥——॥చింత్తడి రవెం
చ్చె శ్రీ సింహాసనము నను ండ్డి।దంత్తధావనాది కృత్యములు చేశి।సంత్త సానన ండ్డరి సంప్పెం గ్గనూని యడచ్చి।రాం
త్రులు గండ్డపు దదకలి వెద్దరి॥౧॥పంచ్చామృతము లతా డపన్నిడ మజ్జనమాడె।రాంచ్చు నాంబరాలు గద్దె కస్తూ
రి వూశె।నించ్చు రానె సొమ్ము తెల్లని లువుదంద్దలు బాత్తె।పించ్చి ధూపదిప తాంబూలములా సంగరి॥౨॥పాదుక
లు వాహనాలు బహుధ్రచామరాలు।ఆదరించ్చె రింక్కరాహాకాదివాద్యాలు।వెదపారాయ[illegible]లతొ వెస
ంజ [illegible] చెంగవి లను।గాడెల తెక్కల డిగెగడి రాలు విసెను॥౩॥అంగ్గరంగ్గ వైభవాల రంగు పాడులు వెద్దె।అంగ్గపు నిత్యవా
నాదులన్ని యుంజే రె।చెంగ్గదసల మిత్ మంగ్గ శ్రీ ఇవెంక్కటెరుండు గూడి।ముంగ్గిడి వలషపత్ర్యములు చేశిని॥౪॥ ✤ ॥

మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ తెప్పండె రుపున నిలతిరకాండా। యెప్పవలశి ననయ్యానింప్పి కిరావయ్యా॥ —— ॥ గొల్లెతలనివిం
కొప్పువప్పితిశివు। వల్లచాడెవడిలముజాబరకాండ। గుల్లసంక్కదుబ్బునుకొలచిపొయిమనెవు। యిల్లిడెయిప్పుడిమా
యిండ్లికిరావయ్యా॥ ౧॥ వుమురుంగూడ్ననావాడివప్పి పినంగెవు। వమరుచిండ్లినొయిజగడగాండ। బమసిపిల్లం
గొవిపడిలాంబాయిమనెవు। యిమ్ముడుకొవలశితీయిండ్లికిరావయ్యా॥ ౨॥ బాలుండ శ్రీవెంకటపతిపయ్య। డిలతొడికి
వు। వాలుడాలంకినొయిపంత్తగాండ। కొలుముండ్లనితుత్తురంగొమ్ములాంబాయిమనెవు। యెలుకొండ్లగానిమా
యిండ్లికిరావయ్యా॥ ౩॥ -॥ కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ వప్పియలుకలనివివలంబడితివిగారా। పప్పిపినంగంగానిల్లాంబసరితి
నా॥ —— ॥ అడరి నివప్పికిరానంప్పెంగొపగింప్పివు। వాడివప్పితియ్యంగానెనొపనంప్పినా। పడితింగాంకలనంప్పెంబ
లెపమూల్లుడూరివు। కడంగిరా ంగిలింప్పుంగాంగాడంప్పినా॥ ౧॥ కతలనితెల్ల వారెంగాయంప్పెంగినిశివు। రతి
ంబిలువంగాంనిరానంప్పినా। తతిమొవితీనెరుంగాడప్పులంబాంరవెవిప్పి। ఇ తప్పైనివడుగంగానియ్యనంప్పి
నా॥ ౨॥ అంప్పుల నికతమాడనంప్పెను మొరశివు। వంప్పితరవి యంగానెవప్పంప్పినా। పాంప్పి శ్రీవెంకటపతియిప్పు
డు నన్నంబాంప్పితివి। మంప్పుముప్పైనల్లపుడు మారుకొంప్పి నం॥ ౩॥ -॥ సారంగనాట॥ పల్లవి॥ నిజముని ష్టూరముని
మ్మితిను। గుజగుజలనుయాలకొసరింప్పింప్పేవు॥ —— ॥ నెమ్మినాపెనువిండూకొనివినెరుతువు। కొమ్మగుంపముడప్పి
ంప్పుకొనెరుతువు। డిమ్మరిచెంతలురిశితిప్పకొననెరుతువు। మమ్మెలయంప్పకునెడమాందలాడింప్పేవు॥ ౧॥ పాస
ంగవియంకెరంరాబుప్పిచెప్పనెరుతువు। అసుప్పైయాపిపంప్పుకాయంగనెత్తుగవు। పస లుగాసారెనా రెబాసలుశి
య నెత్తుగవు। యెసగినివెంప్పవప్పియెమిశిరినయ్యా॥ ౨॥ యావులిప్పియింప్పికిరానెల యింప్పనెరుతువు। వెవెలుపిఢ
ములనప్పింప్పునెత్తుగవు। శ్రీవెంకటపతియుండనివిచెలియంగూడితివిప్పి। డివుండవు మమ్మెంతపాదిగిమెప్పెవిపుడు॥ ౩॥

సారంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ ఆసతికిని పంబాడు అండ్డనుండ్డ వారమింత్త। చెనటి లితనమునంటి నంగమాకేల॥ — ॥ పుప
లెంత్తటి కృష్ణవట్లాంగానగాల్లెతిచ్చు। సరుతెంత్తపెనగ నాన్నా చన్నవియాను। తరుణెంత్తగావిచ్చినాం దగని చెవాచ్చెవు। పెరకి
ంటిసారెసారెకింటె నంగమాకేల॥ ౧॥ బిక్కటిల్లుండి చ్చువెల్లాపిదవి మోవంగవలె। వెక్కసపుంగన్నుదైతె విడిడిమోమె। నిక్క
ముగ చెవిచంత్త ముద్దిపెచెల్లింపువలె। పెష్టదిధముల దొంతులంటినంగమాకేల॥ ౨॥ కెండ్డువంతుల కెల్లారాంగిలి యొ
క్క పిసుదె। అండ్డవుంటి రుండు భారమానుంబాడాలు। యిండ్డునె శ్రీవెంక్కటెశయేపెని వురమెక్కెను। పెండ్డలకాడ
నుండ్డి పెనంగమాకెలా॥ ౩॥ శ్రీ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ వూరకుండ్డితిమియు వూంకాం ప్దంబైందికతానుబారంపెట్టితేన
లపుపట్టి పిడికెనంఢ్దువూ॥ — ॥ పగడవాతెరవిచ్చి పలుమారుమాంద డితె। డగరయంత్త దిడిరవ్వెదియండ్డవు।
౩౨ మోగమెత్తి నెన్ను నీమోము సారెపంజూచితి। జిగి నిమ్పు నిడియంత్త్రి స్గనెనిడండ్డువూ॥ ౧॥ చెల ఢ్గి
౧౮౧ నిచిత్తము తాదెల వులనగితె ను। కెలకిరియంత్త యగసక్కెపుడండ్డువు। తలం పించ్చి నిబాసలుత్తడవి పెరుకా
ండ్డెను। వలవంత్తనిధియంత్త వగకులదండ్డువూ॥ ౨॥ గక్కనన నెముండ్డ కాంగిలింపుకాండ్డెను। దక్కెని కంప్డెబలిమి
దానసండ్డువు। యెప్పవ శ్రీవెంక్కటెశ యింత్తలొనన్నలితివి। ముక్కిలి నిరిచెనంగితె మాలితి నెనండ్డువూ॥ ౩॥ శ్రీ ॥ పాడి॥
పల్లవి॥ ఆతండెంత్త నివెంత్త అవునేమెలు। యెతరి దానవునీ పనంపునన్నదా॥ — ॥ చెల్లుబడిగని పిెనురింగ్గారికచ్చుకా
ండ్డునాక పల్లదాలాడుదు తాపతితాను। గొల్లవారితాడి పని గొడ్డ తినానంబెద్దులు మల్లాడి బుద్ధిచెప్పితెమండ్డమాని నా॥
॥ ౧॥ మెనదానవ్వైతెను మెరతాంగ్గె కాండ్డుగాక। ఆనలు వెచ్చుదువా అతవితాను। పూనిచల్లలమ్మెవారి పాండ్డు డూలమూ
ంతకాల। ఆనుకెంత్తకిండ్డుపడ్డానా రడిమానినా॥ ౨॥ చనవరివ్వెవుండ్డితె సరసమాడుదు గాక। యెనసి శ్రీవెం
కటెశుని గక్కలెంత్తుంటా। సునిరిమండ్డలవారిగునముతా రిప్పినారనను పెంత్తగలిగినా నాలిమానినా॥ ౩॥ శ్రీ ॥

హిందోళవసంతం॥ పల్లవి॥ నిత్తెనదినన్నదలంచ్చువే నెఱుకనునాతండు। వెవెలు కోరికలకువలవతెనా॥ — ॥ యీడువే
ళ్ళకాడంగాను యెడినిలుచెనా నేనో। యెడతెగినిమొందలు నెలపించ్చినే। వాడికవలపులకువచ్చినంత్తిలాభము। వాడ
కఆసోదానకువాడిగద్దవతెనా॥ ౧॥ దొంత్తులసరసములదొమ్మియంత్తగూడునో। యెంత్తదడవైననవ్వుతెమిరీతి
నే। బంత్తిబాజునాలకుపద్దెనడెల్లాంగడి। చింత్తజానాతనాలకు వెళ్ళచూడవతెనా॥ ౨॥ మచ్చికంబరవశానము అతనో
తలంతునో। పొచ్చితనమొపామెలయచ్చు రించ్చినే। తచ్చి శ్రీవెంక్కటదేవుండు తానె నన్నిదెకూడె। కంచ్చికొచ్చితమకము
గుద్దిగుచ్చువతెనా॥ ౩॥ —శ్రీ— ॥ పాడ్జి ॥ పల్లవి॥ తానెకలగనె నోతప్పుకచెప్పుమనవె। మానకతెల్లవారంగా మాయిండ్లకి
వచ్చునా॥ — ॥ ఆఱుమడిచిత్తునంత్తు ఆయములూనంద్దెనంద్దు। కైకొనియిద్దరూనుండ్డంగలగండ్డనె। దాకొనినచ్చి
తినంద్దు తములముపద్దినంద్దు। ...రితనాలముంచ్చికలగంద్దనె॥ ౧॥ చనంగి... తినెనంద్దు ప్రియముతాంజప్పెన
ంద్దు। కెనుమూశినంత్తులానె ... లగంద్దనె। కానగా రంద్దతినంద్దు కాప్పువద్దితి ... శినంద్దు। ఘునమైనవలపులకలగ
ంద్దనె॥ ౨॥ లలినవ్వశితునంద్దు లాగుగాంజిపద్దునంద్దు। రతిశితనాలనెక్కకలగంద్దనె। అలమేల్మంగ్గనునెను అద్దెశ్రీ
వెంక్కటవిభు। ంగలశితినిద్దనెకలగంద్దనె॥ ౩॥ —శ్రీ— ॥ కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ యెప్పుడూను నిసుద్దలిదువంద్దవి। గుప్పిన
ముద్రములానెపలియించ్చువ్వానె॥ — ॥ కానికదెచ్చిన యాపికాదు కిద్దివుండ్డంగాను। వూనివింగెయాపినెలవా
డివద్దవు। ఆనివచ్చిగాండ్డిన నన్నయాపెనయువెద్దనితనా నాయన్నయాపికిలిపానకమిచ్చివ్వూ॥ ౧॥ పెండ్డిలికివచ్చి
నాపెపెరదవిడెకుండ్డంగా। చండ్డ వారుగాపెనెల సన్నశిశెవు। అండ్డనాంకలిగాన్నాపెఅద్దెమొముచూడంగాను। ని
ండ్డండవనిశినాపెప నివుదింద్దువెద్దవు॥ ౨॥ వాడ్డయలమేలుమంగ్గను రమునంటెడ్డకానిగద్దెంచ్చికడవారి
పైరాలుదాంచెవు। కాద్దితా శ్రీవెంక్కటేశ కూడినాపెవుండ్డంగాను। అద్దివిచ్చినాపికెల్లఆసలునించ్చెవ్వూ॥ ౩॥ —శ్రీ— ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ నిమిషార్ధసానులము నేరకలాననుండ్డుము। సామరియనెంతలైదు సముఖపువారికి॥———॥ శ్రీ
గర్గవడనెంతలైదు బెయిబాంధనెంతలైదు। పగ్గరిసివలుశేశితరుణులకు। వాగ్గివిర్బ్బునెంతలైదు। పాపననెంతలైదు।
అగ్గలమ్మెకాదుకలండ్డనుండ్డవారికి॥ ౧॥ బండ్డిబాండ్డనెంతలైదు ఆనవెడ్డనెంతలైదు। కోండ్డువనుండ్డిద్దివ్వాడిగపు
వారికి। చెండ్డిహాడనెంతలైదు చల్లించ్చుకానెంతలైదు। యెండ్డుకైనామ్మోథిగర్డ్డియుండ్డిలాన్నివారికి॥ ౨॥ కప్పుశియ
నెంతలైదు రచ్చకెక్కనెంతలైదు। నవ్వులునవ్వించ్చుమన్నవారికి। జవ్వనపు శ్రీవెంకటేశ్వరుండితినన్నుంగూడ। నివ్వటి
ల్లనెంతలైదు నివండ్డివారికి॥ ౩॥ —ఌ—॥ శ్రీరామక్రియ॥ పల్లవి॥ నేరుపరిపాడువినివిన్నిధు। వారినెరపుండ్డినెండువ
మ్మునివింతలైతువా॥———॥ పూనిమాందలాడంగడెపాలంతి। వారివానపలుమాపన్నెతివరదతాకానానితెంగా
శ్రీ ౧౬౩ ంతవలపునయమోంగడె। నానునాగుడ్డనివండ్డినాల్లెననిదిత్తమూ॥ ౧॥ కెలయుమివిమాపాత్తుకెలికి।
వారికలగలపుగిష్టడిగాద దరా। పలురతులికావాపరిగోమమ్ము। పలువ ంబ్బులంబడిన్నఘాయపుణిడి
హామూ॥ ౨॥ శిసవెడ్డతివిగడె శ్రీసతి। వారిశేసుకాండ్డిపుణ్యముయిచెరకుండ్డునా। వానుత్తైతెమీవెనిరచనకెల్లా।
వారిఆసలు శ్రీవెంకటేశఅయములుసాంకెరా॥ ౩॥ —ఌ—॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ ఫ్లండెరతవండ్డవాయప్పుకాన్ననితాడిచు
లు। వెండివెండికాలికలువల్లివిరుతాను॥———॥ తిలకింబ్బిచూడంబాతిఫ్రొష్టిదాంకినండ్డవు। పలికితీనెబిహూ
భాషడండ్డవు। చెలిరింగినవ్వితినెరిగ్గలెనిదండ్డవు। యెలమినితాడిపాండ్డయెండ్డుకైనావచ్చును॥ ౧॥ సరసము
లాడితినిచలివారినండ్డవు। కరంగితినండ్డబూదరములండ్డవు। బారిదినిపమొర్కతిబూదరినినండ్డవు। యిరపై
నితాడిబాండ్డయెండ్డుకైనవచ్చును॥ ౨॥ పైపైంజెయివెలితిపంత్తముచ్చినండ్డవు। రావుగమెచ్చితివిరములండ్డ
వు। బాపురా శ్రీవెంకటేశబలిమిం గూడితినన్ను। యిపునినితాడిపాండ్డయెండ్డుకైనావచ్చును॥ ౩॥ —ఌ—॥

సామంత్రం॥పల్లవి॥ యిండ్డకి మెచ్చె రుమాచియింత్రులెల్ల నిన్నను।విండ్డలనిసొబ సకివేలలెద ।గార॥——॥పన్నివ
కొలువులొనిపతిమెతెండ్ల రువెరు।నిన్నమొహొంప్పె ంచ్చినడె నెలంతగార।యెన్ని తెవ్వ రతెలు నికెవెచెర్క్షలమిండద।
చిన్నికొనగొరుకికిచెప్పరాదు గార॥౧॥చప్పునివుప్పు నిమాండపరసముతెన్నితెవు।కొప్పువట్టితిరినడ కొత్తల ౹గార।ముప్పె
రిమొవిమిండఫిమ్మెగబాయతెన్నితెవు।రప్పుతములమిడుడిరతలాయంగార॥౨॥రిగ్గవడ్డచిత్తములంచిండ్డవ
ండ్డతెన్నితెవు।దగ్గరికూడినడెలగసలుగార।అగ్గమై తొవెంక్కటెశరు ఆసలాసవెన్ని తెవు।విగ్గలయూకూదముతెనిరవు
లుగారా॥౩॥-❀-॥రామక్రియ॥పల్లవి॥యిన్నిదిపరసుండవుయెంత్తరిరివు।వెన్నెలపుయుంగములావిడ రనిరిగ్గ
లూ॥——॥మలరియాలకొంక్కివు మరిరొంత్తనప్పరాదా।వెలవెజ్జికొంజ్జివాయూవిద నిమ్మినా।అలరిమాండడు
మంప్పెఅండ్డనిండ్డంగల్ల పివు।కలగూరాయెమ్మినాగజిబిజిరియను ॥౧॥మరుతెలకొలిపివ్వమనసు
నాకియ్యరాదా।అరితెనండె చ్చితివా।అప్పుడినివు।తెరలొనదాంగివుతి రినిన్నంజూచితిను।సరిబెరాని
చింత్తలుసారెసారెముయ్యను॥౨॥కొజ్జినిలలొభించ్చెవు కూరిమిఫ్పింజల్లరాదా।మద్దువెక్కికొరితివామరియల
రి।గడ్డరితొవెంక్కటెశరలరితివిదునన్ను।వడ్డిమూదలారతులుసారెపభొగించ్చను॥౩॥-❀-॥కాంబొది॥పల్లవి॥వడ్డని
మానిమువలవనిజొత్తెతె।తిడ్డవిముతగవ్వలుదిప్పమ్మెనపనికి॥——॥వగలువెచ్చరనివువజ్జెకూరిమిగొసరి।యెగసక్కి
లాడితినినెరంగంగార।మగువగునొమ్ముతెంచ్చిమరినిసునొముతెంచ్చి।నగుమాటిచినాపినాయమ్మెనపనికి॥౧॥
డిమ్ములురించురనివుతెరవంజూచిమొచి।యెమ్మెలెల్లనెరపితినెరంగంగార।నెమ్మదిందగవెరింగినెలంతయురవరి
ంగి।రమ్మారలరినాపెరప్పగానిపనికి॥౨॥పంత్తములెల్లనాడిబరిమింగాంగిదంబజ్జి।యింత్తకిండ్డపడితినిని
అంగంగార।యింత్తలొతొవెంక్కటెశరయెనరితిదిమలానె।వంత్తిమ్మాపినంగినాపెవసమ్మెనపనికి॥౩॥-❀-॥

నాదరామక్రియ ॥పల్లవి॥ కాచ్చి కాచ్చి కాసరినె గొల్లకాసరు | కచ్చి యెత్తవె చన్నుల గొల్లకాసరు ॥ —— ॥ చెరువనుండ్డె నిన్న
ంచెనకె నెడిచా వాండు | గోరికొనల నొత్తవె గొల్లకాసరు | మారుకొని నితొని ప్రేమాందలాడవచ్చి ని | కూరిమిం దిద్ద
ంగదవె గొల్లకాసరు ॥౧॥ పయి మంచె ంతలుచెలి పైకొని వచ్చి వాండు | గుబ్బతు మోవి శేయవె గొల్లకాసరు | మొఱిపె
నంగవచ్చి మిక్కిదపు రతులను | కాఱకాఱం బెట్టంగదె గొల్లకాసరు ॥౨॥ చిల్లు బడి వాడిచె బిత్రీవెంకటపతి యుండుగా
డె | కొల్లున నవ్వంగదవె గొల్లకాసరు | బల్లిదుండాతండు నిపు పట్టపుదేవులవై | కొల్లలాడి వెతలపు గొల్లకాసరు ॥౩॥
✤ ॥కేదారగౌళ॥ పల్లవి ॥ వద్దికి వెండికి మీరు సరసములాడరాదా | యిద్దరుం గూడితిరి మీకింక నేల అలుకా ॥—
మచ్చరపు గోకొంగులు మాందలాడినందాఁకాని | అచ్చులము మోముచూచినందాఁకని | తప్పునలన్నియును కాం
రే ౧౬౩ త్రము శైనందాఁకాని | యిచ్చు కొండ్డలిడు మీరు యింకనేల అలుకా ॥౧॥ ము నుకొన్న జగడము మొక్కమొక్కినం
దాఁకాని | అనుగు మోనము నచ్చినందాఁకాని | ఘనంగులాదలుతమిపెంరి ంచినందాఁకాని | యెనరెం జుద్ద
రికము వింకనేల అలుకా ॥౨॥ కెసవెడ్డనలిగ్గలు చెయి పోంచినందాఁకాని | ఆసతల్లాం గాంగిలించినందాఁకాని
వాసి శ్రీవేంకటపతి రతిగూడితిరి మీరు | యీసు తెల్లాం బెడం బాసి నింక నెంటి యలుకా ॥౩॥ ✤ ॥పాడి॥ పల్లవి ॥
చెవులారా వినెంగాని చెప్పుమా నా కొసుద్దె | జవళి వలపులిద్దె చల్లెదు వా ॥ —— ॥ పొరి నిన్నుండలంతు నెప్పుడును నం
ద్దెనాడేవు | తరుణులం బొండ్డె వెతండలంతువా | యెరవు తెరనాకెయెదురు చూతువు నెవు | కరంగి బోర్కి వెతరనువిచ్చి
చూతువా ॥౧॥ వనబ్రాత్తు నా రూపె ప్రాశి చూతువని యెవ్వ | వనితలపు రము పైవ్రాతు వా చనవున నా పిరిజపెయిం
త్తునవెవుని | యనుంగు ంగాంతం బిలిచె యప్పుడు జపెంత్తువా ॥౨॥ యెమ్మెల తొనానెరుపు తెంత్తునం దనాడేవు | కొమ్మల
తొడుత నవ్వి కొనెడుదువా | మమ్ము శ్రీవేంకటపతి మంద్దె మురాయెండవై | సమ్మతిం గూడితివి వెద్దెచన విత్తువా ॥౩॥ ✤ ॥

సాళంగనాట ॥ పల్లవి ॥ యెందాఁకవిసరించ్చేనిదివొ నిన్ను । దండ్లతెదిరికాంగిదులొపొసంగెడకారె ॥ —— ॥ మిగుడుగొమ్మ
ఘనెంత్తచెగతెక్కెనామితి । మగవనెంత్తవెంచ్చినామురుమెతె । జగడాలకిమివనిసాడువడెనుండ్లెనిపు । మోగముచూచి
నంత్తలామోక్కెడ్డిగారె ॥ ౧ ॥ వలరాజు నమ్మకెంత్తవాండివెడ్డనామితి । చెలినినివెంత్తశింగ్గారించ్చినామెతి । చలపొరమ
రియెులచనప్పుకాలండిని । వవ్విచినప్పుడినితాంబెన్నంగిడికారె ॥ ౨ ॥ బంగ్గారుప్రతిమెకెంత్తప్రాణము వాశినామితి ।
అంగ్గనకెంత్తలొన్నైనామితి । సంగ్గతిశ్రీవేంక్కటేశుసరిసన్నంగూడితివి । పొంగ్గినివుచనకితెభాగించ్చుదెకారె ॥ ౩ ॥ -✿- ॥
శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ మదనునితండ్రికిమజ్జనవేళ । పాడిగానిశింగ్గారపుభాగముతెల్లాను ॥ —— ॥ పడంతులనప్పుతె
ల్లాపైనండ్డుకొన్నడ్డు । కడవెకపొగడాండ్లెంగప్పురకాపు । నిడివింగల్లుపుర్వ్రుమునిండ్లాంబూచినడ్డు । కడుండెల్లనైయ
మకెంగప్పుర్రకాపు ॥ ౧ ॥ సుడతులచూపులుజాగిదిష్టెంగప్పినడ్డు । పాడిగానిజాబ్బినిపునాలుంగుకాపు ।
అడనవల్లంగలువలజ్జిముంచ్చుకొన్నడ్డు । పాడశెండిరుమెనన్నుపునాలుంగుకాప్పు ॥ ౨ ॥ అలమెలుమంగ్గవురమం
డ్లండ్లెయనురాగము । కలికిన్నడ్డుపన్నిరుండుగుండ్కమకాపు । యెలమిశ్రీవేంక్కటేశుండన్నిపొమ్ములునించ్చుకె ।
కాలువెల్లానిండ్డుకొనికుంక్కుమకాపు ॥ ౩ ॥ -✿- ॥ శంక్కరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ యిడివొద్రిష్టాంత్తముయిచెదమాయ
ండ్లెకంక్షి । యెడికతివెనరపుండిత్తాంబెడరించుమను ॥ —— ॥ యెకతమ్మెత్తెంజాలుయెంత్తవలుకైనాను । పాక
ండ్లాలొలొనిటాండ్డుగీసును । సాకిరిగలిత్తెంజాలుసరినెంత్తమోనమ్మైనా । వాకిచ్చిమూదడింపించ్చివడింగొసరించ్చునా ॥ ౧ ॥
పానుపొక్కప్పైత్తెంజాలుపచ్చివొడ్లిడ్డివైనా । మానంబెకితమకముమత్తిరించు । మినులుసొంకితెంజాలుమిక్కుదపుకాం
కవెల్లా । ఆనుకొనిచల్లంబెకిలాయములుగరంచు ॥ ౨ ॥ బాగాలండ్డుకొండ్లెంజాలుపరాకులన్నిమాన్చి । చెగవెక్కెకతువెల్లా
ంజిమ్మికెంచును । యీగతిశ్రీవేంక్కటేశుయీకెనివుంగూడితివి । జాగుశెనిసరసాలుచనవులిప్పించ్చునా ॥ ౩ ॥ -✿- ॥

నాదనామక్రియ॥ పల్లవి॥ చిత్తగించు మామాంద శ్రీనరసింహా । చిత్తజజనక హా శ్రీనరసింహా॥ ——॥ చెలరేం
గినవ్వాఁడవు శ్రీనరసింహా । నిరుంజేలు లెల్లా మొక్కిరు శ్రీనరసింహా । శిలవులన ప్పిదిష్టి శ్రీనరసింహా । నికిశిలవు
మావలయ్యులు శ్రీనరసింహా॥౧॥ చిండ్డి నిష్మైం జెమదలు శ్రీనరసింహా । నిన్నుంజెండ్డి నదికడు జాణాత్రి శ్రీనరసింహా ।
ఘెండ్డబ్బిరిక ఱగాళ శ్రీనరసింహా । నిప్పైబిండ్డులెల్లాం బాడిము శ్రీనరసింహా॥౨॥ శిరినెరగాంగిట శ్రీనరసిం
శ్రీ హా । మంచ్చిశిరులన బాలము శ్రీనరసింహా । శిరసెత్తు శ్రీవేంక్కట శ్రీనరసింహా । చెరలాడవింక నిల శ్రీనర
సింహా॥౩॥ ॥ శంక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥ సంక్డడెంత్తైనాంగలదు సతులలానని కులం డ్డరిలాంగరు నెంచ్చి లాడరి
ంత్తగాని॥ ——॥ మోము చూచి నీకునే నుమొక్కితింజుమ్మీ రమణ । ఆముకొని యాడ వరాకతిననక । వాము
కనిచెంతలు నావంళ్లిప్పైను న్నదిసుమ్మీ । చిముద్ధితడచి చూచి చిత్తగింత్తు గాని॥౧॥ గక్కనం గైదండ్డ యిచ్చి
౧౬౮ కడిరివ్వంజ్జిత్తింజుమ్మీ । విక్కి ఆవేళనుమరచితి ననక । మక్కువనాత్తానాడి నమూడప ప్పున్నదిసుమ్మీ । పక్కన
నాపాలంజిక్కివాయకుండ్డగాని॥౨॥ నను ఫునవిత్తానె నునవ్వులునవ్వితింజుమ్మీ । చెనకనెరసంభ్రమశితి ననక । మో
నరి శ్రీవేంక్కటేశముంచ్చి కూడితివి సుమ్మీ । ఏనచినిమహిమెల్లా చెరయుంత్త్రగాని॥౩॥ ॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥
నివిగొండితలపాంత శెనిండ్డురతిగాభావించ్చి । ప్రమతానున్నదియుద్దప్రియము చెరకావయ్యా॥ ——॥ విడెమిచ్చే య
ప్పుడు విడుకలుడల పారి । ఆడుకొల మాందు వెల్లనదుడలంచి । కూడిచ్చున్న వేళల గురుతులు డలపాళి । వాడక సంత్త్రాస
ము లనొలలాడుచున్నది॥౧॥ కెఆరూళిలా నిమిలముల డలపాళి । చెలకొంగ్గువజ్జినరిగ్గడలంచి । శాలింగాలు వున్న
చాడిచూపులు డలపాళి । వాళిసంత్త్రాసములత్రానొలలాడుచున్నది॥౨॥ ముచ్చురిగాదిననిమోవితిపు డలపాళి । నెప్పుననివు
గూడిననెప్పుగడలంచి । యిప్పుడు శ్రీవేంక్కటేశరియూరెయల మేలుమంగ్గ । తొప్పుగ సంత్త్రాసాన నొలలాడుచున్నది॥

పాడి॥పల్లవి॥తనకు నెవిన్నవించ్చెదా నానాహేళులు॥కన్నుంగొండ్డినారుండ నకరు నేకలది॥——॥మనసు తెనశితేనుమ
ంత్త నాలు స్తైరచె ఘను|కనుమాపు లింప్పువైతేకలుగురతి|చెనకులియ్యకొవైతిచింతలెల్లా సమ్మతాను|పినంగితివలపులువి
ప్పుగప్పునే॥౧॥సమ్మతింప్పివ్వూంకొండ్డవచ్చితాను రతలెల్లా|కుమ్మరించ్చితిప్రియాలుకొనసాగును|నమ్మితెంజుజ్జిరిరము
నాందుకొని ఢైలువారు|డిమ్ము రింపితిరిగ్గలండెల్లవారు నె॥౨॥సరవ్వులు నేరవితే సతమౌను రాంగిలి|మరిగితిసర
సము మక్కళించ్చును|యిరవైశ్రీవేంకటపిరుండితండేవ న్నుంగూడె|అరళి పైకొండ్డెనా సలాస తిమించ్చునే॥౩॥—॥
డిసాళం॥పల్లవి॥యింత్తిమోహముళింక నిమ నిచెప్పుము నికు|మంత్తనాననారేనెలిమన్నించ్చవయ్యా॥——॥చిలు
కలు మాండచేతింఙ్చె రినివంప్పు నంటెజ్జి|వెలుపలుకులండ్డంబె చియోగ్గివినును|అలులు మోరళితేనివాడకుచ
చ్చియప్పుడె|బలుశంఖ్కరావా లనిప్పై ప్పినాలకించ్చును॥౧॥మరునిపంచ్చ బాణాలు మనసు నాండెతి|వి
రులవెళివండ్డవెసనప్పును| సురములచి సకితంజూచి నిపుడుపుగాలి| సరుగనెతెంచ్చెననిసంత్తాపించ్చు
కొనును॥౨॥చంద్దురుండుడయించ్చి తీవాయలనిపంజ్జనుము|యింద్దముఖనిరాకరునేడురువచ్చు|అంద్దపు
శ్రీవేంకటపతి అంత్తలోనివెలితివి|యింత్తులా ండెలిశివాదిహితులండ్డమెచ్చును॥౩॥—॥ఆహిరి॥పల్లవి॥
ఆత్రనివల్లండప్పెడి అరళిచూచెనండ్డె|కాతరపు నాగుణాల గతులింత్తేరార॥——॥చనవు మెరళి నినుసారేపు మాదలాడ
ంగ|వినకమానినావిభుండుతాను|ననిచినాపైప్రేమ నాండె నూనాందడాయని|అనుమానపు నామనసల్లాడింగార॥౧॥
విడినతురుము త్రాడపెగమి నెమోర్క్కంగాను|చూడకమానినాసు గుణాతాను|వాడు డిర నన్నుంగూడవచ్చి నూరాండా
యని|వెడుకత్రాండమకించ్చెవిధమింత్తకారా॥౨॥బాంర్కానంగాంగిలించ్చి బాస్సంగనెంగూడంగాను|లంక్కెగార
మానినా శ్రీవేంకటపిరుండు|కొంక్కక నారతు నియ్యకొను నూకానండాయని|సంక్కెలైనినాలోనివిచారమింత్తేకార॥౩॥

సామంతం॥పల్లవి॥తలవంచుకొనుమీ తప్పునీయందేమిలేదు యికదూరతనానకుంబోడియిదేసుమ్మీ॥——॥
యింతేకానినేనాడేదియిచ్చుకముగాదుసుమ్మీ।కాంతలంబురాచితెనివుకరమనీయంత్రువు।అంతవాండవిమాదవిరసనజ్జోవి
స్గవడదుమి।బంత్తిదయగలవారివాడియిదేసుమ్మీ॥౧॥వెడుకనిన్నుమెచ్చిదివెంగ్గెముత్తుగావుసుమ్మీ।హాడేమంచ్చి
సతులమ్మంగెంగ్గెత్తువు।వాడికెంత్తెయుండ్డుమంగావడినప్పునప్పుమఖు।వాడి ఖంత్తాలవారికింబాడియిదేసుమ్మీ॥
॥౨॥నమ్మించ్చికాంగిలించ్చెడినమ్మనిడిగాడుసుమ్మీ।యిమ్ముల సులభుండవు యివ్వరికైనా।కమ్మిలావెంకటేద మండలవెతి
విడునన్నుపమ్మిమోహపువారికింబాడియిదేసుమ్మీ॥౩॥శ్లోకం॥ వౌళి॥పల్లవి॥కండ్లవదనయ్యనివుకన్నంగానల।వేంట్లని
౧౨ చెయివడ్డితెరవేయవమ్మఇపుడు॥——॥కంట్కెనిసూడిగ్గముయిగల్లురనంగాంజెలి।పంక్కముగాంగసూత్రినిపైనలం
౧౮(డి।సుంకులంగుబాలుసన్ను నాంకెనంప్పలెస్గవడి।అంక్కలండలవంచ్చుకఅడిమా నవ్వినీ॥౧॥మోలనూలిగంట్లలు
మోయంగానికరసునసనల రత్దప్పువునుంగులఅద్దినికండ్లి।యెలమిమమ్మలునికనన్కడనొంతాంకెనంద్లి।
తెలిగన్నులనునిడిక్కిచూచినీ॥౨॥మద్దెలరవాతాడమంచ్చుముఖాండదనుండ్లి।అద్దుగామెచ్చించ్చునిన్నఅడిభావాల।
ఇష్టేలావెంకటేశయింత్తకేయించ్చెవందు।ముద్దుమోవితెనిలానిమోహముదల్లినీ॥౩॥శ్లోకం॥వాడి॥పల్లవి॥మరవియెంచి
మాదమునముస్సబాదా।తరితిపువెరాకతమకించ్చునెందుకీ॥——॥తేనిగాదిలిమోవితేదలాయనిమోగముతొనానదిం
డ్డకెనెనుమొక్కేనికు।వానలాయంటెంట్టమవడిలిమునిల్లా।ఆన్నకపులకపైరులంపైనునామెనను॥౧॥తెల్ల
నాయనికన్నులుడిప్పమా యనిచెంత।మోలిముసిండ్లుగెనెను మొక్కేనికు।యెల్లనినిముప్పనడిప్పపు గాలిదిన
రంగ।పల్లదపునాగుబ్బలపైదాంగునజాకెను॥౨॥నదులునిమినసొత్తినరివచ్చునిన్నప్పు।మూలిపిముల్లాయనెను
మొక్కేనిపు।యదపుగలావెంకటేశనన్నునెలితివి।తేరలానెనికునామండిదేనుజగడమూ॥౩॥శ్లోకం॥

పాడి॥ పల్లవి॥ నిగ్గులు వడకు వయ్య భక్తుచేయి దియ్యవయ్య। నిగ్గుల నవ్వితి మిదియిన్ని జాడ వేరంగకా॥ —— ॥ వేడుకకా
ండవు నీవు వెలందులంగం గూడిన। కూడు ఘనకవత్తువు॥ నిరొక్కడవు। వాడ వేపధికి నైనా వాలిబికగలవాండవు। ఆడుకాం
ద్దిమిం ద్దాంక నిఆయాలేరంగం కా॥౧॥ వాయపు వాండవు నీవు పడంతులేమి కేలి నవ్వుయలమెత్తువు గాంధి చలవార
వు। యూయకొండ్లు చెమ్మినా నిండ్లు వాండవు దండ్లకికి। చెయివద్దితి కేలి మిది తత్తమిదె రంగకా॥౨॥ చెల్లుబడి వాండవు శ్రీవెంకటప
తియుయంత్తులల పల్లదాలకులాంగా నిపాయపెన్నండు। యిల్లిడె మమ్మేలితి వియుద్దిదడయానిధి। వల్లెవేకితిమి నివరుసలేర
ంగకా॥౩॥ శ్రీ॥ నాట॥ పల్లవి॥ యెమని విన్నవింత్తు మయ్యిద్దిదజాణవు నీవు। కామిని భావము చూచి కరుగించువయ్యా
॥ —— ॥ తలంపులు వలపులు తరుగనిపులకలాయ। నాలకి యాసలు కనుచూపులాయను। బిలిచిడిబిలుపులుప
దవిప్పినవ్వులాయ। నెలంత భాగ్యము లింక నిచితి వయ్యా॥౧॥ గొరిన రకారి కెల్లనుబ్బుల మెరుంగులాయ। పెడదిం
గరంగు సెల్లం బెంజమదయ। నెరిచిన దిన్న పాలు నిండ్లు నివ్వరసులాయ। ధియండ్ల దిన్నిపనులుండెలు సుకొవయ్యా
॥౨॥ కండ్లు వతమకములు కాంగిదిలాంరతులాయ। ముండ్లు విన రదిమింత్తముచ్చుడయను। యిండ్లులా నేశ్రీవెంకటదేశ
యుంతింగూడితివి। విండ్లుల విభవములవెలకితివయ్యా॥౩॥ శ్రీ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ మెత్తని మనసునమెలు
వానెది। చిత్తగించి దయయేయ వయ్యా॥ —— ॥ ఘంబ్బి నవులు కలుపికులు విల్లి। నంబ్బెలని యిమాదడ
వయ్యా। పంచ్చులకోవిల వాదులువాడి। గొంబ్బరవద్దనే కూచుండ్డ వయ్యా॥౧॥ గూం డితుమ్మెదలుగొ
ణంగులుగొణంగి। గాండవు నికొంగ్గగప్పువయ్యా। ఆయలనెమళ్లు అవెకింకరించి। నియునంగా ం
నివనించువయ్యా॥౨॥ జక్కవపులు సులు సగినాలుచి ప్పి। పెద్దరత్తులనునంచెనంగవయ్యా। యిక్కవ
శ్రీవెంకటపతి కూడితివి। తాకి హంసలు డాలంగడు వయ్యా॥౩॥ శ్రీ॥

శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ యెన్నడు వలపించ్చితివి యింత్తగా నన్ను । బిన్నబియ్యమనేని పంత్తమెల్లం జెల్లెను ॥ —— ॥ తమరమెమిమొ
ండమీందడ్డైలువారు ంగాని । ఆమరుని రతిందని వండ్డ డుమ త్తి । తిచ్చు రుచుని రూపు దిబ్బించ్చి చూచింగాని । తెమ
లిరెప్పుముయ్యివుత్తెల్లని నాకన్నులు ॥ ౧ ॥ చెలినితొమాదలరులిగ్గలు వాఘింగాని । ఆరితింబాండ్డియులయవడియూన
లు । మెరత్తాని కాం గిడికి మెరుంగు తెర్కింగాని । బిరముమానవు నాబియడ్డైన చన్నులు ॥ ౨ ॥ కండ్డవనిరాంగిడిలొరతల్లు
నెరిబింగాని । సండ్డడినలయదు నాచల్లనిమి ను । అండ్డి శ్రీవేంక్కటేశ నిన్నలబిమెచ్చింగాని । గాండ్డినుదుగదు నాకొరికతొ
సుకామ ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ కూడితిమి ండ్డరము న్నుగుంక్షులారాయని మొహామ్ము । విడుకరపచెలవేడు వేర
శ్రీ పిలనిక ॥ —— ॥ సతమ్మనపనులకుచంచ్చులముమ రియాల । మత్తిలోనిమ్మంగల మొగిమంచ్చిదొంగారె గతినికునాపని
౧౮౬ వుగలిగితివాపిపను । వెతదిక నండ్డరికి వెరపిలనికు ॥ ౧ ॥ కెనచెంతలకు నుచింత్తిం చ్చుమరియాల । ఆసలభాగించ్చు
పి అండ్డమె ంగారె । కెపనివు చల్లితివిచేతులు నిప్పైమొచె । వెనదెల్లాంబాసింక వెరపిలనికు ॥ ౨ ॥ కలిగినపనులకు
రచ్చులు మరియాల । క్రాలముగానిల్లు నించ్చుకాండ్డవుగారె । యెలమి శ్రీవేంక్కటేశయిడ్డినన్ను నెలితివి । వెలపెనినుద్దు
తెల్లా వెరపిలనికు ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ యెంత్తడిమగవాండవు యెందెకినిపుంగానుంక్కను । చింత్తలెరనియుచ్చుల
ంజెలకింగరాదా ॥ —— ॥ మొగ్గమూచినలాలాముహుగు వెడ్డుకానివు । చిగురుగారిచెంతలు చెక్కలండ్డెనొనగు
తాకింగ్గవడ్డితినరడ్డునెరిగ్గవడివు । అగడుగానె బ్బుత్తెనాల్ల యీలు సాంకించ్చు నెరా ॥ ౧ ॥ కండ్డవమెనుముడ్డితిగం
డ్డముపూసుకానివు । విండ్డులనిపులకలు వెల్లవిరయ్యూనా । మండ్డతించ్చిమాదిడితె మొనానను న్నాండవు । కుండ్డులా
నిబుసకాడ్డెరంగవచ్చినా ॥ ౨ ॥ చన్నుల నిన్ను త్రితెసాంకెసారెలొంగివు । అన్నిదానివలపులు అడ్డె కాంగినాలు మన్నించ్చిన
యంపిలు మంగనైనిం న్నం గూడితి । సన్నల శ్రీవేంక్కటేశ సంత్తొసములాయంగా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

జేరాష్ట్రీ॥ పల్లవి॥ యేమి జేసితే మరి యెక్కడ బొచ్చును। సామజవరదుని సహజమిదియహో॥——॥ యెంతవాడేను
యింత్రితానతండు। దాశరథి యిడిమి తప్పుదవే। శ్రీకానవచ్చి నంగన్నల లంజూచెను। యెకడనితని రెయువి నెరములా॥
॥౧॥ నవ్వులునవ్వెను నలినాక్షీ తొడ। అవ్వల నిడెదు అన్యాయమా। రవ్వగా మొక్కిన రతిం ఘటిం యిచ్చెను। చివ్వ ననది లి
శ్రీ నదానసములా॥౨॥ గర్క నంగూడెను కలికి దగ్గరిన। వెర్ణసమిడిమి వెలితానా। యెక్కువ శ్రీవెంకటేశు రుండుగూడెను।
మక్కువ నలమేల్మంగ్గనాడునే॥౩॥ ✿ ॥భైరవి॥ పల్లవి॥ విన్నపము పెల్లనా వేవింజ్జవు గాక। సన్నతెల్ల సరివచ్చె జౌగులిం
గనేలా॥——॥ నగి సట్టివాండవు నాలియు ంతఙంబె యరుషమో। బిగువమోవి చవులం జిక్కెదు గాని। మోగమెదు ధన
ండ్డాన మోహాము నిలానున్నది। అగడా యంబ నుతెల్లనను మూనాలేలా॥౧॥ మాదల్కాడినవాండవు మరి గుఢ్ఢ సి
యు పవిరా। యాడుగానిమ నసిల్ల నిత్తువు గాని। వాడిం చ్చిని కుమొక్కితి భావము నివె రుంగుదు। కూడ
ములు నెరవెరికొంక్క గాన గిలవ॥౨॥ మెచ్చునట్టి వాండవు మిక్కిలిం కంజెయకుమో। అచ్చులానయిక్కు వవెలి
ండ్డుడుగాని। యిచ్చుగించ్చి శ్రీవెంకటేశ నన్నుంగూడితివి। లచ్చనలేసుఫతాంయలాగవి నాలేలా॥౩॥ ✿ ॥గౌళ॥
పల్లవి॥ నేనెయింత్త సులభమానికిపుడు। అనుకసరిగాంజూడుమాతవినన్నిపుడూ॥——॥ ఆతని మాదలకును అడ్డమా
డంగలనా। నితాంతలె బాధించ్చివె నివు మాతానా। చేతులువడ్డు కాంద్దెనె చెంతలెల్లా ద ఊచెనా। యెతుల నాయకుని కెయి
ద్దివి న్నవించ్చవె॥౧॥ చిత్తము రాతనకును శివశెయంగలనా। వాత్తి నన్నింత్త యాలవాడి వద్దివె। బత్తిరెరి నంత్త లానె పంత్త
ము విడుతు నా। హాత్తి నరమ కమునికిలాయములు డెలుపవె॥౨॥ శ్రీవెంకటేశుతొడ శిగ్గువడంగలనా। నివింన్ని
యునాకు నెల నెరిపివి। యీవేళ నన్నిదు గూడె యెప్పుడూ వుఅతునా। చివదెరనితని కెలెలవులు వెజ్జవె॥
॥౩॥ ✿ ॥

కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ అందరులోనివున్నది ఆయములెల్ల। మందలించ్చు నివాండవా మతకరివి॥——॥ మన్నించ్చి సనాలోను

క్కమోదపడ్డ్వరికేదా। నన్ను నిన్నుం బూదుకాని నచ్చితెనెండు। చిన్నదానిం దూరకుంగాను పెగినంత్తాం జేయనేల। సన్నెరంగని వాండ

వాచతురుండవు॥౧॥ యిచ్చరచ్చుని వురిలిక్రి యెన్నికెలకేరడా। పచ్చిచెంతలెల్లాం జెలి భ్రమతితెని। తచ్చితచ్చి యిందరులోనే తగ

వులం బెద్దనేల। మచ్చిరవె నివాండవా మోదకాలిరి॥౨॥ కారిరనివు గూడినరూదములకేరదా। బూరలైనరతులను బౌక్కితిని

ద్ది। యీరీతి శ్రీవేంకటపతి యేలితివి నన్నునిద్దే। మారుకొతం డ్రిదివివే మంక్షెదురాయండవు॥౩॥ ❀ ॥ సాళంగనాట॥ పల్లవి॥

ఆశాడకాండవుని వులయితేనాడు వృగాళ। వేసడానుకాసరితేవి మారువలెనా॥——॥ మోదిపండ్లిలోననే మోహపు

రసాలునించ్చి। వివేలు దిండ్లులు వెద్దివెలండికు। యీవలమమ్ము దిండ్లులు యిలడిగివప్పుడని। భాదించ్చితి మోగచా

డుచైపైనైవవెనా॥౧॥ కడుమ ంచ్చి చూపులని కప్పురాలు నించ్చి నించ్చి। యెడ యకచ డేలిచ్చినింత్తెనికు। వడిమా

చిడీలకేవరు సంజెయిచాంచీ వు। చిడువకేతికారాలు వెగినంత్తా వలెనా॥౨॥ చిం త చింత్తకాంగదను విచ్చుమం

డ్డెనాపెనితా। చెంత్తలనప్పులు నచ్చి శ్రీవేంకటపతి। బంత్తినన్నుం గూడితిభిపచ్చి గాంగబుజ్జగించ్చి। కాంత్తల చుట్టరికముకొండ్లు

వగావలెనా॥౩॥ ❀ ॥ నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ నితలని వేంగెనానె ద్దుకొన్నవలపులు। యితులలిగ్గవడకు యిండ్లి

కాడి బెరమూ॥——॥ చెసినా అంగ్గన నిరుచెసన్నలెల్లాను। ద్రాసెనా చెక్కులగోరివాంత్తలెల్లాను। మూసుకానేవే

చునెండుమోగవాండ దిండ్లరిలో। దాసమాని కండ్లకచిత్తాలు సాదిలోబమూ॥౧॥ నెరిచెనా ఆచెనిరు దిండ్ల

కొన్నదిద్ద్వవెల్లా। నారచుమోవితెపులు చవిచూచెనా। ఆరలియుంగాంక్కనెలల న్నిదిజాణావునివ్వు। భారముకెడి

ంచ్చుకంత్తా బండ్లవలముని కు॥౨॥ కూడించ్చె యాచెనిరును గురుత్తైన కాంత్తనాలు। విడెమిచ్చెనా యిద్దె వెల్లవిరి

గా। యీడనే శ్రీవేంకటపతి యిటునన్నని వితిచి। ఆడవిడా మెక్క వెవెఅ ంగడిలోనరమూ॥౩॥ ❀ ॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ యెంద్దరు చద్దులుగల్లా నింత్తకుమెపె। అంద్దుకొలువలపులకంగ్గవించ్చెంగారా॥ ——॥
బత్తి కోరి నాపని పెప్పరాకు రియకువయ్యా। బత్తములాంగలమాడిచెప్పనికొ। పాత్తిక్కినువద్దనుండ్డయ్యంద్దుకింత్తరియని
లొసత్తుగానెవద్దనె నాసంత్తొపించ్చెంగారా॥౧॥ యిచ్చకము కోరి నాపె యిలవ్వారెరున్నాండవు। చెచ్చెరంజ్జెరి మాడిచెప్పిని
కొ। ముచ్చుదనెనెరింగితిమూరి దాంచనింత్త యాల। మచ్చికవిభుగల్లాను మరిమిచ్చెంగారా॥౨॥ కలకిపెనంగినాబెరడమ
రిలపిల్లివు। చెలిమికత్తెలసుద్దిచెప్పినికు। యెలమి శ్రీవెంకటేశ్వరయ్యాదనన్నుంగ్గూడితివి। నలువంక్కమెకులరునవ్వునప్పె
ంగారా॥౩॥ ❖ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ పంచ్చుకలను భవించ్చువడంత్తువల్లమింద్దరము। ముచ్చిసివన్ననాపై మోపా
ముగలంత్తే॥ ——॥ మనసిచ్చినాత్తానుమ్మాదద్దుపడివెలు। యెనయుచునుచుదూరకెంత్తడానను। చనవునిడాకదిసతులు
పదారువేలు। పెనంగితినెంత్తవ [illegible] వ్వుబెరికినావంత్తు॥౧॥ యిచ్చగించ్చినాయెదుట [illegible] నిరవవుదిపదివేలు। యెచ్చరించ్చి
కొసరనెనెంత్తడానను। అచ్చపు [illegible] నికాంగిలి [illegible] వలువు [illegible] ఇచ్చితివి నావం [illegible] త్తుయెంత్తవచ్చునంట్టను॥౨॥
కంద్దువనిరతినన్నుంగలయుడిపదివెలు। యింద్దరిలొంజెప్పినంట్టియెంత్తదానను। విండ్దుల శ్రీవెంకటేశ్వరబిభుండవునే మా
ండ్లా। మిండ్డలొమించ్చితివంత్తుకెంత్తవచ్చునిప్పుడు॥౩॥ ❖ ॥ కాంభోది॥ పల్లవి॥ పదియారువేలు నిన్నుంబెకొను దయె మ
రుడు। మొదలనె నిన్నుంగంట్టిమోహించ్చెరుండ్డురా॥ ——॥ చెక్కులకర్పలనిన్నుకోలవినవ్వులనిన్ను। పక్కన నిదువుచూచిభ్రమసి
తిని। చక్కనివాండవుతాల్లెసరినిదిగొన్నియైతి। మొక్కుచుంజెలులు నీకు మోహించ్చెకుండ్డురా॥౧॥ తినెలపొందుల
నిన్నుతియ్యని మోవినిన్ను। పూవిదగ్గరినంత్తలొకాంగ్గిలినిడి। ఆనుకవయసువాండవంద్దుకుండొడివియైతి। మోన
మునసతు వెల్ల మోహించ్చుకుండ్డురా॥౨॥ నిరుపురతులనిన్ను నిదురాజసాలనిన్ను। గారవించ్చి కాఁగిలించ్చి కరం
గితివి। యీరీతి శ్రీవెంకటేశ్వర యిదివిభికెవన్నెవెట్టి। మోరతొపుచెలులైన మోహించ్చెరుండ్డురా॥౩॥ ❖

సామంతం॥ పల్లవి॥ యేమాయనే మీకు నేలేచింత। యీమేరవలపులు యిమ్మడికిమ్మడి॥ —— ॥ నగవు నీతగవు
లు నయములే ప్రియములు। జగడాలు మంనినట్టిసతులకును। మిగిలి పత్తియున్నాండు మీయిష్టరినడుమను। జగ
తి మీవలపులు సరియె చెలి॥ ౧॥ మాటలే మూటలు మంత్రనాలె ప్రాంత్తనాల్లు। కూటములెరంగనట్టి కామలులకు। వాద
ముగానిష్టరికే వడసయిచ్చె విభుండు। మోపుపెట్టి వలపులు ముడియసాంగాయను॥ ౨॥ కనుచూపులే తీపులు కరంగు
లె మోరంగులు। చనవులు గలిగినసతులకును। యెనసె శ్రీవెంకటపతుండిద్దరిని మెచ్చె మాపినను పువ్వలపురెండ్లి నడుమమె
౩౨ రసెను॥ ౩॥ ॥ శ్రీ ॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ యేమిచెప్పి వింకమాతో నేండ్డాంకను। మామాటలిచియ పాముతిని మెరంగము॥ — ॥
కూరిమియొండడానికి కింసరి నంత్తాంజెల్లు। ఆరతియింక్కానిమి ఆడేవయ్యా। నెరుపునికుంగలితేని వాపెకులాసాద।
గళ యేరితి మాటడి నాయింక్కాని మెరంగము॥ ౧॥ పాల్గుపువనితరును ప్పిచ్చివలపె ల్లాంజెల్లు। చెయివద్దియింక నేమి
చెప్పివయ్యా। నాయము నడపి తేను నగుతా సమ్మతించ్చుది। మాయపురతలదెల్ల మరి నెమెరంగము॥ ౨॥ చక్కనియి
ంత్తికేమరి సాదించ్చినట్టిచెల్లు। పక్షసుడ్డులింక నెలపెంచ్చివయ్యా। గక్కన శ్రీవెంకటపతి కలసితివిద్దరును। మక్కళించ్చివిన్నవా
లుమరి నెమెరంగము॥ ౩॥ ॥ శ్రీ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ ఆతండు జాణాగాంబట్టి అప్పటానికిండికి। యితువెల్లాంజెల్ల
ంబెట్టినే మిక్కిలివే॥ —— ॥ చనవున నాయకుండు సరెంజన్నులండ్డితేను। పెనంగితెడ్డుడు రపిప్రియురాలవు। గుణియ
ంగా నిండ్టరిలాగు రుతులు మోంచితేను। యెనలేడప్పుడుళిగ్గ యేమిక్కిలివే॥ ౧॥ కూరిమితారమ్మకాయుండు కా
ప్పువద్దితగిలితే। గారవనగిండుడువడి గుణానిధివి। ఆరతిచూచితేపయ్యుడకాంగ్గజాఱితేను। యేరితినుం
డ్డునోరిగ్గ యేమిక్కిలివే॥ ౨॥ శ్రీవెంకటపతి రుండు చెరిని మంన్నంగూడితేను। కావించ్చి మీరుడురదికలడాన
ఘ॥ మోవిగండికే కెతివిముద్రలు నిన్నంబ్డ్డనిప్పి। యీవేళసిగ్గల సనివిమిక్కిలివే॥ ౩॥ ॥ ॥

మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ రావయ్య నీకేల యింత్త రామల తాబాసలు। భావించ్చి నిన్నుం జూచితి పైకొని కప్పుండ్డగా॥— —॥
వుండ్డుండ్డి భూమివారెల్లా వూరకే నీ కన్నులను। వుండ్డరికముల నిడ్డివారల్లు నండ్డురు। కండ్డవలెను వునెండు గొల్లెతలనం
ద్దంగాను। అండ్డనే నీపై నిండ్డలాడకుండ్డురా॥౧॥ యింత్తలోన నల్లనుండ్డంగ యిండ్డరు నీ తిరుమేను। పొంత్తనడ్డి నీలాద్రిం
బోలు నండ్డురు। వింత్తగా బింకదిలోన వెన్నలు దాంగ్గితి నిన్ను। యెంత్తైనా నల్లండెల్లలు యెంచ్చుకుండ్డగా॥౨॥ శ్రీ వేంకటే
శుండ్డ నీ చేతి శంఖచక్రాలు। పూవుగుత్తుల చన్నులం బోలు నండ్డురు। భావించ్చి మావండ్డి వారింగా నంగవించ్చి కూడితివి చెప
డిదే నిన్ను రద్దు సేయకుండ్డగా॥౩॥ ⁂ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ దానికేమి జూపమూ తగులము తెంచ్చుకొని। తానకమ్మై లోలోనే
తప్ప కమించ్చితివి॥— ॥ యింత్తనితో బలిమాయెను వాడంగలడా। చెంత్తల నీవుండ్డంగాను చేయివద్దను। వంత్తగాండవా
డు వుపడం బికండ్డుండా లోడా ● అంత్తకైతి వలపులు తాయవాపున్నాండవు॥౧॥ ● కొపమింక్కండ గు నా కొమలిప
లాలడా। కోపులనీవున వుంగగంక నీకేను। తిప్పులు నిరువుచు డిక్కులెల్లా నెరుంగును। పూంపలు చన్నులు గాంగా వోం
డ్డులు కేకేతివి॥౨॥ గుద్దు నీకుంజేసు నా గురుతులు వెద్దడా। యిద్దినీవు గూడంగాను యెనసెంగా కడిడ్డవు నీ వాడు వ్రతేంకువ
శ్రీవేంకటేశ। పద్దిన ప్రతముగాం గా పైకొని మెచ్చితివి॥౩॥ ⁂ ॥ మంగళకౌశిక॥ పల్లవి॥ నిజమై ఆతండు వచ్చి నిలుచున్నాండే
డుదె ను। త్రిజగములును మెచ్చ ద్రిష్టమాయం బనులు॥——॥ లక్కవండ్డి నాగితానకు చ్చనై ఆత నిరూపు। వాక్కధైపున్న దినిండు
వాక్కడా క్కడే। యిక్కవమామెము చూచి యెమిన వ్వేంచెలులు। చిక్కమా కెడ్డరికి మాచేతి నద్ది పోండ్డులు॥౧॥ పూవువండ్డి
నాకొరికె పూంపవండ్డు తనిమాది। తావుకాని వున్నవి వెతమలోనను। యీవల మ్మగుణాలకు నేమిమెచ్చెదే మీరు। డివించ్చి
మేరి ప్పిటిడ్డి నడిడ్డుబడులు॥౨॥ వాలవండ్డి నా యూసపంచ్చు దాకాత నిమోవి। తాలిమింగూడి వలపు ద్దే వారినీ యాలో
న శ్రీవేంకటేశుండిచ్చగించ్చి నన్నుంగూడె మి॥ నిరు యిద్దిమీరు మీసంతోసము లే॥౩॥ ⁂ ॥ ⁂ ॥ ⁂ ॥

ఖ్రంక్త రాభరణం ॥పల్లవి॥ అందదాల నంగనకె నిన్నంబ్డినెను। గాందపు దేవర వింక్తంగ రుకరించ్చవయ్యా॥ —— ॥మన
సు దెలియ తెకమరి నెండ మకింబ్చితి। ఘునుండవు నివొళ్ళంగడ మున్నదా। వెనకదిసు ద్దలస్తు వివెల్లువింగ్గిలా డిత్తి। నిస్త
పు నిజమరివి నికుందప్పులున్నవా॥౧॥ వలపు నాపైనుండ్డంగ వడ్డినెంముతెంచ్చితి। భలువుండవు నన్ను రక్షించ్చు ఘండ్డ
వా చలములకె నిత్తా సాకె సారెంబెనంగితి। పలుకు పంత్తగాండవు వాడిదప్పువా॥౨॥ చెయి నివు బాంబంగా నుచ్చెక్క
గొరుదాంకింబ్చితి। ఆయమ్ములు నివెరంగన డ్డివున్నవా। పాయపు శ్రీవేంక్కటేశ పైపైనన్నుంగూడితివి। డాయగాండవు
౩౩ నన్నిడ్డి దరిచెబ్బున వా॥౩॥ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ కలికి బిలుకలకొలికె నిఘనె మ్ము। చెలులము సంత్తొసము చెకితివెమం
౧౮౯ కు॥ —— ॥అవ్వలి మొవ్వైనవాని ఆయమ్ములు నొంకనాడి। ఋవ్వుల చెసుకొండ్డివి యిదివొనెపు। పవ్వళించ్చి సతులప్ప
పవ్వాకైవుండ్డినవెళ। నవ్వులు నవ్వించ్చితివి నయగారి వాడువె॥౧॥ పంత్తము లాడినవాని పానుపు మీందికె
నెండు। యింత్తగారవ్వుంచ్చు కొండ్డివిదివొనెపు। చంత్తల నవ్వుంగా నన్ను చెరిజూ ఋమాడివెళ। వింత్తం తెక్కిండిరితి
వివరివాడువె॥౨॥ సన్నలు కెకినవాని బాయంబ్బెండి సుకొని। యన్నికచెసుకొండ్డిచి చివొనెపు। అన్నిద శ్రీవేంక్కటెశుండ్డు
తండుచెకొన్నవెళ। మన్ననలు దిమించ్చితివి మ్మంచ్చి ఘానవచ్చుడువె॥౩॥ ॥దెశాక్షి॥ పల్లవి॥ చెలుల మెండ్డాంకనిఘ చెప్పి
ముబుడ్డి। నిలుచు కన్నదియింత్తి నిరాకెకెడు కు॥ —— ॥పలికితివాకె తొడ పంచ్చుమవెదములు। తలంచు కొంవ
య్యు నివు ఈగులాయాలు। పలిచితిమిడె నిన్ను ప్రియమెల్లాం జెప్పితిమి। తెలుసుకొవయ్యు యిట్టితెనెమొవితిపులు॥౧॥
కరి కెతివి నవ్వులగరిగాంబువ్వులవాన। కరంగు కొవయ్యు లాలలగద్దె మనసు। మరిగించ్చితివి మరి మచ్చికలు కెకితి
వి। వొరసు కొవయ్యు చన్నులాంగించెండి పండ్డ్లు॥౨॥ పిడ్డితివి చూపుల నెపి నుకప్పుకవిడెలు। మొద్దకయ్యు వాడము
లు మీాపమీాలాన। యిట్టి శ్రీవేంక్కటెశ యిడ్డరింగూరిచితిమి। జడ్డిగొనవయ్యు నివు సంసపు సతులు॥౩॥ ॥

గౌళ॥పల్లవి॥యిందువయ్య విడెము యెలకోంకేవు సందడ్డు కాని మెచ్చేంగాకే జంకించ్చేవు నా॥——॥తాలిమి గల దానకతే తగని
తానలిగితే|యాలిల మోచాంచ్చెనె మింత్తకోపిమా|నాలికత్తెల మ్మనె మునవ్వు నెత్తు గము గాకే|విలుచును మోగమోదవి
డువంగంగలమా॥౧॥గుద్దు చెలి వెరకొక్కతికోసరి నిన్నుండి ద్దితే|యిద్దిమన్నన లవారమి ంత్తకోపిమ|దద్దించ్చి నిజాసవెల్ల
ండలం పెంచ్చు నెత్తుగంగాకే|వెద్దయ్యైన నిష్ఠూరము వెయంగనోపుదుమా॥౨॥హాడివిశయె వృత్తైన గాంక నిన్ను దిద్దితేను|
యూడు వెజ్జకానినెముయింత్తకోపిమా|హాడితిశ్రీ వెంక్కడిశగురుతులి వెరలెక|పాడిపంత్తములు నీతో ంబ చరించ్చిమా
॥౩॥ ❖ |డిసాళం॥పల్లవి॥యెందరికనివృత్తంమిచ్చేవు నివు|సందడించ్చి వాకమాడి చల్లేరు సరసమూ॥——॥చెంత్త
లను ండ్లి నివు కెలవు లనవ్వంగానును|కాంత్తని మోగము చూచి కన్నులాచ్చగని|వింత్తలు మీచెంతలెల్లా వెలందులు భూచి
తాము|దొంత్తింబెద్ది వలపులు ● త్తొడురేంచు కొనిరి॥౧॥పలుమాపనిమీం ● డిపాదలు నివు వాడంగ|వెలం
డివి న్నల్లు వినిషెంగం డ్డిని|కాలు వృవారెల్ల మీగు రతులు చూచితాము|చలప ద్దిఅంద్దరును చవిరేంచు కొనిరి
॥౨॥శ్రీవేంకటదురత్తికిచెతులు నివు దాంచంగ|పావించ్చి నిన్ననడి మీకాంత్త చన్నులువాంచ్చరిలా నుండ్డంగాను వుండిగాల
వాకెల్ల|శివలు చెలి మోక్కి చిమ్మిరించు కొనిరి॥౩॥ ❖ ॥భైరవి॥పల్లవి॥వద్దితిష్ఠ లింకనిల వద్దను న్నడి|గద్దియయాయనిపన్ను
లు కడపర్తాయమా॥——॥ముంగ్గిదనికపారము మోవితి నెలిదు చూపి|యెంగ్గిలి వలపు చల్లే నిడివా ఆకై|శింగ్గారించ్చు
చ్చుకచన్నలజిగిని మోకముకిలి|అంగ్గడివలపు చల్లే నడివానికా॥౧॥కవాడానంజెప్పురాని గురుతు కన్నులంజె
ప్పు|ప్పివాలివలపు చల్లే నిమీండనాకి|భవంత్తిమెడలా నిన్నం బారితెంచ్చి కాంగిలించ్చి|దువాలివలపు చల్లె తాయ్యలి ని
కా॥౨॥పంత్తాననివు మెచ్చు వుపరిసురతముకిలి|దొంత్తివలపు చల్లె దొరశియామెపె|యింత్తలాశ్రీవేంక్కటద్రి
కెనశిలివిఖ నన్ను|బంత్తి వలపులు చల్లె పయిపయినికా॥౩॥ ❖ ॥ ॥ ❖ ॥

రామక్రియ ॥పల్లవి॥ చూఁడ్డని కేడురు చూచివుండ్డాన నెనిండ్డిలోన । వెంట్టవెంట్టండి తిగాడి వెన సరించ్చున తను ॥——॥
శిస్సునమండ్డానంజు మిన్నా చెలువుండ నివునాతా। నిస్గలమందడిప్రి మనించ్చుదాంకాను। యిస్సలేక నికు మిాండెత్తతిజ
వునమెల్లా। వెగ్గళవు చిన్నపాలు వికెవియ నేరను ॥౧॥ నప్పుతాను మండ్డానంజు మిన్నా నాలోని యాసతాని వు। చివ్పనతలయె
త్తిచూచినదాంకాను। యిప్పులకానుకిచ్చితి విడ్డిచక్కండన మెల్లా। రప్పగాంగాసరి నిన్నురాంపులేయ నేరను ॥౨॥ ఆసలను
గడ్డానంజు మిన్నా అడ్డి (శ్రీ)వెంక్కడేశ। నిసరి నేండుగూడి మన్నించ్చుదాంకాను। వాసులని కండ్డిచ్చితి వన్నెలనామన సెల్లా। లేసవెట్ట
తినిమరి చింత్తించ్చు నేరను ॥౩॥ ✿ ॥వాళి॥ పల్లవి॥ విడెమిండ్డకొవయ్య దింత్తవారమా। వెడుకరు వెలలేడు వెరపిల
౭౨ నికు ॥——॥ కొండ్డవండ్డచెవి నిన్నుకొంన్గవడ్డితి కితేను। దండ్డి మోగమోదము నందగిలితి వి। డుండ్డగవుస ఎండ
౧౬౦ వాడాసము నివల్లనిడి॥౧ ట్టినదితగవెవానికెల వెరవు ॥౧॥ బాడ్డుచాని యాపెనిప్పి బాచ్చల మెలుచల్లితి।
గడ్డించ్చుంటాలకెని వుగ్గెరా ండ్డచి। దిడ్డరానివాండవాడి నికివ్చ్చినడిడి। కద్దు నివాళ్లని జముకాడు నికువెరవు
॥౨॥ ఆయమెరింగిన సతి అండ్డతెంగడపలోన। వాయపుశ్రీవెంక్కటేశ వడ్డికూడితి। రాయకవు వాండవాక్కకొండ్డ
విన న్నని ప్డి। నియండ్డుంగడమేడ నికెలవెరవు ॥౩॥ ✿ ॥మాళవి॥ పల్లవి॥ యింత్తకేతు రదవెయా త్తనినెండు। వింత్త
లు మామాదలి విదినవే వాచెలియా॥——॥ పంత్తమాడుకొన రాడు పతితోడ సతికిని। అంత్తరంగ్గమె రింగిచ్చులో
డు దగాని। ధాంత్తులు వెడ్డంగరాదు తోడుతనె చలములు। కొంత్త వినయాన వంచ్చుకొనవలెంగాని ॥౧॥ వాసిరి
ంచె నంగరాదు వద్దనున్న నాయకుని। మోసలేక మెచ్చించ్చి మోక్కదగాని। ఆసలు మానుపరాదు ఆయాలు నాంకిన
చెత। లేసవెడ్డితనివండ్డ చెండ్డవలెంగాని ॥౨॥ కెాడు గూడదనరాదు కాంగిటశ్రీవెంక్కటేశు। నాదరించ్చి సరసములాడ
ఁగాని। బాడితోనాతండే నిన్ను భోగించ్చెరేడమలేదు। వాడు గొన్నతమకము పంచ్చుకొండ్డగాని ॥౩॥ ✿ ॥

సామంత్తం॥ పల్లవి॥ చికొను మిన్నా నల్లం బల్లి చెన్నకేశవా। యీ రేడ నిరి క్కి దిరి నిదివా మొక్కైను॥ ——॥ బాం ఛ్ఛిని వువి
లిచితే బాపు స్సులజం క్తింఛ్ఛిత్తిని। మంచ్ఛ ముప్పిను డ్డిత్తి నిమన్న నలను। కంఛ్ఛ ముబింత్తు రుం డియ్యుంగా నిత్తాంబెనంగితి। యేం
ఛ్ఛుపమీయూనికాలి డిమా మొక్కైను॥ ౧॥ సరసము నివాడితే సారి సారెం డిఱ్ఱిశి। శిరు లంజె నరితీనె చెలంగితి ని। విరసు
వంచ్ఛు కొంజ్జుని చెరంగసు నివువద్దితే। యెరవు రియరుమ నన్ను నిదివా మొక్కైను॥ ౨॥ ఖిల విని వున ద్విత్తే రిగ్గ లు ప్పెంజ లిత్తి ని।
బాల వి చెక్కు నె క్తితె బొర్తితి నేను। కల కతి విడిదివా వెంకటేదగిరి నుండ్డి వచ్ఛి। యెల మిండమ కేంఛ్ఛ్రరుయు దివా మొక్కైను॥
॥౩॥ —॥ నారాణి॥ పల్లవి॥ సునామ్ము దేవి సినంద్దాగుడ్మునను న్నాండ తండు। అ నివెడ్డి మమ్ము మాదిలాడింఛ్ఛువే నివురా॥
॥———॥ చెక్కునం బెట్టిన చెయి లిగ్గ లేవడియంజొచ్ఛి। యెక్కువవ పతింజెనరెదెవుడియిం రే। ముక్కునం బెజ్జున వెలుము లిమురి
నవ్వులూరి। మక్షరింఛ్ఛినివా- డే మాదిలేప్పుడే॥ ౧॥ తప్పు కమాచిన మాపుతల బాంతవెపెంచ్ఛి। కప్పురబాగాచి
చ్చిగతు వేష్టుడే। కప్పిన పయ్యద కొంగ్గ కవ్వంజెమదలు ఖ్ఖింఛ్ఛి। దిప్పుచు మోవితే నెలదిండ్డు వేద్దెదెపుడే॥ ౨॥ మం
చ్ఛ్రనుపైను న్నకెలుమ వ్వర్ణములెల్లా నెత్తిఛ్ఛి। నింఛ్ఛి నరతుల లాని నేరువెప్పుడే। యెం చ్ఛుక్ర వెంకటేపెరు నింత్తలానంగూ
డి శివి। చుంచ్ఛుల సరసముల సుడ్డు వేప్పుడే॥ ౩॥ —॥ దేశాక్షి॥ పల్లవి॥ మా మా దవిని నివుమ ఛ్ఛికలుడ్డై వారా। అమ
రాని పతిమెను అందంగరాదా॥ ——॥ మనసు నమ్మినయండ్డు మతరాలెంచ్ఛుంగనిల। చనవుగలిగి నండ్డు జరయ నెలా।
కినుకలు తెని యండ్డు కెపడవుమరియూంగా। పినంగ రపతి నిడ్డి పిలువరాదా॥ ౧॥ చెతిరి లొన్నైనయండ్డు రిగ్గలు వడంగ
నెల। ఖతివిడి ఖినయండ్డు విరము తెల। యెతులు నెరపనండ్డ యెగ్గ లుడలరాచ నెల। జాతిని నవ్వులు మీరి పంజల్ల
ంగరాదా॥ ౨॥ కప్పుర విడెలండ్డు కాంకలు చల్లంగనెల। చిప్పిలు రతులయండ్డు చింత్తింఛ్ఛ నెల। యిప్పుడే వెం
కటేశుండితండె దేనిన్నుంగూడె। కప్పి దిరమో వియ్యుచ్ఛి త నివంద్దగాదా॥ ౩॥ —॥ ॥————॥

ఘణ్టవసంతం ॥ పల్లవి ॥ కరునెంచ్చవయ్య యింకరడు జాణా వాడున్న ॥ ఉరవి విరిరంత్తు లు హాదమూరి చెన్నరాయా ॥—॥
దగ్గరికాలని దరిత్రరు కాలు శెల్లాం గూడి ॥ ఇగ్గలం జాంచెరదివా భట్టి తులు నిప్పై ॥ వెగ్గళించ్చి కన్నుల నెవెడ నవ్వులు నవ్వుతా ॥
వాగ్గిరువలపు హాదమూరి చన్నరాయా ॥ ౧ ॥ త్రాల్లి నోంచిన నోములు తాడని ట్టిపలీ యించ్చె వల్లెగా నిపొండ్లల కువచ్చి వు
న్నారు ॥ చల్లల మ్మి మాడల నెసర్పసములాడిరు ॥ వుల్లము లలర హాదమూరి చెన్నరాయా ॥ ౨ ॥ విరులు నివియ్యం గాను బెరానిరా
ంగిలించ్చిరి ॥ మెరత్రాండ్లావెంకటద్రివి నాందనెనిన్న ॥ గారవించ్చు యిండ్లు నండ్లు కండ్లవలు మెరసిరి ॥ వూరదగానికుంబా
దమూరి చన్నరాయా ॥ ౩ ॥ ✣ ॥ వరాళి ॥ పల్లవి ॥ కాడుగూడడననెల కర్త్తరించ్చునితా నెల ॥ వదడెరనెచ్చిరి నట్టురి వరిరెను ॥—॥
౪౨ ఆపె కు బుద్ధులు చెప్పి అట్టి నాకు మొక్కించ్చి యెపు ననున్నాండ విట్టి యెరంగనట్టి ॥ కాపగించ్చు కానరాడు కాదినితా నవ్వు రా
౧౮౧ డు ॥ వాపినవుని రెరివాడ్డ నుం ట్టెనిను ॥ ౧ ॥ కామినికి సన్నచెరి కానిరనా కిట్టుంచ్చి యెమియని అడిగెవు యెరంగ
నట్టి ॥ మోహోదవిడువరాడు మోర్కలము శెయరాడు ॥ గామున్ననికాలువు లొరుంచ్చువెరి నెను ॥ ౨ ॥ యింత్తి
చెవిడెమి పెంచ్చి యెగ్గలెల్లాం డిచ్చిరి తవి ॥ యెంత్తకెంత్తరెరితి వియెరంగనట్టి ॥ కాంత్తుండ ఆవెంకటదెరి కలశ్శి తివిడు
నన్ను ॥ పంత్తాన కు నికు నెండువాడా లొత్తె నెను ॥ ౩ ॥ ✣ ॥ బాఞ్జి జి ॥ పల్లవి ॥ యెంత్తకెంత్త విచారము శెమున్నవి ॥ పూలం
త్తల నెము చెరినవు న్యామిదిగాకా ॥—॥ మరిగినదానని మాపల మూరితిం గాక ॥ దారవు కాపమ్ములు నితాంజెల్లు
నా ॥ తెరమరంగిరంత్తె నీవు తెలియనిడెమున్నది ॥ పారశి నెముశెరినవు న్యామిదిగాకా ॥ ౧ ॥ పాయపుదానన్నై పదరి అ
ంట్టి తింగాక ॥ చాయ కాండవు నితాడి సలిగెల నా ॥ నాయ మునెంచ్చి చూచితె నాకు నిరుభేదమెది ॥ హాయువరా
త్రి సెరినవు న్యామిదిగాకా ॥ ౨ ॥ మనసులాదాన నైమవ్మగములు రెంచితింగాక ॥ వెనకనిమె నుపచ్చి శెయండగ
నా ॥ ఘనుండఆవెంకటదెరి కలశ్శితిమిట్ట రము ॥ నానుంగ రెనంచెరినవు న్యామిదిగాకా ॥ ౩ ॥ ✣ ॥ ✣

మంగళకౌశిక॥ పల్లవి॥ పొంచ్చి నీవారికి నెల్లా బుద్ధి చెప్పీను। యెంచ్చరాని మాదిడి వారెవ్వరయ్యా నిన్నును॥ —— ॥ చేరి నిన్న నాసి
చూచి చిత్తమ్ములోను నిదాంకె। సారె నింకమ రెలవి చారింప్పేవు। చెరువ నినున్నదానను చేతిలోని దానను నింత్తే। యీరసానం
గాదనెవారెవ్వరయ్యా నిన్నును॥౧॥ నవ్వే వారెల్లా నవ్వి రినను ఫునికంత్త నాయ। నివ్వు డిల్ల నిరువద్దె నేమము తెలా। ముప్పుంక్క నిచెం
తవెల్ల మూసిద్దాంచెదాన నింత్తే। యిప్పుల రద్దు శేశివారెవ్వరయ్యా నిన్నను॥౨॥ వూడిగము నెంచెరితి వాడ్డ నన్నుం గూడితివి।
విడురతానిండ్డుక్కెంత్తవెరగండ్డేవు। పాడి తాళ్ళవేంక్కటేశ పడ్డవు డీవి నినేను। యీడండప్పు వద్దిదివారెవ్వరయ్యా నిన్నను
॥౩॥ ❀ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యిుండ్డవాయ నేనిక యెప్పుడు గలదాననే। కండ్డ వవింత్తవారి గక్క నంజూడరాదా॥ —— ॥
ప్రియమ్ములు చెప్పింగాని బిగియంగనే నోప। నయము తెరాని జంక్కె నలకు నోప। డయంజూడు నన్ను నివుతగిలియాల
పడ్డేవు। క్రింయెరింగి నడ్డాని పిం గెలుచాంచరాదా॥౧॥ మచ్చిరచల్లింగాని మంచ్చందనము నరోప। యిచ్చరమెరా
నివడ్డ యెస్సల కోప। వచ్చి నడ్డె రవ్వునన్ను వడ్డి కేలపిలిచేవు। మెచ్చి నడ్డి వారితోనె మెలమాడరాదా॥౨॥ యెర
తానంగూడెంగాని యెరవు రేయంగనోప। పైరాని మొక్కెంగాని పంత్తాన రోప। యీరడంబాం ద్దితివినన్నింత్త తాళ్ళవె
ంక్కటేశ। నాకారకు నండ్డరితానప్పు నవ్వరాదా॥౩॥ ❀ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ యిప్పుడి రక్కాళితికి నెంత్త శేశినే। రప్పురవ్వు
న్నారండ్డరు రాంతాళ్ళించ్చరా॥ —— ॥ యెమిదిరిండారు రానా వేరింగిన పసులరు। రామించ్చితానె రంగని కళ్లలుంన్న
వావాము వైపిండ్లి రూంత్తుల్లుగవడ్డ నేరాచుకున్నారు। వాముచుండాని ద్దండ్డేవా పత్తు రావారు॥౧॥ అంత్తెరెతెల
నలండ్డరిరింగలడి చెంత్తలండాంజె యనిచింతలాడెరా। రాంత్తలిండ్డరును నిడిర నుపిడ్డు పన్నవారు। యింత్తరం
డాంజూచ్చితేను యెస్సపడ్డరా॥౨॥ రమ్మదించె నంగనె శేరాంగిదంగూడితిమిడి। యెమ్మె తాళ్ళవేంక్కటేశ యండరం
మానినాపమ్మితన మెలువార పైపైనేవున్నారు। నమ్మించ్చి నయమండ్డ రెల్లానవ్వు రోపరా॥౩॥ ❀ ॥ ❀

వరాళి॥పల్లవి॥నన్నిదివొగడినినాథుండుతాను।యెన్నికలెంచ్చిచూచితేయింత్తాండానికాండా॥——॥వాయువప
నామెనివిన్నాండంబుచరించ్చున్నడిగాని।ఆయమ్మెవుండ్డినవాండంత్తాండానే।చాయలసన్నలచేతజడిశివుండ్డానంగా
నిచేయువిన్నాండ్డనవాండుచిరితానికాండా॥౧॥చెంత్తలనాశిగ్గులెల్లాచెలరేంగున్నవిగాని।అంత్తరంగ్గములోవాండం
త్తాండానే।కొంత్తులనామొగమునకళలిడ్డినిండ్డెంగాని।యింత్తనాచక్కందనాలకిలికెడాంగాండా॥౨॥మంచ్చితనమెల్లా
౬౨ నామాదిలనున్నదిగాని।అంచ్చెలనండ్డలియర్థమంత్తాండానే।కొంచ్చకనన్నుంగలసికొరికలునావిగాని।మించ్చి
శ్రీవేంకటేశుండుమెలుడ్డానికాండా॥౩॥ ❋ ॥ముఖారి॥పల్లవి॥వెపవువిచారించ్చుకొండ్డివిగిరిత్సేవు।యెరవిడి
౧౬౨ యుండ్డనాపెయెమిశేసునయ్యా॥——॥జగడములెల్లండిరెపరసములాడితినే।నగితికోపముతిడుననువాయ
ను।వెగదుంగాంతాళాలు విడెనువిడెమిచ్చితే।యెగసక్కెమిదియింత్తి యేమిశేసునయ్యా॥౧॥మజుం
సులెల్లంబాసిమాభిపలు కొడితేను।మటుచితింబగలేడుమనవిచ్చెను।కం అకొజువెల్లండిరెకొచ్చికొచ్చిచ
వితేను।యెఱంగనిడిదియింత్తియేమిశేసునయ్యా॥౨॥మచ్చురమింత్తామూనెమరివడ్డంగుచుండ్డితే।లచ్చునండ్డితేం
గొంక్కడులాగాయను।పచ్చిడిరిశ్రీపేంకటపతినాపెగలశితే।యెచ్చుకుండ్డలివియింత్తియేమిశేసునయ్యా॥౩॥❋॥
శ్రీరాగం॥పల్లవి॥అండ్డరిలొనిచొంగడవె।అండ్డితివిపదవులొంగడవే॥——॥చతురతండెరలొసంద్దిం
చ్చినవారతండునునివునునొంగడవె।కతలుచెప్పుతాగయ్యాళించ్చితి।వతివెవునివేళితొంగడవే॥౧॥
తప్పకయుండ్డిలొండ్డచ్చులముమిశితిరెప్పసముమీరేయొంగడవె।ముప్పిరినగితివిముసపనయెం
డికొ।అప్పుడునీవేయొంగడవె॥౨॥చుక్కవననునిధుమన్నింపించ్చితి।వక్కరొనివేయొంగడవె।వెరస
ముగశ్రీవెంకపిళ్ళునని।యక్కననిలిచితివవుంగడవే॥౩॥ ❋ ॥——॥ ❋ ॥——॥ ❋ ॥

కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ వలచినదానం డొల్లేవడిమనసు మెత్తన। నిలువు ప్రసంగరళగుడు నిక్షాంకరిపొడ్డ నను॥ — ॥ చెమ్మ
గిలిడిహామెల్లాచేతుల నివండ్లితి నే। వుమ్మడి నించ్చుకవడి వుండ్డరా నివు। డిమ్ము రింగినిద్దాపున్నడి ష్లించ్చి నివుచూచితి।
కమ్ముకనిపట్టుడ ముగప్పురా నాకు॥౧॥ చెక్కుతెల్లంబులకించ్చెఱిగ్గులు మోవనాడితి। వాక్త రితింగొంత్త వడ వుండ్డరా
నివు। కర్తవండ్లిడి నాగుండ్డెలలిమీఱి నిసుడ్డుల। యిర్షవ కువచ్చిచనవియ్యరానాకు॥౨॥ కన్నుల నిచూర్కుడి రికాంగి
చినన్నుంగూడితి। వున్నవిమిండడవవుండ్డరా నివు। యెన్నికె(శ్రీ)వెంకటపతియి యియ్యకొండ్లిపసులెల్ల। మిన్నక నిగండ్ల
మిడ్డిమెత్తరా నాకు॥౩॥ ❀ ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ ఆనతియ్యవయ్యాని యప్పుణాగావలె నాకు। కానుకిండ్డనిమ్మపండ్ల
కండ్లవేయు డింకను॥ — ॥ చనవుగలాపిని సంగ్గడింగూచున్నడి। మనవిగలాపిని తామాంద చెప్పిగి। నను పుగలాపి
సారెనవ్వులు నవ్విని డి। వానరనెం … జిక్కెదివ్వాడిగనమేడింకను॥౧॥ పంత్తముగలాపి … నితాపలుమాఱుబింకమాడి।
చింత్తగలిగినయాపిచేయిచా … ంచినివంత్తు గలిగినయాపివరు సరువచ్చున్నడి। … బంత్తినున్నడనన నా కుంబనియె
డింకను॥౨॥ వానిగలిగినయాపివన్నెతామొగము చూచె। ఆసగలిగినయాపి ఆయాలండ్లిని। యోసరి నె(శ్రీ)వెంకటపతిన
న్నుంగూడితి విశ్రీసచల్లితివినాకు రేవయిందిడింకను॥౩॥ ❀ ॥ కాంభోది॥ పల్లవి॥ మంకెల్లంబనివేడిమాపుడాంక-
ను। యింక్కాండనకిమోహించ్చెనిమిరితుని॥ — ॥ ఆడంబుతిమూదలలాఆతండితారలివచ్చి। మూడంబాతిగురియ్యైచు
పులలోన। విడుకకాండుగనరవిభునికింత్తాంజెల్లు। యెడంబూచినాండానెయిమిరితుని॥౧॥ నాంకెరునవ్వంగంబా
తిసరసమూతనిచూచి। నిరంబాతితనచింతె నిండ్లుకొనిని। పిరకలడురతాను ప్రియమైనద్దునడచు। యెరులాయగా
రికానయిమిరితుని॥౨॥ చెలికొనవద్దితి నె(శ్రీ)వెంకటపతి కుండివచ్చి। కాతరించ్చితిపతులంగలసె నిండు। వాంతరించ్చు
న్నాండు తాను బాండ్లులెరి నవెల్లా। యెతులు నెంమ్మెలు నాయ నిమిరితుని॥౩॥ ❀ ॥ — — ॥ ❀

కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ వాడెం బరచంగన్నితే వాండ్డియుంకే। కడు నేతిచేదిగాదు కానరాదా దిరాశ ॥—॥ పలుము తె గను
న్నం జాలుసంతొసమిచ నుఫెల్ల। చెలిదికత్తెలు మీరు చెప్పరి బుద్ది। తలంపులి రిము తై తెఱనమాడిని నా మా ల। తెలుసు
నొతెలి యడాడిష్టమ్ములిం ద్దరికి॥ ౧॥ వేసడతెరు న్నంజాల్లు విడుకవెపాండ్దు వెల్ల। గా పింబ్జ ష్లయుంక్లనష్టిరాణులిరి।
ఆసలుగలి గితినుఅన్నిడుండానెనిను। యాసుగడ్డరెడా మీరి యెంచ్చురారి యుంద్దును॥ ౨॥ యెఱుకగలితెం జాల్లు
...య్యకావేవ్వల చెల్ల। మఱంగులు వ్వాబలితిరి మంచ్చిదాయనే। మటి శ్రీవెంక్కటపతిరుండు మన్నించ్చి యుయుగూడె। గుత్తి
౭౧ గా మీమనసులంగారినష్టిలాయనె॥ ౩॥ ❖॥ కాంభోది॥ పల్లవి॥ చెల్లునికునింకనిచెతంజిక్కవలపు। యెల్లవారమును
నిన్నయింకదూరిమా॥—॥ చెలినచింతలకెల్లకిరమెత్తి నయ ల్లు। యూసతివంచ్చినలిరసత్తంగానికు। వెసారనిలిగ్గ
౧౯౩ లకువెరసువెళ్లినయద్దునూ షనమొంది ప్పైనాపెము ద్రవెష్టంగా॥ ౧॥ సంగ్గడికారి కలకుసఫలవెనైనయడ్డు। వుంగ్గి
డింగుచాలనాచినొత్తంగా నిన్న। కంగ్గళిలినిగునోలుకవెలల ప్రాణినష్టు। అం గ్గమెల్లగారగరిలఅంష్టెంగానిం
న్న॥ ౨॥ కూడినకూటమువెల్లకాడికెంకడ్డలైనద్దు। నిడలుగాంబు లకలు నించ్చెంగా ఆష్టె। యీడనేమావారెడవైతివిప్పుడె
శ్రీవెంక్కటపతి। వాడంగట్టినడూలమెప్పొద్దనాపెవుంద్దెంగా॥ ౩॥ ❖॥ సాళి॥ పల్లవి॥ మాపుదాంకానమరని మా
యతెల। దింపుగానరాంగా దాంగివిధముతెలా॥—॥ పాడు డి రిమోమునివలెలినే నడిగితి। యెడవినిమాదలె
లయెన్నికెలెల। నిడకునిన్నండిలితినిలువ్వంజెమడలకు। విడెవుంజాక్కమ ంద్దులు తెమారు నెలా॥ ౧॥ పచ్చిడిగి
నిమెన్ను భాచించ్చినెం జూచితిను। యిచ్చకాల్లుతెయనెల యింత్తలానికు। వెచ్చని మెనిచెంజి యివెలినిన్నన వ్వితిను।
బచ్చెనమాదలెలపరిణాకులెలా॥ ౨॥ కన్నెలునివడ్డవారుఘ నుండవ్వని వండ్ల। కన్నులతెవింప్పు తెలకరంగు వేగా।
యిన్నిటా శ్రీవెంకటపతి యెనలినె మోక్తితిను। వన్నెల నింతిలిపర వసిము తెలా॥ ౩॥ ❖॥

నాటరామక్రియ॥ పల్లవి॥ యింతకంటె నేరము యెపుడు నివారము। వంతుల మాపన్నల కుబా ండువచ్చె నిపుడా॥
॥—॥ జగడించ్చేవారికెల్లా నారెసారె వెంగెములు। తగువైనవారికైతే తమకములు। మొగమిచ్చి మాటాడేవ్వ మోరంగుల
మరంగులు। బిగురు మోవి మాటాడే ంగలెక్కె నిపుడు॥౧॥ అలిగినవారికెల్లా నసురుసురులు। కలసినవారికైతే
కడు మేలాలు। వలపించి లోంచేవు వలరాజు బాణాలైన। తలంగన్నుల చూపులు తీదలెక్కె నిపుడు॥౨॥ పెనంగిడివారికె
ల్లాబచ్చురింగులంజె మదములు। తనిసినవారికైతే డగజాణ్ణను। మనసిమెడెలిసివుమ్చ్చికె శ్రీవేంకటపతి। యెనశిశిబి ఘాస
లు యెదురెక్కె నిపుడు॥౩॥ ॥బౌళి॥ పల్లవి॥ అప్పుదనుండ్డి యుబిమండక్షితప్పకమాబి। యిప్పుడిడ్డి రాంగడవేయి య్యు
కొన్నదానవు॥—॥ బిత్తము పతిశె నిచ్చి శిగ్గులువడంగనేలె। బాత్తురు రమ్మని వలపుల నాతండు। కొత్తగాం బొండ్లలికి వాకా
ంగ్గవబ్డి తిశితేనా। వుత్తరువిచి చెప్పివెవ్వారరున్నదానవా॥౧॥ యిండ్డిలానని వుం డ్డియింకా మరంగులేలె। అం డ్డి
పానువుప్పైకి రమ్మని నాతండు। జ ండ్డలు నిండాయనా సత్తువలం బెనంగితే। వాండ్డిన ప్డివుండ్డంగడివాడం బడ్డదానవు॥
కలసి కొంగిదంగూడి కన్నుల జంకెనలేలె। యెలయించ్చి శ్రీవేంకటపతి ఘండాతండు। చలములు యింకరంగ డ్డాచన్నలు గొం
సుత్తితే। కొలండెరింగినవ్వు విగుడ్డగలదానవా॥౩॥ ॥కాండ్డమలహరి॥ పల్లవి॥ యెంత చెప్పినా నేరంగడిచి శేతమే। సం
తొనాన చెలులెల్లా సాకిరిగా వినరే॥—॥ నిన్నటి వలపుగాంగ నిండిపెంచ్చింగారా। యెన్నికెగలడియేత్తి నెమ్మెళ్ళిసు నా। పన్నె
కెక్కెనతు మ్మిడవండ్డి వాండు మగవాండు। అన్నిటా నాతనిమన సంతనమ్మెనా॥౧॥ కొత్తమాద పచ్చుగాంగ కొంగ్గవడ్డి
తిసెంగారా। అత్తిసడి సన్నదైతే నంతమీరునా। మెత్తని పండ్లువండ్డిడిమించ్చి నపతిచిత్తము। వొత్తిబిను కరంగం బోతేవా
రు వంగడ్డా॥౨॥ సరివయసులుగాంగ నామూతొంటెనంగింగారా। వోరయ వచ్చినదైతే వొరుచు కొదా। యిరవై
శ్రీవేంకటపతి ఘండిన మగవాండ్డి వాండు। అరశికళ్ళనై నింక్కనడ్డమునుం న్నదా॥౩॥ ॥ ॥—॥ ॥

కేదారగౌళ ॥ పల్లవి ॥ నిన్ను చింతించువాఁడఁబో నే నెంతవాఁడ నయ్యో । చివది యినానప్పు శిగ్గుపడ్డ గదరా ॥ —— ॥ నీ తలంపు
లోనిదాన నీకు నిచ్చు మరాలను । కాతరించ్చి నీవనంగా నంగడనే నా । శిరిరి మోవి లకు నరిచ్చులాయ నామ వసు ।
పైతప్పులంద్దు కొండంబడనిడు గదరా ॥ ౧ ॥ కైవశమయ్యెను నే నీకు కండ్లువచింతల నేను । వావరిలోనివండ్లంగానో
పననే నా । నీవొట్లెవిన్నాలకు నిండ్లుంగానంకరించి లోలో । భావము జలము నిండు పంత్తమాడిం గదరా ॥ ౨ ॥ యెనరితిని
రతికి నియ్యకొలుచే సుకొండ్లు । తనిశి నీవల్లమరి తప్పు తెంచ్చెనాఘు నుండ శ్రీవేంకటేశ కడమ డాడమల పు । అను
గుంగూరిమి తెల్లా ఆసపడింగదరా ॥ ౩ ॥ ✻ ॥ ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ బుద్దినే ముచ్చెప్పి మాపుాంద వుాంధకు గద్దరిండు
౧౮౪ తానే యెరంగవలెంగదరా ॥ —— ॥ వేగదు గనిమంత్తె శివిన్న విచ్చువలె నా । తగవెరింగినవాఁడు తాంగాండా । వుగువ
తిమాడినాను మచ్చరించ్చుం [illegible] డగు న్నా । నగవు శిసుక పైకొనంగవలెం గదరా ॥ ౧ ॥ త్ర [illegible] మ యిచ్చి మాగుట్టుపచరిం
చ్చువలె నా । తమకపడి జవా [illegible] ండు తాంగాండా । రమణులకూరిములుర [illegible] చ్చుంబెట్టవలె నా । సమరతుల
కు నంజే యిచ్చాంబవలెం గదరా ॥ ౨ ॥ చక్కను గ్గినేమి ంకంజె నరంగవలెనా । దక్కంగొని నన్నుంగూడి త్తాను రంగ
ండా । చిక్కి శ్రీవేంకటేశుండు శిలవి నప్పవలెనా । మిక్కిలి రతులం జొక్కిమిల మాడుం గదరా ॥ ౩ ॥ ✻ ॥ శ్రీరాగం ॥
పల్లవి ॥ మాపు దాంకా జాలిమర్రి యెంజిరి । కాపులమీరెను రాసరులూ ॥ —— ॥ సరివచ్చె నెండు సతికిని
కును । శిరులనప్పుల శేళవులూ । పారగురువచ్చె పొద్దున మీకిడి । గరగరికెలకరంగులూ ॥ ౧ ॥ చొప్పు
కాంగె నెండు సుదతి రికి నీకు । తప్పక చూచి వితడవులు । ముప్పిరిగొనెను మోహాములోనన్ని । కాప్పులు
జారెగు పతులూ ॥ ౨ ॥ తగవులంబెట్టె తరుణికి నీకు । బిగువు కాంగిట పెనంగులు । జిగిం గూడె శ్రీ
వేంకటపతి యుండ । తగులాయ మా తలంపులూ ॥ ౩ ॥ ✻ ॥

నాద॥ పల్లవి॥ ఆడినదెల్ల నాడఁగాడు ఆపెతో నీకు । వాదికేనా సరసములేవేవు లింత్తెరవే నీ॥ —॥ కోమలి తోడఁ బ్రసరసం
గాపగింప్పుకోనరాదు । యెవ్వెమి మీమాటలాడినా నెంత్తడూరినా । కామించ్చివచ్చినదాపెక్కెకానిగురియ్యె తెవి । దాపె
ననినగవులెత్తగచింత్తెరా ని॥౧॥ అడ్డిచలపట్టఁగాడు అంగ్గనయడకు నీవు । అద్దు నిన్నెంత్తకే రియూ ఆడింబెడ్డినా । మచ్చపువ
రుసదాపెచూర్కి చనవిచ్చితివి । నిన్న చూప్పులమెచ్చుకే నెరుపులుగాని॥౨॥ జాడువాయనింకరాడు సుదతియుండ్ల ను
నీవు । యీడుయెంత్తవిూరినాను యెలవ్పులు ఇచ్చునా । విడుకరత్తెయూపె ఆవెంక్కడికుండవు నీవు । కూడినయూ కూడము
లెగున్నా ఐవములుగాని॥౩॥ ❖ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ నిదేవృకే నిన్ను నెరము తెంచ్చిరింగారా । పాడుకేసుకొని నిన్ను పచ్చిరికి య
ండదసునా॥ —॥ మఱచినా నీమాటమాడకేసు రంగాదిరిసు । యెఱింగితలంచు కొండ్డియెంత్తైనాం జెసు । యెఱంగనెడ్ల
వచ్చుయింత్తకి డారలను । తతి వివిచెలులమెముతప్పు తెంచ్చుండగునా॥౧॥ రాతిరి ండ్డినిపనులురతి రేక్కు రచ్చరేక్క
యూతలవేగి వెచితేని ండ్డిరేక్క నుచిత్రనదుచూపవచ్చుచెల్లుబడిగలవారి । ఘాత కెకిచెలులలముకక్కలించ్చుండగ
నా॥౨॥ మును కొన్ననిగుడ్డమోడవానుకానయేతాను । ననిచిబింబ్బివికితేనడుమ్మ్రాను । వనితంగూడితివిడ్డివైపుగా
ఆవెంక్కపెకి । పనివడిచెలులము బాసగానందగునా॥౩॥ ❖ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ యిదువండ్డివే నీకు యితవు తెలాను । కుది
లకుంత్తలిచింతగురియాయనీకు॥ —॥ చెలియనీయెడు ఎను చేతులెత్తిమొక్కితేను । మోలకచన్నులు నిపైమోన
వేత్తేను । అలరిచంక్కసుదియనడ్డికరణానెఝ । నిలుకడయునక్షూద నిజమాయనీకు॥౧॥ కోమలి నీవూడిగినకు
ం చ్చెవిసరంబుచ్చితే । దాపెనపూరాలువల్లెతగిలించ్చేను । విమారనీటుమెదినోము వెకివిగాలాలు । యీమాద
వెల్లనెండు యిరవ్వాయ నీకు॥౨॥ కండ్డువత్తెవేంక్కదికికాంగిదన్నిన్ను నించ్చితే । యిండ్డుముఖిమోవినిన్న
౩ంగ్గిళికేకే । యిండ్డులలోనే మారి విడుదాడు గూడినడ్డి । ఆండ్డమ్మెనమాదవెల్ల ననువాయనీకూ॥౩॥ ❖ ॥ ❖

శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ తాను చేసిన చేంతలు తఱచు నేఁటి మనసు నిండ్టె । వినుకలు చల్లంగ నిడ్డెది విన్నవించ్చరే ॥ —— ॥ జక్కవ గు
బ్బల మీఁద చంద్రోదయములాయ । చుక్కలు మోల చెనిడి కెంపు మోవిని । అక్కజపు తుఱుమున నడ్డము రెత్తిరి నిండ్టె ।
వెక్కసపు పతికి విన్నవించ్చరే ॥ ౧ ॥ కను బొమలు తామెరల గప్పెను ఉండె ల్లవారికి । యెన యని తల కాంతనెండ్లలు గాసె । పనివ
డిశిరపాన పడ్డ పగ తెత్తాంచెనని చిన పతికి సన్నలు తెలియరే ॥ ౨ ॥ వడిగొన్న జవ్వనాన వసంతకాలము వచ్చె । కాఁడవైన కళలను
శ్రీ పున్నమ గూడె । యెడమిచ్చె శ్రీవేంకటపతి కుండితలాంగూడె । బడివాయ పంతమ్ దండన్న బాసగానరే ॥ ౩ ॥ ✤ ॥ పాడి ॥ పల్ల
వి ॥ తనపన్నాలము నెప్పుడు తగుల్కె కడి మనసు మమ్మతముల పమంచ్చిదికడే ॥ —— ॥ మొక్కలాన నదుబను మోనలునే
౧౯ మోవితిను । వెక్కసించు తనకింక వెరపించికే । జక్కవ బిడ్డలు నావి జవ్వనవనమి తాను । యెక్కడవాపును వానికింక వేఁడి ॥
॥ ౧ ॥ సంత్రాసపు చూపుల చక్కె రనెంజల్లితేను । పంత్తగాండు తా నెలబ్రమకి నే । కంత్తు విండ్లు నా బొమలు
గవిశనతనమెను । కాంత్తనె ర చ్చిమాపుకొండ్లు కాండ్లు నెరడే ॥ ౨ ॥ బల్లిమి కా ంగి చతనపైంజేతుల్లువెశితేను ।
యెలమి శ్రీవేంకటేశుండేలనల్లినే । జలజమ్ము లిచ్చినా విసరవింబూజతన జిన । నిలు కడలసు నివినిజమెకడే ॥
॥ ౩ ॥ ✤ ॥ సౌరాష్ట్రం ॥ పల్లవి ॥ నిండు గొత్తగాఁడు తా క్లేని పసాపంగలడే । ఆండుదాన బలిమెడి ఆయము
నిచెత్తిడి ॥ —— ॥ కాడ్డిన నిచెంతలపడాడి గద్దుకొన్నదాన । గడ్డిచనుంగవ వారకపు దానను । యెద్దుకొరిసి నానిచి
త్తమెదరాలడివారెవ్వ ప । పడ్డినా పలపు బాణము నిమీంఁడిడి ॥ ౧ ॥ కాంచ్చుకొని పాదము లకాండ్లలు
మెట్టినదాన । పంచ్చల సిగ్గల తలంబాలదానను । కంచ్చు ముకాత్తుపలాను కలడి నిచెత్తిడింత్తే । మంచ్చము పై
ంబెనంగె నాలమమ్మ ముని చెత్తిడి ॥ ౨ ॥ వీడుపమోవితిపుల విరండ్డ పలానైనదాన । విడేమండ్ల కొన్నయరవిరిదా
నను । జాడతా శ్రీవేంకటేశ చన విచ్చిచ్చినా పు । కూడితివిసాలాని గుకాముని చెత్తిడి ॥ ౩ ॥ ✤ ॥ —— ॥ ✤ ॥

సామంతం॥పల్లవి॥ఆపెతానెమిమ్ముమాటాడినంతవాండవు॥యీపనికినావంకనిదుచూపుమనవె॥——॥తగవుచెప్పంగ
ంబోతేతనమీఁదమోంచుమాట॥తగువలకెంత్తినామంచ్చితనానే॥యెగసక్కాలింకవద్దుయెలరద్దుకేసుకొని॥యిగిరి
ంచ్చవలపులుయీడకురమ్మనవె॥౧॥పంతములాడంగంబోతేపాడిధానెయియ్యవలె॥కాంతలనెప్పుడైనానుకాదనరు
వింత్తలిలశేసుకొనివేగిరమేతనపను॥యెంత్తయినాంబాడువావియీడకురమ్మనవె॥౨॥వెనకసుద్దులెంచ్చితేవెవెలుం
డనవల్లనె॥వనితలకెప్పుడునువావివ్వన్నదె॥యెనసినశ్రీవెంకటేశుండుముండేనన్ను॥యినుమడించ్చెండమకమీఁదను
రమ్మనవె॥౩॥ ॥శ్రీరాగం॥పల్లవి॥తమకించ్చుకొరిమీఁదతరుణులాల॥సముకపునవ్వులమేలుజాణకానితాను॥
॥——॥విన్నవించ్చినామేలువెరగుతానున్నామెలు॥అన్నియునెరింగినట్టియాతనితాను॥కన్నులమొక్కినామేలుకా
ంకలుచల్లినామేలు॥సన్నెరిం… గిమెలంగెడిసరసునితాను॥౧॥ప్రియముచల్లి… నామెలుచిగువుతానున్నామె
లు॥నయగారిగున్నాము… నాథునితాను॥ప్రియలుచూపినామెలుకొతె… త్తిమెచ్చినామెలు॥దయదల
ంచనెచ్చిగనతగుదొరతాను॥౨॥శేవలుచేశినామెలుచెక్కలునొక్కినామెలు॥యీవలనన్నంగూడినయాతనితాను॥వా
వులుచెప్పినామెలువన్నెలుచూపినామెలు॥శ్రీవెంకటేశుండైనచెలువునితాను॥౩॥ ॥భైరవి॥పల్లవి॥అల్లదివానిని
లుచుకొతండున్నాండు॥తెల్లమిగానిన్నుంగూచ్చిసతిలుసుకొరాడా॥——॥ఆడనెరింగిమాటాడినాతనినిడసుండెచ్చెసు
దతినానెపపిల్లంజూడరాడా॥కాదతెల్లండిరవతెగరతులుగావలె॥చదరుండనమునివుసంతొషించ్చరాదా॥౧॥
తలంపిల్లభ్రమయించ్చెతరితిపువుట్టించ్చె॥మెలుంతరానివునన్నమెచ్చరాదా॥కెలవులనవ్వించ్చెచెలికొనుగలంజేశె
శెలవునాకిడెనిండుచిత్తగించ్చరాదా॥౨॥ఆసతెల్లంబుట్టించ్చెనలవాట్లల్లంజేశె॥చెసన్నసలొనుకిశింజేపట్టరాదా॥యీ
సరికెశ్రీవెంకటేశుండవట్టివిచ్చెని॥రాసికెక్కనినుంగూడిరాజ్యమేలరాదా॥౩॥ ॥——॥ ॥——॥ ॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ మఱియేమియె ఱింగను మా దలు నేను। నెఱవైన యప్పటి కృష్ణ నీవే నాకు॥ — ॥ తపము చేసిన
దానతగులనాడినదాన। నేపము లేనిదాననే నీ నీకు। తపమయ్యె వాండవు కక్రింబ్బెవాండవు। నీవు గుఱుండ విన్నిదును
నీవే నాకు॥౧॥ పట్టి కొలిచినదాన పనులు చేసినదాన। నెట్టన నీ దయ వల్లనే నీ నీకు। జట్టిగొన్నవాండవు చనవిచ్చినవాం
డవు। నెట్టిపు మోహపు పురుషుఁడవు నీవే నాకు॥౨॥ గర్వ సంబ్బూ చినదాన కొంగిదంగూడినదాన। నీ కైనిత్తాలు దాలు తనినెధి
వు। యిర్వవత్తు వెంకటపతి యేలుకొన్నవాండవు। నిక్కమిన్ని పనులకు దుద్దనీవి న్నా నీకు॥౩॥ -శ్రీ- ॥ సాళంగ్గనాట॥
పల్లవి॥ యె మివంటి వాండవు యెంత ఘుత్తనివాండవు। ముదమాయముల లోని మరం సుఖి లియవు॥
॥——॥ మచ్చు లించ్చెనానితా మనసు చూడవలె। యిచ్చు గిగి గానం జ్జె నెమ్మినను। కొంచ్చికొంచ్చి బాగి నా కొనగొ
౧౯౬ నచన్నులను। తచ్చన్నరునడి మితి తమక్కించ్చెవు॥౧॥ తప్పు వట్టినా నితగవు చూడవలె। బాప్పు లెత్తి నిమె
ఆ నుసాదించ్చితి। వుప్పుడించ్చి పినంగి నావుడి యొనిసరసాన। కొప్పు వట్టినంత లోనే కొసరవచ్చెవు॥౨॥ చల
పట్టి నానివు సారె కుమిచ్చువలె। కలకి కొంగిదంగూడి కరంగించ్చితి। బలిమి చూపి నా నిట్ట పక్కన శ్రీవెంకట
పతి తెలిసి మోము చూచితిం డిట్ట వచ్చెవు॥౩॥ -శ్రీ- ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ యెవ్వరి తాం జెప్పరాదు యీసు దప్ప
నిప్పు డిల్లనా తో నుని వేలా నతివయ్యు॥ — ॥ కన్నుల నీరు సరసను తాం కలువినరను। వున్నదాన నియెడు ఛప్ప
రకి నేను। నన్నలు కేవృ నివు సంగతి మిడేలి యదు। విన్నదాన యాకతా నంబిలిచిలె నతివయ్యా॥౧॥ పక్కన వెసరిం
చ్చును పంత్తాన నొసరించ్చును। బార్క్ల పైకాను కుండ్దా నవాడ్దనే నేను। మొచ్చలు మొక్కెవు నీవు ముండ్దు వెనకేం
ం గను। చిక్కితి నీవలపులంజెలి లేనతివయ్యా॥౨॥ చలములు సాదించ్చును సారెం సారె బ్బాడించ్చును। కొలండి ఖిరం
గ నిన్నుం గూడితి నేను। బలిమి శ్రీవెంకటపతి పైకొంజ్జితి నన్ను నీవితలంపు నీ వెరంగ వాతగ నాతివయ్యా॥౩॥ -శ్రీ- ॥

ల లిత॥ పల్లవి॥ మొగడా కిరి తి వాండవు మోపవే నివు। తెగనాడవేమి దరి దేవరవు నివు॥ —— ॥ చెప్పినద్దు లితువంట్టి చె
లంగి మండ్డి మెత్తాన। యెప్పుడ్డీ నాడిక్కదింత్తు నెమ్మెనను। యిప్పుడి డ్డీఘడా రు వెలి కత్తాల వారు నిపు। వాబ్బి యెవ్వరిమా
వలువ్వాంకా నివు నివు॥ ౧॥ చెతిలొ తాడి వాండవంట్టాంజక్కి౦చ్చుకరా తరా న। యాతల నాతలండి తు నెడక్కైనను। అతుమ
నికుంబాయమరానద్దివారయెనముంద్రు। యెతుల నెప్పరిచనదియ్యు కా నెవు నివు॥ ౨॥ కూడిన ద్దికూడివని గుట్టిగా
శ్రీవేంకటేశ। యీడు తెరబినంగి తి నింద ద్దాంకా ను। వాడికె గాతెత లెతెవల రి నండ్డరు నిపు। మెడేన నెప్పరి బాండ్డమె చ్చివు
నివ్వా॥ ౩॥ —౦— ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ వానికే మిడా నమాతగిన గేన్త తాల వ్వునె ను నిన్ను నెమ నెను నికె వెలి గ్గలు॥ —— ॥ కొండ్డ
వం ట్టి డారని న్నుకొంగువద్దితి రెతేను। వాండ్డెమి నన తెరవా డ్డిక్కైతి వే। అండ్డ నుండ్డి నాకెనాకెనా తండె విలువంగా ను। బండ్డ
బండ్డుగాలెకపతికితివే॥ ౧॥ చ క్క నిబ్బాగాండు నిబ్బున ముడడవంగ। గక్క నదిడు వలెక క్కెకొండ్డవె। చెక్కి నానంగమ్మ డినిదిడె
మాత్రెండియ్యుంగాను। అక్కర తాయ తెర అండ్డకొండ్డవే॥ ౨॥ శ్రీవేంకటేశ్వరం డుచెక్క నిన్నునెక్కంగా ను। కైవశ
మ్మెఅంత్తలొనంగరంగితివే। యీవెళనన్నెలివచ్చ్చు నిద్దరి నగతులంగా। కావించ్చిన వ్విత నిద్దికడికితివే॥ ౩॥ —౦— ॥ ముఖారి॥
పల్లవి॥ చెప్పవద్దు నిలాగు చెలు తెరంగ నిడా। ముబ్బి రి నివు వెనక ముండ్డించ్చె వాండవా॥ —— ॥ వ్వురదగా నండ్డ
రి నిహాకరాకరి నెవద్దు। బాయడి రంబాడ్డననుభాగించ్చితివి। యీ రితి నెవ్వతివద్ద క్కెంగ వలకొకాక్క। పారవ
తులపై నింత్త బత్తిగలవాండవా॥ ౧॥ వాగ్గి నివె విరిబించ్చువ్వా రి వారి నెల్లాను। రి గ్గడె కలొలొనె చెనకె తి దియు
గ్గ లెకయె వ్వతి నియుండ్డికొంగా నొరా క। నిగ్గల నింత్త మొహము నించ్చెదివాండవా॥ ౨॥ యి లెలు ద
వ్వర బాబ్బియుంత్తి యెన్నవా ని నెల్లా। కొల్లడి కన్నె క్కమాపేక్కాడితివి। యిల్లడినన్ను శ్రీవేంకటేశ కూడె కొరవ
ంగా। యెల్లవారి మెకుల కు నింత్త చిక్కెవాండవా॥ ౩॥ —౦— ॥

సామంత్తం॥ పల్లవి॥ నండ్లునన్నిచింతలకు నవ్వినీను। వెంట్లవెంట్లనిగు నోలు వెల్లవిరి ఆయను॥ —— ॥ ప్రాబని వు
నాత్రాంబెనంగిబాంతిపడంగ। నెలమి నిష్ఠురుత్తరమియ్యంగాక। లలిసనినేతుల్లకాంగి గొంత్తంబాలుడు నాట్రిలిప
ననిమపామని వియెరుంగుడుపు॥౧॥ పక్కనని వు నాపైం జెయ్యువెయంగాను। చిక్కిలొన్నై నిలిచకిలింగాక। చక్కని ని
యుంత్తులతో సరివెనంగం గలనా। మిక్కిలినిచెల్లుబడిమెరయించ్చెవిప్పుడు॥౨॥ కండ్లువంగూడిననన్నుకొంగిలించ్చు
కొనంగాను। పొండ్లినిన్ననన్నిదభాగించ్చెంగాక। సండ్లడిశ్రీవెంక్కటేశసమరతిరహస్యమా। యెండ్లనిమన్ననలె
యుంత్తెలెలింగాక॥౩॥ -❀- ॥ కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ కానుకనిచ్చితిమి కాచుకున్నారము నీము। ఆనెపుపులింకమీ
౭౨ ండనడుగము॥ —— ॥ వివెలుచెలి భావాలు విన్నవించ్చితిమి నీండ్లు। డెవరచిత్తమో ఎద్దా తెలియడు। చెవమీరె విరహా
౧౬౨ ముచెమరించ్చెనింత్తిమీను। యెవెతంగరు నోంచ్చెవాయెరంగము॥౧॥ పచ్చి డొంచెనాకెమిలుపైకొనినివెఆ
డకు। విచ్చెలినయం ద్వాంక వెగిరించ్చుము। నిచ్చలు నిచెంతవెద్దానివెగతిమరి లకు। చెచ్చెంనిమక్కిలిచాంబిమ్మరి
ంచ్చము॥౨॥ కన్నులెదుటనిట్టరింగడి యించ్చితిమి నీండు। మన్నించ్చితివింత్తకింగా మండ్డాడము। యెన్నికె శ్రీవెం
క్కటేశ్వరునిపుమెక్కటి। విన్నకయ్యైనా సాకిమెచ్చుకిద్దీమానము॥౩॥ -❀- ॥ నాటంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ వచ్చినవారమి డివా
వాకిటనెపున్నారము। చెప్పెలియెడురచూచినిచిత్తమింకను॥ —— ॥ నవ్వులపండ్లుగలాయనను పులెండ్లుగలాయ। ఇ
వ్వులచెలితో పాండ్లులింకనెన్నండు। రవ్వలాయనిచింతలు రాజసమి నెరసంగా। డిప్పలెత్తుంబాడ్లులకు తీరమాయ
ంబన్నులు॥౧॥ మాటలివేటిండ్లులాయ మంత్తనాలె సండ్లులాయ। యీడ్చునకొంత్తతో మెలమింక నెన్నండు। మూటలాయక
..లు మోచుకన్నారమిడే। మేడిలింగ్గారాల వెగిమునివేచింకమ్ము॥౨॥ విడ్డెములేపొద్దినిండ్లవేడుకలుపండ్లవండ్లు। యీడవచ్చు
..వెచెలియింక నెన్నండు। పాడితో శ్రీవెంక్కటేశపడంతింగూడితివిట్టి। యెడుమద్దెన్నమూలెక్కియెద్దిరహస్యములో॥౩॥ -❀-

గుండక్రియ॥పల్లవి॥ పడఁతిరో నీ చెలిమి బత్తిగొద్ద నంటి ద్దివిభూమి॥ వాడమి సతులతల పూరిగద్ద నిందుకే॥——॥ పుట్టి పడ
ఁడిసేలెంత్త వ్రాఁతి పడ మాటదీసిన మచ్చులికె బ్రమసి నా మగవాండు॥ చూడ్డిరి కాలెంత్తని పుసూది పడిఁ జెప్పి నాను॥ కద్దుకొను
నామెడఁ గమ్మర సిన్నతండు॥ ౧॥ కన్నుసన్నలనివెంత్త కప్పురాలు చల్లినాను॥ యెన్నికలికె మెచ్చినాయింత్త వాఁడు॥ పన్ని మచ్చి
కమాపివాడా లెంత్త వినికినా॥ వెన్నఁడిఁ సన్ననఁ బతెంబెద్దుకుండ్డనా॥ ౨॥ అగ్గవడ కాతనిప్పైచేతులెంత్తవాంచినాను॥ వె
గ్గళించ్చుమని నాతో వెంకటపతుండు॥ అగ్గమైన సిద్ధముగూడెనడ్డి నివ్వుంగొ సరితి॥ నిగ్గులప్రాజగా నిన్నెత్తింబెద్దుకొను నా
॥౩॥ ॥ గౌళ॥ పల్లవి॥ ఆయము నిచిత్తను నడన్నిదికి నీ॥ పాయము పడను మచ్చుంబైకొనవయ్యా॥——॥ అవి
గినడానివలెనం జ్జకవున్నదిగా ని॥ నిలువెల్లాండ మర్మమిది మిండ న్ను॥ బలి షి పాదికెక్కి నపైసిన్నడిచెలి॥ చెలులంజూప
కనివిచెల్లిబాంచవయ్యా॥ ౧॥ యెనయఁడనాని వలెనెక్కడా చూచంగ్గానితను వెల్లనా సలితగులఖుకి॥ చెనకితే
ంజాలుంగాని చెతిలోను నడి యింత్తిపెన్నంగడు విలిచితెంబేరుకొనవయ్యా॥ ౨॥ అగ్గవడ్డదానివలెఁ గారసువం
చ్చింగాని॥ అగ్గలికెల్లనినొమ్మేలా ముకొన్నడి॥ అగ్గమై శ్రీవెంకటాధిప నిన్నుంగూడెను॥ యెగ్గులేదు మీలోనని ద్దిపుండవ
య్యా॥౩॥ ॥రామక్రియ॥ పల్లవి॥ మండ్డాపమింత్త దిమిండమతిలేదు॥ అండ్డనుండ్డె వారమింత్తె అడి తానిచిత్త
మూ॥——॥ పంత్తాన కెక్కె నమాదవాయనాకెక్కె నమేవా॥ కాంత్తనిలా నాది నదికలదా కృపా॥ చింత్తలొంచిదాం పిరము
శ్రీయంగలకాం పిరము॥ వింత్త లగనే ముక్తి శ్రీవిన్నపములొనివే॥ ౧॥ కండ్డువ నిలలవాం తకప్పులలొపలివాం
తా॥ యింద్దుముఖినిసండ్డి కీడియొకడి॥ యింద్దమన్నకానికలు యెంచ్చుకొన్నపూనికలు॥ ముండ్డునిందింద్దరము
మొక్కినమొప్పులవే॥ ౨॥ కనుంగొన్న ద్దివిడుకరాంగి దిలోనివి డుకరా॥ పనివడి సతిభాగ్యఫల మోక్షద్దినానిటే శ్రీ వెంక
టేశ నయములుం బ్రియములు॥ చనవు మెరకెనమా సంమ్మతాలలోనివే॥ ౩॥ ॥——॥ ॥——॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ చెప్పంగ నింకిటిచెలిమ నతఁడు। కప్పుఁ జింతల వేఁగ వారాడా॥ ——॥ తలఁపులోపలి తమ
కమెల్లాను। శిలదిన వుప్పులం జిందింగఁడి। కాలందిమీఁరిన కోరికె లప్పుడె మోలకపులకఁ మోత్తము లాయా॥౧॥
దినుకలితనవిరహమెల్లాను। కనుఁగొనలనె కమ్మింగఁడి। చనవులతనసరసము ప్పుడె। ననుపుమోదలనదనలాయ॥
॥౨॥ గక్కనంగూడిన కందువలెల్లాను। మిక్కిలిమోవి పెదిమింప్చెంగఁడి। యెక్కువ శ్రీవేంకటేశుఁడిపుమెలప్పుడె। వాక్కుఁడైవా
య నివాడ్డికలాయా॥౩॥ ❖ ॥వరాళి॥ పల్లవి॥ పడ్డినచలము లీలీపైపైనాతనితోఁడ। వాడ్డుకపంతము బెంచ్చెవుద్ది
డచెంజాలదా॥ —— ॥వెంగ్గెములాడకువిభుఁండు నీసవతైన। అంగ్గన నీడకుఁండెచ్చెనదె చాలదా। కంగ్గవెద్దుకొ
౧౯౮ కువిరమ్మినిపూవులచెండ్లు। కుఁగ్గరాలవికెచేతసొగ్గింప్పెంచ్చెంజాలదా॥౧॥ చలము సాదించ్చకువే సవతి ని
౩౧ నాయకుఁండు। అలరినిచె తీకొచ్చెనదె చాలదా। బలిమిఁ జెయకువె ప్రాణే వీరుఁండు ఆపెం। గాలువుల
ంబెడ్డినిను ంగొసరించ్చెం జాలదా॥౨॥ చెపడ్డిబిగియకువె శ్రీవేంకటప తుండు దీనన్నా। ఆపెచేతం బా
గడెంచ్చె నదె చాలదా। రాంపు లింకంజెయకు విరతికేళిలోపలను। మోపుగడ్డించ్చె వలపు మదితచె ంజాల
దా॥౩॥ ❖ ॥నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ మరిగించ్చ మరివేవా మొదలు మాపుడాంకా। బారుగు బాంత్తల దీకుఁం బా
డ్డు వాదా॥ —— ॥వంచ్చనతొ నివునాకువలదినవల బెల్ల। కంచ్చుపు మోవియండ్డె కానవచ్చెను। చంచ్చులన్నిండ్డనిలోనసత
మిమినెరపెవు। బాంచ్చి బాంచ్చి నెరడిమి బాడ్డువాదా॥౧॥ తలంచిననిలోనితల బాంతలెల్లాను। బిళిచినబిలు
పులాంబెనగరనెను। మలసియెప్పుడు నిడమొదలిమాడించ్చివు। పులిమె వున వుప్పు తి మి బాడ్డువాదా॥౨॥ జాడల
నినాసంద్దిసరసములెల్లాను। కూడిన కూడమి లోనిగురులాయను। యీడనె శ్రీవెంకటేశ యెంతకెంతశిలివు।
ప్రౌఢవాడువు నికింకెంబాడ్డువాదా॥౩॥ ❖ ॥

సామంత్తం॥ పల్లవి॥ కాలేము నెరదిగాడుగు నా మూనెరదిగాడు। శిరిమిస్త్రీ యవచ్చిని శ్రీనరకము మనవే॥ —— ॥ యిన్ని
దినాలు మమ్ము సూడుయె నగవంట్టినడపు। సల్లనితీ దసూపులి సక్కడనాలు। సెల్లంబా సూడుమనవి శ్రీంయ్యము వంట్టిన
డుము। గాల్లనికి తెంచ్చెతరుకూడము సెల్లునా॥ ౧॥ నిచ్చులు మాసెంప్పులబైనెది రివంట్టిదికాప్పు। చప్పు లవంట్టెది మాబలు
సన్నుఖు। కుచ్చులపారి దకులుగురిగింజ్జ స్వర్గములు। అచ్చపు ఘూరవాడుమాయడదినుండ్డినా॥ ౨॥ వన్నుము గానిరి
లురవంట్టిదినామామ్లదు। పసనితీనెలమోవి పరిమ్మివాల్లు। యెసగ రివెంక్కటపిఖుండిడవెట్టినన్నుంగూడె। రసుకడుదాను
నినురాగిపాడిదానని॥ ౩॥ ❀ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ యెమిడికానపడేవు యెంద్దుకైనాను। సాముకొనట్టినితొనాడివచ్చి
మా॥ —— ॥ తప్పిచూడునికునిడిపట్టిగట్టనానెమో। వచ్చినారు మాకాంగ్గపట్టిపునివు। యిచ్చు మాకాకి పైండి బాట్టెమి
చూచెదింతలోనె। బచ్చెననిపై ండిచిరపాడిడయ్యానా॥ ౧॥ యెంచ్చుకానిసా మ్ములలో యిదిడాచవచ్చునె
మో। పెంచ్చెపు మాగురిగిం జ్జ పెరడిగి వు। ఢించ్చునట్టిమా దింట్టిదిక్కుమిచూచి వు। సంచ్చపునిచుడ్డుంగత్తెన
రివచ్చినా॥ ౨॥ యిప్పుడితెలుసుకొనికిదిగూడయ్యానెమో। నెప్పునమామోదితేనెనివుగాకీవు। ముప్పురి ద్రావెంక్కటే
శ్రీముంచ్చినన్నుంగూడితివి। యెప్పుడూనురము కాంత్తకెనవచ్చినా॥ ౩॥ ❀ ॥ తోడి॥ పల్లవి॥ చెప్పనతసచింతలుచె
ప్పరాడు। యీసదలవానితొడనీమిశితునే॥ —— ॥ వలుపుగలవారికివాసులు పనికిరావు। బలిచితెంబలు కపటిగి యరా
డుచలపట్టివెండుకొంట్టిసమ్మతించ్చకుండ్డరాడు। యెలయించ్చి నీడెతాను యెమి శితునే॥ ౧॥ మన్ననగలవారి
కిమంర్కులుచూపంగరాడు। సన్నలిమిశ్రీనాను సాడించ్చరాడు। కన్నులనెనప్పంగానుకాంతారముచూపరాదప్ప
యిన్నిరిట్రియాలుచెప్పనిమిశితునే॥ ౨॥ కూడదిగలవారికికొపగించ్చుకానరాడు। పాదించ్చిమెలమాడంగరు
బడరరాడు। గాంధమై ద్రావెంక్కటాద్రిఘనుండిట్టినన్నుంగూడె। యింపువెట్టిండనతొడనెమిశితునే॥ ౩॥ ❀

సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ అంతకు మున్నె ఇపనులైన వాడిబాలును। మ[illegible]స్సలు బెల్లవు నిన్నె నెరిగిన దాననూ ॥——॥ పదరించ్చి ని
షవి న్నపములు సేసి వారి। వచనాలలోననే కానవచ్చి వుంపుా। రచనలు నేరుతుము రాళనాలు నేరుతుము। వుచితముగా
కలుండ్డంగానావ్రూంకున్న దానను॥౧॥ సగము మోనము వంచ్చి సన్నలు సేసి వారి। నగవండ్డి అంత్తా వున్నది నిజము। పగడు నేరుంగ
డుము పంత్తము నేరుంగుడుము। జగడాలు వేరి నంట్టె సమ్మతించ్చు కొండ్డె ని॥౨॥ ఆయములు దూపి మోపి అప్పు గొలిచ్చె
వారి। కాయకప్పు మొక్కులకే కలిగి మెలు। యీయెడ శ్రీవేంక్కటేశ యిదు నిన్నుం గూడితిని। చేయి దిండ్డైనప్పులకు సెలవు
వెట్టితిని॥౩॥ ✿ ॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ సుద్దు ననుండ్డంగరాదా కొంత్త గొంత్తే నా। బుద్దులు సేయం బొత్తే నా బడింబడుం
౨ బనులు॥——॥ ఆమని కాలము దొల్లె తాయాలు పెప్పిన నున్నవి। చేముద్ది సంసారే చెల్లం బోని కు। గామిడివాండ్డాతం డేం కొ
౧౯౬ వ్పుం కప్పు మోవి నీడి। వేమారు మాదడం బొత్తె వెల్లవి కొలంబనులు॥౧॥ విస్సలకా లము దొల్లె చెస్సలు చేతనున్నవి। ద
గ్గరి యాక తాలే తెతరు గొని నిరు। బగ్గడి కాండ్డాతండు పంత్త గత్తె వునిక్షైతే। వెగ్గళించ్చుం జూచితే ను వింత్త దొలంచుం బను
లు॥౨॥ ముచ్చు ధరాలము దొల్లె మోహములోనున్నది। పచ్చిదేం నప్పు నేసి పడరి నిరు। యిచ్చు శ్రీవేంక్కటేశుండే తండెడ్డె నిన్నుం గూ
డి। యెచ్చరికె సేసుండ్డెయె మోనోపనులు॥౩॥ ✿ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ రమణులమునే ద్దింత్త రవ్వు కొపేమా। చెమరించ్చు నిమోర
ముచే తివిసరి నాను॥——॥ మచ్చిక నిద్దిండంగల మనువలకేల్లాను। యిచ్చకమే సేయవలె నేకడా నిరు। యెచ్చు కుంటువె
న మోదలె దిగనాడంగరాదు। పచ్చిదేరి నిపనులు భావించ్చి చూచిననూ॥౧॥ పిడ్డైన కాసలని ప్రియురాండ్లకేల్లాను గ
ద్దు తోడ నుండ్డవలెంగాని వాడ్డె। బడ్డకాలు సేయరాదు చింత్త తాను దిడ్డంగరాదు। బొద్దుకొనే వానవెల్లా బొంక విచూ
చిననూ॥౨॥ కూడ్డినని కూడములకొమ్ములలకేల్లాను। తోడు నిక్షై యుండ్డవలె తారతి నిరు। జాడ తానం న్నుం గూడి
తే నాడించ్చు వాడు నిన్ను। చూడ శ్రీవేంక్కటపతి వాడ్డికైతివి పుడూ॥౩॥ ✿ ॥

ఆహిరి ॥ పల్లవి ॥ యీయెడ నెదురేలే నా నిమిత్తము । కాయకపుంజెంతవెళ్లుంగప్పవచ్చెనా ॥———॥ యెగసక్కెలాలకు
నివు యెమని పొగడినాను । జగడాలకు వచ్చెనా సాక్షి తాను తగవులుడిప్పి నివు తమకించి మ్రొక్కితేను । తిగదె నిన్నింకవె
రతి వచ్చెనా ॥ ౧ ॥ నా వంకాలకు నూరడ్డెనప్పు లెంత్త నదినాను । ఆదుకానంగ నన్నలన్నిసదరించెనా । జూదరితనాలనంన్న
సుదుత్వెన్నియడిగినా । మాధలువెలుచుకొని మెచ్చురించెనా ॥ ౨ ॥ వెన్నాలకు నివెంత్త వెడుకొన్నగాంగిలించెనా । ఆసపడి
నిన్న నేను ఆయాలంజ్జినా । రానికి క్షేత్రయ్య వెంక్కటరమణా నన్నుంగూడితి । బాసదప్పి నందున్న నిన్నుం బచ్చిరేలేనా ॥ ౩ ॥—శ్రీ—॥
నాదరామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ యెచ్చరికమ అవరుడున్నిదనమ్మా । దిచ్చునవిడాయ నికుఘటుకలమ్మా ॥———॥ మిటిమ్మో
ర జాబునాలమింద నివునదవంగ నతండుకే ఆగిచ్చినదిగాదవమ్మా । రతికేళి అలటి నరము గోబి తొలుత సెచ్చుతురు నికినిరు
జితనమమ్మా ॥ ౧ ॥ మెడ యెక్కి అ లకి నిషు సుచెమరించుంగాను । ఆడుడుదివిస రినదిగాదవమ్మా । వాడుడీరెవడన
ముద నితెవండ్లుకుండడు । యీడుజోడయ్యునమీరు నేడపనారమ్మా ॥ ౨ ॥ చప్పు రమాళి గెలానసరించవాంచ్చెని
రు । నప్పుడి తాంజాడబాంచినదిగాదవమ్మా । కబ్బి క్షేత్రయ్య వెంక్కటపతి యుండురేలనివ్వేరస్తైతి । రెప్పుడుమరవరుండిడియెన్నిరేలాయం
మ్మా ॥ ౩ ॥—శ్రీ—॥ రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ మిలుమి లురాంగాంగా మెదివైతివి । పాలుంభూపుల్లుంఝాబిరితెవచ్చెంగా పని ॥
॥———॥ చెంత్తనాతండు నిచెలి శేవలకు మెచ్చితెను । యింత్త మాదయెంత్తశేలీదిడిగా నివు । సంత్తతము నాపిగ నసరస
ము లాడితేను । వంత్తులకు నిచితవచ్చెంగా పని ॥ ౧ ॥ నివు బిలువనంపినేలెంతకు సొమ్ముతిచ్చె । యీవిలోనె
వాదిగప్పిదిడిగా నివు । కావలెనను చునాపికొంగిలించుకొండెంగనె । వావాతనిచితనెవచ్చెంగాపని ॥ ౨ ॥ వా
డాలొత్తెపడంతి పైపచ్చడముకొంగ్గువడే । నాదరించిరికూడెనే వెంత్తెలా నివు । యీడిన క్షేత్రయ్య వెంక్కటపతి యుండెన
సెనింన్నింకనాపై । వాడొడ్డనిమోక్కించెనువచ్చెంగా పని ॥ ౩ ॥—శ్రీ—॥

మంగ్గళకౌశిక॥పల్లవి॥ యెలనివుదాంచేవు యింత్తలొమూకు।తాళిమి నిలుచు నంద్దుతగులములున్నవి॥——॥అం
చ్చులుచూంకొను న్నఅతివట్టినివుగొంత్త।ముంచ్చిననవ్వు తలొంచవమోహము న్నది।తుంచ్చితుంచ్చితామెంరలతూండ్ల
నివువెఘుంగ।వంచ్చినయూపెమూపులవలపుల్లును న్నవి॥౧॥ఆనపడినివిప్పుడుఅంద్దనుంచ్చైయిమెమో।శిసినచెంతల
లొనశిగ్గులున్నవి।శినవెద్దెపుష్పులనుబిమ్మిరెంగసున్నలను।వానినయూపెవ్రాలలొవాడికెల్లాను న్నది॥౨॥తొడనెశ్రీవెం
క్కపిరదాంకిమిూరిడ్డరును।కూడినకూడమిలొనొగురులున్నవి।వాడుడిరనిందాపివెంక్కలొత్తినిచేతిరి।విడిమిచ్చినంద్ద
లొనివిడుకెల్లాను న్నది।౩॥✦॥శుద్ధవసంత్తం॥పల్లవి॥వ్వారకున్నవారితొడనూరెల్లానొపునడి।వాంరూరలతొడను
ఆ వ్వారకున్నంజాలదా॥——॥చెలిమిశెలినచౌటకిగ్గులూనెగ్గలూవిపు।అలుగంగండగునడిలొత్తనితొను।పిలుచుమా
౨౦౦ డలుగడిబెడ్డిగాపాలెురిం ● చినివాలికిమొనమతొడవ్వారపన్నంజాలదా॥ ● ౧॥మనవుఖిచ్చినచూడసాదించ్చం
బనివెడు।పెనంగివెసరింత్తు ✦ రాప్రియునినింత్త।చెనరులింత్తెకడిజిగిరెసువుడ్డం ● చ్చెది।చాలరనప్పులునచ్చివ్వారక
న్నంజాలదా॥౨॥గక్కనంగూడినస్వాధకాంతాలించ్చుమరివాడ్డు।కక్కనముకిశ్రీవెంక్కటపతితొ।వాక్కద్దెనజిండ్డెకడివా
న్నిమంద్దమెళవూయ।వుక్కమిూరిలొలొంజూక్కివ్వారకున్నఅజాలదా॥౩॥✦॥పాడి॥పల్లవి॥మానరెఆతనినిలవాండ్ల
డిరు।క్రానురమావొక్కలిలిగడ్డాయముగొడు॥——॥తెనకెరిలవచ్చునతరుగొనెను।వనితలుపక్కగలవా
ండాతండు।యెనశినమావాండ్లువెడక్కునెడ।మొకటిశింజిరెబత్తిమొగచాడెదాడా॥౧॥వాక్కచాత్తానిగ
త్తెవుండ్లడునీను।పెక్కచాడ్లిటిద్దిడిప్రియుండాతండు।మక్కించ్చిఘూమాడలుమరియుంక్కానా।వుక్క
వీూరిత్తెవలపువుంగ్గిడికాదా॥౨॥కంద్దువందన్నంగూడినకాంత్తనునీను।యింద్దరిలొశ్రీవెంక్కడిరుండా
తండు।ముంద్దవెనకలమెలుమొపులాయను।విండ్డుమీూండవిండ్డువైతెవెగదులెకావా॥౩॥✦॥✦॥

ఆహిరి॥పల్లవి॥ యెక్కడి కెక్కడి ఆసయొ భ్రమసితివే। యిక్కడ నాతో నవ్వు నిది యంత బాలవే॥ ——॥ కాయము మండ్లిన నన్ను నీ వేరా
ంగి లెంచ్చుపతే నాచాయలనన్నుం జూచిన బాలదా యింత్త పూయవలపు వెలపూపు దాంకొక్షాలి యాలు వెయ్యబకొక్కడె
నన్ను విడ్డుపుండు బాలదా॥ ౧॥ వాండ్లినున్న నన్నుం జేరివాడియ మండ్లవతినా। బండ్లయ్యేవధూదలాడ్డినం జాలదా యింత్త పెం
డ్లలసరసనిలు చెసవెల్లితనమేల। తాండ్లబొండ్లవాకల తా యతిండు బాలదా॥ ౨॥ పలుమారు నారు నింత్త బాసరేయ
వతేనా। అలపుడి రంగం గూడినంత్త బాలదా। చెలంగి శ్రీవేంకటపతి చింతలం బడంగ నేల। పలికి నడిపంత్తము పప్పి రే కేలి
జూలదా॥ ౩॥ ☆ ॥ తెలుంగు సంగాంభాది॥ పల్లవి॥ అదె తాండా నెరడవే అంగ్గనదిండు। వెదకియె ండ్దు చూచినవిండె
వాండు॥——॥ కలలావచ్చిన వాండు కప్పురమిచ్చిన వాండు। చెలంగి దివ్యరత్న ముప్పైదెలి యవాండ్లు। తెలిసి మిలు కొండ్లి
నుడిచి వరవతే మన్నాండు। వెలు పలు ండానె య్యైదిండె వాండు॥ ౧॥ నిక్కి చూచి నడ్డి వాండు నిన్నడి మొన్నడి వాండు।
తర్కతతులకి పడ్డడ్డండ్లలవాం డు। పక్కనం బెరుక కొండ్లి నుపలికి నిప్పుడె విండు। వెర్క నపు నవ్వులతో విండె వాండు॥ ౨॥
అడుగనంపిన వాండు ఆయములండ్లిన వాండు। కడతేని శ్రీవేంకటపతి తప్పు వాండు। అడ్డియాలమ్ము గంగూడినంత్తలొ
నిప్పుడు విండు। విడువని మహిమల విండె వాండు॥ ౩॥ ☆ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ నాకుండె విభుడు నినాదరము
లు। దాకొండ్లి యిప్పుడెండ్డలి వాండవా॥ ——॥ నగవు నాతొంగొంత్త నవ్వు తానెలావల। బగడుమ రేయుంగొంత్తరం
బవరింత్తవు। మోగి చిసిమనసు యిద్దు మోనసూడియ్యైయుపుడు। తగిలి నినివు యెండ్లలి వాండవా॥ ౧॥ పలుకు
లాకకొన్ని నాప్పెం బల్లుతానవల। వలపు లాకకొన్ని నిప్పుడు లింత్తువు। తాలంగకి పారె ండ్డుచేతుల వెలం క్కాయ
తే। త్రశుకొత్తం జెంత వెండ్డలి వాండవా॥ ౨॥ యిప్పుడిన్ని వనన్ననె నరి యెమ్మెలం నవలు చెప్పికొన్ని నాన్నం జింత్తింత్త
వు। చిప్పులు చనిండ్లు కి శ్రీవేంకటపతిరు ండు। దప్పిడి కెడవు యెండ్డలి వాండవా॥ ౩॥ ☆ ॥——॥ ☆ ॥